Rada
Evropské unie

Brusel 11. dubna 2019
(OR. en)

XT 21024/19
ADD 1

Interinstitucionální spis:
2019/0097(NLE)

BXT 37

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generálního tajemníka Evropské komise
Datum přijetí:	11. dubna 2019
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2019) 194 final
Předmět:	PŘÍLOHA návrhu rozhodnutí Rady, kterým se mění rozhodnutí (EU) 2019/274 o podpisu Dohody o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii jménem Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2019) 194 final - Annex.

Příloha: COM(2019) 194 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 11.4.2019
COM(2019) 194 final

ANNEX

PŘÍLOHA

návrhu rozhodnutí Rady,

kterým se mění rozhodnutí (EU) 2019/274 o podpisu Dohody o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii jménem Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii

DOHODA
O VYSTOUPENÍ SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA Z EVROPSKÉ UNIE A EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ PRO ATOMOVOU ENERGII

PREAMBULE

EVROPSKÁ UNIE A EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRO ATOMOVOU ENERGII

A

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA,

VZHLEDEM k tomu, že dne 29. března 2017 Spojené království Velké Británie a Severního Irska (dále jen „Spojené království“) v návaznosti na výsledky referenda konaného ve Spojeném království a na svrchované rozhodnutí Spojeného království opustit Evropskou unii oznámilo svůj záměr vystoupit z Evropské unie (dále jen „Unie“) a Evropského společenství pro atomovou energii (dále jen „Euratom“) na základě článku 50 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“), který se na Euratom použije na základě článku 106a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii (dále jen „Smlouva o Euratomu“),

HODLAJÍCE stanovit podmínky vystoupení Spojeného království z Unie a Euratomu s přihlédnutím k jejich budoucím vztahům,

BEROUCE na vědomí pokyny ze dne 29. dubna a 15. prosince 2017 a ze dne 23. března 2018 vydané Evropskou radou, s ohledem na něž má Unie uzavřít dohodu, která stanoví podmínky vystoupení Spojeného království z Unie a Euratomu,

PŘIPOMÍNAJÍCE, že podle článku 50 Smlouvy o EU ve spojení s článkem 106a Smlouvy o Euratomu a s výhradou ujednání stanovených v této dohodě se právo Unie a Euratomu v celém rozsahu přestane na Spojené království uplatňovat ode dne vstupu této dohody v platnost,

ZDŮRAZŇUJÍCE, že cílem této dohody je zajistit řádné vystoupení Spojeného království z Unie a Euratomu,

UZNÁVAJÍCE, že je nutné poskytnout občanům Unie a státním příslušníkům Spojeného království a rovněž jejich rodinným příslušníkům reciproční ochranu v případech, kdy využili právo na volný pohyb před datem stanoveným v této dohodě, a zajistit, aby jejich práva podle této dohody byla vymahatelná a založená na zásadě nediskriminace; uznávajíce rovněž, že by měla být chráněna práva vyplývající z dob pojištění pro účely sociálního zabezpečení,

ODHODLÁNY zabezpečit řádné vystoupení pomocí rozličných ustanovení o rozluce, jejichž cílem je předejít narušením a poskytnout právní jistotu občanům a hospodářským subjektům i soudním a správním orgánům v Unii a ve Spojeném království, aniž by byla vyloučena možnost nahradit příslušná ustanovení o rozluce dohodou (nebo dohodami) o budoucím vztahu,

BEROUCE v úvahu, že je v zájmu Unie i Spojeného království stanovit přechodné nebo prováděcí období, během kterého by se – bez ohledu na veškeré důsledky vystoupení Spojeného království z Unie, pokud jde o zapojení Spojeného království v orgánech, institucích a jiných subjektech Unie a zejména skončení mandátů všech členů orgánů, institucí a jiných subjektů Unie jmenovaných nebo zvolených v souvislosti s členstvím Spojeného království v Unii v den vstupu této dohody v platnost – právo Unie, včetně mezinárodních dohod, mělo uplatňovat na Spojené království a ve Spojeném království a obecně se stejnými účinky na členské státy, aby se předešlo narušení v období, během kterého se bude jednat o dohodě (dohodách) o budoucím vztahu,

UZNÁVAJÍCE, že i když právo Unie bude v přechodném období použitelné s ohledem na Spojené království a ve Spojeném království, bude z důvodu specifické situace Spojeného království jakožto státu, který vystoupil z Unie, pro Spojené království důležité, aby bylo schopno přijímat opatření na přípravu a zavedení svých vlastních nových mezinárodních ujednání, a to i v oblastech výlučné pravomoci Unie, za předpokladu, že takové dohody nevstoupí v platnost, ani se nebudou používat během tohoto období, pokud to Unie nepovolí,

PŘÍPOMÍNAJÍCE, že Unie a Spojené království se dohodly, že splní vzájemné závazky přijaté v době, kdy Spojené království bylo členem Unie, jediným finančním vyrovnáním,

BEROUCE v úvahu, že pro zajištění správného výkladu a uplatňování této dohody a plnění povinností podle této dohody je zásadně důležité zavést ustanovení zajišťující celkovou správu, zejména závazná pravidla pro řešení sporů a vynucování práva, která plně respektují autonomii příslušných právních řádů Unie a Spojeného království a status Spojeného království jakožto třetí země,

UZNÁVAJÍCE, že pro řádné vystoupení Spojeného království z Unie je rovněž nutné zavést v samostatných protokolech k této dohodě trvalá ujednání k řešení velmi specifických situací týkajících se Irska/Severního Irska a výsostných oblastí na Kypru,

UZNÁVAJÍCE dále, že pro řádné vystoupení Spojeného království z Unie je rovněž nutné zavést v samostatných protokolech k této dohodě zvláštní ujednání týkající se Gibraltaru, která se budou používat zejména v přechodném období,

ZDŮRAZŇUJÍCE, že tato dohoda je založena na celkové rovnováze výhod, práv a povinností Unie a Spojeného království,

BEROUCE na vědomí, že souběžně s touto dohodou smluvní strany učinily Politické prohlášení, v němž se stanoví rámec budoucích vztahů mezi Evropskou unií a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska,

BEROUCE v úvahu, že je nutné, aby Spojené království a Unie podnikly veškeré kroky nezbytné k tomu, aby co nejdříve po dni vstupu této dohody v platnost byla zahájena formální jednání o jedné nebo několika dohodách týkajících se jejich budoucích vztahů s cílem zajistit, aby tyto dohody v co největším možném rozsahu uplatňovaly od konce přechodného období,

SE DOHODLY TAKTO:

ČÁST PRVNÍ

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 1

Cíl

Tato dohoda stanoví podmínky vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska (dále jen „Spojené království“) z Evropské unie (dále jen „Unie“) a Evropského společenství pro atomovou energii (dále jen „Euratom“).

ČLÁNEK 2

Definice

Pro účely této dohody se rozumí:

a) „právem Unie“:

i) Smlouva o Evropské Unii (dále jen „Smlouva o EU“), Smlouva o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) a Smlouva o založení Evropského společenství pro atomovou energii (dále jen „Smlouva o Euratomu“), jak byly změněny nebo doplněny, a rovněž smlouvy o přistoupení a Listina základních práv Evropské unie (dále společně „Smlouvy“);

ii) obecné zásady práva Unie;

iii) akty přijaté orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie;

iv) mezinárodní dohody, jichž je Unie stranou, a mezinárodní dohody uzavřené členskými státy jménem Unie;

v) dohody mezi členskými státy, k nimž státy jakožto členské státy Unie přistoupily;

vi) akty zástupců vlád členských států zasedajících v Evropské radě nebo Radě Evropské Unie (dále jen „Rada“);

vii) prohlášení učiněná v souvislosti s mezivládními konferencemi, na nichž byly přijaty Smlouvy;

b) „členskými státy“ Belgické království, Bulharská republika, Česká republika, Dánské království, Spolková republika Německo, Estonská republika, Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika, Chorvatská republika, Italská republika, Irsko, Kyperská republika, Lotyšská republika, Litevská republika, Lucemburské velkovévodství, Maďarsko, Republika Malta, Nizozemské království, Rakouská republika, Polská republika, Portugalská republika, Rumunsko, Republika Slovinsko, Slovenská republika, Finská republika a Švédské království;

c) „občanem Unie“ každá osoba, která má státní příslušnost členského státu;

d) „státním příslušníkem Spojeného království“ státní příslušník Spojeného království, jak je vymezen v novém prohlášení vlády Spojeného království Velké Británie a Severního Irska ze dne 31. prosince 1982 v definici pojmu „státní příslušníci“[1] a v prohlášení č. 63 připojeném k závěrečnému aktu z mezivládní konference, která přijala Lisabonskou smlouvu[2];

e) „přechodným obdobím“ období stanovené v článku 126;

f) „dnem“ kalendářní den, není-li v této dohodě nebo v ustanoveních práva Unie použitelných podle této dohody stanoveno jinak.

ČLÁNEK 3

Územní působnost

1. Není-li v této dohodě nebo právu Unie použitelném podle této dohody stanoveno jinak, rozumí se každý odkaz na Spojené království nebo jeho území v této dohodě jako odkaz na:

a) Spojené království;

[1] Úř. věst. C 23, 28.1.1983, s. 1.
[2] Úř. věst. C 306, 17.12.2007, s. 270.

b) Gibraltar v rozsahu, v jakém se na něj vztahovalo právo Unie přede dnem vstupu této dohody v platnost;

c) Normanské ostrovy a Ostrov Man v rozsahu, v jakém se na ně vztahovalo právo Unie přede dnem vstupu této dohody v platnost;

d) výsostné oblasti Spojeného království Akrotiri a Dhekelia na Kypru, v rozsahu nezbytném k zajištění provedení úpravy stanovené v Protokolu o výsostných oblastech Spojeného království Velké Británie a Severního Irska na Kypru, přiloženém k Aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky k Evropské unii;

e) zámořské země a území uvedená v příloze II Smlouvy o fungování EU, jež udržují zvláštní vztahy se Spojeným královstvím[1], přičemž se ustanovení této dohody vztahují na zvláštní úpravu přidružení zámořských zemí a území k Unii.

[1] Anguilla, Bermudy, Britské území v Antarktidě, Britské indickooceánské území, Britské Panenské ostrovy, Kajmanské ostrovy, Falklandské ostrovy, Montserrat, Pitcairn, Svatá Helena, Ascension a Tristan da Cunha, Jižní Georgie a Jižní Sandwichovy ostrovy a ostrovy Turks a Caicos.

2. Není-li v této dohodě nebo právu Unie použitelném podle této dohody stanoveno jinak, rozumí se každým odkazem na členské státy nebo jejich území v této dohodě odkaz na území členských států, na něž se vztahují Smlouvy, jak stanoví článek 355 Smlouvy o fungování EU.

ČLÁNEK 4

Metody a zásady týkající se nabytí účinku, provádění a uplatňování této dohody

1. Ustanovení této dohody a ustanovení práva Unie použitelná podle této dohody mají s ohledem na Spojené království a ve Spojeném království stejné právní účinky jako v Unii a jejích členských státech.

V souladu s tím musí mít právnické nebo fyzické osoby zejména možnost přímo se dovolávat ustanovení obsažených nebo uvedených v této dohodě, která splňují podmínky pro přímý účinek podle práva Unie.

2. Spojené království zajistí soulad s odstavcem 1, a to i pokud jde o požadované pravomoci jeho soudních a správních orgánů nepoužít nejednotné nebo neslučitelné vnitrostátní ustanovení na základě vnitrostátních primárních právních předpisů.

3. Ustanovení této dohody odkazující na právo Unie nebo na pojmy nebo ustanovení v něm obsažené se vykládají a uplatňují v souladu s metodami a obecnými zásadami práva Unie.

4. Ustanovení této dohody odkazující na právo Unie nebo na pojmy nebo ustanovení v něm obsažené jsou při jejich provádění a uplatňování vykládána v souladu s příslušnou judikaturou Soudního dvora Evropské unie vydanou před koncem přechodného období.

5. Při výkladu a provádění této dohody soudní a správní orgány Spojeného království řádně zohlední příslušnou judikaturu Soudního dvora Evropské unie vydanou po skončení přechodného období.

ČLÁNEK 5

Zásada dobré víry

Unie a Spojené království se navzájem respektují a v dobré víře si vzájemně pomáhají při plnění úkolů vyplývajících z této dohody.

Přijmou všechna odpovídající opatření, všeobecná či konkrétní, s cílem zabezpečit splnění závazků vyplývajících z této dohody a zdrží se jakýchkoliv opatření, která by mohla ohrozit dosažení cílů této dohody.

Tímto článkem není dotčeno uplatňování práva Unie podle této dohody, zejména zásada loajální spolupráce.

ČLÁNEK 6

Odkazy na právo Unie

1. S výjimkou části čtvrté a části páté a není-li v této dohodě stanoveno jinak, se všemi odkazy na právo Unie v této dohodě rozumí odkazy na právo Unie, včetně jejich pozměněného nebo nahrazeného znění, které bylo použitelné v poslední den přechodného období.

2. Je-li v této dohodě uveden odkaz na akty Unie nebo jejich ustanovení, má se v příslušných případech za to, že tento odkaz zahrnuje odkaz na právo Unie nebo jeho ustanovení, která ačkoli byla nahrazena uvedeným aktem, platí v souladu s tímto aktem.

3. Pro účely této dohody se rozumí, že odkazy na ustanovení práva Unie použitelného podle této dohody zahrnují odkazy na příslušné právní akty Unie, které doplňují nebo provádějí uvedená ustanovení.

ČLÁNEK 7

Odkazy na Unii a členské státy

1. Pro účely této dohody se všechny odkazy na členské státy a příslušné orgány členských států v ustanoveních práva Unie použitelných podle této dohody rozumějí tak, že zahrnují Spojené království a jeho příslušné orgány, s výjimkou:

a) návrhů, jmenování nebo volby členů orgánů, institucí a jiných subjektů Unie, a účasti na rozhodovacím procesu a na schůzích orgánů;

b) účasti na rozhodovacím procesu a správě orgánů, institucí a jiných subjektů Unie;

c) účasti na schůzích výborů uvedených v čl. 3 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011[1], expertních skupin Komise nebo podobných subjektů nebo na schůzích expertních skupin nebo podobných subjektů orgánů, institucí a jiných subjektů Unie, není-li v této dohodě stanoveno jinak.

2. Není-li v této dohodě stanoveno jinak, všechny odkazy na Unii se rozumějí tak, že zahrnují Euratom.

ČLÁNEK 8

Přístup k sítím, informačním systémům a databázím

Není-li v této dohodě stanoveno jinak, na konci přechodného období zanikne Spojenému království nárok na přístup k veškerým sítím, informačním systémům a databázím zřízeným na základě práva Unie. Spojené království přijme vhodná opatření k zajištění toho, aby zamezilo přístupu k sítím, informačním systémům nebo databázím, na nějž již nemá nárok.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

ČÁST DRUHÁ

PRÁVA OBČANŮ

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 9

Definice

Pro účely této části, a aniž je dotčena hlava III se rozumí:

a) „rodinnými příslušníky“ následující osoby bez ohledu na jejich státní příslušnost, na které se vztahuje osobní působnost stanovená článkem 10 této dohody:

   i) rodinní příslušníci občanů Unie nebo rodinní příslušníci státních příslušníků Spojeného království podle definice v čl. 2 bodě 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES[1];

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků se volně pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

ii) osoby jiné než ty, které jsou vymezeny čl. 3 odst. 2 směrnice 2004/38/ES, jejichž přítomnost je potřebná pro občany Unie nebo státní příslušníky Spojeného království k tomu, aby tito občané Unie nebo státní příslušníci Spojeného království nebyli zbaveni práva pobytu, které mají podle této části;

b) „přeshraničními pracovníky“ občané Unie nebo státní příslušníci Spojeného království, kteří vykonávají hospodářskou činnost v souladu s článkem 45 nebo 49 Smlouvy o fungování EU v jednom nebo několika státech, v nichž nemají místo pobytu;

c) „hostitelským státem“:

i) pokud jde o občany Unie a jejich rodinné příslušníky, Spojené království, pokud využívali své právo na pobyt ve Spojeném království v souladu s právem Unie před koncem přechodného období a dále v něm pobývají i po jeho skončení;

ii) pokud jde o státní příslušníky Spojeného království a jejich rodinné příslušníky, členský stát, v němž využívali své právo na pobyt v souladu s právem Unie před koncem přechodného období a dále v něm pobývají i po jeho skončení;

d) „státem výkonu práce“:

i) pokud jde o občany Unie, Spojené království, pokud vykonávali ve Spojeném království hospodářskou činnost jako přeshraniční pracovníci před koncem přechodného období a pokračují v této činnosti i po jeho skončení;

ii) pokud jde o státní příslušníky Spojeného království, členský stát, v němž vykonávali hospodářskou činnost jako přeshraniční pracovníci před koncem přechodného období a pokračují v této činnosti i po jeho skončení;

e) „právy péče o dítě“ práva péče o dítě ve smyslu čl. 2 bodu 9 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003[1], včetně práv péče o dítě vyplývajících ze soudního rozhodnutí, získaných ze zákona nebo na základě právně závazné dohody.

[1] Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. L 338, 23.12.2003, s. 1).

ČLÁNEK 10

Osobní působnost

1. Aniž je dotčena hlava III, vztahuje se tato část na tyto osoby:

a) občany Unie, kteří využívali své právo na pobyt ve Spojeném království v souladu s právem Unie před koncem přechodného období a dále ve Spojeném království pobývají i po skončení přechodného období;

b) státní příslušníky Spojeného království, kteří využívali své právo na pobyt v některém členském státě v souladu s právem Unie před koncem přechodného období a dále v tomto členském státě pobývají i po skončení přechodného období;

c) občany Unie, kteří využívali své právo jako přeshraniční pracovníci ve Spojeném království v souladu s právem Unie před koncem přechodného období a dále ve Spojeném království toto právo využívají i po skončení přechodného období;

d) státní příslušníky Spojeného království, kteří využívali své právo jako přeshraniční pracovníci v jednom nebo několika členských státech v souladu s právem Unie před koncem přechodného období a dále toto právo využívají i po skončení přechodného období;

e) rodinné příslušníky osob uvedených v písmenech a) až d) za předpokladu, že splňují jednu z následujících podmínek:

i) pobývali v hostitelském státě v souladu s právem Unie před koncem přechodného období a dále v něm pobývají i po skončení přechodného období;

ii) jsou přímými příbuznými osob uvedených v písmenech a) až d) a pobývali před koncem přechodného období mimo hostitelský stát a za předpokladu, že splňují podmínky stanovené v čl. 2 bodě 2 směrnice 2004/38/ES v době, kdy usilují o získání pobytu podle této části, s cílem následovat osobu uvedenou v písmenech a) až d) tohoto odstavce;

iii) narodili se osobám uvedeným v písmenech a) až d) nebo jimi byli legálně osvojeni po skončení přechodného období v hostitelském státě nebo mimo něj a splňují podmínky stanovené v čl. 2 bodě 2 písm. c) směrnice 2004/38/ES v době, kdy usilují o získání pobytu podle této části, s cílem následovat osobu uvedenou v písmenech a) až d) tohoto odstavce a splňují jednu z následujících podmínek:

– oba rodiče jsou osobami uvedenými v písmenech a) až d),

– jeden rodič je osobou uvedenou v písmenech a) až d) a druhý rodič je státním příslušníkem hostitelského státu, nebo

– jeden rodič je osobou uvedenou v písmenech a) až d) a má výhradní nebo společná práva péče o dítě v souladu s použitelnými ustanoveními rodinného práva členského státu nebo Spojeného království, včetně použitelných pravidel mezinárodního práva soukromého, podle nichž jsou práva péče o dítě stanovená na základě práva třetího státu uznávána v členském státě nebo ve Spojeném království, zejména pokud jde o nejlepší zájem dítěte, a aniž je dotčeno standardní uplatňování použitelných pravidel mezinárodního práva soukromého[1];

f) rodinné příslušníky, kteří pobývali v hostitelském státě v souladu s články 12 a 13, čl. 16 odst. 2 a články 17 a 18 směrnice 2004/38/ES před koncem přechodného období a dále v něm pobývají po skončení přechodného období.

2. Osoby, na něž se vztahuje čl. 3 odst. 2 písm. a) a b) směrnice 2004/38/ES a jejichž pobyt byl hostitelským státem usnadněn v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy před koncem přechodného období v souladu s čl. 3 odst. 2 uvedené směrnice, mají nadále právo pobytu v hostitelském státě v souladu s touto částí za předpokladu, že v tomto hostitelském státě nadále pobývají.

[1] Pojem práva péče o dítě je třeba vykládat v souladu s čl. 2 bodem 9 nařízení (ES) č. 2201/2003. Proto zahrnuje práva péče o dítě vyplývající ze soudního rozhodnutí, získaná ze zákona nebo na základě právně závazné dohody.

3. Odstavec 2 se rovněž uplatní na osoby, na které se vztahuje čl. 3 odst. 2 písm. a) a b) směrnice 2004/38/ES a které požádaly o usnadnění vstupu a pobytu před koncem přechodného období a jejichž pobyt byl hostitelským státem umožněn v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy po skončení tohoto období.

4. Aniž je dotčeno právo pobytu, které dotčené osoby již případně mají, usnadní hostitelský stát v souladu se svými vnitrostátními předpisy a v souladu s čl. 3 odst. 2 písm. b) směrnice 2004/38/ES vstup a pobyt partnerovi, s kterým má osoba uvedená v odst. 1 písm. a) až d) tohoto článku řádně doložený trvalý vztah, pokud tento partner pobýval mimo hostitelský stát před koncem přechodného období a za předpokladu, že tento vztah byl trvalý před koncem přechodného období a nadále pokračuje v době, kdy tento partner usiluje o získání pobytu podle této části.

5. V případě uvedeném v odstavcích 3 a 4 provede hostitelský stát pečlivé posouzení osobních poměrů příslušné osoby a odůvodní každé odepření vstupu či pobytu těmto osobám.

ČLÁNEK 11

Nepřetržitost pobytu

Na nepřetržitost pobytu pro účely článků 9 a 10 nemá vliv nepřítomnost podle čl. 15 odst. 2.

V důsledku nepřítomnosti v hostitelském státě po dobu vymezenou v čl. 15 odst. 3 se právo trvalého pobytu získané podle směrnice 2004/38/ES před koncem přechodného období nepovažuje za ztracené.

ČLÁNEK 12

Zákaz diskriminace

V rámci působnosti této části, a aniž jsou dotčena jakákoli zvláštní ustanovení v ní obsažená, je v hostitelském státě a státě výkonu práce zakázána diskriminace na základě státní příslušnosti ve smyslu čl. 18 prvního pododstavce Smlouvy o fungování EU, pokud jde o osoby uvedené v článku 10 této dohody.

HLAVA II

PRÁVA A POVINNOSTI

KAPITOLA 1

PRÁVA SPOJENÁ S POBYTEM, POVOLENÍ K POBYTU

ČLÁNEK 13

Práva pobytu

1. Občané Unie a státní příslušníci Spojeného království mají právo pobytu v hostitelském státě, přičemž se stanoví omezení a podmínky, jak je uvedeno v článcích 21, 45 nebo 49 Smlouvy o fungování EU a v čl. 6 odst. 1, čl. 7 odst. 1 písm. a), b) nebo c), čl. 7 odst. 3, článku 14, čl. 16. odst. 1 nebo čl. 17 odst. 1 směrnice 2004/38/ES.

2. Rodinní příslušníci, kteří jsou buď občany Unie, nebo státními příslušníky Spojeného království, mají právo pobytu v hostitelském státě, jak je uvedeno v článku 21 Smlouvy o fungování EU a čl. 6 odst. 1, čl. 7 odst. 1 písm. d), čl. 12 odst. 1 nebo 3, čl. 13 odst. 1, článku 14, čl. 16 odst. 1 nebo čl. 17 odst. 3 a 4 směrnice 2004/38/ES s výhradou určitých omezení a podmínek stanovených v uvedených ustanoveních.

3. Rodinní příslušníci, kteří nejsou ani občany Unie ani státními příslušníky Spojeného království, mají právo pobytu v hostitelském státě podle článku 21 Smlouvy o fungování EU a podle toho, jak je stanoveno v čl. 6 odst. 2, čl. 7 odst. 2, čl. 12 odst. 2 nebo 3, čl. 13 odst. 2, článku 14, čl. 16 odst. 2, čl. 17 odst. 3 nebo 4 nebo článku 18 směrnice 2004/38/ES s výhradou určitých omezení a podmínek stanovených v uvedených ustanoveních.

4. Hostitelský stát nesmí uložit omezení nebo podmínky pro obdržení, zachování nebo zaniknutí práv pobytu osob uvedených v odstavcích 1, 2 a 3 nad rámec těch, která jsou stanovena v této hlavě. Při uplatňování omezení a podmínek stanovených v této hlavě se ponechává prostor pro uvážení, pouze pokud je to ve prospěch dotčené osoby.

ČLÁNEK 14

Právo opustit území a právo vstupu

1. Občané Unie a státní příslušníci Spojeného království, jejich rodinní příslušníci a další osoby, které pobývají na území hostitelského státu v souladu s podmínkami stanovenými v této hlavě, mají právo opustit hostitelský stát a právo do něj vstoupit, jak je stanoveno v čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 1 prvním pododstavci směrnice 2004/38/ES, s platným cestovním pasem nebo vnitrostátním průkazem totožnosti, pokud se jedná o občany Unie a státní příslušníky Spojeného království, a s platným cestovním pasem v případě jejich rodinných příslušníků a dalších osob, které nejsou občany Unie nebo státními příslušníky Spojeného království.

Pět let po skončení přechodného období může hostitelský stát rozhodnout, že pro účely vstupu na své území nebo jeho opuštění již nebude uznávat vnitrostátní průkazy totožnosti, pokud tyto průkazy nebudou mít čip, který je v souladu s platnými normami Mezinárodní organizace pro civilní letectví týkajícími se biometrické identifikace.

2. Od držitelů platného dokumentu vydaného v souladu s článkem 18 nebo 26 se nepožaduje výjezdní vízum, vstupní vízum ani jiné podobné formality.

3. Pokud hostitelský stát požaduje, aby rodinní příslušníci, kteří následují občana Unie nebo státního příslušníka Spojeného království, měli po skončení přechodného období vstupní vízum, poskytne těmto osobám všechny prostředky, aby jim získání nezbytných víz usnadnil. Tato víza se udělují bezplatně, zrychleným postupem v nejkratší možné lhůtě.

ČLÁNEK 15

Právo trvalého pobytu

1. Občané Unie a státní příslušníci Spojeného království a jejich rodinní příslušníci, kteří v souladu s právem Unie oprávněně pobývali v hostitelském státě nepřetržitě po dobu pěti let nebo dobu vymezenou v článku 17 směrnice 2004/38/ES, mají právo trvalého pobytu v hostitelském státě za podmínek stanovených v článcích 16, 17 a 18 směrnice 2004/38/ES. Doby oprávněného pobytu nebo doby práce v souladu s právem Unie před koncem přechodného období a po jeho skončení se zahrnou do výpočtu rozhodné doby pro získání práva trvalého pobytu.

2. Nepřetržitost pobytu pro účely získání práva trvalého pobytu se určuje v souladu s čl. 16 odst. 3 a článkem 21 směrnice 2004/38/ES.

3. Získané právo trvalého pobytu zaniká pouze v důsledku nepřítomnosti v hostitelském státě po dobu přesahující pět po sobě jdoucích let.

ČLÁNEK 16

Sčítání dob pobytu

Občané Unie a státní příslušníci Spojeného království a jejich rodinní příslušníci, kteří před koncem přechodného období oprávněně pobývali v hostitelském státě v souladu s podmínkami stanovenými v článku 7 směrnice 2004/38/ES po dobu kratší 5 let, mají právo získat právo trvalého pobytu za podmínek stanovených v článku 15 této dohody, jakmile dosáhli požadovaných dob pobytu. Doby oprávněného pobytu nebo doby práce v souladu s právem Unie před koncem přechodného období a po jeho skončení se zahrnou do výpočtu rozhodné doby pro získání práva trvalého pobytu.

ČLÁNEK 17

Status a jeho změny

1. Právo občanů Unie a státních příslušníků Spojeného království a jejich rodinných příslušníků odvolávat se přímo na tuto část není dotčeno změnou jejich statusu, například statusu studenta, zaměstnance, osoby samostatně výdělečně činné a ekonomicky neaktivní osoby. Osoby, které na konci přechodného období požívají práva trvalého pobytu jakožto rodinní příslušníci občana Unie nebo státního příslušníka Spojeného království, se nemohou stát osobami uvedenými v čl. 10 odst. 1 písm. a) až d).

2. Práva poskytnutá v této hlavě rodinným příslušníkům, kteří jsou před koncem přechodného období osobami vyživovanými občany Unie nebo státními příslušníky Spojeného království, jsou zachována i v době, kdy tito rodinní příslušníci již nejsou vyživovanými osobami.

ČLÁNEK 18

Vydávání povolení k pobytu

1. Hostitelský stát může požadovat, aby občané Unie nebo státní příslušníci Spojeného království, jejich rodinní příslušníci a další osoby, které pobývají na jeho území v souladu s podmínkami stanovenými v této hlavě, požádali o nový status pobytu, který jim uděluje práva podle této hlavy, a o doklad osvědčující tento status, který může mít digitální podobu.

Žádost o tento status pobytu podléhá těmto podmínkám:

a) účelem předkládání těchto žádostí je ověření toho, zda je žadatel oprávněn požívat práva pobytu stanovená v této hlavě. Pokud tomu tak je, má žadatel právo, aby mu byl přiznán status pobytu a vydán doklad, který tento status osvědčuje;

b) pro osoby, které pobývají v hostitelském státě před koncem přechodného období, nesmí být lhůta pro předložení žádosti kratší než 6 měsíců od konce přechodného období.

Lhůta pro předložení žádosti v případě osob, které mají právo pobývat po skončení přechodného období v hostitelském státě v souladu s touto hlavou, činí tři měsíce od jejich příjezdu nebo uplynutí lhůty uvedené v prvním pododstavci, podle toho, co nastane později.

Osvědčení o předložení žádosti o status pobytu se vydává okamžitě;

c) v případě, že Unie oznámila Spojenému království nebo Spojené království oznámilo Unii, že registraci žádosti nebo vydání osvědčení o předložení žádosti uvedené v písmenu b) brání technické problémy, se lhůta pro předložení žádosti uvedené v písmenu b) automaticky prodlužuje o jeden rok. Hostitelský stát zveřejní toto oznámení a poskytne včas příslušné veřejné informace dotčeným osobám;

d) pokud dotčená osoba nedodrží lhůtu pro předložení žádosti uvedenou v písmenu b), příslušné orgány posoudí všechny okolnosti a důvody jejího nedodržení a umožní těmto osobám předložit žádost v další přiměřené lhůtě, pokud existují závažné důvody nedodržení uvedené lhůty;

e) hostitelský stát zajistí, aby veškeré administrativní postupy pro předkládání žádostí byly bezproblémové, transparentní a jednoduché a aby nedocházelo ke zbytečné administrativní zátěži;

f) formuláře musí být stručné, jednoduché, uživatelsky vstřícné a přizpůsobené rámci této dohody; žádosti předložené rodinami současně se zpracovávají společně;

g) doklad osvědčující status se vydává bezplatně nebo za poplatek, který nepřesahuje výši poplatků, které za vydání podobných dokladů hradí občané nebo státní příslušníci hostitelského státu;

h) osoby, které před koncem přechodného období mají povolení k trvalému pobytu, které bylo vydáno podle článku 19 nebo 20 směrnice 2004/38/ES, nebo jsou držiteli platného vnitrostátního povolení k trvalému pobytu v hostitelském státě, na základě kterého mají právo trvalého pobytu v tomto hostitelském státě, mají právo vyměnit tento doklad ve lhůtě uvedené v písmenu b) tohoto odstavce za nové povolení k pobytu na základě žádosti po ověření jejich totožnosti, bezúhonnosti a bezpečnostní kontrole v souladu s písmenem p) tohoto odstavce a po potvrzení jejich pokračujícího pobytu; toto nové povolení k pobytu se vydává bezplatně;

i) totožnost žadatele se ověřuje předložením platného cestovního pasu nebo vnitrostátního průkazu totožnosti, pokud se jedná o občany Unie a státní příslušníky Spojeného království, a předložením platného cestovního pasu jejich rodinných příslušníků a dalších osob, které nejsou občany Unie nebo státními příslušníky Spojeného království; uznávání těchto dokladů totožnosti není podmíněno žádnými jinými kritérii, než je platnost dokladu. Pokud příslušné orgány hostitelského státu během vyřizování žádosti zadržují doklad totožnosti, vrátí hostitelský stát tento doklad bezodkladně na požádání ještě před vydáním rozhodnutí ohledně žádosti;

j) v případě jiných podpůrných dokladů, než jsou doklady totožnosti, jako například doklady o osobním stavu, je možné předložit kopie. Originály podpůrných dokladů mohou být požadovány pouze ve zvláštních případech, kdy o pravosti předložených podpůrných dokladů existují důvodné pochybnosti;

k) hostitelský stát může od občanů Unie a státních příslušníků Spojeného království kromě dokladů totožnosti uvedených v písmenu i) tohoto odstavce požadovat předložení těchto podpůrných dokladů uvedených v čl. 8 odst. 3 směrnice 2004/38/ES:

i) pokud pobývají v hostitelském státě v souladu s čl. 7 odst. 1 písm. a) směrnice 2004/38/ES jako zaměstnané nebo samostatně výdělečně činné osoby: potvrzení zaměstnavatele o výkonu zaměstnání nebo osvědčení o zaměstnání nebo doklad o tom, že jsou samostatně výdělečně činní;

ii) pokud pobývají v hostitelském státě v souladu s čl. 7 odst. 1 písm. b) směrnice 2004/38/ES jako ekonomicky neaktivní osoby: doklad, že mají dostatečné prostředky pro sebe a své rodinné příslušníky, aby se po dobu svého pobytu nestali zátěží pro systém sociální pomoci hostitelského státu, a že jsou účastníky zdravotního pojištění, kterým jsou v hostitelském státě kryta všechna rizika; nebo

iii) pokud pobývají v hostitelském státě v souladu s čl. 7 odst. 1 písm. c) směrnice 2004/38/ES jako studenti: doklad o zapsání ke studiu ve vzdělávací instituci akreditované nebo financované hostitelským státem v souladu s jeho právní nebo správní praxí, doklad o tom, že jsou účastníky zdravotního pojištění, kterým jsou v hostitelském členském státě kryta všechna rizika, a prohlášení nebo rovnocenný důkaz, že mají dostatečné prostředky pro sebe a své rodinné příslušníky, aby se po dobu svého pobytu nestali zátěží pro systém sociální pomoci hostitelského státu. Hostitelský stát nesmí požadovat prohlášení odkazující na jakoukoli specifickou částku prostředků.

Pokud jde o podmínku dostatečných prostředků, platí čl. 8 odst. 4 směrnice 2004/38/ES;

l) hostitelský stát může pouze od rodinných příslušníků, na které se vztahuje čl. 10 odst. 1 písm. e) bod i), odst. 2 nebo 3 této dohody a kteří pobývají v hostitelském státě v souladu s čl. 7 odst. 1 písm. d) nebo odst. 2 směrnice 2004/38/ES, požadovat, aby kromě identifikačních dokladů uvedených v písmenu i) tohoto odstavce předložili následující podpůrné doklady, jak jsou uvedeny v čl. 8 odst. 5 nebo čl. 10 odst. 2 směrnice 2004/38/ES:

i) doklad potvrzující rodinný vztah nebo registrované partnerství;

ii) osvědčení o registraci nebo neexistuje-li systém registrace, jakýkoliv jiný doklad vypovídající o tom, že občan Unie nebo státní příslušník Spojeného království, se kterým pobývají, skutečně pobývá v hostitelském státě;

iii) pokud jde o potomky v přímé linii, kteří jsou mladší 21 let nebo jsou vyživovanými osobami, a předky v přímé linii, kteří jsou vyživovanými osobami, včetně potomků a předků manžela či manželky nebo registrovaného partnera či registrované partnerky: písemné doklady o tom, že podmínky stanovené v čl. 2 odst. 2 písm. c) nebo d) směrnice 2004/38/ES jsou splněny;

iv) pokud jde o osoby uvedené v čl. 10 odst. 2 nebo 3 této dohody: doklad vydaný příslušným orgánem v hostitelském státě v souladu s čl. 3 odst. 2 směrnice 2004/38/ES.

S ohledem na podmínku dostatečných prostředků se v případě rodinných příslušníků, kteří jsou občany Unie nebo státními příslušníky Spojeného království, použije čl. 8 odst. 4 směrnice 2004/38/ES;

m) hostitelský stát může pouze od rodinných příslušníků, na které se vztahuje čl. 10 odst. 1 písm. e) bod ii) nebo čl. 10 odst. 4 této dohody, požadovat, aby kromě identifikačních dokladů uvedených v písmenu i) tohoto odstavce předložili podpůrné doklady, jak jsou uvedeny v čl. 8 odst. 5 nebo čl. 10 odst. 2 směrnice 2004/38/ES:

i) doklad potvrzující rodinný vztah nebo registrované partnerství;

ii) osvědčení o registraci nebo neexistuje-li systém registrace, jakýkoliv jiný doklad o pobytu občanů Unie nebo státních příslušníků Spojeného království, které tito rodinní příslušníci následují do hostitelského státu;

iii) pokud jde o manžele nebo registrované partnery: doklad potvrzující existenci rodinného vztahu nebo registrovaného partnerství před koncem přechodného období;

iv) pokud jde o potomky v přímé linii, kteří jsou mladší 21 let nebo jsou vyživovanými osobami, a předky v přímé linii, kteří jsou vyživovanými osobami, včetně potomků a předků manžela či manželky nebo registrovaného partnera či registrované partnerky: písemné doklady o tom, že byli příbuznými osobami občanů Unie nebo státních příslušníků Spojeného království před koncem přechodného období a že jsou splněny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 2 písm. c) nebo d) směrnice 2004/38/ES, pokud jde o věk nebo vyživovací povinnost;

v) pokud jde o osoby uvedené v čl. 10 odst. 4 této dohody: doklad, že trvalý vztah s občanem Unie nebo státním příslušníkem Spojeného království existoval před koncem přechodného období a existuje i nadále;

n) v případech jiných než těch, které jsou stanoveny v písmenech k), l) a m), hostitelský stát nepožaduje, aby žadatelé předkládali podpůrné doklady, které přesahují rámec toho, co je nezbytně nutné a přiměřené k prokázání, že podmínky týkající se práva pobytu podle této hlavy byly splněny;

o) příslušné orgány hostitelského státu pomohou žadatelům prokázat jejich nárok a zabránit chybám nebo opomenutím v jejich žádostech; umožní žadatelům předložit dodatečné důkazy a napravit případné nedostatky, chyby a opomenutí;

p) u žadatelů mohou být prováděny systematické kontroly týkající se trestné činnosti a bezpečnostní kontroly výlučně s cílem ověřit, zda mohou být uplatněna omezení stanovená v článku 20 této dohody. Za tímto účelem se může požadovat, aby žadatelé poskytli informace o předchozích odsouzeních, která jsou uvedena v jejich rejstříku trestů v souladu s právními předpisy státu odsouzení v době předložení žádosti. Hostitelský stát může, považuje-li to za nezbytné, uplatnit postup stanovený v čl. 27 odst. 3 směrnice 2004/38/ES, pokud jde o provedení šetření u jiného státu týkajícího se minulých záznamů v rejstříku trestů;

q) nové povolení k pobytu zahrnuje prohlášení, že povolení bylo vydáno v souladu s touto dohodou;

r) žadatel má v hostitelském státě přístup k soudním a případně správním opravným řízením proti rozhodnutí o zamítnutí přiznání statusu pobytu. Tato opravná řízení musí umožnit přezkum zákonnosti rozhodnutí i skutečností a okolností, na kterých je navrhované rozhodnutí založeno. Účelem těchto opravných řízení je zajištění toho, aby rozhodnutí nebylo nepřiměřené.

2. Má se za to, že během období uvedeného v odst. 1 písm. b) tohoto článku a případně jeho prodloužení o jeden rok podle písmene c) uvedeného odstavce se všechna práva poskytnutá v této části vztahují na občany Unie nebo státní příslušníky Spojeného království, jejich rodinné příslušníky a další osoby, které pobývají na území hostitelského státu v souladu s podmínkami a s výhradou omezení stanovených v článku 20.

3. Do vydání konečného rozhodnutí příslušných orgánů týkajícího se jakékoli žádosti uvedené v odstavci 1 a do vynesení pravomocného rozhodnutí v případě soudního opravného řízení proti jakémukoli rozhodnutí o zamítnutí takové žádosti příslušnými správními orgány se má za to, že všechna práva stanovená v této části, včetně článku 21 o zárukách a právu odvolat se proti rozhodnutí, se na žadatele vztahují za podmínek stanovených v čl. 20 odst. 4.

4. Pokud hostitelský stát rozhodl, že pro oprávněný pobyt nestanoví podmínku, aby občané Unie nebo státní příslušníci Spojeného království, jejich rodinní příslušníci a další osoby pobývající na jeho území v souladu s podmínkami stanovenými v této hlavě žádali o nový status pobytu uvedený v odstavci 1, mají osoby oprávněné požívat práva pobytu podle této hlavy právo získat v souladu s podmínkami stanovenými ve směrnici 2004/38/ES povolení k pobytu, které může mít digitální podobu a které zahrnuje prohlášení, že bylo vydáno v souladu s touto dohodou.

ČLÁNEK 19

Vydávání povolení k pobytu během přechodného období

1. Během přechodného období může hostitelský stát umožnit, aby byly ode dne vstupu této dohody v platnost dobrovolně předkládány žádosti o status pobytu nebo povolení k pobytu, jak je uvedeno v čl. 18 odst. 1 a 4.

2. Rozhodnutí o přijetí či zamítnutí těchto žádostí se přijímají v souladu s čl. 18 odst. 1 a 4. Rozhodnutí podle čl. 18 odst. 1 nabývají účinku až po skončení přechodného období.

3. Pokud je žádost podle čl. 18 odst. 1 přijata před koncem přechodného období, hostitelský členský stát nesmí zrušit rozhodnutí o přiznání statusu pobytu před koncem přechodného období z jiných důvodů než těch, které jsou stanoveny v kapitole VI a článku 35 směrnice 2004/38/ES.

4. Pokud je žádost zamítnuta před koncem přechodného období, může žadatel předložit žádost opětovně kdykoli před uplynutím lhůty stanovené v čl. 18 odst. 1 písm. b).

5. Aniž je dotčen odstavec 4, opravná řízení podle čl. 18 odst. 1 písm. r) jsou k dispozici ode dne rozhodnutí o zamítnutí žádosti uvedeného v odstavci 2 tohoto článku.

ČLÁNEK 20

Omezení práv pobytu a vstupu

1. Chování občanů Unie nebo státních příslušníků Spojeného království, jejich rodinných příslušníků a dalších osob uplatňujících práva podle této hlavy, ke kterému došlo před koncem přechodného období, se posuzuje v souladu s kapitolou VI směrnice 2004/38/ES.

2. Chování občanů Unie nebo státních příslušníků Spojeného království, jejich rodinných příslušníků a dalších osob uplatňujících práva podle této hlavy, ke kterému došlo po skončení přechodného období, může být důvodem omezení práv pobytu hostitelským státem nebo práv vstupu státem výkonu práce v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

3. Hostitelský stát nebo stát výkonu práce může přijmout potřebná opatření k odepření, pozastavení nebo odnětí veškerých práv uvedených v této hlavě v případě zneužití těchto práv nebo podvodu, jak je stanoveno v článku 35 směrnice 2004/38/ES. Na tato opatření se vztahují procesní záruky stanovené v článku 21 této dohody.

4. Hostitelský stát nebo stát výkonu práce může žadatele, kteří předložili podvodné žádosti nebo žádosti, jež mají povahu zneužití, vyhostit ze svého území za podmínek stanovených ve směrnici 2004/38/ES, zejména v článcích 31 a 35 uvedené směrnice, a v případě soudního opravného řízení proti rozhodnutí o zamítnutí takové žádosti ještě před vynesením pravomocného rozhodnutí.

ČLÁNEK 21

Záruky a právo odvolat se proti rozhodnutí

Záruky stanovené v článku 15 a kapitole VI směrnice 2004/38/ES se použijí na všechna rozhodnutí hostitelského státu, která omezují práva pobytu osob uvedených v článku 10 této dohody.

ČLÁNEK 22

Související práva

V souladu s článkem 23 směrnice 2004/38/ES a bez ohledu na státní příslušnost mají rodinní příslušníci občana Unie nebo státního příslušníka Spojeného království, kteří mají právo pobytu nebo právo trvalého pobytu v hostitelském státě nebo státě výkonu práce, právo přijmout v tomto státě zaměstnání nebo být samostatně výdělečně činní.

ČLÁNEK 23

Rovné zacházení

1. V souladu s článkem 24 směrnice 2004/38/ES a s výhradou zvláštních ustanovení uvedených v této hlavě a hlavách I a IV této části, se se všemi občany Unie nebo státními příslušníky Spojeného království pobývajícími na základě této dohody na území hostitelského státu zachází stejně jako se státními příslušníky tohoto státu, a to v rozsahu působnosti této části. Právo na rovné zacházení se vztahuje i na rodinné příslušníky občanů Unie nebo státních příslušníků Spojeného království, kteří mají právo pobytu nebo trvalého pobytu.

2. Odchylně od odstavce 1 není hostitelský stát povinen přiznat nárok na sociální pomoc v obdobích pobytu na základě článku 6 nebo čl. 14 odst. 4 písm. b) směrnice 2004/38/ES, ani není povinen přiznat před nabytím práva trvalého pobytu v souladu s článkem 15 této dohody vyživovací podporu při studiu, včetně odborné přípravy, jíž se rozumí stipendia nebo půjčky na studium osobám jiným než zaměstnaným osobám, osobám samostatně výdělečně činným, osobám ponechávajícím si takový status nebo jejich rodinným příslušníkům.

KAPITOLA 2

PRÁVA PRACOVNÍKŮ A OSOB SAMOSTATNĚ VÝDĚLEČNĚ ČINNÝCH

ČLÁNEK 24

Práva pracovníků

1. S výhradou omezení stanovených v čl. 45 odst. 3 a 4 Smlouvy o fungování EU požívají pracovníci v hostitelském státě a přeshraniční pracovníci ve státě nebo státech výkonu práce práva přiznaná článkem 45 Smlouvy o fungování EU a práva přiznaná nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011[1]. Tato práva zahrnují:

a) právo nebýt diskriminován na základě státní příslušnosti, pokud jde o zaměstnávání, odměnu za práci a jiné pracovní a zaměstnanecké podmínky;

b) právo přístupu k zaměstnání a k jeho výkonu v souladu s pravidly platnými pro státní příslušníky hostitelského státu nebo státu výkonu práce;

c) právo na pomoc poskytovanou úřady práce hostitelského státu nebo státu výkonu práce, jak je nabízena státním příslušníkům tohoto státu;

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie (Úř. věst. L 141, 27.5.2011, s. 1).

d) právo na rovné zacházení, pokud jde o pracovní a zaměstnanecké podmínky, zejména pokud jde o odměňování, propouštění a v případě nezaměstnanosti, návratu k povolání či opětovného zaměstnání;

e) právo na sociální a daňové výhody;

f) kolektivní práva;

g) práva a výhody udělované tuzemským pracovníkům v oblasti bydlení;

h) právo na přístup jejich dětí k obecnému, učňovskému a odbornému vzdělávání za stejných podmínek, jaké platí pro státní příslušníky hostitelského státu nebo státu výkonu práce, pokud tyto děti mají bydliště na území státu, v němž tito pracovníci pracují.

2. Pokud pracovník, jehož potomek v přímé linii získává vzdělání v hostitelském státě, ukončil v tomto státě pobyt, má osoba, která o tohoto potomka skutečně pečuje, právo pobývat v tomto státě, dokud dotčený potomek nedosáhne zletilosti, a po dosažení zletilosti v případě, že potomek stále potřebuje přítomnost a péči této osoby, aby mohl pokračovat ve vzdělávání a dokončit je.

3. Zaměstnaní přeshraniční pracovníci mají právo vstoupit do státu výkonu práce a opustit jej v souladu s článkem 14 této dohody a jsou jim ponechána práva, která v tomto státě požívali jakožto pracovníci za předpokladu, že se nacházejí v jedné ze situací stanovených v čl. 7 odst. 3 písm. a), b), c) nebo d) směrnice 2004/38/ES, a to i v případě, že své bydliště nepřesunuli do státu výkonu práce.

ČLÁNEK 25

Práva osob samostatně výdělečně činných

1. S výhradou omezení stanovených v článcích 51 a 52 Smlouvy o fungování EU mají osoby samostatně výdělečně činné v hostitelském státě a samostatně výdělečně činní přeshraniční pracovníci ve státě nebo státech výkonu práce práva přiznávaná články 49 a 55 Smlouvy o fungování EU. Tato práva zahrnují:

a) právo přístupu k samostatně výdělečným činnostem a jejich výkonu a zakládání a řízení podniků za podmínek stanovených hostitelským státem pro jeho státní příslušníky, jak stanoví článek 49 Smlouvy o fungování EU;

b) práva stanovená v čl. 24 odst. 1 písm. c) až h) této dohody.

2. Ustanovení čl. 24 odst. 2 se vztahují na potomky samostatně výdělečně činných pracovníků v přímé linii.

3. Ustanovení čl. 24 odst. 3 se vztahují na samostatně výdělečně činné přeshraniční pracovníky.

ČLÁNEK 26

Vydání dokladu osvědčujícího práva přeshraničních pracovníků

Stát výkonu práce může požadovat, aby občané Unie a státní příslušníci Spojeného království, kteří mají práva jakožto přeshraniční pracovníci podle této hlavy, požádali o doklad osvědčující jejich práva podle této hlavy. Tito občané Unie a státní příslušníci Spojeného království mají právo na vydání takového dokladu.

KAPITOLA 3

ODBORNÉ KVALIFIKACE

ČLÁNEK 27

Uznané odborné kvalifikace

1. Uznání odborných kvalifikací občanů Unie nebo státních příslušníků Spojeného království a jejich rodinných příslušníků hostitelským státem nebo státem výkonu práce před koncem přechodného období, jak je stanoveno v čl. 3 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES[1], má účinky v příslušném státě, včetně práva na výkon povolání za stejných podmínek, jaké platí pro státní příslušníky tohoto státu, pokud toto uznání proběhlo v souladu s některými z těchto ustanovení:

a) hlavy III směrnice 2005/36/ES, pokud jde o uznávání odborných kvalifikací v souvislosti s uplatňováním svobody usazování, ať už toto uznávání spadá do obecného systému uznávání dokladů o odborné kvalifikaci, systému uznávání odborné praxe, nebo systému uznávání kvalifikace na základě koordinace minimálních podmínek kladených na odbornou přípravu;

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22).

b) ustanovení čl. 10 odst. 1 a 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/5/ES[1], pokud jde o přijetí k výkonu povolání advokáta v hostitelském státě nebo státě výkonu práce;

c) článku 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES[2], pokud jde o schvalování statutárních auditorů z jiného členského státu;

d) směrnice Rady 74/556/EHS[3], pokud jde o přijímání dokladu o znalostech a schopnostech nutných pro samostatně výdělečné činnosti a zprostředkovatelské činnosti v obchodě s toxickými látkami a jejich distribuci a činnosti zahrnující odborné používání toxických látek.

---

1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/5/ES ze dne 16. února 1998 o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace (Úř. věst. L 77, 14.3.1998, s. 36).

2 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS (Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87).

3 Směrnice Rady 74/556/EHS ze dne 4. června 1974, kterou se stanoví pravidla pro přechodná opatření v oblasti obchodu s toxickými látkami a jejich distribuce a v oblasti činností zahrnujících odborné používání takových látek, včetně zprostředkovatelských činností (Úř. věst. L 307, 18.11.1974, s. 1).

2. Uznávání odborných kvalifikací pro účely odst. 1 písm. a) tohoto článku zahrnuje:

a) uznávání odborných kvalifikací, které podléhají čl. 3 odst. 3 směrnice 2005/36/ES;

b) rozhodnutí o poskytnutí částečného přístupu k odborné činnosti v souladu s článkem 4f směrnice 2005/36/ES;

c) uznávání odborných kvalifikací pro účely usazení podle článku 4d směrnice 2005/36/ES.

ČLÁNEK 28

Probíhající postupy uznávání odborných kvalifikací

Příslušné orgány hostitelského státu nebo státu výkonu práce při přezkoumání veškerých žádostí o uznání odborných kvalifikací předložených před koncem přechodného období občany Unie nebo státními příslušníky Spojeného království a při rozhodování o těchto žádostech použijí články 4 a 4d, pokud jde o uznávání odborných kvalifikací pro účely usazení, článku 4f a hlavy III směrnice 2005/36/ES, čl. 10 odst. 1, 3 a 4 směrnice 98/5/ES, článku 14 směrnice 2006/43/ES a směrnice 74/556/EHS.

Ustanovení článků 4a, 4b a 4e směrnice 2005/36/ES se rovněž použijí v rozsahu relevantním pro dokončení postupů pro uznávání odborných kvalifikací pro účely usazení podle článku 4d uvedené směrnice.

ČLÁNEK 29

Správní spolupráce při uznávání odborných kvalifikací

1. S ohledem na projednávané žádosti uvedené v článku 28 Spojené království a členské státy spolupracují s cílem usnadnit uplatňování článku 28. Spolupráce může zahrnovat výměnu informací, včetně informací o disciplinárních a trestněprávních sankcích nebo jiných závažných zvláštních okolnostech, které by mohly mít důsledky pro výkon činností spadajících do působnosti směrnic uvedených v článku 28.

2. Odchylně od článku 8 má Spojené království po období, které nepřesáhne devět měsíců od konce přechodného období, právo využívat systém pro výměnu informací o vnitřním trhu, pokud jde o žádosti uvedené v článku 28 v rozsahu, v němž se týkají postupů pro uznávání odborných kvalifikací pro účely usazení podle článku 4d směrnice 2005/36/ES.

HLAVA III

KOORDINACE SYSTÉMŮ SOCIÁLNÍHO ZABEZPEČENÍ

ČLÁNEK 30

Osobní působnost

1. Tato hlava se vztahuje na tyto osoby:

a) občany Unie, na něž se na konci přechodného období vztahují právní předpisy Spojeného království, a rovněž jejich rodinné příslušníky a pozůstalé;

b) státní příslušníky Spojeného království, na něž se na konci přechodného období vztahují právní předpisy členského státu, a rovněž jejich rodinné příslušníky a pozůstalé;

c) občany Unie, kteří na konci přechodného období pobývají ve Spojeném království a na které se vztahují právní předpisy členského státu, a rovněž jejich rodinné příslušníky a pozůstalé;

d) státní příslušníky Spojného království, kteří na konci přechodného období pobývají v členském státě a na které se vztahují právní předpisy Spojeného království, a rovněž jejich rodinné příslušníky a pozůstalé;

e) osoby, které nespadají do působnosti písmen a) až d), avšak jsou:

i) občany Unie, kteří na konci přechodného období vykonávají ve Spojeném království činnost jako zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné a na které se na základě hlavy II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004[1] vztahují právní předpisy členského státu, a rovněž na jejich rodinné příslušníky a pozůstalé; nebo

ii) státní příslušníky Spojeného království, kteří na konci přechodného období vykonávají v jednom nebo několika členských státech činnost jako zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné a na které se na základě hlavy II nařízení (ES) č. 883/2004 vztahují právní předpisy Spojeného království, a rovněž na jejich rodinné příslušníky a pozůstalé;

f) osoby bez státní příslušnosti a uprchlíky, kteří mají bydliště v členském státě nebo ve Spojeném království a kteří jsou v jedné ze situací popsaných v písmenech a) až e), a rovněž na jejich rodinné příslušníky a pozůstalé;

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

g) státní příslušníky třetích zemí a rovněž jejich rodinné příslušníky a pozůstalé, kteří jsou v jedné ze situací popsaných v písmenech a) až e) za předpokladu, že splňují podmínky nařízení Rady (ES) č. 859/2003[1].

2. Osoby uvedené v odstavci 1 jsou do působnosti zahrnuty po dobu, po kterou jsou bez přerušení v jedné ze situací stanovených v uvedeném odstavci, zahrnujících jak členský stát, tak Spojené království.

3. Tato hlava se použije na osoby, které nespadají nebo přestaly spadat do působnosti odst. 1 písm. a) až e) tohoto článku, avšak vztahuje se na ně článek 10 této dohody, a rovněž na jejich rodinné příslušníky a pozůstalé.

4. Osoby uvedené v odstavci 3 jsou do působnosti zahrnuty po dobu, po kterou mají i nadále právo pobývat v hostitelském státě podle článku 13 této dohody nebo právo pracovat ve státě výkonu práce podle článku 24 nebo 25 této dohody.

5. Pokud tento článek odkazuje na rodinné příslušníky a pozůstalé, jsou tyto osoby zahrnuty do působnosti této hlavy pouze v rozsahu, v jakém odvozují práva a povinnosti v tomto ohledu podle nařízení (ES) č. 883/2004.

[1] Nařízení Rady (ES) č. 859/2003 ze dne 14. května 2003, kterým se působnost nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72 rozšiřuje na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 1).

ČLÁNEK 31

Pravidla pro koordinaci sociálního zabezpečení

1. Na osoby zahrnuté do působnosti této hlavy se vztahují pravidla a cíle stanovené v článku 48 Smlouvy o fungování EU, nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009[1].

Unie a Spojené království řádně zohlední rozhodnutí a doporučení správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení, která působí při Evropské komisi a byla zřízena podle nařízení (ES) č. 883/2004 (dále jen „správní komise“) uvedená v části I přílohy I této dohody.

2. Odchylně od odstavce 9 této dohody se pro účely této hlavy použijí definice článku 1 nařízení (ES) č. 883/2004.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 1).

3. Pokud jde o státní příslušníky třetích zemí, kteří splňují podmínky stanovené nařízením (ES) č. 859/2003, a jejich rodinné příslušníky nebo pozůstalé v rozsahu působnosti této hlavy, rozumí se odkazy na nařízení (ES) č. 883/2004 v této hlavě odkazy na nařízení Rady (EHS) č. 1408/71[1] a odkazy na nařízení (ES) č. 987/2009 jako odkazy na nařízení Rady (EHS) č. 574/72[2]. Odkazy na zvláštní ustanovení nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení (ES) č. 987/2009 se rozumí odkazy na odpovídající ustanovení nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72.

---

[1] Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, 5.7.1971, s. 2).

[2] Nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 74, 27.3.1972, s. 1).

ČLÁNEK 32

Zahrnuté zvláštní situace

1. Tato pravidla se uplatňují v rozsahu stanoveném v tomto článku, pokud se týkají osob, na které se nevztahuje nebo na které se přestal vztahovat článek 30, v těchto situacích:

a) pro účely sčítání dob pojištění, zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti nebo bydlení, včetně práv a povinností vyplývajících z těchto dob v souladu s nařízením (ES) č. 883/2004, se tato hlava vztahuje na tyto osoby:

   i) občany Unie a rovněž osoby bez státní příslušnosti a uprchlíky, kteří mají bydliště v členském státě, a státní příslušníky třetích zemí splňující podmínky nařízení (ES) č. 859/2003, na které se před koncem přechodného období vztahovaly právní předpisy Spojeného království, a na jejich rodinné příslušníky a pozůstalé;

   ii) státní příslušníky Spojeného království a rovněž osoby bez státní příslušnosti a uprchlíky, kteří mají bydliště ve Spojeném království, a státní příslušníky třetích zemí splňující podmínky nařízení (ES) č. 859/2003, na které se před koncem přechodného období vztahovaly právní předpisy členského státu, a na jejich rodinné příslušníky a pozůstalé;

pro účely sčítání dob se zohlední doby získané jak před koncem přechodného období, tak po jeho skončení v souladu s nařízením (ES) č. 883/2004;

b) pravidla stanovená v článcích 20 a 27 nařízení (ES) č. 883/2004 nadále platí v případě osob, které před koncem přechodného období požádaly o povolení k obdržení plánovaného léčení podle nařízení (ES) č. 883/2004, a to do skončení léčení. Odpovídající postupy úhrad se rovněž uplatňují i po skončení léčení. Obdobně mají tyto osoby a osoby, které je doprovázejí, právo vstoupit do státu léčení a opustit jej v souladu s článkem 14;

c) pravidla stanovená v článcích 19 a 27 nařízení (ES) č. 883/2004 se nadále uplatňují na osoby, na které se vztahuje nařízení (ES) č. 883/2004 a které pobývají na konci přechodného období v členském státě nebo Spojeném království, a to do konce jejich pobytu. Odpovídající postupy úhrad se rovněž uplatňují i po skončení jejich pobytu nebo léčení;

d) pravidla stanovená v článcích 67, 68 a 69 nařízení (ES) č. 883/2004 se nadále uplatňují, dokud jsou splněny podmínky pro přiznávání rodinných dávek, na které mají na konci přechodného období nárok tyto osoby:

i) občané Unie, osoby bez státní příslušnosti a uprchlíci, kteří mají bydliště v členském státě, a státní příslušníci třetích zemí splňující podmínky nařízení (ES) č. 859/2003 a mající bydliště v členském státě, na které se na konci přechodného období vztahují právní předpisy členského státu a jejichž rodinní příslušníci mají na konci přechodného období bydliště ve Spojeném království;

ii) státní příslušníci Spojeného království, osoby bez státní příslušnosti a uprchlíci pobývající ve Spojeném království a státní příslušníci třetích zemí, kteří splňují podmínky nařízení (ES) č. 859/2003 a mají bydliště ve Spojeném království, na které se vztahují právní předpisy Spojeného království a jejichž rodinní příslušníci mají na konci přechodného období bydliště v členském státě;

e) v situacích stanovených v písm. d) bodě i) a ii) tohoto odstavce se na všechny osoby, které mají na konci přechodného období jakákoli práva jako rodinní příslušníci podle nařízení (ES) č. 883/2004, jako například odvozená práva na věcné dávky v nemoci, nadále použije uvedené nařízení a odpovídající ustanovení nařízení (ES) č. 987/2009, a to dokud jsou splněny podmínky v nich uvedené.

2. Ustanovení kapitoly 1 hlavy III nařízení (ES) č. 883/2004, pokud jde o dávky v nemoci, se použijí na osoby, které pobírají dávky podle odst. 1 písm. a) tohoto článku.

Tento odstavec se použije obdobně, pokud jde o rodinné dávky na základě článků 67, 68 a 69 nařízení (ES) č. 883/2004.

ČLÁNEK 33

Státní příslušníci Islandu, Lichtenštejnska, Norska a Švýcarska

1. Ustanovení této hlavy vztahující se na občany Unie se použijí na státní příslušníky Islandu, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace za předpokladu, že:

a) Island, Lichtenštejnské knížectví, Norské království a Švýcarská konfederace v příslušných případech uzavřely a uplatňují odpovídající dohody se Spojeným královstvím, které se vztahují na občany Unie, a

b) Island, Lichtenštejnské knížectví, Norské království a Švýcarská konfederace v příslušných případech uzavřely a uplatňují odpovídající dohody s Unií, které se vztahují na státní příslušníky Spojeného království.

2. Na základě oznámení Spojeného království a Unie o dni vstupu dohod uvedených v odstavci 1 tohoto článku v platnost smíšený výbor zřízený podle článku 164 (dále jen „smíšený výbor“) stanoví datum, od kterého se ustanovení této hlavy použijí v příslušných případech na státní příslušníky Islandu, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace.

ČLÁNEK 34

Správní spolupráce

1. Odchylně od článku 7 a čl. 128 odst. 1 má Spojené království ode dne vstupu této dohody v platnost ve správní komisi status pozorovatele. Pokud se body programu vztahujícího se k této hlavě týkají Spojeného království, může Spojené království na zasedání správní komise a zasedání subjektů uvedených v článcích 73 a 74 nařízení (ES) č. 883/2004, na nichž se jedná o těchto bodech, vyslat zástupce jako poradce.

2. Odchylně od článku 8 se Spojené království podílí na elektronické výměně informací o sociálním zabezpečení (EESSI) a nese související náklady.

ČLÁNEK 35

Úhrady, zpětné vymáhání neoprávněně poskytnutých dávek a zápočet

Ustanovení nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení (ES) č. 987/2009 týkající se úhrad, zpětného vymáhání neoprávněně poskytnutých dávek a zápočtu se dále použijí u osob, které nespadají do působnosti článku 30, v souvislosti s událostmi:

a) které se staly před koncem přechodného období nebo

b) k nimž dojde po skončení přechodného období a týkají se osob, které spadají do působnosti článku 30 nebo 32 v době, kdy těmto událostem došlo.

ČLÁNEK 36

Vývoj práva a úpravy aktů Unie

1. Pokud se nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení (ES) č. 987/2009 po skončení přechodného období změní nebo nahradí, rozumějí se odkazy na uvedená nařízení v této dohodě jako odkazy na tato nařízení v pozměněném či nahrazeném znění v souladu s akty uvedenými v části II přílohy I této dohody.

Smíšený výbor přezkoumá část II přílohy I této dohody a uvede ji do souladu s veškerými akty, kterými se mění nebo nahrazují nařízení (ES) č. 883/2004 a (ES) č. 987/2009, jakmile Unie tyto akty přijme. Za tímto účelem Unie co nejdříve po jejich přijetí informuje Spojené království v rámci smíšeného výboru o veškerých aktech, kterými se mění nebo nahrazují uvedená nařízení.

2. Odchylně od odst. 1 druhého pododstavce společný výbor posoudí vliv aktu, kterým se mění nebo nahrazuje nařízení (ES) č. 883/2004 a (ES) č. 987/2009, pokud se tímto aktem:

a) mění nebo nahrazují záležitosti obsažené v článku 3 nařízení (ES) č. 883/2004; nebo

b) mění peněžité dávky, které podle nařízení (ES) č. 883/2004 nebylo možné na konci přechodného období vyvážet, na dávky, které lze vyvážet, nebo mění peněžité dávky, které bylo možné na konci přechodného období vyvážet, na dávky, které nelze vyvážet; nebo

c) mění peněžité dávky, které podle nařízení (ES) č. 883/2004 bylo možné v časově omezeném období vyvážet, na dávky, které lze vyvážet bez časového omezení, nebo naopak mění dávky, které podle uvedeného nařízení bylo možné na konci přechodného období vyvážet bez časového omezení, na dávky, které lze vyvážet po časově omezené období.

Při posuzování smíšený výbor zváží v dobré víře rozsah změn uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce, jakož i význam dalšího dobrého fungování nařízení (ES) č. 883/2004 a (ES) č. 987/2009 mezi Unií a Spojeným královstvím a význam toho, že jsou pro jednotlivce, kteří spadají do oblasti působnosti nařízení (ES) č. 883/2004, příslušným státem.

Pokud tak smíšený výbor do 6 měsíců od obdržení informací od Unie podle odstavce 1 rozhodne, část II přílohy I této dohody se neuvede do souladu s aktem uvedeným v prvním pododstavci tohoto odstavce.

Pro účely tohoto odstavce se rozumí:

a) „dávkami, které lze vyvážet“ dávky poskytované podle nařízení (ES) č. 883/2004 osobám nebo ve vztahu k osobám, které mají bydliště v členském státě nebo ve Spojeném království, pokud instituce odpovědná za poskytování dávek sídlí jinde; „dávky, které nelze vyvážet“ se vykládají obdobně; a

b) „dávkami, které lze vyvážet bez časového omezení“ dávky, které lze vyvážet, dokud jsou splněny podmínky, na základě kterých vznikl nárok.

3. Nařízení (ES) č. 883/2004 a (ES) č. 987/2009 se pro účely této dohody vykládají tak, že zahrnují úpravy uvedené v části III přílohy I této dohody. Spojené království v rámci smíšeného výboru informuje Unii o jakýchkoli změnách ve vnitrostátních ustanoveních relevantních v souvislosti s částí III přílohy I této dohody, a to co nejdříve po jejich přijetí.

4. Rozhodnutí a doporučení správní komise se pro účely této dohody rozumějí tak, že zahrnují rozhodnutí a doporučení uvedená v části I přílohy I. Smíšený výbor změní část I přílohy I tak, aby byla zohledněna veškerá nová rozhodnutí nebo doporučení přijatá správní komisí. Za tímto účelem Unie co nejdříve po přijetí rozhodnutí a doporučení správní komise informuje o těchto skutečnostech Spojené království v rámci smíšeného výboru. Smíšený výbor provede tyto změny na návrh Unie nebo Spojeného království.

HLAVA IV

OSTATNÍ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 37

Zveřejňování

Členské státy a Spojené království zveřejňují informace týkající se práv a povinností osob, na které se vztahuje tato část, zejména pomocí informačních kampaní prováděných podle potřeby prostřednictvím vnitrostátních a místních sdělovacích prostředků a dalšími komunikačními prostředky.

ČLÁNEK 38

Příznivější ustanovení

1. Touto částí nejsou dotčeny právní nebo správní předpisy použitelné v hostitelském státě nebo státě výkonu práce, která by byla pro dotčené osoby příznivější. Tento odstavec se nevztahuje na hlavu III.

2. Článkem 12 a čl. 23 odst. 1 není dotčen režim pro společný prostor cestování mezi Spojeným královstvím a Irskem, pokud jde o příznivější zacházení, které může pro dotčené osoby z tohoto režimu vyplývat.

ČLÁNEK 39

Celoživotní ochrana

Osoby, na které se vztahuje tato část, požívají práva stanovená v příslušných hlavách této části po celý život, pokud nepřestanou splňovat podmínky stanovené v těchto hlavách.

ČÁST TŘETÍ

USTANOVENÍ O ROZLUCE

HLAVA I

ZBOŽÍ UVEDENÉ NA TRH

ČLÁNEK 40

Definice

Pro účely této hlavy se rozumí:

a) „dodáním na trh“ jakékoli dodání zboží k distribuci, spotřebě nebo použití na trhu v průběhu obchodní činnosti, ať už za úplatu, nebo bezplatně;

b) „uvedením na trh“ první dodání zboží na trh Unie nebo Spojeného království;

c) „dodáním zboží k distribuci, spotřebě nebo použití“, že existující a jednotlivě identifikovatelné zboží poté, co prošlo fází výroby, je předmětem písemné nebo ústní dohody mezi dvěma nebo několika právnickými nebo fyzickými osobami o převedení vlastnictví, jakéhokoli jiného vlastnického práva nebo držby dotčeného zboží, nebo je předmětem nabídky právnické nebo fyzické osobě nebo osobám k uzavření takové dohody;

d) „uvedením do provozu“ první použití zboží v Unii nebo Spojeném království konečným uživatelem pro zamýšlené účely nebo v případě námořního zařízení jeho umístění na palubě;

e) „dozorem nad trhem“ činnosti a opatření orgánů dozoru nad trhem, které mají zajistit, že zboží je v souladu s platnými požadavky a že neohrožuje zdraví, bezpečnost ani jiné oblasti ochrany veřejného zájmu;

f) „orgánem pro dozor nad trhem“ orgán členského státu nebo Spojeného království, který je příslušný k provádění dozoru nad trhem na jeho území;

g) „podmínkami pro uvádění zboží na trh“ požadavky týkající se charakteristik zboží, jako je úroveň jakosti, ukazatele vlastností, bezpečnost nebo rozměry, včetně požadavků na složení tohoto zboží nebo úpravu názvosloví, symboly, zkoušení zboží a zkušební metody, balení, označování nebo opatřování štítkem a postupy posuzování shody s právními předpisy používané v souvislosti s tímto zbožím; pojem rovněž zahrnuje požadavky týkající se výrobních metod a postupů, mají-li vliv na vlastnosti produktu;

h) „subjektem posuzování shody“ subjekt, který vykonává činnosti posuzování shody, včetně kalibrace, zkoušení, certifikace a inspekce;

i) „oznámeným subjektem“ subjekt posuzování shody, který je oprávněn provádět jako třetí strana úkoly týkající se posuzování shody podle práva Unie, kterým se harmonizují podmínky uvádění zboží na trh;

j) „živočišnými produkty“ produkty živočišného původu, vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, jak jsou vymezeny v čl. 4 bodech 29, 30 a 31 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429[1], krmivo živočišného původu a potraviny a krmivo obsahující produkty živočišného původu.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 ze dne 9. března 2016 o nákazách zvířat a o změně a zrušení některých aktů v oblasti zdraví zvířat („právní rámec pro zdraví zvířat“) (Úř. věst. L 84, 31.3.2016, s. 1).

ČLÁNEK 41

Nepřetržitý oběh zboží uvedeného na trh

1. Jakékoli zboží, které bylo v souladu s právními předpisy před koncem přechodného období uvedeno na trh v Unii nebo Spojeném království, může:

a) být dále dodáváno na trh Unie nebo Spojeného království a být v oběhu na těchto dvou trzích, než se dostane ke koncovému uživateli;

b) být uvedeno do provozu v Unii nebo Spojeném království, pokud tak stanoví použitelná ustanovení práva Unie.

2. V souvislosti se zbožím uvedeným v odstavci 1 se použijí požadavky stanovené v článcích 34 a 35 Smlouvy o fungování EU a příslušné právo Unie, jímž se řídí uvádění zboží na trh, včetně podmínek pro uvádění zboží na trh, které se na příslušné zboží vztahují.

3. Odstavec 1 se použije na veškeré existující a individuálně identifikovatelné zboží ve smyslu části třetí hlavy II Smlouvy o fungování EU s výjimkou oběhu zboží mezi trhem Unie a trhem Spojeného království a naopak představující:

a) živá zvířata a zárodečné produkty;

b) živočišné produkty.

4. Pokud jde o pohyb živých zvířat nebo zárodečných produktů mezi členským státem a Spojeným královstvím a naopak, použijí se ustanovení práva Unie uvedená v příloze II za předpokladu, že přeprava byla zahájena před koncem přechodného období.

5. Tímto článkem není dotčena možnost Spojeného království, členského státu nebo Unie přijmout opatření s cílem zakázat nebo omezit dodávání zboží uvedeného v odstavci 1 nebo kategorie takového zboží na trh, a to v případech a rozsahu, které umožňuje právo Unie.

6. Ustanoveními této hlavy nejsou dotčena platná pravidla týkající se způsobu prodeje, duševního vlastnictví, celních postupů, cel a daní.

ČLÁNEK 42

Důkaz o uvedení na trh

Pokud se hospodářský subjekt s ohledem na konkrétní zboží odvolává na čl. 41 odst. 1, nese tento subjekt důkazní břemeno a musí na základě jakéhokoli příslušného dokumentu prokázat, že zboží bylo uvedeno na trh Unie nebo Spojeného království před koncem přechodného období.

ČLÁNEK 43

Dozor nad trhem

1. Orgány dozoru nad trhem členských států a orgány dozoru nad trhem Spojeného království si bez zbytečného odkladu vyměňují jakékoli relevantní informace shromážděné o zboží uvedeném v čl. 41 odst. 1 v souvislosti s jejich příslušnými činnostmi dozoru nad trhem. Především sdělují sobě navzájem i Evropské komisi veškeré informace týkající se zboží, které představuje závažné riziko, jakož i opatření přijatá v souvislosti se zbožím, které není v souladu s požadavky, včetně relevantních informací získaných v souvislosti s tímto zbožím ze sítí, informačních systémů a databází zřízených podle práva Unie nebo práva Spojeného království.

2. Členské státy a Spojené království postoupí jakoukoli žádost orgánů dohledu nad trhem Spojeného království nebo členského státu bezodkladně příslušnému subjektu posuzování shody na svém území, pokud se tato žádost týká posuzování shody prováděného tímto subjektem jakožto oznámeným subjektem před koncem přechodného období. Členské státy a Spojené království zajistí, aby subjekt posuzování shody veškeré tyto žádosti projednával bezodkladně.

ČLÁNEK 44

Předávání spisů a dokumentů týkajících se probíhajících postupů

Spojené království předá příslušnému orgánu členského státu jmenovanému v souladu s postupy stanovenými v použitelném právu Unie bezodkladně veškeré spisy a dokumenty týkající se posuzování, schvalování a povolování, která probíhají v den přede dnem vstupu této dohody v platnost a která vede příslušný orgán Spojeného království v souladu s nařízením (EU) č. 528/2012[1], nařízením (ES) č. 1107/2009[2], směrnicí 2001/83/ES[3] a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES[4].

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání (Úř. věst. L 167, 27.6.2012, s. 1).

[2] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 1).

[3] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67).

[4] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 1).

ČLÁNEK 45

Zpřístupňování informací v souvislosti s minulými postupy registrace léčivých přípravků

1. Spojené království na odůvodněnou žádost členského státu nebo Evropské agentury pro léčivé přípravky bezodkladně zpřístupní registrační dokumentaci léčivého přípravku registrovaného příslušným orgánem Spojeného království před koncem přechodného období, pokud je tato dokumentace potřebná pro posouzení žádosti o registraci v souladu s články 10 a 10a směrnice 2001/83/ES nebo články 13 a 13a směrnice 2001/82/ES.

2. Členský stát na odůvodněnou žádost Spojeného království nebo Evropské agentury pro léčivé přípravky bezodkladně zpřístupní registrační dokumentaci léčivého přípravku registrovaného příslušným orgánem členského státu před koncem přechodného období, pokud je tato dokumentace potřebná pro posouzení žádosti o registraci v souladu s právními požadavky Spojeného království, a to v rozsahu, v jakém tyto právní požadavky odpovídají okolnostem uvedeným v článcích 10 a 10a směrnice 2001/83/ES nebo článcích 13 a 13a směrnice 2001/82/ES.

ČLÁNEK 46

Zpřístupňování informací, které mají k dispozici oznámené subjekty zřízené ve Spojeném království nebo v členském státě

1. Spojené království zajistí, aby informace, které má před koncem přechodného období k dispozici subjekt posuzování shody zřízený ve Spojeném království v souvislosti se svými činnostmi, které vykonává jakožto oznámený subjekt podle práva Unie, byly na žádost držitele osvědčení bezodkladně zpřístupněny oznámenému subjektu zřízenému v členském státě, který držitel osvědčení určí.

2. Členský stát zajistí, aby informace, které má před koncem přechodného období k dispozici subjekt posuzování shody zřízený v členském státě v souvislosti se svými činnostmi, byly na žádost držitele osvědčení bezodkladně zpřístupněny subjektu posuzování shody zřízenému ve Spojeném království, který držitel osvědčení určí.

HLAVA II

PROBÍHAJÍCÍ CELNÍ POSTUPY

ČLÁNEK 47

Status zboží Unie

1. Na zboží Unie uvedené v čl. 5 bodu 23 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013[1] se použije uvedené nařízení, pokud je toto zboží přepravováno z celního území Spojeného království na celní území Unie nebo naopak za předpokladu, že jeho přeprava byla zahájena před koncem přechodného období a skončila po jeho skončení. Přeprava zboží, která byla zahájena před koncem přechodného období a skončila po jeho skončení, se považuje za přepravu uvnitř Unie, pokud jde o licenční požadavky při dovozu a vývozu v právu Unie.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

2. Pro účely odstavce 1 se nepoužije předpoklad celního statusu zboží Unie, jak uvádí čl. 153 odst. 1 nařízení (EU) č. 952/2013. Celní status tohoto zboží jakožto zboží Unie i skutečnost, že přeprava uvedená v odstavci 1 byla zahájena před koncem přechodného období, musí být dotčenou osobou při každé přepravě prokázány jakýmkoli z prostředků uvedených v článku 199 prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/2447[1]. Důkaz o zahájení přepravy se poskytuje prostřednictvím přepravního dokladu vztahujícímu se ke zboží.

3. Odstavec 2 se nepoužije v souvislosti se zbožím Unie, které je přepravováno vzdušnou cestou a bylo naloženo nebo přeloženo na letišti na celním území Spojeného království k zaslání na celní území Unie nebo bylo naloženo nebo přeloženo na letišti na celním území Unie k zaslání na celní území Spojeného království, pokud se toto zboží přepravuje na základě jednotného přepravního dokladu vydaného na jednom nebo druhém příslušném celním území za předpokladu, že tato letecká přeprava byla zahájena před koncem přechodného období a skončila po jeho skončení.

[1] Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2447 ze dne 24. listopadu 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 343, 29.12.2015, s. 558).

4. Odstavec 2 se nepoužije v souvislosti se zbožím Unie, které se přepravuje námořní cestou a bylo přepravováno mezi přístavy na celním území Spojeného království a přístavy na celním území Unie pravidelnou linkou, jak se uvádí v článku 120 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446[1], za předpokladu, že:

a) plavba zahrnující přístavy na celním území Spojeného království a přístavy na celním území Unie byla zahájena před koncem přechodného období a skončila po jeho skončení a

b) plavidlo pravidelné linky zastavilo v jednom nebo několika přístavech na celním území Spojeného království nebo na celním území Unie před koncem přechodného období.

5. Pokud během plavby uvedené v odst. 4 písm. a) plavidlo pravidelné linky zastaví v jednom nebo několika přístavech na celním území Spojeného království po skončení přechodného období:

a) u zboží naloženého před koncem přechodného období a vyloženého v uvedených přístavech se celní status zboží Unie nemění;

[1] Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446 ze dne 28. července 2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, pokud jde o podrobná pravidla k některým ustanovením celního kodexu Unie (Úř. věst. L 343, 29.12.2015, s. 1).

b) u zboží naloženého v přístavech, v nichž plavidlo zastavilo po skončení přechodného období, se celní status zboží Unie nemění za předpokladu, že jsou prokázány skutečnosti v souladu s odstavcem 2.

ČLÁNEK 48

Vstupní souhrnné celní prohlášení a prohlášení před výstupem zboží

1. Nařízení (EU) č. 952/2013 se použije v souvislosti s vstupními souhrnnými prohlášeními, která byla podána u celního úřadu prvního vstupu v souladu s kapitolou I hlavy IV uvedeného nařízení před koncem přechodného období, a tato prohlášení mají stejné právní účinky na celním území Unie a celním území Spojeného království po skončení přechodného období.

2. Nařízení (EU) č. 952/2013 se použije v souvislosti s prohlášeními před výstupem zboží, která byla podána v souladu s hlavou VIII kapitolou I uvedeného nařízení před koncem přechodného období, a případně pokud bylo zboží propuštěno v souladu s článkem 194 uvedeného nařízení před koncem přechodného období. Tato prohlášení mají stejné právní účinky na celním území Unie a celním území Spojeného království po skončení přechodného období.

ČLÁNEK 49

Ukončení dočasného uskladnění nebo celních režimů

1. Nařízení (EU) č. 952/2013 se použije v souvislosti se zbožím, které není zbožím Unie a které bylo na konci přechodného období dočasně uskladněno v souladu s čl. 5 bodem 17 uvedeného nařízení, a v souvislosti se zbožím, které bylo na konci přechodného období propuštěno do některého z celních režimů uvedených v čl. 5 bodu 16 uvedeného nařízení na celním území Spojeného království na konci přechodného období, dokud není ukončeno toto dočasné uskladnění, dokud není ukončen některý ze zvláštních celních režimů, dokud není zboží propuštěno do volného oběhu nebo dokud zboží neopustí toto území za předpokladu, že taková událost nastane po skončení přechodného období, avšak nejpozději ve lhůtě stanovené v příloze III.

Ustanovení čl. 148 odst. 5 písm. b) a c) a článku 219 nařízení (EU) č. 952/2013 se však nepoužijí v souvislosti s přepravou zboží mezi celním územím Spojeného království a celním územím Unie, která končí po skončení přechodného období.

2. V souvislosti s jakýmkoli celním dluhem, který vznikl po skončení přechodného období od ukončení dočasného uskladnění nebo propuštění do volného oběhu uvedeného v odstavci 1 se použijí nařízení (EU) č. 952/2013, rozhodnutí Rady 2014/335/EU, Euratom[1], nařízení Rady (EU, Euratom) č. 608/2014[2] a nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014[3].

3. Hlava II kapitola 1 oddíl 1 prováděcího nařízení (EU) 2015/2447 se použije v souvislosti s žádostmi o využití celních kvót, které celní orgány přijaly na celním území Spojeného království, a pokud byly celními orgány na celním území Spojeného království poskytnuty všechny podklady požadované v souladu s článkem 50 uvedeného nařízení před koncem přechodného období, a použije se v souvislosti se zrušením žádostí a vracením nepoužitých přidělených množství těchto žádostí.

---

1 Rozhodnutí Rady 2014/335/EU, Euratom ze dne 26. května 2014 o systému vlastních zdrojů Evropské unie (Úř. věst. L 168, 7.6.2014, s. 105).

2 Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 608/2014 ze dne 26. května 2014, kterým se stanoví prováděcí opatření pro systém vlastních zdrojů Evropské unie (Úř. věst. L 168, 7.6.2014, s. 29).

3 Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014 ze dne 26. května 2014 o metodách a postupu pro poskytování tradičních vlastních zdrojů a vlastních zdrojů z DPH a HND a o opatřeních ke krytí hotovostních nároků (Úř. věst. L 168, 7.6.2014, s. 39).

ČLÁNEK 50

Přístup k příslušným sítím, informačním systémům a databázím

Odchylně od článku 8 má Spojené království přístup k sítím, informačním systémům a databázím uvedeným v příloze IV v rozsahu nezbytně nutném k plnění jeho povinností podle této hlavy. Spojené království uhradí Unii skutečné náklady, které Unii vznikly v důsledku umožnění přístupu. Unie Spojenému království sděluje výši těchto nákladů do 31. března každého roku, až do konce období uvedeného v příloze IV. V případě, že se oznámená výše skutečně vzniklých nákladů podstatně liší od výše nejlepšího odhadu těchto nákladů, kterou Unie oznámila Spojenému království před podpisem této dohody, zaplatí Spojené království bez zbytečného odkladu Unii výši nejlepšího odhadu těchto nákladů a smíšený výbor určí způsob, jakým se bude řešit rozdíl mezi skutečně vzniklými náklady a výší jejich nejlepšího odhadu.

HLAVA III

PROBÍHAJÍCÍ ZÁLEŽITOSTI V OBLASTI DANĚ Z PŘIDANÉ HODNOTY A SPOTŘEBNÍ DANĚ

ČLÁNEK 51

Daň z přidané hodnoty (DPH)

1. V souvislosti se zbožím odeslaným nebo přepraveným z území Spojeného království na území členského státu a opačně za předpokladu, že toto odeslání nebo přeprava byly zahájeny před koncem přechodného období a skončily po jeho skončení, se použije směrnice Rady 2006/112/ES[1].

2. Pokud jde o práva a povinnosti osoby povinné k dani v souvislosti s plněními s přeshraničním prvkem mezi Spojeným královstvím a členským státem, která se uskutečnila před koncem přechodného období a s ohledem na plnění, na která se vztahuje odstavec 1, po dobu pěti let od konce přechodného období se dále použije směrnice 2006/112/ES.

[1] Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

3. Odchylně od odstavce 2 a článku 15 směrnice Rady 2008/9/ES[1] se žádosti o vrácení daně týkající se DPH, která byla odvedena v členském státě osobou povinnou k dani usazenou ve Spojeném království nebo která byla odvedena ve Spojeném království osobou povinnou k dani usazenou v členském státě, podávají podle podmínek stanovených v této směrnici nejpozději dne 31. března 2021.

4. Odchylně od odstavce 2 a čl. 61 odst. 2 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011[2] se změny přiznání k dani, která byla podána v souladu s článkem 364 nebo článkem 369f směrnice 2006/112/ES buď ve Spojeném království v souvislosti se službami poskytovanými v členském státě spotřeby před koncem přechodného období, nebo v členském státě, pokud jde o služby poskytnuté ve Spojeném království před koncem přechodného období, podávají nejpozději dne 31. prosince 2021.

---

[1] Směrnice Rady 2008/9/ES ze dne 12. února 2008, kterou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě (Úř. věst. L 44, 20.2.2008, s. 23).

[2] Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 77, 23.3.2011, s. 1).

ČLÁNEK 52

Zboží podléhající spotřebním daním

V souvislosti s přepravou zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně a v souvislosti s přepravou zboží podléhajícího spotřební dani po propuštění ke spotřebě z území Spojeného království na území členského státu a naopak za předpokladu, že tato přeprava byla zahájena před koncem přechodného období a skončila po jeho skončení, se použije směrnice Rady 2008/118/ES[1].

ČLÁNEK 53

Přístup k příslušným sítím, informačním systémům a databázím

Odchylně od článku 8 má Spojené království přístup k sítím, informačním systémům a databázím uvedeným v příloze IV v rozsahu nezbytně nutném k plnění jeho povinností podle této hlavy. Spojené království uhradí Unii skutečné náklady, které Unii vznikly v důsledku umožnění přístupu. Unie Spojenému království sděluje výši těchto nákladů do 31. března každého roku, až do konce období uvedeného v příloze IV. V případě, že se oznámená výše skutečně vzniklých nákladů podstatně liší od výše nejlepšího odhadu těchto nákladů, kterou Unie oznámila Spojenému království před podpisem této dohody, zaplatí Spojené království bez zbytečného odkladu Unii výši nejlepšího odhadu těchto nákladů a smíšený výbor určí způsob, jakým se bude řešit rozdíl mezi skutečně vzniklými náklady a výší jejich nejlepšího odhadu.

[1] Směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS (Úř. věst. L 9, 14.1.2009, s. 12).

HLAVA IV

DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ

ČLÁNEK 54

Pokračující ochrana zapsaných nebo udělených práv ve Spojeném království

1. Držitel jakýchkoli z níže uvedených práv duševního vlastnictví, která byla zapsána nebo udělena před koncem přechodného období, se bez jakéhokoli přezkumu stává držitelem srovnatelných zapsaných a vymahatelných práv duševního vlastnictví ve Spojeném království podle práva Spojeného království:

a) vlastník ochranné známky Evropské unie zapsané v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001[1] se stává vlastníkem ochranné známky ve Spojeném království se shodným označením, pro shodné výrobky nebo služby;

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie, (Úř. věst. L 154, 16.6.2017, s. 1).

b) vlastník zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství, případně zveřejněného po odkladu zveřejnění v souladu s nařízením Rady (ES) č. 6/2002[1], se stává vlastníkem práva k (průmyslovému) vzoru ve Spojeném království pro stejný (průmyslový) vzor;

c) držitel odrůdového práva Společenství uděleného podle nařízení Rady (ES) č. 2100/94[2] se stává držitelem odrůdového práva ve Spojeném království pro stejnou odrůdu.

---

1 Nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. L 3, 5.1.2002, s. 1).

2 Nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství (Úř. věst. L 227, 1.9.1994, s. 1).

2. Pokud jsou zeměpisné označení, označení původu nebo zaručená tradiční specialita ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1151/2012[1], zeměpisné označení, označení původu nebo tradiční výraz pro víno ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013[2], zeměpisné označení ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 110/2008[3] nebo zeměpisné označení ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 251/2014[4] poslední den přechodného období v Unii chráněny na základě uvedených nařízení, osoby oprávněné užívat zeměpisné označení, označení původu, zaručenou tradiční specialitu nebo tradiční výraz pro víno jsou od konce přechodného období oprávněny bez jakéhokoli přezkoumání užívat příslušné zeměpisné označení, označení původu, zaručenou tradiční specialitu nebo tradiční výraz pro víno ve Spojeném království, které poskytují přinejmenším stejnou úroveň ochrany podle práva Spojeného království jako následující ustanovení práva Unie:

---

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1).

[2] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671).

[3] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1576/89 (Úř. věst. L 39, 13.2.2008, s. 16).

[4] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 251/2014 ze dne 26. února 2014 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení aromatizovaných vinných výrobků a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1601/91 (Úř. věst. L 84, 20.3.2014, s. 14).

a) ustanovení čl. 4 odst. 1 písm. i), j) a k) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436[1], a

b) pokud jde o příslušné zeměpisné označení, označení původu, zaručenou tradiční specialitu nebo tradiční výraz pro víno, článek 13, čl. 14 odst. 1., článek 24, čl. 36 odst. 3, články 38 a 44 a čl. 45 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 1151/2012; čl. 90 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013[2]; čl. 100 odst. 3, čl. 102 odst. 1, články 103 a 113 a čl. 157 odst. 1 písm. c) bod x) nařízení (EU) č. 1308/2013; čl. 62 odst. 3 a 4 nařízení Komise (ES) č. 607/2009[3]; čl. 15 odst. 3 první pododstavec, článek 16 a čl. 23 odst. 1 nařízení (ES) č. 110/2008 a čl. 24 odst. 1 uvedeného nařízení v rozsahu relevantním pro zajištění souladu s těmito ustanoveními uvedeného nařízení; nebo čl. 19 odst. 1 a článek 20 nařízení (EU) č. 251/2014.

---

1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436 ze dne 16. prosince 2015, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 336, 23.12.2015, s. 1).

2 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 549).

3 Nařízení Komise (ES) č. 607/2009 ze dne 14. července 2009, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 479/2008, pokud jde o chráněná označení původu a zeměpisná označení, tradiční výrazy, označování a obchodní úpravu některých vinařských produktů (Úř. věst. L 193, 24.7.2009, s. 60).

Pokud zeměpisné označení, označení původu, zaručená tradiční specialita nebo tradiční výraz pro víno uvedené v prvním pododstavci přestanou být v Unii po skončení přechodného období chráněny, první pododstavec se na zeměpisné označení, označení původu, zaručenou tradiční specialitu nebo tradiční výraz pro víno přestane používat.

První pododstavec se nepoužije, pokud je ochrana v Unii odvozena z mezinárodních dohod, jichž je Unie smluvní stranou.

Tento odstavec se použije, dokud dohoda uvedená v článku 184, která nahradí tento odstavec, nevstoupí v platnost nebo nebude použitelná.

3. Bez ohledu na odstavec 1 pokud je v důsledku správního nebo soudního řízení, které probíhá poslední den přechodného období, právo duševního vlastnictví uvedené v uvedeném odstavci v Unii prohlášeno za neplatné nebo zrušeno, nebo je odrůdové právo Společenství prohlášeno v Unii za neplatné nebo je zrušeno, je odpovídající právo ve Spojeném království rovněž prohlášeno za neplatné nebo zrušeno. Prohlášení neplatnosti nebo zrušení práva ve Spojeném království nabývá účinnosti téhož dne jako v Unii.

Odchylně od prvního pododstavce nemá Spojené království povinnost prohlásit odpovídající právo za neplatné nebo jej ve Spojeném království zrušit, pokud se důvody pro prohlášení neplatnosti nebo zrušení ochranné známky Evropské unie nebo zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství na Spojené království nevztahují.

4. Právo z ochranné známky nebo právo k zapsanému (průmyslovému) vzoru, které vzniká ve Spojeném království v souladu s odst. 1 písm. a) nebo b), se poprvé obnovuje téhož dne, jako odpovídající právo duševního vlastnictví zapsané v souladu s právem Unie.

5. V souvislosti s ochrannými známkami ve Spojeném království uvedenými v odst. 1 písm. a) tohoto článku platí tato ustanovení:

a) pro ochrannou známku platí stejné datum podání přihlášky nebo stejný den vzniku práva přednosti ochranné známky Evropské unie a případně seniorita ochranné známky Spojeného království uplatňovaná podle článků 39 a 40 nařízení (EU) 2017/1001;

b) ochranná známka nesmí být zrušena na základě toho, že odpovídající ochranná známka Evropské unie nebyla na území Spojeného království před koncem přechodného období řádně užívána;

c) vlastník ochranné známky Evropské unie, která získala v Unii dobré jméno, je oprávněn uplatňovat ve Spojeném království práva rovnocenná právům stanoveným v čl. 9 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001 a čl. 5 odst. 3 písm. a) směrnice (EU) 2015/2436 pro odpovídající ochrannou známku na základě dobrého jména získaného v Unii do konce přechodného období a poté bude pokračování dobrého jména této ochranné známky založeno na užívání ochranné známky ve Spojeném království.

6. V souvislosti s právy k zapsanému (průmyslovému) vzoru a odrůdovými právy ve Spojeném království uvedenými v odst. 1 písm. b) a c) se použijí tato ustanovení:

a) doba ochrany podle práva Spojeného království se přinejmenším rovná zbývající době ochrany podle práva Unie odpovídajícího zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství nebo odrůdového práva Společenství;

b) den podání přihlášky nebo den vzniku práva přednosti odpovídá dni podání přihlášky nebo dni vzniku práva přednosti odpovídajícího zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství nebo odrůdového práva Společenství.

ČLÁNEK 55

Postup zápisu

1. Zápis, udělení práv nebo jejich ochrana podle čl. 54 odst. 1 a 2 této dohody provádějí bezplatně příslušné subjekty ve Spojeném království, přičemž využívají údaje dostupné v rejstřících Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví, Odrůdového úřadu Společenství a Evropské komise. Příloha III nařízení (ES) č. 110/2008 se pro účely tohoto článku považuje za rejstřík.

2. Pro účely odstavce 1 se nevyžaduje, aby držitelé práv duševního vlastnictví uvedení v čl. 54 odst. 1 a osoby, které jsou oprávněny užívat zeměpisné označení, označení původu, zaručenou tradiční specialitu nebo tradiční výraz pro víno uvedené v čl. 54 odst. 2, předkládali žádost nebo podléhali jakémukoli zvláštnímu správnímu postupu. Do tří let od skončení přechodného období se nepožaduje, aby držitelé práv duševního vlastnictví uvedení v čl. 54 odst. 1 měli korespondenční adresu ve Spojeném království.

3. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, Odrůdový úřad Společenství a Evropská komise poskytnou příslušným subjektům ve Spojeném království informace nezbytné pro zápis, udělení práv nebo jejich ochranu ve Spojeném království podle čl. 54 odst. 1 nebo 2.

4. Tímto článkem nejsou dotčeny poplatky za obnovení práv, které mohou v době obnovení práv platit, ani možnost dotčených držitelů práv vzdát se práv duševního vlastnictví ve Spojeném království příslušným postupem podle právních předpisů Spojeného království.

ČLÁNEK 56

Pokračující ochrana
mezinárodních zápisů s vyznačením Unie ve Spojeném království

Spojené království přijme opatření k zajištění toho, aby fyzické nebo právnické osoby, které před koncem přechodného období získaly ochranu pro mezinárodně zapsané ochranné známky nebo průmyslové vzory s vyznačením Unie podle Madridského systému o mezinárodním zápisu ochranných známek nebo Haagského systému o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů, požívaly ve Spojeném království ochranu pro své ochranné známky nebo průmyslové vzory v souvislosti s jejich mezinárodními zápisy.

ČLÁNEK 57

Pokračující ochrana nezapsaných (průmyslových) vzorů Společenství ve Spojeném království

Majitel práva souvisejícího s nezapsaným (průmyslovým) vzorem Společenství, které vzniklo před koncem přechodného období v souladu s nařízením (ES) č. 6/2002, se v souvislosti s tímto nezapsaným (průmyslovým) vzorem Společenství stává *ipso jure* majitelem vymahatelného práva duševního vlastnictví ve Spojeném království podle práva Spojeného království, které poskytuje stejnou úroveň ochrany, jakou poskytuje nařízení (ES) č. 6/2002. Doba ochrany tohoto práva podle práva Spojeného království se přinejmenším rovná zbývající době ochrany odpovídajícího nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství podle čl. 11 odst. 1 uvedeného nařízení.

ČLÁNEK 58

Pokračující ochrana databází

1. Nositel práva souvisejícího s databází, pokud jde o Spojené království, v souladu s článkem 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES[1], které vzniklo před koncem přechodného období, má i nadále v souvislosti s touto databází vymahatelné právo duševního vlastnictví ve Spojeném království podle práva Spojeného království, které poskytuje stejnou úroveň ochrany, jakou poskytuje směrnice 96/9/ES, a to za předpokladu, že nositel tohoto práva nadále splňuje požadavky článku 11 uvedené směrnice. Doba ochrany tohoto práva podle práva Spojeného království se přinejmenším rovná zbývající době ochrany podle článku 10 směrnice 96/9/ES.

2. Má se za to, že požadavky článku 11 směrnice 96/9/ES splňují tyto osoby a podniky:

a) státní příslušníci Spojeného království;

b) fyzické osoby, které mají své obvyklé bydliště ve Spojeném království;

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES ze dne 11. března 1996 o právní ochraně databází, Úř. věst. L 77, 27.3.1996, s. 20.

c) podniky usazené ve Spojeném království za předpokladu, že pokud má takový podnik ve Spojeném království pouze sídlo, jeho činnost je skutečně a trvale svázána s hospodářstvím Spojeného království nebo členského státu.

ČLÁNEK 59

Právo přednosti v souvislosti s projednávanými přihláškami ochranných známek Evropské unie, (průmyslových) vzorů Společenství a odrůdových práv Společenství

1. Pokud osoba podala přihlášku ochranné známky Evropské unie nebo (průmyslového) vzoru Společenství v souladu s právem Unie před koncem přechodného období a pokud této přihlášce byl přiznán den podání, má tato osoba pro shodnou ochrannou známku pro výrobky nebo služby, které jsou shodné s těmi, pro které byla přihláška podána v Unii, nebo pro některé z nich, nebo pro shodný (průmyslový vzor), právo podat přihlášku ve Spojeném království ve lhůtě devíti měsíců od konce přechodného období. Přihláška podaná podle tohoto článku se považuje za přihlášku se stejným dnem podání přihlášky a dnem vzniku práva přednosti jako u odpovídající přihlášky podané v Unii a případně se senioritou ochranné známky Spojeného království uplatňované podle článku 39 nebo článku 40 nařízení (EU) 2017/1001.

2. Pokud osoba podala přihlášku pro odrůdové právo Společenství v souladu s právem Unie před koncem přechodného období, má tato osoba pro účely podání přihlášky stejného odrůdového práva ve Spojeném království právo přednosti *ad hoc* po dobu šesti měsíců od konce přechodného období. V důsledku práva přednosti se den vzniku práva přednosti této přihlášky pro odrůdové právo Společenství považuje za den podání přihlášky pro odrůdové právo ve Spojeném království pro účely určení odlišnosti, původnosti a nároku na toto právo.

ČLÁNEK 60

Nevyřízené žádosti o dodatková ochranná osvědčení
ve Spojeném království

1. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1610/96[1] se vztahuje na žádosti o dodatková ochranná osvědčení pro přípravky na ochranu rostlin a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 469/2009[2] se vztahuje na žádosti o dodatková ochranná osvědčení pro léčivé přípravky, jakož i na žádosti o prodloužení doby platnosti těchto osvědčení, pokud tyto žádosti byly podány orgánu ve Spojeném království před koncem přechodného období v případech, kdy správní řízení pro udělení příslušného osvědčení nebo prodloužení doby jeho platnosti probíhala na konci přechodného období.

2. Jakékoli osvědčení udělované podle odstavce 1 poskytuje stejnou úroveň ochrany, jako je poskytována podle nařízení (ES) č. 1610/96 nebo nařízení (ES) č. 469/2009.

---

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1610/96 ze dne 23. července 1996 o zavedení dodatkových ochranných osvědčení pro přípravky na ochranu rostlin (Úř. věst. L 198, 8.8.1996, s. 30).

[2] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 469/2009 ze dne 6. května 2009 o dodatkových ochranných osvědčeních pro léčivé přípravky (Úř. věst. L 152, 16.6.2009, s. 1).

ČLÁNEK 61

Vyčerpání práv

Práva duševního vlastnictví, která byla vyčerpána v Unii i ve Spojeném království před koncem přechodného období za podmínek stanovených právem Unie, zůstávají vyčerpaná v Unii i ve Spojeném království.

HLAVA V

PROBÍHAJÍCÍ POLICEJNÍ A JUSTIČNÍ SPOLUPRÁCE V TRESTNÍCH VĚCECH

ČLÁNEK 62

Probíhající řízení v oblasti justiční spolupráce v trestních věcech

1. Ve Spojeném království, jakož i v členských státech se v případech zahrnujících Spojené království použijí níže uvedené akty takto:

a) Úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracovaná Radou na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii[1], a Protokol k Úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracovaný Radou v souladu s článkem 34 Smlouvy o Evropské unii[2], se použijí na žádosti o vzájemnou právní pomoc přijaté před koncem přechodného období podle příslušného nástroje ústředním orgánem nebo justičním orgánem;

[1] Úř. věst. C 197, 12.7.2000, s. 3.
[2] Úř. věst. C 326, 21.11.2001, s. 2.

b) rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV[1] se použije na evropské zatýkací rozkazy, pokud byla vyžádaná osoba zatčena před koncem přechodného období pro účely výkonu evropského zatýkacího rozkazu, bez ohledu na rozhodnutí vykonávajícího justičního orgánu, zda má být vyžádaná osoba ponechána ve vazbě nebo předběžně propuštěna;

c) rámcové rozhodnutí Rady 2003/577/SVV[2] se použije na příkazy k zajištění, které před koncem přechodného období obdržel ústřední orgán nebo justiční orgán příslušný pro výkon nebo justiční orgán ve vykonávajícím státě, který není příslušný pro uznání nebo výkon příkazu k zajištění, ale předává příkaz k zajištění z moci úřední justičnímu orgánu příslušnému pro výkon;

d) rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV[3] se použije na rozhodnutí, která před koncem přechodného období obdržel ústřední orgán nebo příslušný orgán ve vykonávajícím státě nebo orgán ve vykonávajícím státě, který není příslušný pro uznání nebo výkon rozhodnutí, ale předává rozhodnutí z moci úřední příslušnému orgánu za účelem jeho výkonu;

---

1 Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1).

2 Rámcové rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii (Úř. věst. L 196, 2.8.2003, s. 45).

3 Rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut (Úř. věst. L 76, 22.3.2005, s. 16).

e) rámcové rozhodnutí Rady 2006/783/SVV[1] se použije na příkazy ke konfiskaci, které před koncem přechodného období obdržel ústřední orgán nebo příslušný orgán vykonávajícího státu nebo orgán ve vykonávajícím státě, který není příslušný pro uznání nebo výkon rozhodnutí, ale předává rozhodnutí z moci úřední příslušnému orgánu za účelem jeho výkonu;

f) rámcové rozhodnutí Rady 2008/909/SVV[2] se použije:

i) na rozsudky, které před koncem přechodného období obdržel ústřední orgán vykonávajícího státu nebo orgán vykonávajícího státu, který není příslušný k uznání a výkonu rozsudku, ale předává rozsudek z moci úřední příslušnému orgánu za účelem jeho výkonu;

ii) pro účely čl. 4 odst. 6 nebo čl. 5 odst. 3 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV, pokud je uvedené rámcové rozhodnutí použitelné na základě písmene b) tohoto odstavce;

---

1 Rámcové rozhodnutí Rady 2006/783/SVV ze dne 7. října 2006 o uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů ke konfiskaci (Úř. věst. L 328, 24.11.2006, s. 54).

2 Rámcové rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii (Úř. věst. L 327, 5.12.2008, s. 27).

g) rámcové rozhodnutí Rady 2008/675/SVV[1] se použije na nová trestní řízení ve smyslu článku 3 uvedeného rámcového rozhodnutí, která byla zahájena před koncem přechodného období;

h) rámcové rozhodnutí Rady 2009/315/SVV[2] se použije na žádosti o informace o odsouzeních, které před koncem přechodného období obdržel ústřední orgán; po skončení přechodného období však nebudou odpovědi předávány prostřednictvím Evropského informačního systému rejstříků trestů zřízeného rozhodnutím Rady 2009/316/SVV[3];

i) rámcové rozhodnutí Rady 2009/829/SVV[4] se použije na rozhodnutí o opatřeních dohledu, která před koncem přechodného období obdržel ústřední orgán nebo příslušný orgán ve vykonávajícím státě nebo orgán vykonávajícího státu, který není příslušný k uznání nebo výkonu rozhodnutí, ale předává je z moci úřední příslušnému orgánu za účelem jeho výkonu;

---

1 Rámcové rozhodnutí Rady 2008/675/SVV ze dne 24. července 2008 o zohledňování odsouzení v členských státech Evropské unie při novém trestním řízení (Úř. věst. L 220, 15.8.2008, s. 32).

2 Rámcové rozhodnutí Rady 2009/315/SVV ze dne 26. února 2009 o organizaci a obsahu výměny informací z rejstříku trestů mezi členskými státy (Úř. věst. L 93, 7.4.2009, s. 23).

3 Rozhodnutí Rady 2009/316/SVV ze dne 6. dubna 2009 o zřízení Evropského informačního systému rejstříků trestů (ECRIS) podle článku 11 rámcového rozhodnutí 2009/315/SVV (Úř. věst. L 93, 7.4.2009, s. 33).

4 Rámcové rozhodnutí Rady 2009/829/SVV ze dne 23. října 2009 o uplatnění zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie (Úř. věst. L 294, 11.11.2009, s. 20).

j) ustanovení čl. 10 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU[1] se použijí na žádosti o informace, které obdržel ústřední orgán před koncem přechodného období; po skončení přechodného období však nebudou odpovědi na tyto žádosti předávány prostřednictvím Evropského informačního systému rejstříků trestů zřízeného rozhodnutím Rady 2009/316/SVV;

k) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/99/EU[2] se použije na evropské ochranné příkazy, které před koncem přechodného období obdržel ústřední orgán nebo příslušný orgán vykonávajícího státu nebo orgán vykonávajícího státu, který není příslušný k uznání evropského ochranného příkazu, ale předává je z moci úřední příslušnému orgánu za účelem jeho výkonu;

l) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU[3] se použije na evropské vyšetřovací příkazy, které před koncem přechodného období obdržel ústřední orgán nebo vykonávající orgán nebo orgán ve vykonávajícím státě, který není příslušný k uznání nebo výkonu evropského vyšetřovacího příkazu, ale předává je z moci úřední příslušnému orgánu za účelem jeho výkonu.

---

1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU ze dne 13. prosince 2011 o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2004/68/SVV (Úř. věst. L 335, 17.12.2011, s. 1).

2 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/99/EU ze dne 13. prosince 2011 o evropském ochranném příkazu (Úř. věst. L 338, 21.12.2011, s. 2).

3 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech (Úř. věst. L 130, 1.5.2014, s. 1).

2. Příslušné orgány Spojeného království se mohou dále účastnit společných vyšetřovacích týmů, jichž se účastnily před koncem přechodného období, pokud tyto vyšetřovací týmy byly zřízeny v souladu s článkem 13 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracované Radou v souladu s článkem 34 Smlouvy o Evropské unii, nebo v souladu s rámcovým rozhodnutím Rady 2002/465/SVV[1].

Odchylně od článku 8 této dohody je Spojené království po dobu nepřesahující jeden rok po skončení přechodného období a v míře nezbytně nutné pro účely výměny informací v rámci společných vyšetřovacích týmů uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce oprávněno využívat aplikace sítě pro bezpečnou výměnu informací (SIENA). Spojené království uhradí Unii skutečné náklady, které Unii vznikly v důsledku toho, že Spojenému království umožnila využití aplikace SIENA. Unie sdělí Spojenému království výši těchto nákladů do 31. března 2021. V případě, že se oznámená výše skutečně vzniklých nákladů podstatně liší od nejlepšího odhadu výše těchto nákladů, kterou Unie oznámila Spojenému království před podpisem této dohody, zaplatí Spojené království bez zbytečného odkladu Unii nejlepší odhad výše těchto nákladů a smíšený výbor určí způsob, jakým se bude řešit rozdíl mezi skutečně vzniklými náklady a nejlepším odhadem jejich výše.

[1] Rámcové rozhodnutí Rady 2002/465/SVV ze dne 13. června 2002 o společných vyšetřovacích týmech (Úř. věst. L 162, 20.6.2002, s. 1).

3. Eurojust může na žádost Spojeného království v souladu s čl. 26a odst. 7 písm. a) a článkem 27 rozhodnutí Rady 2002/187/SVV[1] poskytnout informace, včetně osobních údajů, ze svého systému správy případů, pokud je to nutné pro uzavření probíhajících řízení uvedených v odst. 1 písm. a), b), c), e) a l) tohoto článku nebo činností společných vyšetřovacích týmů uvedených v odstavci 2 tohoto článku. Příslušné orgány Spojeného království mohou na žádost poskytnout Eurojustu informace, které mají k dispozici, pokud je to nutné k uzavření probíhajících řízení uvedených v odst. 1 písm. a), b), c), e) a l) tohoto článku nebo činností společných vyšetřovacích týmů uvedených v odstavci 2 tohoto článku. Vzniknou-li náklady mimořádné povahy vyplývající z uplatňování tohoto odstavce, smíšený výbor určí způsob, jak se s těmito náklady naloží.

[1] Rozhodnutí Rady 2002/187/SVV ze dne 28. února 2002 o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti (Úř. věst. L 63, 6.3.2002, s. 1).

ČLÁNEK 63

Probíhající řízení týkající se spolupráce v oblasti prosazování práva, policejní spolupráce a výměna informací

1. Ve Spojeném království, jakož i v členských státech se v případech zahrnujících Spojené království použijí níže uvedené akty takto:

a) články 39 a 40 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 („Úmluva k provedení Schengenské dohody“)[1] ve spojení s články 42 a 43 uvedené úmluvy se použijí na:

i) žádosti podle článku 39 Úmluvy k provedení Schengenské dohody, které před koncem přechodného období obdržel ústřední orgán smluvní strany, jenž je odpovědný za mezinárodní policejní spolupráci, nebo příslušné orgány dožádané strany nebo dožádané policejní orgány, jež nemají pravomoc žádost vyřídit, ale předaly ji příslušným orgánům;

[1] Úmluva k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19).

ii) žádosti o pomoc podle čl. 40 odst. 1 Úmluvy k provedení Schengenské dohody, které před koncem přechodného období obdržel orgán určený smluvní stranou;

iii) přeshraniční sledování prováděné bez předchozího povolení podle čl. 40 odst. 2 Úmluvy k provedení Schengenské dohody, pokud bylo toto sledování zahájeno před koncem přechodného období;

b) Úmluva o vzájemné pomoci a spolupráci mezi celními správami, vypracovaná na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii[1] se použije na:

i) žádosti o informace, které dožádaný orgán obdržel před koncem přechodného období;

ii) žádosti o sledování, které dožádaný orgán obdržel před koncem přechodného období;

iii) žádosti o šetření, které dožádaný orgán obdržel před koncem přechodného období;

iv) žádosti o oznámení, které dožádaný orgán obdržel před koncem přechodného období;

[1] Úř. věst. C 24, 23.1.1998, s. 2.

v) žádosti o povolení přeshraničního sledování nebo žádosti, aby byli pozorováním pověřeni úředníci členského státu, na jehož území se pozorování provádí, které orgán určený dožádaným členským státem, jenž má pravomoc povolení vydat nebo žádost předat, obdržel před koncem přechodného období;

vi) přeshraniční sledování prováděné bez předchozího povolení podle čl. 40 odst. 2 Úmluvy k provedení Schengenské dohody, pokud bylo toto sledování zahájeno před koncem přechodného období;

vii) žádosti o provedení sledování zásilky, které dožádaný orgán obdržel před koncem přechodného období;

viii) žádosti o povolení skrytého vyšetřování, které dožádaný orgán obdržel před koncem přechodného období;

ix) zvláštní společné vyšetřovací týmy, které byly před koncem přechodného období zřízeny podle článku 24 uvedené Úmluvy;

c) rozhodnutí Rady 2000/642/SVV[1] se použije na žádosti, které před koncem přechodného období obdržela dožádaná finanční zpravodajská jednotka;

[1] Rozhodnutí Rady 2000/642/SVV ze dne 17. října 2000 o způsobech spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami členských států při výměně informací (Úř. věst. L 271, 24.10.2000, s. 4).

d) rámcové rozhodnutí Rady 2006/960/SVV[1] se použije na žádosti, které před koncem přechodného období obdržel příslušný dožádaný donucovací orgán;

e) rozhodnutí Rady 2007/533/SVV[2] se použije na výměnu doplňujících informací v případě, že se před koncem přechodného období vyskytne pozitivní nález týkající se záznamu pořízeného v Schengenském informačním systému, pokud se k poslednímu dni přechodného období jeho ustanovení na Spojené království použijí. V míře nezbytně nutné pro účely výměny těchto doplňujících informací je odchylně od článku 8 této dohody Spojené království oprávněno po dobu nepřesahující tři měsíce po skončení přechodného období využívat komunikační infrastrukturu uvedenou v čl. 8 odst. 1 rozhodnutí 2007/533/SVV. Spojené království uhradí Unii skutečné náklady, které Unii vznikly v důsledku toho, že Spojenému království využití komunikační infrastruktury umožnila. Výši těchto nákladů oznámí Unie Spojenému království do 31. března 2021. V případě, že se oznámená výše skutečně vzniklých nákladů podstatně liší od výše nejlepšího odhadu těchto nákladů, kterou Unie oznámila Spojenému království před podpisem této dohody, zaplatí Spojené království bez zbytečného odkladu Unii výši nejlepšího odhadu těchto nákladů a smíšený výbor určí způsob, jakým se má řešit rozdíl mezi skutečně vzniklými náklady a výší jejich nejlepšího odhadu;

---

1 Rámcové rozhodnutí Rady 2006/960/SVV ze dne 18. prosince 2006 o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie (Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 89).

2 Rozhodnutí Rady 2007/533/SVV ze dne 12. června 2007 o zřízení, provozování a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) (Úř. věst. L 205, 7.8.2007, s. 63).

f) rozhodnutí Rady 2007/845/SVV[1] se použije na žádosti, které před koncem přechodného období obdržel úřad pro vyhledávání majetku z trestné činnosti;

g) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/681[2] se použije na žádosti, které před koncem přechodného období obdržel v souladu s články 9 a 10 uvedené směrnice útvar pro informace o cestujících.

2. V míře nezbytně nutné k ukončení všech probíhajících postupů uvedených v odst. 1 písm. c), d), f) a g) tohoto článku je odchylně od článku 8 Spojené království oprávněno po dobu nepřesahující jeden rok po skončení přechodného období využívat aplikace sítě pro bezpečnou výměnu informací (SIENA). Spojené království uhradí Unii skutečné náklady, které Unii vznikly v důsledku toho, že Spojenému království využití aplikace SIENA umožnila. Výši těchto nákladů oznámí Unie Spojenému království do 31. března 2021. V případě, že se oznámená výše skutečně vzniklých nákladů podstatně liší od výše nejlepšího odhadu těchto nákladů, kterou Unie oznámila Spojenému království před podpisem této dohody, zaplatí Spojené království bez zbytečného odkladu Unii výši nejlepšího odhadu těchto nákladů a smíšený výbor určí způsob, jakým se má řešit rozdíl mezi skutečně vzniklými náklady a výší jejich nejlepšího odhadu.

---

[1] Rozhodnutí Rady 2007/845/SVV ze dne 6. prosince 2007 o spolupráci mezi úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti v jednotlivých členských státech v oblasti vysledování a identifikace výnosů z trestné činnosti nebo jiného majetku v souvislosti s trestnou činností (Úř. věst. L 332, 18.12.2007, s. 103).

[2] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/681 ze dne 27. dubna 2016 o používání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) pro prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 132).

ČLÁNEK 64

Potvrzení o přijetí nebo o zatčení

1. Příslušný vydávající nebo žádající orgán může do deseti dnů po skončení přechodného období požádat o potvrzení, že bylo přijato soudní rozhodnutí nebo žádost uvedené v čl. 62 odst. 1 písm. a), c) až e), písm. f) bodu i) a v písm. h) až l) a čl. 63 odst. 1 písm. a) bodech i) a ii), písm. b) bodech i) až v), vii), viii) a ix), písm. c), d), f) a g), jestliže má pochybnosti o tom, zda vykonávající nebo dožádaný orgán uvedené soudní rozhodnutí nebo žádost před koncem přechodného období obdržel.

2. Pokud před koncem přechodného období má příslušný vydávající justiční orgán v případech uvedených v čl. 62 odst. 1 písm. b) pochybnosti o tom, zda byla vyžádaná osoba zatčena podle článku 11 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV, může do deseti dnů po skončení přechodného období požádat příslušný vykonávající justiční orgán o potvrzení o zatčení.

3. Pokud nebylo potvrzení již poskytnuto podle použitelných ustanovení práva Unie, musí vykonávající nebo dožádaný orgán uvedený v odstavcích 1 a 2 vyřídit žádost o potvrzení přijetí nebo zatčení do deseti dnů po jejím obdržení.

ČLÁNEK 65

Další použitelné akty Unie

V případě řízení uvedených v čl. 62 odst. 1 písm. b) této dohody se použijí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU[1] a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU[2].

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení (Úř. věst. L 280, 26.10.2010, s. 1).

[2] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení (Úř. věst. L 142, 1.6.2012, s. 1).

HLAVA VI

PROBÍHAJÍCÍ JUSTIČNÍ SPOLUPRÁCE V OBČANSKÝCH A OBCHODNÍCH VĚCECH

ČLÁNEK 66

Rozhodné právo ve smluvních a mimosmluvních závazkových vztazích

Ve Spojeném království se níže uvedené akty použijí takto:

a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008[1] se použije na smlouvy uzavřené před koncem přechodného období;

b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007[2] se použije na skutečnosti, jež vedly k vzniku škody, jestliže k takové skutečnosti došlo před koncem přechodného období.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) (Úř. věst. L 177, 4. 7. 2008, s. 6).

[2] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Řím II) (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 40).

ČLÁNEK 67

Příslušnost, uznávání a výkon soudních rozhodnutí
a související spolupráce mezi ústředními orgány

1. Ve Spojeném království, jakož i v členských státech se v případech zahrnujících Spojené království, pokud jde o soudní řízení zahájená před koncem přechodného období a řízení nebo žaloby, které s těmito soudními řízeními souvisejí podle článků 29, 30 a 31 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012[1], článku 19 nařízení (ES) č. 2201/2003 nebo článků 12 a 13 nařízení Rady (ES) č. 4/2009[2], použijí níže uvedené akty nebo ustanovení:

a) ustanovení týkající se určení příslušnosti obsažená v nařízení (EU) č. 1215/2012;

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1).

[2] Nařízení Rady (ES) č. 4/2009 ze dne 18. prosince 2008 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností (Úř. věst. L 7, 10.1.2009, s. 1).

b) ustanovení týkající se určení příslušnosti obsažená v nařízení (EU) 2017/1001, nařízení (ES) č. 6/2002, nařízení (ES) č. 2100/94, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679[1] a ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES[2];

c) ustanovení týkající se určení příslušnosti obsažená v nařízení (ES) č. 2201/2003;

d) ustanovení týkající se určení příslušnosti obsažená v nařízení (ES) č. 4/2009.

2. Ve Spojeném království, jakož i v členských státech se v případech zahrnujících Spojené království, pokud jde o uznávání a výkon rozsudků, rozhodnutí, veřejných listin, soudních smírů nebo dohod, použijí níže uvedené akty nebo ustanovení takto:

a) nařízení (EU) č. 1215/2012 se použije na uznávání a výkon rozhodnutí přijatých v soudních řízeních zahájených před koncem přechodného období a na veřejné listiny, které byly před koncem přechodného období formálně vyhotoveny nebo registrovány, a na soudní smíry, které byly před koncem tohoto období schváleny nebo uzavřeny;

---

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

[2] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. L 18, 21. 1. 1997, s. 1).

b) ustanovení nařízení (ES) č. 2201/2003 týkající se uznávání a výkonu rozhodnutí se použijí na rozhodnutí přijatá v soudních řízeních zahájených před koncem přechodného období a na listiny, které byly před koncem přechodného období formálně vyhotoveny nebo registrovány jako veřejné, a na dohody, které byly před koncem tohoto období uzavřeny;

c) ustanovení nařízení (ES) č. 4/2009 týkající se uznávání a výkonu rozhodnutí se použijí na rozhodnutí přijatá v soudních řízeních zahájených před koncem přechodného období a na soudní smíry, které byly před koncem přechodného období schváleny nebo uzavřeny, a veřejné listiny, které byly před koncem tohoto období vyhotoveny;

d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 805/2004[1] se použije na rozhodnutí přijatá v soudních řízeních zahájených před koncem přechodného období a na soudní smíry, které byly před koncem přechodného období schváleny nebo uzavřeny, a na veřejné listiny, které byly před koncem tohoto období vyhotoveny, za předpokladu, že o potvrzení titulu jakožto evropského exekučního titulu bylo požádáno před koncem přechodného období.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 805/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se zavádí evropský exekuční titul pro nesporné nároky (Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 15).

3. Ve Spojeném království, jakož i v členských státech se v případech zahrnujících Spojené království použijí níže uvedená ustanovení takto:

a) kapitola IV nařízení (ES) č. 2201/2003 se použije na žádosti a návrhy, které ústřední orgán nebo jiný příslušný orgán dožádaného státu obdržel před koncem přechodného období;

b) kapitola VII nařízení (ES) č. 4/2009 se použije na žádosti o uznání nebo o výkon rozhodnutí uvedené v odst. 2 písm. c) tohoto článku a na žádosti, které ústřední orgán dožádaného státu obdržel před koncem přechodného období;

c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/848[1] se použije na insolvenční řízení a žaloby uvedené v čl. 6 odst. 1 uvedeného nařízení za předpokladu, že bylo hlavní řízení zahájeno před koncem přechodného období;

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/848 ze dne 20. května 2015 o insolvenčním řízení (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 19).

d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006[1] se použije na evropské platební rozkazy, jejichž vydání bylo navrženo před koncem přechodného období; jestliže se v návaznosti na tuto žádost řízení změní v souladu s čl. 17 odst. 1 uvedeného nařízení, má se za to, že dané řízení bylo zahájeno před koncem přechodného období;

e) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007[2] se použije na řízení o drobných nárocích, jestliže byla žaloba podána před koncem přechodného období;

f) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 606/2013[3] se použije na osvědčení vydaná před koncem přechodného období.

---

1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu (Úř. věst. L 399, 30.12.2006, s.1).

2 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 ze dne 11. července 2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 1).

3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 606/2013 ze dne 12. června 2013 o vzájemném uznávání ochranných opatření v občanských věcech (Úř. věst. L 181, 29.6.2013, s. 4).

ČLÁNEK 68

Probíhající řízení v oblasti justiční spolupráce

Ve Spojeném království, jakož i v členských státech se v případech zahrnujících Spojené království použijí níže uvedené akty takto:

a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007[1] se použije na soudní a mimosoudní písemnosti, které za účelem jejich doručení obdržel před koncem přechodného období jeden z těchto subjektů:

i) přijímající subjekt;

ii) ústřední orgán státu, kde má být písemnost doručena, nebo

iii) diplomatičtí nebo konzulární zástupci, poštovní služby nebo soudní úředníci, úředníci nebo jiné příslušné osoby přijímajícího státu uvedené v článcích 13, 14 a 15 uvedeného nařízení;

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 ze dne 13. listopadu 2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech (doručování písemností) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1348/2000 (Úř. věst. L 324, 10.12.2007, s. 79).

b) nařízení Rady (ES) č. 1206/2001[1] se použije na žádosti, které před koncem přechodného období obdržel jeden z těchto subjektů:

i) dožádaný soud;

ii) ústřední orgán státu, který byl o dokazování požádán, nebo

iii) ústřední orgán nebo příslušný orgán uvedený v čl. 17 odst. 1 uvedeného nařízení;

c) rozhodnutí Rady 2001/470/ES[2] se použije na žádosti, které byly obdrženy před koncem přechodného období; má-li žádající kontaktní místo pochybnosti ohledně toho, zda byla jeho žádost před koncem přechodného období obdržena, může do sedmi dnů od konce přechodného období požadovat potvrzení o přijetí.

---

[1] Nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech (Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 1).

[2] Rozhodnutí Rady 2001/470/ES ze dne 28. května 2001 o vytvoření Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci (Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 25).

ČLÁNEK 69

Ostatní použitelná ustanovení

1. Ve Spojeném království, jakož i v členských státech se v případech zahrnujících Spojené království použijí níže uvedené akty takto:

a) směrnice Rady 2003/8/ES[1] se použije na žádosti o právní pomoc, které přijímající orgán obdržel koncem přechodného období. Má-li žádající orgán pochybnosti ohledně toho, zda byla jeho žádost před koncem přechodného období obdržena, může do sedmi dnů od tohoto data požadovat potvrzení o přijetí;

b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/52/ES[2] se použije tehdy, jestliže před koncem přechodného období:

i) strany souhlasily s použitím mediace po vzniku sporu;

[1] Směrnice Rady 2003/8/ES ze dne 27. ledna 2003 o zlepšení přístupu ke spravedlnosti v přeshraničních sporech stanovením minimálních společných pravidel pro právní pomoc v těchto sporech (Úř. věst. L 26, 31.1.2003, s. 41).

[2] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/52/ES ze dne 21. května 2008 o některých aspektech mediace v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 136, 24.5.2008, s. 3).

ii) mediace byla nařízena soudem, nebo

iii) soud vyzval strany k tomu, aby mediaci použily;

c) směrnice Rady 2004/80/ES[1] se použije na žádosti, které orgány přijímající rozhodnutí obdržely koncem přechodného období.

2. Ustanovení čl. 67 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a) této dohody se použijí rovněž ve vztahu k ustanovením nařízení (EU) č. 1215/2012 v případě, že jsou použitelná na základě Dohody mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech[2].

3. Ustanovení čl. 68 písm. a) této dohody se použije rovněž ve vztahu k ustanovením nařízení (ES) č. 1393/2007 v případě, že jsou použitelná na základě dohody mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím o doručování soudních a mimosoudních písemností v občanských a obchodních věcech[3].

---

1 Směrnice Rady 2004/80/ES ze dne 29. dubna 2004 o odškodňování obětí trestných činů (Úř. věst. L 261, 6.8.2004, s. 15).

2 Úř. věst. L 299, 16.11.2005, s. 62.

3 Úř. věst. L 300, 17.11.2005, s. 55.

HLAVA VII

ÚDAJE A INFORMACE ZPRACOVANÉ NEBO ZÍSKANÉ
PŘED KONCEM PŘECHODNÉHO OBDOBÍ
NEBO NA ZÁKLADĚ TÉTO DOHODY

ČLÁNEK 70

Definice

Pro účely této hlavy se „právem Unie na ochranu osobních údajů“ rozumí:

a) nařízení (EU) 2016/679, kromě kapitoly VII uvedeného nařízení;

b) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680[1];

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES[1];

d) jakákoli další ustanovení práva Unie, jimiž se řídí ochrana osobních údajů.

ČLÁNEK 71

Ochrana osobních údajů

1. Na zpracování osobních údajů subjektů údajů nacházejících se mimo Spojené království se ve Spojeném království použije právo Unie v oblasti ochrany osobních údajů, jestliže tyto osobní údaje:

a) byly ve Spojeném království zpracovány před koncem přechodného období podle práva Unie nebo

b) jsou ve Spojeném království zpracovávány po konci přechodného období na základě této dohody.

2. Odstavec 1 se nepoužije, pokud se na zpracování osobních údajů podle uvedeného odstavce vztahuje odpovídající úroveň ochrany, která je stanovena v použitelných rozhodnutích podle čl. 45 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679 nebo čl. 36 odst. 3 směrnice (EU) 2016/680.

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37).

3. Jestliže rozhodnutí uvedené v odstavci 2 již není použitelné, Spojené království při zpracování osobních údajů subjektů údajů uvedených v odstavci 1 zajistí úroveň ochrany osobních údajů, která je v zásadě rovnocenná úrovni ochrany poskytované podle práva Unie v oblasti ochrany osobních údajů.

ČLÁNEK 72

Důvěrné zacházení a omezené používání údajů a informací ve Spojeném království

Aniž je dotčen článek 71, použijí se vedle ustanovení práva Unie v oblasti ochrany osobních údajů ustanovení práva Unie o důvěrném zacházení, omezeném používání, omezení uložení a požadavku na vymazání údajů a informací na údaje a informace, které orgány nebo úřední subjekty Spojeného království nebo ve Spojeném království nebo zadavatelé podle definice v článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU[1], kteří jsou ze Spojeného království nebo ve Spojeném království, získali:

a) před koncem přechodného období nebo

b) na základě této dohody.

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

ČLÁNEK 73

Zacházení s údaji a informacemi získanými od Spojeného království

Unie nezachází s údaji a informacemi, které byly od Spojeného království získány před koncem přechodného období nebo které byly získány po konci přechodného období na základě této dohody, jinak než s údaji a informacemi, které byly získány od členských států, pouze proto, že Spojené království vystoupilo z Unie.

ČLÁNEK 74

Bezpečnost informací

1. Na utajované informace, které získalo Spojené království buď před koncem přechodného období, nebo na základě této dohody, nebo které od Spojeného království získala Unie nebo členský stát buď před koncem přechodného období, nebo na základě této dohody, se použijí ustanovení práva Unie v oblasti ochrany utajovaných informací EU a utajovaných informací Euratomu.

2. V případech, kdy byla nabídková řízení, zadávací řízení nebo řízení o udělení grantu týkající se utajované veřejné zakázky, utajované subdodávky nebo utajované grantové dohody zahájena před koncem přechodného období, se na Spojené království použijí závazky vyplývající z práva Unie o průmyslové bezpečnosti.

3. Spojené království zajistí, aby kryptografické prostředky využívající utajované kryptografické algoritmy, které byly vyvinuty pod kontrolou schvalovacího orgánu pro kryptografickou ochranu členského státu nebo Spojeného království, byly tímto orgánem posouzeny a schváleny a aby se ty, které byly schváleny Unií před koncem přechodného období a které se nacházejí ve Spojeném království, nepřevedly do třetí země.

4. Na kryptografické prostředky se použijí veškeré požadavky, omezení a podmínky vyplývající ze schválení Unie ohledně těchto prostředků.

HLAVA VIII

PROBÍHAJÍCÍ ZADÁVACÍ A JIM PODOBNÁ ŘÍZENÍ

ČLÁNEK 75

Definice

Pro účely této hlavy se „příslušnými pravidly“ rozumí obecné zásady práva Unie použitelné na zadávání veřejných zakázek, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES[1], 2014/23/EU[2], 2014/24/EU[3] a 2014/25/EU[4], nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2195/2002[5] a (ES) č. 1370/2007[6], článek 4 nařízení Rady (EHS) č. 3577/92[7], články 11 a 12 směrnice Rady 96/67/ES[8], články 16, 17 a 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008[9], články 6 a 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/352[10] a jakákoli další zvláštní ustanovení práva Unie, jimiž se řídí zadávací řízení.

---

1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci postupů při zadávání některých zakázek na stavební práce, dodávky a služby zadavateli v oblasti obrany a bezpečnosti a o změně směrnic 2004/17/ES a 2004/18/ES (Úř. věst. L 216, 20.8.2009, s. 76).

2 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 1).

3 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

4 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

5 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2195/2002 ze dne 5. listopadu 2002 o společném slovníku pro veřejné zakázky (CPV) (Úř. věst. L 340, 16.12.2002, s. 1).

6 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70 (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 1).

7 Nařízení (EHS) č. 3577/92 ze dne 7. prosince 1992 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě v členských státech (námořní kabotáž) (Úř. věst. L 364, 12.12.1992, s. 7).

8 Směrnice Rady 96/67/ES ze dne 15. října 1996 o přístupu na trh odbavovacích služeb na letištích Společenství (Úř. věst. L 272, 25.10.1996, s. 36).

9 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství (Úř. věst. L 293, 31.10.2008, s. 3).

10 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/352 ze dne 15. února 2017, kterým se zřizuje rámec pro poskytování přístavních služeb a stanoví společná pravidla pro finanční transparentnost přístavů (Úř. věst. L 57, 3.3.2017, s. 1).

ČLÁNEK 76

Pravidla použitelná na probíhající řízení

1. Příslušná pravidla se použijí:

a) aniž je dotčeno písmeno b), na řízení zahájená veřejnými zadavateli nebo zadavateli z členských států nebo ze Spojeného království podle uvedených pravidel před koncem přechodného období, která nebyla k poslednímu dni přechodného období ukončena, včetně řízení využívajících dynamické nákupní systémy, jakož i na řízení, u kterých má výzva k účasti v soutěži formu předběžného oznámení, pravidelného předběžného oznámení nebo oznámení o zavedení systému kvalifikace, a

b) na řízení uvedená v čl. 29 odst. 2, 3 a 4 směrnice 2009/81/ES, čl. 33 odst. 2 až 5 směrnice 2014/24/EU a čl. 51 odst. 2 směrnice 2014/25/EU, která se týkají plnění níže uvedených rámcových dohod/rámcových smluv uzavřených veřejnými zadavateli nebo zadavateli z členských států nebo ze Spojeného království, včetně zadávání zakázek na základě těchto rámcových dohod/rámcových smluv:

   i) rámcové dohody/rámcové smlouvy uzavřené před koncem přechodného období, jejichž platnost k poslednímu dni přechodného období neskončila, ani nebyly k poslednímu dni přechodného období ukončeny, nebo

ii) rámcové dohody uzavřené po konci přechodného období v souladu s řízením, na které se vztahuje písmeno a) tohoto odstavce.

2. Aniž je dotčeno používání jakýchkoli omezení v souladu s právem Unie, veřejní zadavatelé a zadavatelé musí ve vztahu k řízením uvedeným v odstavci 1 dodržovat zásadu nediskriminace, pokud jde o uchazeče nebo případně o osoby, které jsou jinak oprávněny předkládat nabídky, pocházející z členských států a Spojeného království.

3. Má se za to, že řízení uvedené v odstavci 1 bylo zahájeno v okamžiku, kdy byla v souladu s příslušnými pravidly učiněna výzva k účasti v soutěži nebo jiná výzva k předkládání nabídek. Jestliže příslušná pravidla umožňují použití řízení, která nevyžadují výzvu k účasti v soutěži nebo jiné výzvy k předkládání nabídek, má se za to, že bylo řízení zahájeno v okamžiku, kdy veřejný zadavatel nebo zadavatel kontaktoval v souvislosti s konkrétním řízením hospodářské subjekty.

4. Řízení uvedené v odstavci 1 se považuje za ukončené:

a) zveřejněním oznámení o výsledku zadávacího řízení v souladu s příslušnými pravidly, nebo jestliže tato pravidla zveřejnění oznámení o výsledku zadávacího řízení nevyžadují, uzavřením příslušné smlouvy, nebo

b) informováním uchazečů nebo případně osob, které jsou jinak oprávněny předkládat nabídky, o důvodech nezadání veřejné zakázky v případě, že se veřejný zadavatel nebo zadavatel rozhodl zakázku nezadat.

5. Tímto článkem nejsou dotčena pravidla Unie nebo Spojeného království týkající se cel, pohybu zboží, poskytování služeb, uznávání odborných kvalifikací nebo duševního vlastnictví.

ČLÁNEK 77

Přezkumná řízení

Směrnice Rady 89/665/EHS[1] a 92/13/EHS[2] se použijí na postupy zadávání veřejných zakázek uvedené v článku 76 této dohody, jež spadají do oblasti působnosti uvedených směrnic.

---

1 Směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce (Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 33).

2 Směrnice Rady 92/13/EHS ze dne 25. února 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací (Úř. věst. L 76, 23.3.1992, s. 14).

ČLÁNEK 78

Spolupráce

Ustanovení čl. 61 odst. 2 směrnice 2014/24/EU se odchylně od článku 8 této dohody použije po dobu nepřesahující devět měsíců od konce přechodného období, pokud jde o postupy podle uvedené směrnice, které byly zahájeny veřejnými zadavateli ze Spojeného království před koncem přechodného období a k poslednímu dni tohoto období nebyly ukončeny.

HLAVA IX

OTÁZKY TÝKAJÍCÍ SE EURATOMU

ČLÁNEK 79

Definice

Pro účely této hlavy se rozumí:

a) „Společenstvím“ Evropské společenství pro atomovou energii;

b) „zárukami“ činnosti k ověření toho, zda nejsou jaderný materiál a zařízení využívány k jiným účelům, než které uživatelé uvedli, a činnosti k ověření toho, zda jsou dodržovány mezinárodní právní závazky týkající se využívání jaderného materiálu a zařízení k mírovým účelům;

c) „zvláštním štěpným materiálem“ zvláštní štěpný materiál ve smyslu čl. 197 bodu 1 Smlouvy o Euratomu;

d) „rudami“ rudy ve smyslu čl. 197 bodu 4 Smlouvy o Euratomu;

e) „výchozími materiály“ výchozí materiály ve smyslu čl. 197 bodu 3 Smlouvy o Euratomu;

f) „jaderným materiálem“ rudy, výchozí materiály a zvláštní štěpný materiál;

g) „vyhořelým palivem“ a „radioaktivním odpadem“ vyhořelé palivo a radioaktivní odpad ve smyslu čl. 3 bodů 7 a 11 směrnice Rady 2011/70/Euratom[1].

[1] Směrnice Rady 2011/70/Euratom ze dne 19. července 2011, kterou se stanoví rámec Společenství pro odpovědné a bezpečné nakládání s vyhořelým palivem a radioaktivním odpadem (Úř. věst. L 199, 2.8.2011, s. 48).

ČLÁNEK 80

Ukončení odpovědnosti Společenství za záležitosti týkající se Spojeného království

1. Spojené království nese výlučnou odpovědnost za zajištění toho, aby se se všemi rudami, výchozími materiály a zvláštním štěpným materiálem, na které se vztahuje Smlouva o Euratomu a které se nacházejí na území Spojeného království na konci přechodného období, nakládalo v souladu s příslušnými a použitelnými mezinárodními smlouvami a úmluvami, mimo jiné včetně mezinárodních smluv a úmluv o jaderné bezpečnosti, zárukách, nešíření jaderných zbraní a fyzické ochrany jaderného materiálu a mezinárodních smluv a úmluv o bezpečnosti při nakládání s vyhořelým palivem a bezpečnosti při nakládání s radioaktivním odpadem.

2. Spojené království nese výlučnou odpovědnost za zajištění dodržování mezinárodních závazků vzniklých v důsledku jeho členství v Mezinárodní agentuře pro atomovou energii nebo v důsledku Smlouvy o nešíření jaderných zbraní nebo jakékoli jiné příslušné mezinárodní smlouvy nebo úmluvy, jíž je Spojené království smluvní stranou.

ČLÁNEK 81

Záruky

Spojené království zavede režim záruk. V rámci tohoto režimu záruk se použije systém zajišťující stejnou účinnost a stejný rozsah, jaký na území Spojeného království poskytuje Společenství v souladu s Dohodou mezi Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska, Evropským společenstvím pro atomovou energii a Mezinárodní agenturou pro atomovou energii o uplatňování záruk ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irska v souvislosti se Smlouvou o nešíření jaderných zbraní [INFCIRC/263], v platném znění.

ČLÁNEK 82

Zvláštní povinnosti podle mezinárodních dohod

Spojené království zajistí, aby byly splněny jakékoli zvláštní povinnosti vyplývající z dohod uzavřených Společenstvím se třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi ohledně jakéhokoli jaderného zařízení, jaderného materiálu nebo jiného jaderného zboží, které se na konci přechodného období nacházejí na území Spojeného království, nebo aby byla po dohodě s danou třetí zemí nebo mezinárodní organizací stanovena jiná vhodná opatření.

ČLÁNEK 83

Vlastnictví a právo na užívání a spotřebu
zvláštního štěpného materiálu ve Spojeném království

1. Zvláštní štěpný materiál, jenž se nachází na území Spojeného království a na který se až do konce přechodného období vztahoval článek 86 Smlouvy o Euratomu, přestává být na konci přechodného období ve vlastnictví Společenství.

2. Zvláštní štěpný materiál uvedený v odstavci 1 se stává vlastnictvím osob nebo podniků, které měly v souladu s článkem 87 Smlouvy o Euratomu na konci přechodného období co nejširší užívací právo a právo na spotřebu tohoto materiálu.

3. Jestliže užívací právo a právo na spotřebu zvláštního štěpného materiálu uvedeného v odstavci 2 (dále jen „dotčený materiál“) náleží členskému státu nebo osobám nebo podnikům usazeným na území členského státu, platí za účelem toho, aby se zachovala integrita společné politiky zásobování zavedené podle kapitoly VI hlavy II Smlouvy o Euratomu a integrita společného jaderného trhu vytvořeného podle kapitoly IX uvedené hlavy a zohlednila úroveň záruk použitelných na dotčený materiál, následující:

a) Společenství má s ohledem na článek 5 této dohody právo požadovat, aby byly dotčené materiály uskladněny u agentury zřízené podle čl. 52 odst. 2 písm. b) Smlouvy o Euratomu nebo v jiných skladech, které jsou nebo mohou být kontrolovány Evropskou komisí;

b) Společenství má v souladu s čl. 52 odst. 2 Smlouvy o Euratomu právo uzavírat smlouvy týkající se dodávek dotčených materiálů jakékoli osobě nebo podniku usazenému na území Spojeného království nebo třetí země;

c) na dotčené materiály se použije článek 20 nařízení Komise (Euratom) č. 302/2005[1], s výjimkou odst. 1 písm. b) a c);

d) vývoz dotčených materiálů do třetí země musí být v souladu s čl. 9 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 428/2009[2] povolen příslušnými orgány členského státu, v němž jsou osoba nebo podnik s užívacím právem a právem na spotřebu dotčených materiálů usazeny;

e) Společenství má ve vztahu k dotčeným materiálům právo uplatnit jakékoli jiné právo, které v rámci Smlouvy o Euratomu vyplývá z vlastnictví podle článku 86 této Smlouvy.

4. Členské státy, osoby nebo podniky, které mají co nejširší užívací právo a právo na spotřebu zvláštního štěpného materiálu, jenž se na konci přechodného období nachází na území Spojeného království, si toto právo ponechávají.

---

[1] Nařízení Komise (Euratom) č. 302/2005 ze dne 8. února 2005 o uplatňování dozoru nad bezpečností v rámci Euratomu (Úř. věst. L 54, 28.2.2005, s. 1).

[2] Nařízení Rady (ES) č. 428/2009 ze dne 5. května 2009, kterým se zavádí režim Společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití (Úř. věst. L 134, 29.5.2009, s. 1).

ČLÁNEK 84

Zařízení a další majetek související s poskytováním záruk

1. Zařízení Společenství a další majetek související s poskytováním záruk podle Smlouvy o Euratomu, který se nachází na konci přechodného období na území Spojeného království, jak stanoví příloha V, se stává vlastnictvím Spojeného království. Spojené království vyplatí Unii hodnotu uvedeného zařízení a dalšího majetku, přičemž její výpočet vychází z hodnoty, která byla tomuto zařízení nebo dalšímu majetku stanovena v konsolidovaných účetních závěrkách za rok 2020.

2. Spojené království převezme veškerá práva, závazky a povinnosti Společenství související se zařízením a dalším majetkem uvedeným v odstavci 1.

ČLÁNEK 85

Vyhořelé palivo a radioaktivní odpad

Ustanovení čl. 4 odst. 1 a 2 a čl. 4 odst. 4 prvního pododstavce směrnice 2011/70/Euratom se použijí ve vztahu ke konečné odpovědnosti Spojeného království za vyhořelé palivo a radioaktivní odpad, jež vznikly ve Spojeném království a jež se na konci přechodného období nacházejí na území členského státu.

HLAVA X

UNIJNÍ SOUDNÍ A SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ

KAPITOLA 1

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

ČLÁNEK 86

Věci projednávané Soudním dvorem Evropské unie

1. Soudní dvůr Evropské unie má i nadále pravomoc rozhodovat ve všech řízeních, která byla před koncem přechodného období zahájena na návrh Spojeného království nebo proti Spojenému království. Tato pravomoc se vztahuje na všechny fáze řízení, včetně řízení o kasačním opravném prostředku před Soudním dvorem a řízení před Tribunálem v případě, kdy je věc Tribunálu vrácena.

2. Soudní dvůr Evropské unie má i nadále pravomoc rozhodovat o předběžných otázkách týkajících se žádostí, které byly před koncem přechodného období předloženy soudy Spojeného království.

3. Pro účely této kapitoly se řízení před Soudním dvorem Evropské unie považuje za zahájené a žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce se považují za předložené v okamžiku, kdy byl dokument zahajující řízení zaevidován soudní kanceláří Soudního dvora, nebo případně Tribunálu.

ČLÁNEK 87

Nové věci předložené Soudnímu dvoru

1. Má-li Evropská komise za to, že Spojené království nesplnilo před koncem přechodného období povinnost podle Smluv nebo části čtvrté této dohody, může do čtyř let od skončení přechodného období předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie v souladu s požadavky stanovenými v článku 258 Smlouvy o fungování EU, nebo případně v čl. 108 odst. 2 druhém pododstavci Smlouvy o fungování EU. Rozhodování v těchto věcech spadá do pravomoci Soudního dvora Evropské unie.

2. Jestliže Spojené království nevyhoví rozhodnutí uvedenému v čl. 95 odst. 1 této dohody nebo ve svém právním řádu nepřizná právní účinky rozhodnutí podle uvedeného ustanovení, které bylo určeno fyzické či právnické osobě, jež má ve Spojeném království bydliště či sídlo nebo je v něm usazena, může Evropská komise do čtyř let ode dne přijetí dotčeného rozhodnutí předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie v souladu s požadavky stanovenými v článku 258 Smlouvy o fungování EU, nebo případně v čl. 108 odst. 2 druhém pododstavci Smlouvy o fungování EU. Rozhodování v těchto věcech spadá do pravomoci Soudního dvora Evropské unie.

3. Evropská komise při rozhodování, zda má danou věc předložit Soudnímu dvoru podle tohoto článku, uplatňuje ve vztahu ke Spojenému království stejné zásady jako ve vztahu k jakémukoli členskému státu.

ČLÁNEK 88

Procesní pravidla

Na řízení a žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce uvedené v této hlavě se použijí ustanovení práva Unie upravující řízení před Soudním dvorem Evropské unie.

ČLÁNEK 89

Závaznost a vykonatelnost rozsudků a usnesení

1. Rozsudky a usnesení Soudního dvora Evropské unie vydané před koncem přechodného období, jakož i rozsudky a usnesení, které byly vydány po skončení přechodného období v řízeních uvedených v článcích 86 a 87, jsou pro Spojené království a ve Spojeném království závazné v celém svém rozsahu.

2. Jestliže Soudní dvůr Evropské unie v rozsudku uvedeném v odstavci 1 shledá, že Spojené království nesplnilo povinnost podle Smluv nebo této dohody, Spojené království přijme nezbytná opatření pro dosažení souladu s uvedeným rozsudkem.

3. Na výkon rozsudků a usnesení Soudního dvora Evropské unie uvedených v odstavci 1 se ve Spojeném království použijí články 280 a 299 Smlouvy o fungování EU.

ČLÁNEK 90

Právo na vstup vedlejšího účastníka do řízení a právo na účast v řízení

Než se rozsudky a usnesení Soudního dvora Evropské unie ve všech řízeních a žádostech o rozhodnutí o předběžné otázce uvedených v článku 86 stanou pravomocnými, může Spojené království vstoupit do řízení jako vedlejší účastník stejně jako členský stát nebo se může v případě věcí předložených Soudnímu dvoru Evropské unie podle článku 267 Smlouvy o fungování EU účastnit řízení před Soudním dvorem Evropské unie stejně jako členský stát. V tomto období oznámí vedoucí soudní kanceláře Soudního dvora Evropské unie Spojenému království ve stejném okamžiku a stejným způsobem jako členským státům všechny věci, které byly Soudnímu dvoru Evropské unie předloženy soudem členského státu se žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce.

Spojené království smí rovněž vstoupit do řízení jako vedlejší účastník nebo se účastnit řízení před Soudním dvorem Evropské unie stejně jako členský stát,

a) pokud jde o věci týkající se nesplnění povinností podle Smluv, jestliže Spojené království podléhalo stejným povinnostem před koncem přechodného období a jestliže byly tyto věci předloženy Soudnímu dvoru Evropské unie v souladu s článkem 258 Smlouvy o fungování EU před koncem období uvedeného v čl. 87 odst. 1, nebo případně do okamžiku, jenž nastal po uplynutí této lhůty a k němuž se poslední rozsudek nebo usnesení vydané Soudním dvorem Evropské unie na základě čl. 87 odst. 1 staly pravomocnými;

b) pokud jde o věci týkající se aktů nebo ustanovení práva Unie, které byly na Spojené království a ve Spojeném království použitelné před koncem přechodného období, jež byly předloženy Soudnímu dvoru Evropské unie v souladu s článkem 267 Smlouvy o fungování EU před koncem období uvedeného v čl. 87 odst. 1, nebo případně do okamžiku, jenž nastal po uplynutí této lhůty a k němuž se poslední rozsudek nebo usnesení vydané Soudním dvorem Evropské unie na základě čl. 87 odst. 1 staly pravomocnými, a

c) pokud jde o věci uvedené v čl. 95 odst. 3.

ČLÁNEK 91

Zastupování před Soudem

1. Aniž je dotčen článek 88, platí, že jestliže před koncem přechodného období advokát oprávněný k výkonu advokacie před soudy Spojeného království zastupoval účastníka řízení před Soudním dvorem Evropské unie nebo mu byl nápomocen nebo tak činil v souvislosti s žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce předloženou před koncem přechodného období, může tento advokát i nadále v tomto řízení nebo v souvislosti s touto žádostí daného účastníka řízení zastupovat nebo mu být nápomocen. Toto právo se vztahuje na všechny fáze řízení, včetně řízení o kasačním opravném prostředku před Soudním dvorem a řízení před Tribunálem v případě, kdy je věc Tribunálu vrácena.

2. Aniž je dotčen článek 88, platí, že advokáti oprávnění k výkonu advokacie před soudy Spojeného království mohou zastupovat účastníka řízení před Soudním dvorem Evropské unie nebo mu být nápomocni ve věcech uvedených v článku 87 a čl. 95 odst. 3. Advokáti oprávnění k výkonu advokacie před soudy Spojeného království mohou rovněž zastupovat Spojené království nebo mu být nápomocni v řízeních uvedených v článku 90, do kterých se Spojené království rozhodlo vstoupit jako vedlejší účastník nebo se jich účastnit.

3. Při zastupování účastníka řízení nebo při pomoci účastníku řízení před Soudním dvorem Evropské unie ve věcech uvedených v odstavcích 1 a 2 se na advokáty oprávněné k výkonu advokacie před soudy Spojeného království v každém ohledu pohlíží jako na advokáty oprávněné k výkonu advokacie před soudy členských států, kteří zastupují účastníka řízení před Soudním dvorem Evropské unie nebo mu jsou nápomocni.

KAPITOLA 2

SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ

ČLÁNEK 92

Probíhající správní řízení

1. Orgány, instituce a jiné subjekty Unie jsou i nadále příslušné ke správním řízením, která byla zahájena před koncem přechodného období a která se týkají:

a) dodržování práva Unie Spojeným královstvím nebo fyzickými či právnickými osobami, jež mají ve Spojeném království bydliště či sídlo nebo jsou v něm usazeny, nebo

b) dodržování práva Unie v oblasti hospodářské soutěže ve Spojeném království.

2. Aniž je dotčen odstavec 3, správní řízení se pro účely této kapitoly považuje za zahájené v okamžiku, kdy bylo orgánem, institucí nebo jiným subjektem Unie oficiálně zaevidováno.

3. Pro účely této kapitoly se:

a) správní řízení o státní podpoře upravené nařízením Rady (EU) 2015/1589[1] považuje za zahájené v okamžiku, kdy bylo řízení přiděleno číslo věci;

b) řízení týkající se použití článku 101 nebo článku 102 Smlouvy o fungování EU vedené Evropskou komisí podle nařízení Rady (ES) č. 1/2003[2] považuje za zahájené v okamžiku, kdy se Evropská komise rozhodla zahájit řízení v souladu s čl. 2 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 773/2004[3];

---

[1] Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).

[2] Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1).

[3] Nařízení Komise (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komise podle článků 81 a 82 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 123, 27.4.2004, s. 18).

c) řízení v souvislosti s kontrolou spojování podniků, které je upraveno nařízením Rady (ES) č. 139/2004[1], považují za zahájená v okamžiku, kdy:

i) bylo spojení, které má význam pro celou Unii, oznámeno Evropské komisi v souladu s články 1, 3 a 4 nařízení (ES) č. 139/2004;

ii) uplynula lhůta 15 pracovních dnů uvedená v čl. 4 odst. 5 nařízení (ES) č. 139/2004, aniž by některý z členských států příslušných k přezkoumání spojení podle svých vnitrostátních právních předpisů pro hospodářskou soutěž vyjádřil svůj nesouhlas se žádostí o postoupení případu Evropské komisi, nebo

iii) Evropská komise rozhodla nebo se má za to, že rozhodla, o přezkoumání spojení v souladu s čl. 22 odst. 3 nařízení (ES) č. 139/2004;

[1] Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1).

d) šetření Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy týkající se údajných porušení povinnosti uvedených v příloze III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1060/2009[1] nebo v příloze I nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012[2] považuje za zahájené v okamžiku, kdy orgán v souladu s čl. 23e odst. 1 nařízení (ES) č. 1060/2009 nebo čl. 64 odst. 1 nařízení (EU) č. 648/2012 určil nezávislého vyšetřujícího úředníka.

4. Do tří měsíců po skončení přechodného období poskytne Unie Spojenému království seznam všech jednotlivých probíhajících správních řízení, která spadají do oblasti působnosti odstavce 1. Odchylně od první věty poskytne Unie Spojenému království v případě jednotlivých probíhajících správních řízení Evropského orgánu pro bankovnictví, Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy a Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění seznam těchto probíhajících správních řízení do jednoho měsíce po skončení přechodného období.

---

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1060/2009 ze dne 16. září 2009 o ratingových agenturách (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 1).

[2] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

5. Ve správním řízení o státní podpoře upraveném nařízením (EU) 2015/1589 je Evropská komise ve vztahu ke Spojenému království vázána platnou judikaturou a osvědčenými postupy, jako by Spojené království bylo stále členským státem. Evropská komise zejména přijme v přiměřené lhůtě jedno z těchto rozhodnutí:

a) rozhodnutí, v němž shledá, že opatření není podporou, podle čl. 4 odst. 2 nařízení (EU) 2015/1589;

b) rozhodnutí nevznášet námitky podle čl. 4 odst. 3 nařízení (EU) 2015/1589;

c) rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 4 odst. 4 nařízení (EU) 2015/1589.

ČLÁNEK 93

Nové řízení o státní podpoře a nové řízení Evropského úřadu pro boj proti podvodům

1. Ve vztahu k podpoře poskytnuté před koncem přechodného období má Evropská komise po dobu čtyř let po skončení přechodného období pravomoc zahájit nové správní řízení o státní podpoře upravené nařízením (EU) 2015/1589 a týkající se Spojeného království.

Evropská komise má i po uplynutí čtyřletého období pravomoc k řízením, která byla zahájena před koncem tohoto období.

Ustanovení čl. 92 odst. 5 této dohody se použije obdobně.

O veškerých nových správních řízeních o státní podpoře, která byla zahájena na základě prvního pododstavce tohoto odstavce, informuje Evropská komise Spojené království do tří měsíců od jejich zahájení.

2. Aniž jsou dotčeny články 136 a 138 této dohody, Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) má po dobu čtyř let po skončení přechodného období pravomoc zahájit nová vyšetřování upravená nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013[1], pokud jde o:

a) skutečnosti, které nastaly před koncem přechodného období, nebo

b) jakýkoli celní dluh vzniklý po skončení přechodného období na základě vyřízení některého celního režimu podle čl. 49 odst. 1 této dohody.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

OLAF má i po uplynutí čtyřletého období pravomoc k řízením, která byla zahájena před koncem tohoto období.

O veškerých nových vyšetřováních, která byla zahájena na základě prvního pododstavce tohoto odstavce, informuje OLAF Spojené království do tří měsíců od jejich zahájení.

ČLÁNEK 94

Procesní pravidla

1. Na řízení uvedená v článcích 92, 93 a 96 se použijí ustanovení práva Unie, jimiž se řídí různé druhy správních řízení, na něž se vztahuje tato kapitola.

2. Na advokáty oprávněné k výkonu advokacie před soudy Spojeného království, kteří zastupují účastníka řízení nebo mu jsou nápomoci v souvislosti se správními řízeními uvedenými v článcích 92 a 93, se pohlíží v každém ohledu jako na advokáty oprávněné k výkonu advokacie před soudy členských států, kteří účastníka řízení v souvislosti s těmito správními řízeními zastupují nebo mu jsou nápomocni.

3. V nezbytném rozsahu se ve vztahu k veškerým řízením uvedeným v článcích 92 a 93 po skončení přechodného období použije čl. 128 odst. 5.

ČLÁNEK 95

Závaznost a vykonatelnost rozhodnutí

1. Rozhodnutí přijatá orgány, institucemi a jinými subjekty Unie před koncem přechodného období nebo přijatá v rámci řízení uvedených v článcích 92 a 93 po skončení přechodného období a určená Spojenému království nebo fyzickým či právnickým osobám, které mají ve Spojeném království bydliště či sídlo nebo jsou v něm usazeny, jsou pro Spojené království i ve Spojeném království závazná.

2. Nebylo-li mezi Evropskou komisí a určeným vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž Spojeného království dohodnuto jinak, má Evropská komise i nadále pravomoc sledovat a vymáhat závazky nebo nápravná opatření, které byly přijaty nebo uloženy ve Spojeném království nebo ve vztahu k němu v souvislosti s jakýmkoli řízením týkajícím se použití článků 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, jež vedla Evropská komise podle nařízení (ES) č. 1/2003, nebo s řízeními, jež Evropská komise vedla podle nařízení (ES) č. 139/2004 v souvislosti s kontrolou spojování podniků. Jestliže se tak Evropská komise a určený vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž Spojeného království dohodly, Evropská komise převede pravomoc sledovat a vymáhat tyto závazky a nápravná opatření ve Spojeném království na určený vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž Spojeného království.

3. Přezkum legality rozhodnutí uvedeného v odstavci 1 tohoto článku provádí výlučně Soudní dvůr Evropské unie v souladu s článkem 263 Smlouvy o fungování EU.

4. Ve Spojeném království se na výkon rozhodnutí uvedených v odstavci 1 tohoto článku, jimiž se fyzickým či právnickým osobám, které mají ve Spojeném království bydliště či sídlo nebo jsou v něm usazeny, ukládají peněžité závazky, použije článek 299 Smlouvy o fungování EU.

ČLÁNEK 96

Ostatní probíhající řízení a oznamovací povinnosti

1. Technická zkoušení vedená zkušebními úřady Spojeného království ve spolupráci s Odrůdovým úřadem Společenství podle nařízení (ES) č. 2100/94, která probíhala den před vstupem této dohody v platnost, pokračují a jsou ukončena v souladu s uvedeným nařízením.

2. Na Spojené království a ve Spojeném království se ve vztahu ke skleníkovým plynům vypuštěným během posledního roku přechodného období použijí čl. 12 odst. 2a a 3 a články 14, 15 a 16 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES[1].

3. Na Spojené království a ve Spojeném království se ve vztahu k podávání zpráv o údajích za poslední rok přechodného období použije článek 19 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 517/2014[2] a články 26 a 27 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009[3].

---

1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

2 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 517/2014 ze dne 16. dubna 2014 o fluorovaných skleníkových plynech a o zrušení nařízení (ES) č. 842/2006 (Úř. věst. L 150, 20.5.2014, s. 195).

3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009 ze dne 16. září 2009 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu (Úř. věst. L 286, 31.10.2009, s. 1).

4. Na Spojené království a ve Spojeném království se ve vztahu ke sledování a hlášení emisí oxidu uhličitého u příslušných vozidel za poslední rok přechodného období použijí čl. 8 odst. 1, 2, 3 a 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009[1] a přílohy II uvedeného nařízení, čl. 8 odst. 1, 2, 3, 8 a 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 510/2011[2] a přílohy II uvedeného nařízení, jakož i články 2 až 5, 7 a čl. 8 odst. 2 a 3 nařízení Komise (EU) č. 1014/2010 a články 3 až 6, 8 a čl. 9 odst. 2 a 3 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 293/2012[3].

---

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 ze dne 23. dubna 2009, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nové osobní automobily v rámci integrovaného přístupu Společenství ke snižování emisí CO2 z lehkých užitkových vozidel (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 1).

[2] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 510/2011 ze dne 11. května 2011, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nová lehká užitková vozidla v rámci integrovaného přístupu Unie ke snižování emisí CO2 z lehkých vozidel (Úř. věst. L 145, 31.5.2011, s. 1).

[3] Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 293/2012 ze dne 3. dubna 2012 o sledování a hlášení údajů o registraci nových osobních automobilů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 510/2011 (Úř. věst. L 98, 4.4.2012, s. 1).

5. Na Spojené království se ve vztahu ke skleníkovým plynům vypuštěným v letech 2019 a 2020 použijí články 5, 7, 9 a 10, čl. 11 odst. 3, čl. 17 odst. 1 písm. a) a d) a články 19, 22 a 23 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013[1] a články 3, 7 a 11 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 406/2009/ES[2] a do doby ukončení druhého kontrolního období Kjótského protokolu se na Spojené království použije článek 5 nařízení Komise (EU) č. 389/2013[3].

---

1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 ze dne 21. května 2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací na úrovni členských států a Unie vztahujících se ke změně klimatu a o zrušení rozhodnutí č. 280/2004/ES (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 13).

2 Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 406/2009/ES ze dne 23. dubna 2009 o úsilí členských států snížit emise skleníkových plynů, aby byly splněny závazky Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020 (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 136).

3 Nařízení Komise (EU) č. 389/2013 ze dne 2. květnu 2013 o vytvoření registru Unie podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES, rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES a č. 406/2009 a o zrušení nařízení Komise (EU) č. 920/2010 a č. 1193/2011 (Úř. věst. L 122, 3.5.2013, s. 1).

6. Odchylně od článku 8 této dohody mají:

a) Spojené království a provozovatelé ve Spojeném království v rozsahu nezbytném pro dosažení souladu s odstavci 2, 4 a 5 tohoto článku přístup k:

i) registru Unie a registru Spojeného království pro účely Kjótského protokolu, které byly zřízeny nařízením (EU) č. 389/2013, a

ii) ústřednímu registru údajů spravovanému Evropskou agenturou pro životní prostředí, jak je stanoveno v nařízení (EU) č. 1014/2010, prováděcího nařízení (EU) č. 293/2012 a prováděcího nařízení Komise (EU) č. 749/2014[1];

b) podniky ve Spojeném království v rozsahu nezbytném pro dosažení souladu s odstavcem 3 tohoto článku přístup k:

i) nástroji pro podávání zpráv na základě formátu uvedeného v příloze prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1191/2014[2] pro účely řízení a podávání zpráv o fluorovaných skleníkových plynech a

[1] Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 749/2014 ze dne 30. června 2014 o struktuře, formátu, postupech předkládání a přezkumu informací vykázaných členskými státy podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 203, 11.7.2014, s. 23).

[2] Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1191/2014 ze dne 30. října 2014, kterým se stanoví formát a způsoby předkládání zpráv uvedených v článku 19 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 517/2014 o fluorovaných skleníkových plynech (Úř. věst. L 318, 5.11.2014, s. 5).

ii) úložišti obchodních údajů používanému pro podávání zpráv podniky podle článku 27 nařízení (ES) č. 1005/2009.

Na žádost Spojeného království Unie poskytuje po dobu jednoho roku po skončení přechodného období informace nezbytné k tomu, aby Spojené království:

a) splnilo své povinnosti v oblasti hlášení údajů podle článku 7 Montrealského protokolu o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a

b) uložilo sankce v souladu s článkem 25 nařízení (ES) č. 517/2014 a článkem 29 nařízení (ES) č. 1005/2009.

ČLÁNEK 97

Zatupování v řízeních probíhajících před Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví

Jestliže osoba, která je oprávněna zastupovat fyzickou či právnickou osobu před Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví v souladu s právem Unie, zastupovala před koncem přechodného období účastníka řízení vedeného před tímto úřadem, může daného účastníka v tomto řízení zastupovat i nadále. Toto právo se vztahuje na všechny fáze řízení před tímto úřadem.

Na takového zástupce se při zastupování účastníka řízení před Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví v řízeních uvedených v prvním pododstavci v každém ohledu pohlíží jako na profesionálního zástupce oprávněného zastupovat fyzickou či právnickou osobu před Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví v souladu s právem Unie.

HLAVA XI

POSTUPY SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE MEZI ČLENSKÝMI STÁTY A SPOJENÝM KRÁLOVSTVÍM

ČLÁNEK 98

Správní spolupráce v oblasti cel

1. Postupy správní spolupráce mezi členským státem a Spojeným královstvím uvedené v příloze VI, které byly zahájeny v souladu s právem Unie před koncem přechodného období, musí být tímto členským státem a Spojeným královstvím ukončeny v souladu s příslušnými ustanoveními práva Unie.

2. Postupy správní spolupráce mezi členským státem a Spojeným královstvím uvedené v příloze VI, které jsou zahájeny ve lhůtě tří let po skončení přechodného období, ale týkají se skutečností, které nastaly před koncem přechodného období, musí být tímto členským státem a Spojeným královstvím ukončeny v souladu s příslušnými ustanoveními práva Unie.

ČLÁNEK 99

Správní spolupráce v záležitostech týkající se nepřímých daní

1. Pokud jde o spolupráci mezi příslušnými orgány odpovědnými za uplatňování předpisů o DPH v členských státech a ve Spojeném království, na plnění, jež se uskutečnila před koncem přechodného období, a na plnění, na něž se vztahuje čl. 51 odst. 1 této dohody, se po dobu čtyř let od konce přechodného období použije nařízení Rady (EU) č. 904/2010[1].

2. Pokud jde o spolupráci mezi příslušnými orgány odpovědnými za uplatňování předpisů o spotřebních daních v členských státech a ve Spojeném království, na přepravu zboží podléhajícího spotřební dani, jež se uskutečnila před koncem přechodného období, a na přepravu zboží podléhajícího spotřební dani, na niž se vztahuje článek 52 této dohody, se po dobu čtyř let od konce přechodného období použije nařízení Rady (EU) č. 389/2012[2].

[1] Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1).

[2] Nařízení Rady (EU) č. 389/2012 ze dne 2. května 2012 o správní spolupráci v oblasti spotřebních daní a o zrušení nařízení (ES) č. 2073/2004 (Úř. věst. L 121, 8.5.2012, s. 1).

3. Odchylně od článku 8 má Spojené království v rozsahu nezbytném k výkonu svých práv a ke splnění povinností, které mu vyplývají z tohoto článku, přístup k sítím, informačním systémům a databázím uvedeným v příloze IV. Spojené království uhradí Unii skutečné náklady, které Unii vznikly v důsledku toho, že tento přístup umožnila. Výši těchto nákladů oznamuje Unie Spojenému království do 31. března každého roku až do konce období uvedeného v příloze IV. V případě, že se oznámená výše skutečně vzniklých nákladů podstatně liší od výše nejlepšího odhadu těchto nákladů, kterou Unie oznámila Spojenému království před podpisem této dohody, zaplatí Spojené království bez zbytečného odkladu Unii výši nejlepšího odhadu těchto nákladů a smíšený výbor určí způsob, jakým se má řešit rozdíl mezi skutečně vzniklými náklady a výší jejich nejlepšího odhadu.

ČLÁNEK 100

Vzájemná pomoc při vymáhání pohledávek vyplývajících
z daní, poplatků, cel a jiných opatření

1. Pokud jde o pohledávky mezi členskými státy a Spojeným královstvím vyplývající z částek splatných před koncem přechodného období, pohledávky vyplývající z plnění, která se uskutečnila před koncem přechodného období, avšak splatnost těchto částek nastala až po konci tohoto období, a pohledávky týkající se transakcí, na něž se vztahuje čl. 51 odst. 1 této dohody nebo přeprava zboží podléhajícího spotřební dani podle článku 52 této dohody, použije se po dobu pěti let po konci přechodného období směrnice Rady 2010/24/EU[1].

2. Odchylně od článku 8 má Spojené království v rozsahu nezbytném k výkonu svých práv a ke splnění povinností podle tohoto článku přístup k sítím, informačním systémům a databázím uvedeným v příloze IV. Spojené království uhradí Unii skutečné náklady, které Unii vznikly v důsledku toho, že tento přístup umožnila. Výši těchto nákladů oznamuje Unie Spojenému království do 31. března každého roku až do konce období uvedeného v příloze IV. V případě, že se oznámená výše skutečně vzniklých nákladů podstatně liší od výše nejlepšího odhadu těchto nákladů, kterou Unie oznámila Spojenému království před podpisem této dohody, zaplatí Spojené království bez zbytečného odkladu Unii výši nejlepšího odhadu těchto nákladů a smíšený výbor určí způsob, jakým se má řešit rozdíl mezi skutečně vzniklými náklady a výší jejich nejlepšího odhadu.

[1] Směrnice Rady 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření (Úř. věst. L 84, 31.3.2010, s. 1).

HLAVA XII

VÝSADY A IMUNITY

ČLÁNEK 101

Definice

1. Pro účely této hlavy se „členy orgánů“ rozumí bez ohledu na jejich státní příslušnost předseda Evropské rady, členové Evropské komise, soudci, generální advokáti, vedoucí soudní kanceláře a pomocní zpravodajové při Soudním dvoru Evropské unie, členové Účetního dvora, členové orgánů Evropské centrální banky, členové orgánů Evropské investiční banky, jakož i další osoby, které lze pro účely Protokolu (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie (dále jen „protokol o výsadách a imunitách“) podřadit pod jakoukoli z výše uvedených kategorií osob podle práva Unie. Pojem „členové orgánů“ nezahrnuje poslance Evropského parlamentu.

2. K určení kategorií úředníků a ostatních zaměstnanců, na které se vztahují články 110 až 113 této dohody, se použije nařízení Rady (Euratom, ESUO, EHS) č. 549/69[1].

KAPITOLA 1

MOVITÝ A NEMOVITÝ MAJETEK, POHLEDÁVKY A OPERACE UNIE

ČLÁNEK 102

Nedotknutelnost

Na prostory, budovy, majetek a pohledávky Unie ve Spojeném království, které Unie používala před koncem přechodného období, se do okamžiku, než se přestanou úředně používat nebo jsou ze Spojeného království odstraněny, použije článek 1 protokolu o výsadách a imunitách. Unie Spojenému království oznámí, k jakému okamžiku se prostory, budovy, majetek nebo pohledávky přestaly úředně používat nebo byly ze Spojeného království odstraněny.

[1] Nařízení Rady (Euratom, ESUO, EHS) č. 549/69 ze dne 25. března 1969, kterým se stanoví kategorie úředníků a ostatních zaměstnanců Evropských společenství, na které se vztahují ustanovení článku 12, čl. 13 druhého pododstavce a článku 14 Protokolu o výsadách a imunitách Společenství (Úř. věst. L 74, 27.3.1969, s. 1).

ČLÁNEK 103

Archivy

Na všechny archivy Unie, které se na konci přechodného období nacházely ve Spojeném království, se do okamžiku, než jsou ze Spojeného království odstraněny, použije článek 2 protokolu o výsadách a imunitách. Unie Spojenému království oznámí, že byly její archivy ze Spojeného království odstraněny.

ČLÁNEK 104

Daňové otázky

Na pohledávky, příjmy a ostatní majetek Unie, které se na konci přechodného období nacházejí ve Spojeném království, se do okamžiku, než se přestanou úředně používat nebo jsou ze Spojeného království odstraněny, použije článek 3 protokolu o výsadách a imunitách.

KAPITOLA 2

KOMUNIKACE

ČLÁNEK 105

Komunikace

Ve Spojeném království se ve vztahu k úřední komunikaci, úřední korespondenci a předávání dokumentů v souvislosti s činností Unie podle této dohody použije článek 5 protokolu o výsadách a imunitách.

KAPITOLA 3

POSLANCI EVROPSKÉHO PARLAMENTU

ČLÁNEK 106

Imunita poslanců Evropského parlamentu

Ve Spojeném království se ve vztahu k názorům či hlasování poslanců Evropského parlamentu, včetně bývalých poslanců, během výkonu jejich funkce před koncem přechodného období použije bez ohledu na jejich státní příslušnost článek 8 protokolu o výsadách a imunitách.

ČLÁNEK 107

Sociální zabezpečení

Bývalí poslanci Evropského parlamentu, kterým byl z titulu této funkce přiznán důchod, jakož i osoby s nárokem na pozůstalostní důchod po bývalých poslancích, jsou bez ohledu na svou státní příslušnost vyňati z povinnosti účastnit se systémů sociálního zabezpečení ve Spojeném království a odvádět do těchto systémů platby za stejných podmínek, které byly v platnosti poslední den přechodného období, za předpokladu, že tito bývalí poslanci Evropského parlamentu byli poslanci Evropského parlamentu před koncem přechodného období.

ČLÁNEK 108

Zamezení dvojího zdanění důchodů a odchodného

Ve Spojeném království se ve vztahu k důchodům a odchodnému vyplácenému bývalým poslancům Evropského parlamentu použijí bez ohledu na jejich státní příslušnost články 12, 13 a 14 rozhodnutí Evropského parlamentu 2005/684/ES, Euratom[1]; ve vztahu k osobám, které mají nárok na pozůstalostní důchod po bývalých poslancích, se bez ohledu na jejich státní příslušnost použije článek 17 uvedeného rozhodnutí, v rozsahu, v němž nárok na důchod nebo odchodné vznikl před koncem přechodného období.

[1] Rozhodnutí Evropského parlamentu 2005/684/ES, Euratom ze dne 28. září 2005 o přijetí statutu poslanců Evropského parlamentu (Úř. věst. L 262, 7.10.2005, s. 1).

KAPITOLA 4

ZÁSTUPCI ČLENSKÝCH STÁTŮ A SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ ÚČASTNÍCÍ SE ČINNOSTI ORGÁNŮ UNIE

ČLÁNEK 109

Výsady, imunity a výhody

1. Ve Spojeném království se ve vztahu k zástupcům členských států a Spojeného království, kteří se účastní činnosti orgánů, institucí a jiných subjektů Unie, k jejich poradcům a technickým expertům a členům poradních orgánů Unie použije bez ohledu na jejich státní příslušnost článek 10 protokolu o výsadách a imunitách, pokud jde o jejich účast na činnosti:

a) jež se uskutečnila před koncem přechodného období;

b) jež se v souvislosti s činnostmi Unie podle této dohody uskutečňuje po konci přechodného období.

2. V Unii se ve vztahu k zástupcům Spojeného království, kteří se účastní činnosti orgánů, institucí a jiných subjektů Unie, jejich poradcům a technickým odborníkům použije článek 10 protokolu o výsadách a imunitách, pokud jde o jejich účast na činnosti:

a) jež se uskutečnila před koncem přechodného období;

b) jež se v souvislosti s činnostmi Unie podle této dohody uskutečňuje po konci přechodného období.

KAPITOLA 5

ČLENOVÉ ORGÁNŮ, ÚŘEDNÍCI A JINÍ ZAMĚSTNANCI

ČLÁNEK 110

Výsady a imunity

1. Ve Spojeném království se ve vztahu k úkonům, včetně ústních a písemných projevů, provedeným členy orgánů, úředníky a jinými zaměstnanci Unie, včetně bývalých členů, bývalých úředníků a bývalých jiných zaměstnanců, použije bez ohledu na jejich státní příslušnost čl. 11 písm. a) protokolu o výsadách o imunitách, jestliže se jedná o úkony spojené s výkonem jejich funkce:

a) před koncem přechodného období;

b) provedené v souvislosti s činnostmi Unie podle této dohody po konci přechodného období.

2. Ve Spojeném království se ve vztahu k soudcům Soudního dvora Evropské unie a generálním advokátům do doby, než budou rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie ve všech řízeních a žádostech o rozhodnutí o předběžné otázce uvedených v článcích 86 a 87 této dohody pravomocná, použije čl. 3 první, druhý a třetí pododstavec Protokolu (č. 3) o statutu Soudního dvora Evropské unie a použije se i následně, a to i ve vztahu k bývalým soudcům a bývalým generálním advokátům, pokud jde o všechny úkony spojené s výkonem jejich funkce, včetně ústních a písemných projevů, před koncem přechodného období nebo ve vztahu k řízením uvedeným v článcích 86 a 87.

3. Ve Spojeném království se ve vztahu k úředníkům a jiným zaměstnancům Unie jakékoli státní příslušnosti, jakož i ve vztahu k jejich manželům či manželkám a jimi vyživovaným rodinným příslušníkům bez ohledu na jejich státní příslušnost použije čl. 11 písm. b) až e) protokolu o výsadách a imunitách, jestliže služební poměr těchto úředníků nebo jiných zaměstnanců v Unii vznikl před koncem přechodného období, a to do doby, než tyto osoby ukončí svůj přesun do Unie.

ČLÁNEK 111

Daňové otázky

Ve Spojeném království se ve vztahu k členům orgánů, úředníkům a jiným zaměstnancům Unie jakékoli státní příslušnosti, včetně bývalých členů, bývalých úředníků a bývalých jiných zaměstnanců použije článek 12 protokolu o výsadách a imunitách, jestliže služební poměr těchto členů, úředníků nebo jiných zaměstnanců v Unii vznikl před koncem přechodného období, za předpokladu, že platy, mzdy, služební požitky a důchody těchto dotčených osob, které jim Unie vyplácí, podléhají dani ve prospěch Unie.

ČLÁNEK 112

Bydliště pro účely zdanění

1. Ve vztahu k členům orgánů, úředníkům a jiným zaměstnancům Unie jakékoli státní příslušnosti, jejichž služební poměr v Unii vznikl před koncem přechodného období, jakož i ve vztahu k jejich manželům či manželkám, pokud nevykonávají svou vlastní výdělečnou činnost, a k dětem vyživovaným těmito členy, úředníky nebo jinými zaměstnanci nebo v jejich péči se bez ohledu na jejich státní příslušnost použije článek 13 protokolu o výsadách a imunitách.

2. Odstavec 1 se vztahuje pouze na osoby, které si své bydliště v členském státu zřídily výlučně z důvodu výkonu svých funkcí ve službách Unie a které byly v okamžiku zahájení služebního poměru v Unii daňovými rezidenty Spojeného království, a na osoby, které si své bydliště ve Spojeném království zřídily výlučně z důvodu výkonu svých funkcí ve službách Unie a které byly v okamžiku zahájení služebního poměru v Unii daňovými rezidenty členského státu.

ČLÁNEK 113

Příspěvky na sociální zabezpečení

Členové orgánů, úředníci a jiní zaměstnanci Unie jakékoli státní příslušnosti, včetně bývalých členů, bývalých úředníků a bývalých jiných zaměstnanců, jejichž služební poměr s Unií vznikl před koncem přechodného období a kteří mají bydliště ve Spojeném království, jakož i jejich manželé či manželky nevykonávající výdělečnou činnost a děti, které jsou těmito členy, úředníky nebo jinými zaměstnanci vyživovány nebo jsou v jejich péči, jsou bez ohledu na svou státní příslušnosti vyňati z povinnosti účastnit se systémů sociálního zabezpečení ve Spojeném království a provádět do těchto systémů platby za stejných podmínek, které byly v platnosti poslední den přechodného období, za předpokladu, že se tyto dotčené osoby účastní systému sociálního zabezpečení Unie.

ČLÁNEK 114

Převod nároků na důchod

Povinnosti Spojeného království jsou ve vztahu k úředníkům a jiným zaměstnancům Unie jakékoli státní příslušnosti, včetně bývalých úředníků a bývalých jiných zaměstnanců, jejichž služební poměr s Unií vznikl před koncem přechodného období a kteří podle čl. 11 odst. 1, 2 nebo 3 a článku 12 přílohy VIII služebního řádu úředníků Evropské unie[1] nebo článků 39, 109 a 135 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie usilují o převod nároků na důchod ze Spojeného království nebo do Spojeného království, stejné jako povinnosti existující před koncem přechodného období.

[1] Služební řád úředníků Evropské unie stanovený v nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků Evropských společenství a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a kterým se zavádějí zvláštní opatření dočasně použitelná na úředníky Komise (Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1).

ČLÁNEK 115

Pojištění pro případ nezaměstnanosti

Ve vztahu k jiným zaměstnancům Unie jakékoli státní příslušnosti, včetně bývalých jiných zaměstnanců, kteří před koncem přechodného období přispívali do systému Unie pro podporu v nezaměstnanosti, se použijí články 28a, 96 a 136 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie, pokud mají bydliště ve Spojeném království a jsou po konci přechodného období registrováni u orgánu nezaměstnanosti Spojeného království.

KAPITOLA 6

OSTATNÍ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 116

Zbavení imunit a spolupráce

1. Ve vztahu k výsadám, imunitám a výhodám přiznaným na základě této hlavy se použijí články 17 a 18 protokolu o výsadách a imunitách.

2. Jestliže Unie přijímá rozhodnutí podle článku 17 protokolu o výsadách a imunitách týkající se zbavení imunity na žádost orgánů Spojeného království, postupuje stejným způsobem, jakým posuzuje žádosti orgánů členských států ve srovnatelných situacích.

3. Na žádost orgánů Spojeného království Unie těmto orgánům oznámí status jakékoli osoby, který je relevantní z hlediska nároku této osoby na výsady nebo imunity podle této hlavy.

ČLÁNEK 117

Evropská centrální banka

1. Tato hlava se použije na Evropskou centrální banku (ECB), členy jejích orgánů, její zaměstnance a zástupce národních centrálních bank v Evropském systému centrálních bank (ESCB), kteří se podílejí na činnostech ECB.

2. Ve vztahu k ECB, členům jejích orgánů, jejím zaměstnancům a zástupcům národních centrálních bank v ESCB, kteří se podílejí na činnostech ECB, a k jakémukoli majetku, pohledávkám a operacím ECB, které se ve Spojeném království drží, spravují nebo provádí podle Protokolu (č. 4) o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, se použije čl. 22 druhý pododstavec protokolu o výsadách a imunitách.

3. Odstavec 2 se použije na:

a) majetek a pohledávky držené ve Spojeném království na konci přechodného období a

b) operace ECB ve Spojeném království nebo s protějšky ze Spojeného království a pomocné činnosti s těmito operacemi související, které probíhaly na konci přechodného období nebo byly zahájeny po konci přechodného období jakožto součást jejích činností udržujících operace, jež probíhaly na konci přechodného období, až do doby jejich konečné splatnosti, zrušení nebo dokončení.

ČLÁNEK 118

Evropská investiční banka

1. Tato hlava se použije na Evropskou investiční banku (EIB), členy jejích orgánů, její zaměstnance a zástupce členských států, kteří se podílejí na jejích činnostech, jakož i na její pobočky nebo jiné subjekty, které EIB před koncem přechodného období zřídila podle čl. 28 odst. 1 Protokolu (č. 5) o statutu Evropské investiční banky, zejména na Evropský investiční fond.

2. Na EIB, členy jejích orgánů, její zaměstnance a zástupce členských států, kteří se podílejí na jejích činnostech, jakož i na její pobočky nebo jiné subjekty, které EIB před koncem přechodného období zřídila podle čl. 28 odst. 1 Protokolu (č. 5) o statutu Evropské investiční banky, zejména na Evropský investiční fond, se použije čl. 21 druhý pododstavec protokolu o výsadách a imunitách.

3. Odstavec 2 se použije na:

a) majetek a pohledávky EIB nebo jejích poboček a jiných subjektů, které EIB před koncem přechodného období zřídila podle čl. 28 odst. 1 Protokolu (č. 5) o statutu Evropské investiční banky, zejména Evropského investičního fondu, které se drží ve Spojeném království na konci přechodného období, a

b) úvěrové, finanční, záruční, investiční a pokladní operace a operace technické pomoci, které ve Spojeném království nebo s protějšky ze Spojeného království poskytuje EIB a jakékoli pobočky nebo jiné subjekty, které EIB před koncem přechodného období zřídila podle čl. 28 odst. 1 Protokolu (č. 5) o statutu Evropské investiční banky, zejména Evropský investiční fond, a pomocné činnosti s těmito operacemi související, které probíhaly na konci přechodného období nebo byly zahájeny po konci přechodného období jakožto součást jejich činností udržujících operace, jež probíhaly na konci přechodného období, až do doby jejich konečné splatnosti, zrušení nebo dokončení.

ČLÁNEK 119

Dohody o sídle

Ve vztahu k Evropskému orgánu pro bankovnictví se použije dohoda o sídle mezi Spojeným královstvím a Evropským orgánem pro bankovnictví ze dne 8. května 2012, ve vztahu k Evropské agentuře pro léčivé přípravky se použije výměna dopisů týkající se provádění protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství na Evropskou agenturu pro hodnocení léčivých přípravků ze dne 24. června 1996 a na bezpečnostní středisko systému Galileo dohoda o sídle bezpečnostního střediska systému Galileo ze dne 17. července 2013, a to do okamžiku, než bude dokončeno jejich úplné přemístění. Dnem ukončení uvedených dohod o sídle je den, kdy Unie oznámila datum, k němuž bylo přemístění dokončeno.

HLAVA XIII

DALŠÍ ZÁLEŽITOSTI TÝKAJÍCÍ SE FUNGOVÁNÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ UNIE

ČLÁNEK 120

Povinnost zachovávat profesní tajemství

Ve Spojeném království se ve vztahu k jakýmkoli informacím, na něž se vztahuje povinnost zachovávat profesní tajemství a jež byly získány před koncem přechodného období nebo byly získány po konci přechodného období v souvislosti s činnostmi Unie podle této dohody, použije článek 339 Smlouvy o fungování EU a další ustanovení práva Unie, jež konkrétním jednotlivcům, orgánům, institucím a jiným subjektům Unie stanoví povinnost zachovávat profesní tajemství. Spojené království tyto povinnosti jednotlivců a orgánů, institucí a jiných subjektů musí respektovat a zajistí na svém území jejich dodržování.

ČLÁNEK 121

Povinnost profesní diskrétnosti

Ve Spojeném království se ve vztahu k jakýmkoli informacím, jež byly získány před koncem přechodného období nebo byly získány po skončení přechodného období v souvislosti s činnostmi Unie podle této dohody, použije článek 19 služebního řádu úředníků Evropské unie a další ustanovení práva Unie, jež konkrétním jednotlivcům stanoví povinnost zachovávat profesní diskrétnost. Spojené království tyto povinnosti jednotlivců respektuje a zajistí na svém území jejich dodržování.

ČLÁNEK 122

Přístup k dokumentům

1. Pro účely ustanovení práva Unie o přístupu orgánů, institucí a jiných subjektů Unie k dokumentům se má za to, že všechny odkazy na členské státy a jejich orgány zahrnují Spojené království a jeho orgány, pokud jde o dokumenty vyhotovené nebo získané orgány, institucemi a jinými subjekty Unie:

a) před koncem přechodného období nebo

b) provedené v souvislosti s činnostmi Unie podle této dohody po konci přechodného období.

2. Ve Spojeném království se použije článek 5 a čl. 9 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001[1] a článek 5 rozhodnutí Evropské centrální banky ECB/2004/3[2] na všechny dokumenty spadající do oblasti působnosti těchto předpisů, které Spojené království získalo:

a) před koncem přechodného období nebo

b) provedené v souvislosti s činnostmi Unie podle této dohody po konci přechodného období.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

[2] Rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 4. března 2004 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropské centrální banky (ECB/2004/3) (2004/258/ES) (Úř. věst. L 80, 18.3.2004, s. 42).

ČLÁNEK 123

Evropská centrální banka

1. Na ECB, členy jejích orgánů, její zaměstnance a zástupce národních centrálních bank v ESCB, kteří se podílejí na činnostech ECB, a na jakýkoli majetek, pohledávky a operace ECB, které se ve Spojeném království drží, spravují nebo provádějí podle Protokolu (č. 4) o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, se použijí články 9.1, 17, 35.1, 35.2 a 35.4 uvedeného protokolu. ECB je vyňata z povinnosti registrovat se ve Spojeném království nebo získat od Spojeného království jakoukoli licenci, povolení nebo jiné oprávnění k provádění svých operací.

2. Odstavec 1 se použije na:

a) majetek a pohledávky držené ve Spojeném království na konci přechodného období a

b) operace ECB ve Spojeném království nebo s protějšky ze Spojeného království a pomocné činnosti s těmito operacemi související, které probíhaly na konci přechodného období nebo byly zahájeny po konci přechodného období jakožto součást jejích činností udržujících operace, jež probíhaly na konci přechodného období, až do doby jejich konečné splatnosti, zrušení nebo dokončení.

ČLÁNEK 124

Evropská investiční banka

1. Na EIB, členy jejích orgánů, její zaměstnance a zástupce členských států, kteří se podílejí na jejích činnostech, jakož i na jakékoli pobočky nebo jiné subjekty, které EIB zřídila před koncem přechodného období podle čl. 28 odst. 1 Protokolu (č. 5) o statutu Evropské investiční banky, zejména na Evropský investiční fond, se použije článek 13, čl. 20 odst. 2, čl. 23 odst. 1 a 4, článek 26 a čl. 27 první pododstavec uvedeného protokolu. EIB a Evropský investiční fond jsou vyňaty z povinnosti registrovat se ve Spojeném království nebo získat od Spojeného království jakoukoli licenci, povolení nebo jiné oprávnění k provádění svých operací. Pro účely těchto operací je měna Spojeného království podle čl. 23 odst. 2 Protokolu (č. 5) o Statutu Evropské investiční banky i nadále volně převoditelná a směnitelná, pokud jde o směnitelnost měny Spojeného království za měnu třetí země.

2. Odstavec 1 se použije na:

a) majetek a pohledávky EIB nebo jejích poboček a jiných subjektů, které EIB před koncem přechodného období zřídila podle čl. 28 odst. 1 Protokolu (č. 5) o statutu Evropské investiční banky, zejména Evropského investičního fondu, které se drží ve Spojeném království na konci přechodného období, a

b) úvěrové, finanční, záruční, investiční a pokladní operace a operace technické pomoci, které ve Spojeném království nebo s protějšky ze Spojeného království poskytuje EIB nebo její pobočky nebo jiné subjekty, které EIB před koncem přechodného období zřídila podle čl. 28 odst. 1 Protokolu (č. 5) o statutu Evropské investiční banky, zejména Evropský investiční fond, a pomocné činnosti s těmito operacemi související, které probíhaly na konci přechodného období nebo byly zahájeny po konci přechodného období jakožto součást činností udržujících operace, jež probíhaly na konci přechodného období, až do doby jejich konečné splatnosti, zrušení nebo dokončení.

ČLÁNEK 125

Evropské školy

1. Spojené království je vázáno Úmluvou o statutu evropských škol[1], jakož i nařízeními o akreditovaných evropských školách přijatými Nejvyšší radou evropských škol až do konce školního roku probíhajícího na konci přechodného období.

2. Pokud jde o žáky, kteří přede dnem 31. srpna 2021 získali evropskou maturitu, a o žáky, kteří jsou přede dnem 31. srpna 2021 v evropské škole zapsáni do cyklu středoškolského studia a získají evropskou maturitu po tomto datu, Spojené království zajistí uplatnění jejich práv vyplývajících z čl. 5 odst. 2 Úmluvy o statutu evropských škol.

[1] Úř. věst. L 212, 17.8.1994, s. 3.

ČÁST ČTVRTÁ

PŘECHODNÉ OBDOBÍ

ČLÁNEK 126

Přechodné období

Stanoví se přechodné období nebo období provádění, které začíná dnem vstupu této dohody v platnost a končí dnem 31. prosince 2020.

ČLÁNEK 127

Rozsah působnosti přechodného období

1. Není-li v této dohodě stanoveno jinak, v přechodném období se na Spojené království a ve Spojeném království použije právo Unie.

V průběhu přechodného období se však na Spojené království a ve Spojeném království nepoužijí tato ustanovení Smluv a aktů přijatých orgány, institucemi a jinými subjekty Unie:

a) ustanovení Smluv a aktů, která podle Protokolu (č. 15) o některých ustanoveních týkajících se Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, Protokolu (č. 19) o schengenském *acquis* začleněném do rámce Evropské unie nebo Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva nebo podle ustanovení Smluv o posílené spolupráci nebyla pro Spojené království a ve Spojeném království závazná přede dnem vstupu této dohody v platnost, jakož i akty, jimiž se uvedené akty mění;

b) ustanovení čl. 11 odst. 4 Smlouvy o EU, čl. 20 odst. 2 písm. b), článku 22 a čl. 24 prvního pododstavce Smlouvy o fungování EU, článků 39 a 40 Listiny základních práv Evropské unie a akty přijaté na základě těchto ustanovení.

2. V případě, že Unie a Spojené království dosáhnou dohody upravující jejich budoucí vztahy v oblastech společné zahraniční a bezpečnostní politiky a společné bezpečnostní a obranné politiky, která se během přechodného období stane použitelnou, na Spojené království se ode dne použitelnosti této dohody nadále nepoužijí ustanovení kapitoly 2 hlavy V Smlouvy o EU a akty přijaté na základě těchto ustanovení.

3. V průběhu přechodného období má právo Unie použitelné podle odstavce 1 s ohledem na Spojené království a ve Spojeném království stejné právní účinky jako v Unii a jejích členských státech a vykládá se a používá v souladu se stejnými metodami a obecnými zásadami, jako jsou metody a obecné zásady použitelné v Unii.

4. Spojené království se neúčastní žádné posílené spolupráce:

a) k níž bylo povolení uděleno až po dni vstupu této dohody v platnost nebo

b) v jejímž rámci nebyly přede dnem vstupu této dohody v platnost přijaty žádné akty.

5. Během přechodného období se ve vztahu k opatřením, která mění nebo nahrazují stávající opatření přijatá podle hlavy V části třetí Smlouvy o fungování EU, jimiž je Spojené království vázáno přede dnem vstupu této dohody v platnost, nebo na taková opatření navazují, nadále obdobně použije článek 5 Protokolu (č. 19) o schengenském *acquis* začleněném do rámce Evropské unie a článek 4a Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva. Spojené království však nemá právo oznámit, že se chce účastnit používání nových opatření podle hlavy V části třetí Smlouvy o fungování EU kromě opatření uvedených v článku 4a protokolu č. 21.

Unie může za podmínek stanovených pro spolupráci se třetími zeměmi při konkrétních opatřeních vyzvat Spojené království ke spolupráci týkající se nových opatření přijatých podle hlavy V části třetí Smlouvy o fungování EU, aby podpořila pokračování spolupráce mezi sebou a Spojeným královstvím.

6. Není-li v této dohodě stanoveno jinak, během přechodného období se má za to, že jakýkoli odkaz na členské státy obsažený v právu Unie použitelném podle odstavce 1, včetně práva Unie prováděného a používaného členskými státy, zahrnuje i Spojené království.

7. Odchylně od odstavce 6:

a) se pro účely čl. 42 odst. 6 a článku 46 Smlouvy o EU a Protokolu (č. 10) o stálé strukturované spolupráci stanovené článkem 42 Smlouvy o EU má za to, že jakékoli odkazy na členské státy nezahrnují Spojené království. To nevylučuje možnost, aby bylo Spojené království ve výjimečných případech vyzváno jakožto třetí země k účasti na jednotlivých projektech podle podmínek stanovených v rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/2315[1] nebo k jakékoli jiné formě spolupráce v rozsahu, jejž umožňují podmínky stanovené v budoucích aktech Unie přijatých na základě čl. 42 odst. 6 a článku 46 Smlouvy o EU;

[1] Rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/2315 ze dne 11. prosince 2017, kterým se zřizuje stálá strukturovaná spolupráce a stanoví seznam zúčastněných členských států (Úř. věst. L 331, 14.12.2017, s. 57).

b) se má za to, že pokud akty Unie upravují účast členských států, státních příslušníků členských států nebo fyzických či právnických osob, které mají bydliště nebo jsou usazeny v členském státě, na výměně informací, postupu nebo programu, které jsou po konci přechodného období nadále prováděny nebo jsou zahájeny, a jestliže by tato účast vedla k získání přístupu k citlivým informacím souvisejícím s bezpečností, s nimiž mohou být obeznámeny pouze členské státy, státní příslušníci členských států nebo fyzické či právnické osoby, které mají bydliště nebo jsou usazeny v daném členském státě, pak za těchto výjimečných okolností nezahrnují odkazy na členské státy v těchto aktech Unie Spojené království. Unie o použití této výjimky Spojené království informuje;

c) pro účely náboru úředníků a jiných zaměstnanců orgánů, institucí a jiných subjektů Unie se má za to, že odkazy na členské státy uvedené v článku 27 a čl. 28 písm. a) služebního řádu a článku 1 přílohy X služebního řádu a v článcích 12, 82 a 128 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie nebo v jiných relevantních ustanoveních pracovněprávních předpisů platných pro tyto orgány, instituce nebo jiné subjekty nezahrnují Spojené království.

ČLÁNEK 128

Institucionální ujednání

1. Bez ohledu na článek 127 se během přechodného období použije článek 7.

2. Pro účely Smluv se parlament Spojeného království nepovažuje během přechodného období za vnitrostátní parlament členského státu, s výjimkou článku 1 Protokolu (č. 1) o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii a s výjimkou článku 2 uvedeného protokolu v případech týkajících se návrhů, které jsou veřejně dostupné.

3. Během přechodného období se má za to, že ustanovení Smluv, která členským státům přiznávají institucionální práva, jež jim umožňují předkládat orgánům návrhy, iniciativy nebo žádosti, nezahrnují Spojené království[1].

4. Během přechodného období se britská centrální banka (Bank of England) nepovažuje pro účely účasti na institucionálních ujednáních stanovených v článcích 282 a 283 Smlouvy o fungování EU a v Protokolu (č. 4) o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, s výjimkou čl. 21 odst. 2 tohoto protokolu, za národní centrální banku členského státu.

[1] Týká se to zejména článků 7, 30, čl. 42 odst. 4, čl. 48 odst. 2 až 6 a článku 49 Smlouvy o EU a článku 25, čl. 76 písm. b), čl. 82 odst. 3, čl. 83 odst. 3, čl. 86 odst. 1, čl. 87 odst. 3, článku 135, čl. 218 odst. 8, čl. 223 odst. 1 a článků 262, 311 a 341 Smlouvy o fungování EU.

5. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku a odchylně od článku 7 se během přechodného období mohou zástupci nebo odborníci Spojeného království nebo odborníci určení Spojeným královstvím výjimečně na základě pozvání účastnit zasedání nebo částí zasedání výboru uvedeného v čl. 3 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011, zasedání nebo částí zasedání expertních skupin Komise, zasedání nebo částí zasedání jiných podobných subjektů a zasedání nebo částí zasedání jiných orgánů a jiných subjektů, pokud se jich účastní i zástupci nebo odborníci členských států nebo odborníci určení členskými státy, za předpokladu, že je splněna jedna z těchto podmínek:

a) jednání se týká jednotlivých aktů, jež mají být během přechodného období určeny Spojenému království nebo fyzickým a právnickým osobám, které mají ve Spojeném království bydliště nebo jsou v něm usazeny;

b) účast Spojeného království je nezbytná a je v zájmu Unie, zejména za účelem účinného provádění práva Unie během přechodného období.

Při těchto zasedáních nebo částech zasedání nemají zástupci nebo odborníci Spojeného království nebo odborníci určení Spojeným královstvím hlasovací právo a jejich přítomnost je omezena na konkrétní body pořadu jednání, které splňují podmínky stanovené v písmenu a) nebo b).

6. Během přechodného období nejedná Spojené království jako vedoucí orgán v rámci postupů posuzování rizik, šetření, schvalování nebo povolování na úrovni Unie nebo na úrovni členských států jednajících společně, jak je uvedeno v aktech a ustanoveních uvedených v příloze VII.

7. Pokud během přechodného období návrhy unijních aktů uvádějí konkrétní orgány, postupy nebo dokumenty členského státu nebo na ně přímo odkazují, vede Unie ohledně těchto návrhů konzultace se Spojeným královstvím, aby zajistila řádné provádění a uplatňování uvedených aktů Spojeným královstvím a ve Spojeném království.

ČLÁNEK 129

Zvláštní ujednání týkající se vnější činnosti Unie

1. Aniž je dotčen čl. 127 odst. 2, Spojené království je během přechodného období vázáno povinnostmi vyplývajícími z mezinárodních dohod uzavřených Unií, členskými státy jednajícími jménem Unie nebo Unií a jejími členskými státy jednajícími společně, které jsou uvedeny v čl. 2 písm. a) bodu iv).*

* Unie oznámí ostatním smluvním stranám těchto dohod, že během přechodného období se pro účely těchto dohod Spojené království považuje za členský stát.

2. Zástupci Spojeného království se během přechodného období neúčastní činnosti žádných orgánů zřízených mezinárodními dohodami uzavřenými Unií, členskými státy jednajícími jménem Unie nebo Unií a členskými státy jednajícími společně, pokud:

a) se Spojené království neúčastní této činnosti samostatně nebo

b) Unie ve výjimečných případech, kdy má za to, že je účast Spojeného království nezbytná a je v zájmu Unie, zejména pokud jde o účinné provádění těchto dohod během přechodného období, nevyzve Spojené království, aby se účastnilo jako součást delegace Unie zasedání nebo částí zasedání uvedených orgánů; tato účast je možná pouze tehdy, jestliže je účast členských států povolena na základě použitelných dohod.

3. Během přechodného období se Spojené království v souladu se zásadou loajální spolupráce zdrží všech kroků nebo iniciativ, které by pravděpodobně poškodily zájmy Unie, zejména v rámci jakékoli mezinárodní organizace, agentury, konference nebo fóra, jichž se Spojené království účastní samostatně.

4. Bez ohledu na odstavec 3 může Spojené království během přechodného období sjednat, podepsat a ratifikovat mezinárodní dohody, které samostatně uzavřelo v oblastech výlučné pravomoci Unie, jestliže tyto dohody nevstoupí v platnost nebo se nezačnou používat během přechodného období, pokud to Unie nepovolí.

5. Aniž je dotčen čl. 127 odst. 2 a jestliže vyvstane potřeba koordinace, je možné podle konkrétního případu vést se Spojeným královstvím konzultace.

6. Jestliže Rada přijme rozhodnutí podle kapitoly 2 hlavy V Smlouvy o EU, může Spojené království učinit formální prohlášení určené vysokému představiteli Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, z něhož vyplývá, že ze zásadních důvodů státní politiky, které musí uvést, nebude v těchto výjimečných případech uvedené rozhodnutí uplatňovat. V duchu vzájemné solidarity se Spojené království zdrží jakýchkoli opatření, která by se mohla dostat do rozporu s opatřeními Unie založenými na takovém rozhodnutí nebo jim bránit, a členské státy postoj Spojeného království uznají.

7. Spojené království během přechodného období neposkytuje velitele civilních operací, vedoucí misí, velitele operací nebo velitele sil misí či operací vedených podle článků 42, 43 a 44 Smlouvy o EU ani nezajišťuje operační velitelství pro tyto mise či operace ani neslouží jako zastřešující stát pro bojová uskupení Unie. Spojené království během přechodného období nevede žádnou operativní akci podle článku 28 Smlouvy o EU.

ČLÁNEK 130

Zvláštní ujednání týkající se rybolovných práv

1. Pokud jde o stanovení rybolovných práv ve smyslu čl. 43 odst. 3 Smlouvy o fungování EU pro jakékoli období spadající do přechodného období, se Spojeným královstvím se vedou konzultace o rybolovných právech týkajících se Spojeného království, a to i v souvislosti s přípravou příslušných mezinárodních konzultací a vyjednávání.

2. Pro účely odstavce 1 nabídne Unie Spojenému království možnost uplatnit připomínky ke každoročnímu sdělení Evropské komise o rybolovných právech, vědeckému poradenství od příslušných vědeckých orgánů a návrhům Evropské komise na přidělení rybolovných práv na jakékoli období spadající do přechodného období.

3. Bez ohledu na čl. 129 odst. 2 písm. b) a s ohledem na to, aby se Spojenému království umožnilo připravit se na své budoucí členství v příslušných mezinárodních fórech, může Unie výjimečně vyzvat Spojené království k tomu, aby se jako součást delegace Unie účastnilo mezinárodních konzultací a vyjednávání uvedených v odstavci 1 tohoto článku, a to v rozsahu, který je umožněn členským státům a povolen konkrétním fórem.

4. Aniž je dotčen čl. 127 odst. 1, budou při přidělování rybolovných práv uvedených v odstavci 1 zachovány klíče relativní stability.

ČLÁNEK 131

Dohled a vymáhání

Během přechodného období mají orgány, instituce a jiné subjekty Unie ve vztahu ke Spojenému království a k fyzickým a právnickým osobám, které mají ve Spojeném království bydliště nebo jsou v něm usazeny, pravomoci, jež jsou jim svěřeny právem Unie. Zejména Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc, již stanoví Smlouvy.

První pododstavec se během přechodného období použije i na výklad a používání této dohody.

ČLÁNEK 132

Prodloužení přechodného období

1. Bez ohledu na článek 126 může smíšený výbor přede dnem 1. července 2020 přijmout jediné rozhodnutí o prodloužení přechodného období až o 1 nebo 2 roky.*

* Jestliže se přechodné období prodlouží, Unie to oznámí ostatním stranám mezinárodních dohod.

2. Přijme-li smíšený výbor rozhodnutí podle odstavce 1, platí tato ustanovení:

a) odchylně od čl. 127 odst. 6 se s účinností od roku 2021 Spojené království považuje pro účely provádění programů Unie a činností schválených na základě víceletého finančního rámce za třetí zemi;

b) odchylně od čl. 127 odst. 1, a aniž je dotčena část pátá této dohody, se na Spojené království po dni 31. prosince 2020 nepoužije platné právo Unie v oblasti vlastních zdrojů Unie týkající se rozpočtových let, na něž se vztahuje prodloužení přechodného období;

c) odchylně od čl. 127 odst. 1 této dohody se na opatření orgánů Spojeného království, včetně opatření v oblasti rozvoje venkova, přijatá na podporu výroby zemědělských produktů a obchodu s nimi ve Spojeném království až do výše roční úrovně podpory, která nepřesáhne celkovou výši výdajů vzniklých ve Spojeném království v rámci společné zemědělské politiky za rok 2019, a za předpokladu, že minimální procentní podíl této podpory, na niž se vztahuje výjimka, splňuje ustanovení přílohy 2 Dohody WTO o zemědělství, nepoužijí články 107, 108 a 109 Smlouvy o fungování EU. Tento minimální procentní podíl se stanoví na základě posledního dostupného procentního podílu, podle něhož byly celkové výdaje v rámci společné zemědělské politiky v Unii v souladu s ustanoveními přílohy 2 Dohody WTO o zemědělství. Pokud doba, o kterou se prodlouží přechodné období, není násobkem 12 měsíců, maximální roční úroveň podpory, na niž se vztahuje výjimka, se v roce, v němž prodloužené přechodné období pokrývá méně než 12 měsíců, poměrně sníží;

d) v období od 1. ledna 2021 do konce přechodného období poskytne Spojené království příspěvek do rozpočtu Unie, který je stanoven v souladu s odstavcem 3;

e) s výhradou odst. 3 písm. d) není dotčena část pátá této dohody.

3. Rozhodnutí smíšeného výboru podle odstavce 1:

a) stanoví odpovídající výši příspěvku Spojeného království do rozpočtu Unie v období od 1. ledna 2021 do konce přechodného období, přičemž zohlední status Spojeného království v tomto období i podmínky platby tohoto příspěvku;

b) určí maximální úroveň podpory, na niž se vztahuje výjimka, jakož i minimální procentní podíl této podpory, který je v souladu s ustanoveními přílohy 2 Dohody WTO o zemědělství, jak je uvedeno v odst. 2 písm. c);

c) stanoví veškerá další opatření nezbytná k provedení odstavce 2;

d) upraví data nebo období uvedená v článcích 51, 62, 63, 84, 96, 125, 141, 156, 157 a v přílohách IV a V tak, aby zohledňovala prodloužení přechodného období.

ČÁST PÁTÁ

FINANČNÍ USTANOVENÍ

KAPITOLA 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 133

Měna používaná mezi Unií a Spojeným královstvím

Aniž je dotčeno použitelné právo Unie týkající se vlastních zdrojů Unie, všechny částky, závazky, výpočty, účty a platby, na které odkazuje tato část, se sestavují a provádějí v eurech.

ČLÁNEK 134

Nástroj poskytnutý auditorům v souvislosti s finančními ustanoveními

Spojené království oznámí Unii, které subjekty byly pověřeny auditem provádění finančních ustanovení, na něž se vztahuje tato část.

Unie na žádost Spojeného království poskytne těmto pověřeným subjektům veškeré informace, které lze důvodně požadovat, pokud jde o práva a povinnosti Spojeného království podle této části, a poskytne jim přiměřenou pomoc, jež jim umožní jejich úkol splnit. Unie při poskytování informací a pomoci podle tohoto článku postupuje podle platného práva Unie, a zejména podle pravidel Unie o ochraně údajů.

Orgány Spojeného království a Unie se mohou dohodnout na přijetí vhodných správních ujednání, která usnadní uplatňování prvního a druhého pododstavce.

KAPITOLA 2

PŘÍSPĚVEK SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ
DO ROZPOČTU UNIE A JEHO ÚČAST NA NĚM

ČLÁNEK 135

Příspěvek Spojeného království do rozpočtů Unie
v letech 2019 a 2020 a účast na jejich plnění

1. V souladu s částí čtvrtou přispívá Spojené království v letech 2019 a 2020 do rozpočtů Unie a účastní se jejich plnění.

2. Odchylně od části čtvrté se na Spojené království nevztahují změny nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013[1] nebo rozhodnutí 2014/335/EU, Euratom, které jsou přijaty ke dni vstupu této dohody v platnost nebo po tomto dni, pokud mají tyto změny dopad na finanční závazky Spojeného království.

[1] Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 884).

ČLÁNEK 136

Ustanovení použitelná po dni 31. prosince 2020 týkající se vlastních zdrojů

1. Po dni 31. prosince 2020 se na Spojené království i nadále uplatňuje použitelné právo Unie týkající se vlastních zdrojů Unie ve vztahu k rozpočtovým rokům do roku 2020, včetně případů, kdy se po tomto datu mají příslušné vlastní zdroje uvolnit, opravit nebo mají být předmětem úpravy.

2. Aniž je dotčen čl. 135 odst. 2, za právo Unie uvedené v odstavci 1 tohoto článku se považují zejména tyto akty a ustanovení, včetně jejich veškerých změn bez ohledu na den přijetí těchto změn, jejich vstupu v platnost nebo jejich použitelnosti:

a) rozhodnutí 2014/335/EU, Euratom;

b) nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014, a zejména článek 12 tohoto nařízení ohledně úroků z částek poskytnutých opožděně a článek 11 ohledně řešení neúčasti na financování;

c) nařízení (EU, Euratom) č. 608/2014, a zejména článek 1 tohoto nařízení ohledně výpočtu zůstatku a články 2 až 8 tohoto nařízení ohledně prováděcích opatření pro systém vlastních zdrojů;

d) nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1553/89[1];

e) nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1287/2003[2];

f) prováděcí rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2018/195[3];

g) prováděcí rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2018/194[4];

---

1 Nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1553/89 ze dne 29. května 1989 o konečné jednotné úpravě vybírání vlastních zdrojů vycházejících z daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 155, 7.6.1989, s. 9).

2 Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1287/2003 ze dne 15. července 2003 o harmonizaci hrubého národního důchodu v tržních cenách (nařízení o HND) (Úř. věst. L 181, 19.7.2003, s. 1).

3 Prováděcí rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2018/195 ze dne 8. února 2018, kterým se stanoví tiskopisy pro hlášení podvodů a nesrovnalostí týkajících se nároků na tradiční vlastní zdroje a kontrol souvisejících s tradičními vlastními zdroji podle nařízení Rady (EU, Euratom) č. 608/2014 (Úř. věst. L 36, 9.2.2018, s. 33).

4 Prováděcí rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2018/194 ze dne 8. února 2018, kterým se stanoví vzory účetních výkazů nároků na vlastní zdroje a tiskopis pro podávání zpráv o nedobytných částkách odpovídajících nárokům na vlastní zdroje podle nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014 (Úř. věst. L 36, 9.2.2018, s. 20).

h) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046[1] („finanční nařízení“);

i) článek 287 Smlouvy o fungování EU o úloze Účetního dvora, jakož i další pravidla týkající se tohoto orgánu;

j) článek 325 Smlouvy o fungování EU o boji proti podvodům a související akty, zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013[2] a nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95[3];

k) roční rozpočty na rozpočtové roky do roku 2020 nebo v případě, že nebyl přijat roční rozpočet, pravidla platná v souladu s článkem 315 Smlouvy o fungování EU.

---

1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

2 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

3 Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1).

3. Odchylně od odstavců 1 a 2 se po dni 31. prosince 2020 ve vztahu ke Spojenému království použijí tato pravidla:

a) veškeré částky, jež ve vztahu ke Spojenému království vyplývají z úprav vlastních zdrojů zahrnutých do rozpočtu a z úprav souvisejících s přebytkem nebo schodkem, jsou splatné Spojenému království nebo Spojeným královstvím, pokud jde o financování rozpočtů Unie do roku 2020 v souladu s právem Unie uvedeným v odstavcích 1 a 2;

b) jestliže podle použitelného práva Unie týkajícího se vlastních zdrojů Unie připadá datum, kdy mají být vlastní zdroje uvolněny, na den následující po 28. únoru 2021, platba se uskuteční k nejbližšímu datu uvedenému v čl. 148 odst. 1, které následuje po datu, kdy mají být vlastní zdroje uvolněny;

c) pro účely platby tradičních vlastních zdrojů Spojeným královstvím po dni 28. února 2021 se částka nároků stanovená v souladu s článkem 2 nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 po odečtení nákladů na výběr v souladu s čl. 2 odst. 3 a čl. 10 odst. 3 rozhodnutí 2014/335/EU, Euratom snižuje o podíl Spojeného království na této částce;

d) odchylně od článku 7 této dohody se mohou zástupci nebo odborníci Spojeného království nebo odborníci určení Spojeným královstvím výjimečně na základě pozvání účastnit bez hlasovacího práva zasedání jakéhokoli výboru zřízeného použitelným právem Unie uvedeným v odstavcích 1 a 2 tohoto článku, jako jsou například zasedání poradního výboru pro vlastní zdroje zřízeného článkem 7 nařízení (EU, Euratom) č. 608/2014 nebo výboru pro HND zřízeného článkem 4 nařízení (EC, Euratom) č. 1287/2003, jestliže se činnost těchto výborů týká rozpočtových roků do roku 2020;

e) jakákoli oprava nebo úprava vlastních zdrojů z DPH a hrubého národního důchodu se provede jen v případě, že bylo o relevantních opatřeních rozhodnuto na základě ustanovení uvedených v odstavcích 1 a 2 nejpozději ke dni 31. prosince 2028;

f) zvláštní účet pro tradiční vlastní zdroje uvedený v čl. 6 odst. 3 druhém pododstavci nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 se zcela zlikviduje do 31. prosince 2025. Podíl částek, které jsou ke dni 31. prosince 2025 stále zapsány na uvedeném účtu a které nejsou předmětem kontrolních zjištění Evropské komise sdělených před tímto datem na základě právních předpisů o vlastních zdrojích, se do 20. února 2026 uvolní ve prospěch rozpočtu Unie a odpovídá podílu částek, jež má Unie k dispozici z částek uvedených ve zprávách, jež Spojené království předložilo Evropské komisi v rámci postupu stanoveného v článku 13 nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 v období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020.

ČLÁNEK 137

Účast Spojeného království na provádění
programů a činností Unie v letech 2019 a 2020

1. V souladu s částí čtvrtou se v letech 2019 a 2020 programy a činnosti Unie schválené na základě víceletého finančního rámce na období 2014–2020 (VFR 2014–2020) nebo předchozích finančních výhledů provádějí, pokud jde o Spojené království, na základě použitelného práva Unie.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013[1], ve znění platném v roce 2020, se pro rok podání žádosti 2020 ve Spojeném království nepoužije. Článek 13 uvedeného nařízení se však použije na režim přímých plateb Spojeného království pro rok podání žádosti 2020 za předpokladu, že je tento režim rovnocenný režimu podle nařízení (EU) č. 1307/2013, ve znění platném v roce 2020.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 608).

2. Odchylně od části čtvrté jsou Spojené království a projekty umístěné ve Spojeném království způsobilé pro finanční operace prováděné v rámci finančních nástrojů, které jsou řízeny přímo nebo nepřímo podle hlavy X finančního nařízení, nebo finanční operace zaručené rozpočtem Unie v rámci Evropského fondu pro strategické investice (EFSI) zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1017[1] a v rámci Evropského fondu pro udržitelný rozvoj (EFSD) zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1601[2], jestliže byly tyto finanční operace schváleny subjekty a orgány, včetně EIB a Evropského investičního fondu (EIF), nebo osobami, jež byly pověřeny prováděním části těchto akcí, přede dnem vstupu této dohody v platnost, i když k podpisu uvedených finančních operací došlo až po tomto dni. Pokud jde o finanční operace schválené po dni vstupu této dohody v platnost, subjekty usazené ve Spojeném království jsou považovány za subjekty sídlící mimo Unii.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1017 ze dne 25. června 2015 o Evropském fondu pro strategické investice, Evropském centru pro investiční poradenství a Evropském portálu investičních projektů a o změně nařízení (EU) č. 1291/2013 a (EU) č. 1316/2013 – Evropský fond pro strategické investice (Úř. věst. L 169, 1.7.2015, s. 1).

[2] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1601 ze dne 26. září 2017 o zřízení Evropského fondu pro udržitelný rozvoj (EFSD), záruky EFSD a záručního fondu EFSD (Úř. věst. L 249, 27.9.2017, s. 1).

ČLÁNEK 138

Právo Unie použitelné po dni 31. prosince 2020
na účast Spojeného království
na provádění programů a činností Unie
schválených na základě VFR 2014–2020 nebo předchozích finančních výhledů

1. Pokud jde o provádění programů a činností Unie schválených na základě VFR 2014–2020 nebo předchozích finančních výhledů, ve vztahu ke Spojenému království se po dni 31. prosince 2020 až do ukončení uvedených programů a činností Unie bude i nadále uplatňovat použitelné právo Unie, včetně pravidel o finančních opravách a schvalování účetní závěrky.

2. Za použitelné právo Unie uvedené v odstavci 1 se považují zejména tato ustanovení, včetně jejich veškerých změn bez ohledu na den přijetí těchto změn, jejich vstupu v platnost nebo jejich použitelnosti:

a) finanční nařízení;

b) základní akty ve smyslu čl. 2 bodu 4 finančního nařízení, jimiž se zavádějí programy nebo činnosti Unie uvedené v poznámkách k rozpočtu, jež se týkají hlav, kapitol, článků nebo bodů, v nichž byly přiděleny finanční prostředky;

c) článek 299 Smlouvy o fungování EU o vykonatelnosti peněžitých závazků;

d) článek 287 Smlouvy o fungování EU o úloze Účetního dvora, jakož i další pravidla týkající se tohoto orgánu;

e) článek 325 Smlouvy o fungování EU o boji proti podvodům a související akty, zejména nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 a nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95.

3. Odchylně od článku 7 této dohody se mohou zástupci nebo odborníci Spojeného království nebo odborníci určení Spojeným královstvím výjimečně na základě pozvání účastnit bez hlasovacího práva zasedání výborů, které jsou nápomocny Evropské komisi při provádění a správě programů zavedených právem Unie uvedeným v odstavci 1 nebo zavedených Evropskou komisí pro účely provádění takového práva, jestliže se činnost těchto výborů týká rozpočtových roků do roku 2020.

4. Odchylně od článku 8 má Spojené království v rozsahu nezbytném pro provádění programů a činností uvedených v odst. 2 písm. b) přístup k sítím, informačním systémům a databázím zřízeným podle příslušných základních aktů nebo podle souvisejících prováděcích pravidel, která jsou z těchto základních aktů odvozena.

5. Na návrh výboru pro finanční ustanovení uvedeného v čl. 165 odst. 1 písm. f) může smíšený výbor v souladu s pravidly stanovenými v článku 166 přijmout technická opatření, jež mají usnadnit uzávěrku programů a činností uvedených v odstavci 1 tohoto článku nebo jež mají osvobodit Spojené království od povinností přijímat opatření během uzávěrky nebo po uzávěrce těchto programů nebo činností, které nejsou relevantní pro bývalý členský stát, jestliže tato technická opatření dodržují zásadu řádného finančního řízení a jestliže v jejich důsledku nezískají Spojené království nebo příjemci ze Spojeného království výhodu oproti členským státům nebo třetím zemím, které se účastní stejných programů nebo činností financovaných z rozpočtu Unie.

ČLÁNEK 139

Podíl Spojeného království

Podíl Spojeného království uvedený v čl. 136 odst. 3 písm. a) a c) a v článcích 140 až 147 představuje procentní hodnotu vypočtenou jako poměr mezi vlastními zdroji poskytnutými Spojeným královstvím v letech 2014 až 2020 a vlastními zdroji poskytnutými v tomto období všemi členskými státy a Spojeným královstvím upravenými o částku, o níž byly členské státy v souladu s čl. 10b odst. 5 nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 informovány před 1. únorem 2022.

ČLÁNEK 140

Zbývající závazky

1. Není-li v této dohodě stanoveno jinak, je Spojené království Unii zavázáno podílem Spojeného království na rozpočtových závazcích v rámci rozpočtu Unie a rozpočtů decentralizovaných agentur Unie, které ke dni 31. prosince 2020 zbývají, a podílem Spojeného království na závazcích přijatých v roce 2021 v rámci přenosu prostředků na závazky z rozpočtu na rok 2020.

První pododstavec se nepoužije na tyto závazky zbývající ke dni 31. prosince 2020:

a) závazky, které se týkají programů a orgánů, na něž se s ohledem na Spojené království použije článek 11 nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014;

b) závazky, které jsou financovány z účelově vázaných příjmů v rozpočtu Unie.

Pokud jde o decentralizované agentury Unie, částka jejich závazků uvedených v prvním pododstavci se zohlední pouze poměrně k podílu příspěvků z rozpočtu Unie na jejich celkových příjmech za období 2014–2020.

2. Unie provede výpočet částky závazků uvedených v odstavci 1 ke dni 31. prosince 2020. Tuto částku sdělí Spojenému království do 31. března 2021 spolu se seznamem referenčních klíčů u každého závazku, souvisejícími rozpočtovými položkami a částkou pro každou související rozpočtovou položku.

3. Počínaje rokem 2022 Unie Spojenému království každý rok do 31. března předá ve vztahu k závazkům uvedeným v odstavci 1:

a) informace o částce závazků zbývajících ke dni 31. prosince předchozího roku a o platbách a zrušení přidělení prostředků na závazky, k nimž došlo v předchozím roce, včetně aktualizace seznamu uvedeného v odstavci 2;

b) odhad očekávaných plateb v běžném roce, jenž vychází z výše prostředků na platby v rozpočtu;

c) odhad očekávaného příspěvku Spojeného království na platby uvedené v písmenu b) a

d) další informace, například střednědobou prognózu plateb.

4. Roční splatná částka se vypočítá jako podíl Spojeného království na odhadu uvedeném v odst. 3 písm. b), který je upraven o částku rozdílu mezi platbami, jež v předchozím roce provedlo Spojené království, a podílem Spojeného království na platbách zbývajících závazků uvedených v odstavci 1, jež v předchozím roce provedla Unie, který se sníží o částku čistých finančních oprav týkajících se programů a činností financovaných v rámci VFR 2014–2020 nebo předchozích finančních výhledů a který se sníží o výnosy z jakýchkoli řízení o nesplnění povinnosti týkajících se nesplnění povinnosti členského státu poskytnout vlastní zdroje, která souvisejí s rozpočtovými roky do roku 2020, jestliže byly tyto částky zaplaceny do rozpočtu v předchozím roce a jsou konečné. V daném roce se roční částka splatná Spojeným královstvím neupravuje.

V roce 2021 se roční částka splatná Spojeným královstvím sníží o podíl Spojeného království na financování rozpočtu na rok 2020, pokud jde o částku prostředků na platby přenesených z roku 2020 do roku 2021 v souladu s články 12 a 13 finančního nařízení, a o podíl Spojeného království na celkové částce tradičních vlastních zdrojů, které poskytlo Unii v lednu a únoru 2021 a na něž byl nárok Unie stanoven v listopadu a prosinci 2020 v souladu s článkem 2 nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014. Unie rovněž nahradí Spojenému království podíl Spojeného království na celkové částce tradičních vlastních zdrojů poskytnutých členskými státy po 31. prosinci 2020, pokud jde o zboží, které bylo propuštěno do volného oběhu v souvislosti s ukončením nebo vyřízením režimu dočasného uskladnění nebo celních režimů podle čl. 49 odst. 2, které byly zahájeny k tomuto dni nebo dříve.

5. Unie na žádost Spojeného království předloženou nejdříve po dni 31. prosince 2028 provede odhad zbývajících částek, jež má Spojené království podle tohoto článku zaplatit, a to na základě pravidla zohledňujícího částku zbývajících závazků na konci roku, a odhad zrušení přidělení prostředků ohledně těchto zbývajících závazků, finančních oprav a jakýchkoli výnosů z řízení o nesplnění povinnosti po konci roku. Jakmile Spojené království potvrdí výboru pro finanční ustanovení uvedenému v čl. 165 odst. 1 písm. f) a smíšenému výboru přijetí návrhu, vyplatí odhadovanou částku, která byla upravena podle odstavce 4 tohoto článku, ve vztahu k platbám, jež Spojené království provedlo v předchozím roce. Platbou částek uvedených v tomto odstavci zanikají zbývající povinnosti Spojeného království nebo Unie podle tohoto článku.

ČLÁNEK 141

Pokuty, o nichž bylo rozhodnuto ke dni 31. prosince 2020 nebo dříve

1. Pokud jde o pokutu, o níž Unie rozhodla ke dni 31. prosince 2020 nebo dříve, která je konečná a nepředstavuje účelově vázaný příjem, Unie Spojenému království vyplatí jeho podíl na částce pokuty vybrané Unií, jestliže nebyla částka této pokuty již ke dni 31. prosince 2020 nebo dříve zapsána v rozpočtu Unie jakožto rozpočtový příjem.

2. Pokud jde o pokutu, o níž Unie rozhodla po dni 31. prosince 2020 v řízení uvedeném v čl. 92 odst. 1, Unie Spojenému království vyplatí jeho podíl na částce pokuty vybrané Unií, jakmile se tato pokuta stane konečnou.

ČLÁNEK 142

Závazky Unie ke konci roku 2020

1. Spojené království je Unii zavázáno svým podílem na financování závazků Unie vzniklých do 31. prosince 2020 s výjimkou:

a) pasiv a odpovídajících aktiv včetně: úvěrových aktiv spojených s finanční pomocí Unie a souvisejících rozvahových pasiv, aktiv odpovídajících pozemkům, budovám a zařízením a rezervám na demontáž jaderných zařízení Společného výzkumného střediska a všech úvěrových závazků, nehmotných aktiv a zásob, aktiv a pasiv spojených s řízením měnového rizika, příjmů a výnosů příštích období a všech dalších rezerv, které nesouvisejí se závazky plynoucími z pokut, soudních řízení a finančních záruk a

b) pasiv a aktiv, která souvisejí s fungováním rozpočtu a řízením vlastních zdrojů, včetně nevyplacených záloh na předběžné financování, pohledávek, peněžní hotovosti, závazků a výdajů příštích období, včetně pasiv a aktiv spojených s Evropským zemědělským záručním fondem nebo již zahrnutých do zbývajících závazků.

2. Spojené království je zejména zavázáno svým podílem na závazku Unie v oblasti důchodových práv a práv na jiné zaměstnanecké dávky vzniklých ke dni nebo přede dnem 31. prosince 2020. Platby spojené s tímto závazkem se provádějí v souladu s odstavci 5 a 6.

3. Počínaje rokem 2022 Unie Spojenému království každý rok do 31. března sdělí platby uskutečněné v předchozím roce, které odpovídají zbývajícím závazkům ke dni 31. prosince 2020, a částku, jíž Spojené království na tyto platby přispělo.

4. Počínaje rokem 2022 Unie Spojenému království každý rok do 31. března předá zvláštní dokument týkající se důchodů a popisující situaci ke dni 31. prosince předchozího roku s ohledem na závazek uvedený v odstavci 2, ve kterém uvede:

a) zbývající částky, které mají být uhrazeny v souvislosti se závazky popsanými v odstavci 5;

b) výpočty provedené a údaje a předpoklady použité ke stanovení částky, kterou má Spojené království uhradit do 30. června běžného roku v souvislosti s výplatami zaměstnaneckých důchodů a s příspěvky do rozpočtu Unie na Společný systém zdravotního pojištění (JSIS) uskutečněnými v předchozím roce v souladu s odstavcem 6 a odhad těchto částek za běžný rok;

c) pokud jde o počet obyvatel ke dni 31. prosince 2020, informace o počtu stávajících příjemců a odhadovaném počtu budoucích příjemců v rámci systému zaměstnaneckého důchodového a zdravotního pojištění ke konci předchozího roku a o jejich nahromaděných nárocích po skončení pracovního poměru a

d) zbývající závazky Spojeného království vypočítané pomocí pojistně matematických hodnocení provedených v souladu s příslušnými mezinárodními účetními standardy pro veřejný sektor a objasnění vývoje tohoto závazku ve srovnání s předchozím rokem.

Tento dokument lze aktualizovat do 30. září běžného roku tak, aby v něm byly zohledněny definitivní číselné údaje za předchozí rok.

5. Pokud jde o závazek Spojeného království v oblasti důchodových práv a práv na jiné zaměstnanecké dávky podle odstavce 2 v souvislosti s důchody členů a osob zastávajících vysokou veřejnou funkci v Unii, na něž se vztahuje nařízení Rady č. 422/67/EHS, 5/67/Euratom[1], rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady 2005/684/ES[2], Euratom a nařízení Rady (EU) 2016/300[3], Spojené království přispěje na závazky zaznamenané do konsolidované účetní závěrky Unie za rozpočtový rok 2020 prostřednictvím deseti splátek počínaje dnem 31. října 2021.

[1] Nařízení Rady č. 422/67/EHS, č. 5/67/Euratom ze dne 25. července 1967 o platových poměrech předsedy a členů Komise a předsedy, soudců, generálních advokátů a tajemníka Soudního dvora (Úř. věst. P 187, 8.8.1967, s. 1).

[2] Rozhodnutí Evropského parlamentu 2005/684/ES, Euratom ze dne 28. září 2005 o přijetí statutu poslanců Evropského parlamentu (Úř. věst. L 262, 7.10.2005, s. 1).

[3] Nařízení Rady (EU) 2016/300 ze dne 29. února 2016, kterým se stanoví funkční požitky osob zastávajících vysokou veřejnou funkci v Unii (Úř. věst. L 58, 4.3.2016, s. 1).

6. Pokud jde o závazek Spojeného království v oblasti důchodových práv a práv na jiné zaměstnanecké dávky podle odstavce 2 v souvislosti s důchody úředníků Unie stanovenými v souladu s články 77 až 84 služebního řádu úředníků Evropské unie a v souvislosti s důchody dočasných zaměstnanců, smluvních zaměstnanců a parlamentních asistentů stanovenými v souladu s články 33 až 40, články 101 až 114 a článkem 135 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie, Spojené království přispěje každoročně na čisté platby provedené z rozpočtu Unie za každého příjemce a na související příspěvek rozpočtu Unie na systém JSIS za každého příjemce nebo osobu, která prostřednictvím příjemce požívá výhod. Platby tohoto příspěvku se začnou provádět počínaje dnem 30. června 2022.

Platba Spojeného království vynaložená na důchody podle prvního pododstavce je součtem čistých plateb uskutečněných z rozpočtu Unie za každého příjemce v předchozím roce, vynásobeným podílem Spojeného království a procentním podílem, který je specifický pro každého příjemce (dále jen „specifický procentní podíl“). Specifický procentní podíl je stanoven takto:

a) u příjemce pobírajícího důchod ke dni 1. ledna 2021 činí specifický procentní podíl 100 %;

b) u všech dalších příjemců důchodu se specifický procentní podíl vypočítá jako poměr důchodových práv nabytých v souladu se služebním řádem úředníků Evropské unie, a zejména s přílohou VIII tohoto řádu, ke dni nebo přede dnem 31. prosince 2020, včetně důchodových nároků převedených k tomuto dni, a důchodových práv nabytých ke dni odchodu do důchodu nebo úmrtí, nastane-li dříve, nebo ke dni, k němuž osoba opustí důchodový systém;

c) pro účely příspěvku rozpočtu na systém JSIS se specifický procentní podíl vypočítá jako poměr počtu let, během nichž příjemce přispíval do důchodového systému až do dne 31. prosince 2020, a celkového počtu let v důchodu, během nichž příjemce nebo osoba, na niž se vztahuje služební řád úředníků Evropské unie a která je základem pro stanovení práv v rámci systému JSIS, přispívala do důchodového systému.

U příjemců pozůstalostního důchodu nebo sirotčího důchodu stanoveného v souladu se služebním řádem úředníků Evropské unie se výpočet provede na základě služebního zařazení osoby, na niž se vztahuje služební řád, které je základem pro stanovení pozůstalostního důchodu nebo sirotčího důchodu.

Dokud závazek vztahující se k tomuto odstavci nezanikne, může Spojené království v jakémkoliv daném roce (dále jen „rok N“) poslat Unii přede dnem 1. března roku N žádost o úhradu zbývajícího závazku vypočteného ke dni 31. prosince roku N. Unie stanoví částku zbývajícího závazku v poměru k důchodovým dávkám a dávkám v rámci systému JSIS po skončení pracovního poměru pomocí stejné metodiky, která byla použita v odst. 4 písm. d). Pokud Spojené království souhlasí, uhradí tuto částku v pěti splátkách, přičemž první splátku uhradí v roce N+1. Postupem stanoveným v tomto odstavci Spojené království vypořádá také závazek za rok N. Poté, co bude tato platba uhrazena, a za předpokladu, že byly provedeny platby uvedené v odstavci 5, zbývající povinnosti podle tohoto článku zaniknou. O této situaci je informován výbor pro finanční ustanovení uvedený v čl. 165 odst. 1 písm. f) a smíšený výbor.

ČLÁNEK 143

Podmíněné finanční závazky vztahující se k úvěrům
na finanční pomoc, EFSI, EFSD a vnějšímu úvěrovému mandátu

1. Spojené království je Unii zavázáno svým podílem na podmíněných finančních závazcích Unie plynoucích z finančních operací:

a) o kterých přede dnem vstupu této dohody v platnost rozhodly Evropský parlament a Rada nebo Evropská komise, pokud se tyto finanční operace týkají úvěrů na finanční pomoc, o nichž bylo rozhodnuto v souladu s nařízením Rady (EU) č. 407/2010[1], nařízením Rady (ES) č. 332/2002[2] nebo rozhodnutími Evropského parlamentu a Rady, kterými se stanoví makrofinanční pomoc různým zemím na základě dotace v souladu s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 480/2009[3] nebo nařízením Rady (ES, Euratom) č. 2728/94[4];

---

1 Nařízení Rady (EU) č. 407/2010 ze dne 11. května 2010 o zavedení evropského mechanismu finanční stabilizace (Úř. věst. L 118, 12.5.2010, s. 1).

2 Nařízení Rady (ES) č. 332/2002 ze dne 18. února 2002, kterým se zavádí systém střednědobé finanční pomoci platebním bilancím členským státům (Úř. věst. L 53, 23.2.2002, s. 1).

3 Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 480/2009 ze dne 25. května 2009, kterým se zřizuje Záruční fond pro vnější vztahy (Úř. věst. L 145, 10.6.2009, s. 10).

4 Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2728/94 ze dne 31. října 1994, kterým se zřizuje Záruční fond pro vnější vztahy (Úř. věst. L 293, 12.11.1994, s. 1).

b) které přede dnem vstupu této dohody v platnost schválily orgány, subjekty nebo osoby přímo pověřené prováděním finančních operací týkajících se rozpočtových záruk, jež byly buď poskytnuty EIB prostřednictvím EFSI v souladu s nařízením (EU) 2015/1017 nebo prostřednictvím vnějšího úvěrového mandátu v souladu s nařízením (ES, Euratom) č. 480/2009 nebo nařízením (ES, Euratom) č. 2728/94 a rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 466/2014/EU[1] nebo rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1080/2011/EU[2], nebo byly poskytnuty způsobilým protistranám (EFSD).

Dne 31. července 2019 Unie poskytne Spojenému království zvláštní zprávu týkající se těchto finančních operací, ve které k jednotlivým typům nástrojů uvede informace:

a) o finančních závazcích, které z těchto finančních operací plynou ke dni vstupu této dohody v platnost;

[1] Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 466/2014/EU ze dne 16. dubna 2014, kterým se poskytuje záruka EU za případné ztráty Evropské investiční banky z finančních operací na podporu investičních projektů mimo Unii (Úř. věst. L 135, 8.5.2014, s. 1).

[2] Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1080/2011/EU ze dne 25. října 2011 o poskytnutí záruky EU na případné ztráty Evropské investiční banky z úvěrů a úvěrových záruk na projekty mimo Unii a o zrušení rozhodnutí č. 633/2009/ES (Úř. věst. L 280, 27.10.2011, s. 1).

b) podle potřeby o rezervách držených ke dni vstupu této dohody v platnost v příslušných záručních fondech nebo na svěřenských účtech ke krytí finančních závazků uvedených v písmenu a) a o příslušných vyčleněných a dosud nevyplacených rezervách.

V konsolidované účetní závěrce Unie za roky 2019 a 2020 se uvedou výplaty z rezerv podle druhého pododstavce písm. b) ode dne vstupu této dohody v platnost do dne 31. prosince 2019 a 31. prosince 2020 určené na stejné finanční operace, jež jsou uvedeny v tomto odstavci, ale o kterých bylo rozhodnuto ke dni nebo po dni vstupu této dohody v platnost.

Na závazek Spojeného království vůči Unii v souvislosti s finančními operacemi uvedenými v tomto odstavci nemá vliv žádná restrukturalizace těchto finančních operací. Zejména se v nominálním vyjádření nezvýší finanční expozice Spojeného království v porovnání se situací, jež restrukturalizaci bezprostředně předcházela.

2. V případě finančních operací uvedených v odstavci 1 je Unie Spojenému království zavázána jeho podílem:

a) veškerých částek, které Unie zpětně získala od dlužníků v prodlení nebo které souvisejí s neoprávněnými platbami, a

b) veškerých čistých příjmů plynoucích z rozdílu finančních a provozních příjmů a finančních a provozních výdajů, jež byly zapsány do rozpočtu Unie jako obecné nebo účelově vázané.

U příjmů ze správy aktiv v rámci tvorby rezerv k nástrojům, k nimž je vytvořena rezerva, Unie vypočítá procentní podíl příjmů jako poměr čistých příjmů ze správy aktiv za předchozí rok a celkové tvorby rezerv ke konci předchozího roku. Závazek vůči Spojenému království v oblasti příjmů ze správy aktiv v rámci tvorby rezerv je vyjádřen částkou získanou vynásobením aktuální tvorby rezerv Spojeného království podle odstavce 5 uvedeným procentním podílem příjmů.

3. Do dne 31. března 2021 sdělí Unie Spojenému království k jednotlivým nástrojům uvedeným v odstavci 1, k nimž je stanovena tvorba rezerv z rozpočtu Unie:

a) jeho počáteční tvorbu rezerv, vypočítanou jako podíl Spojeného království na součtu:

i) rezerv vytvořených v odpovídajícím záručním fondu do dne 31. prosince 2020;

ii) částky rezerv vyčleněných a dosud nevyplacených do dne 31. prosince 2020 a

iii) plateb provedených ode dne vstupu této dohody v platnost do dne 31. prosince 2020 v souvislosti s finančními operacemi, o kterých bylo rozhodnuto ke dni nebo po dni vstupu této dohody v platnost, a

b) jeho standardní míru tvorby rezerv, vypočítanou jako poměr počáteční tvorby rezerv Spojeného království u daného nástroje a částky finančních operací uvedených v odstavci 1 ke dni 31. prosince 2020, o kterých bylo rozhodnuto přede dnem vstupu této dohody v platnost.

4. Počínaje rokem 2021 až do amortizace, skončení platnosti nebo ukončení finančních operací uvedených v odstavci 1 sdělí Unie Spojenému království dne 31. března každého roku informace, které se těchto finančních operací týkají. Tyto informace se vztahují k jednotlivým typům nástrojů a obsahují:

a) podmíněné závazky zbývající ke dni 31. prosince předchozího roku;

b) platby, které Unie v souvislosti s těmito finančními operacemi provedla v předchozím roce, a částky těchto plateb kumulované po dni 31. prosince 2020;

c) aktuální tvorbu rezerv Spojeného království a jeho aktuální míru tvorby rezerv stanovenou v odstavci 5;

d) náhrady vyplacené Spojenému království v předchozím roce v souladu s odst. 6 písm. a) a částky těchto náhrad kumulované po dni 31. prosince 2020;

e) zpětně získané částky a čisté příjmy zapsané do rozpočtu Unie podle odstavce 2 za předchozí rok;

f) v případě potřeby další užitečné informace týkající se finančních operací v předchozím roce.

5. Do dne 31. března každého roku Unie u jednotlivých nástrojů uvedených v odstavci 1, k nimž základní akt stanoví tvorbu rezerv z rozpočtu Unie:

a) vypočítá aktuální tvorbu rezerv Spojeného království, která je vymezena jako částka počáteční tvorby rezerv Spojeného království snížená o:

   i) podíl Spojeného království na kumulovaných platbách uvedených v odst. 4 písm. b) provedených z rozpočtu Unie po dni 31. prosince 2020 v souvislosti s finančními operacemi, o kterých bylo rozhodnuto přede dnem vstupu této dohody v platnost;

ii) podíl Spojeného království na částce spojené se zrušením přidělení prostředků na závazky v předchozích letech v souvislosti se zbývajícími závazky uvedenými v odst. 3 písm. a) bodě ii) tohoto článku, která byla sdělena podle čl. 140 odst. 3;

iii) kumulovanou výši náhrad vyplacených Spojenému království ode dne 1. ledna 2021 podle odst. 4 písm. d);

b) sdělí Spojenému království aktuální míru tvorby rezerv, vymezenou jako poměr aktuální tvorby rezerv Spojeného království a částky finančních operací uvedených v odst. 4 písm. a).

6. Každý rok počínaje rokem 2022:

a) pokud aktuální míra tvorby rezerv Spojeného království u některého nástroje překročí standardní míru tvorby rezerv, je Unie Spojenému království u tohoto nástroje zavázána částkou získanou součinem výše finančních závazků uvedených v odst. 4 písm. a) a rozdílu aktuální míry tvorby rezerv a standardní míry tvorby rezerv. Závazek Unie nepřekročí aktuální tvorbu rezerv Spojeného království vypočítanou podle odstavce 5;

b) pokud je aktuální míra tvorby rezerv Spojeného království u některého nástroje v daném roce záporná, je Spojené království Unii u tohoto nástroje zavázáno zápornou částkou aktuální tvorby rezerv. V následujících letech je Spojené království Unii u tohoto nástroje zavázáno svým podílem na platbách provedených a sdělených v souladu s odst. 4 písm. b) tohoto článku a podílem Spojeného království na částce spojené se zrušením přidělení prostředků na závazky v předchozím roce v souvislosti se zbývajícími závazky uvedenými v odst. 3 písm. a) bodě ii) tohoto článku, která byla sdělena podle čl. 140 odst. 3.

7. Pokud je aktuální tvorba rezerv Spojeného království po zániku finančních operací vztahujících se k některému nástroji uvedenému v odstavci 1 kladná, je Unie Spojenému království zavázána částkou aktuální tvorby rezerv vypočítanou v souladu s odstavcem 5.

8. Pokud jsou po dni 31. prosince 2020 uskutečněny platby z rozpočtu Unie za finanční operace uvedené v odstavci 1 v souvislosti s některým nástrojem, k němuž základní akt nestanoví tvorbu rezerv, je Spojené království Unii u tohoto nástroje zavázáno svým podílem na platbách provedených a sdělených v souladu s odst. 4 písm. b).

9. Pro účely tohoto článku platí, že pokud se finanční závazky, platby a zpětně získané či jiné částky vztahují k finančním operacím uvedeným v odstavci 1, ale přitom nelze přímo stanovit, zda vyplývají z konkrétní finanční operace v důsledku uplatnění režimů rozložení nebo podřízení rizik, vypočítají se příslušné finanční závazky, platby a zpětně získané či jiné částky, které je třeba stanovit pro účely použití tohoto článku, na poměrném základě, a to na základě poměru částky finančních operací, o kterých bylo rozhodnuto nebo které byly schváleny přede dnem vstupu této dohody v platnost, ke dni 31. prosince roku předcházejícího tomuto výpočtu a celkové částky finančních operací k tomuto posledně uvedenému dni.

10. Pokud nejsou finanční operace uvedené v odstavci 1 amortizační, tyto operace se po uplynutí deseti let považují za operace amortizované v přímé úměře k amortizaci zbývajících amortizačních operací.

ČLÁNEK 144

Finanční nástroje v rámci přímého nebo nepřímého provádění
financované z programů VFR 2014–2020
nebo na základě starších finančních výhledů

1. Ode dne vstupu této dohody v platnost až do úplné amortizace finančních operací uvedených v písm. a) tohoto pododstavce Unie určí finanční operace:

a) o kterých přede dnem vstupu této dohody v platnost rozhodla Evropská komise a které v případě potřeby schválily finanční instituce, jež Evropská komise pověřila prováděním finančního nástroje v rámci přímého nebo nepřímého provádění na základě programu VFR 2014–2020 nebo na základě starších finančních výhledů, a

b) o kterých bylo rozhodnuto a které byly v případě potřeby schváleny ke dni nebo po dni vstupu této dohody v platnost.

Dne 31. července 2019 Unie ve zprávě uvedené v čl. 143 odst. 1 druhém pododstavci poskytne tyto informace týkající se finančních nástrojů v rámci přímého nebo nepřímého provádění, které jsou financovány z programů VFR 2014–2020 nebo na základě starších finančních výhledů:

a) finanční závazky plynoucí z operací, o kterých přede dnem vstupu této dohody v platnost rozhodla Evropská komise nebo subjekt pověřený Evropskou komisí prováděním finančního nástroje, a

b) platby, které Evropská komise uskutečnila za finanční nástroje, a částky vyčleněné na finanční nástroje, které k uvedenému dni nebyly dosud vyplaceny.

Na závazek Unie vůči Spojenému království v souvislosti s finančními operacemi uvedenými v tomto odstavci nemá vliv restrukturalizace těchto finančních operací, pokud se touto restrukturalizací nezvýší finanční expozice vůči protistraně v nominálním vyjádření v porovnání se situací, jež restrukturalizaci bezprostředně předcházela.

2. Počínaje rokem 2021 až do amortizace, skončení platnosti nebo ukončení finančních nástrojů uvedených v odstavci 1 sdělí Unie Spojenému království dne 31. března každého roku dostupné informace o finančních operacích uvedených v odstavci 1, o kterých bylo rozhodnuto nebo které byly schváleny přede dnem vstupu této dohody v platnost, a ty, o kterých bylo rozhodnuto nebo které byly schváleny k tomuto nebo po tomto dni. Tyto informace se vztahují k jednotlivým nástrojům a obsahují:

a) finanční závazky ke dni 31. prosince předchozího roku plynoucí z finančních operací, o kterých přede dnem vstupu této dohody v platnost rozhodla Evropská komise nebo které schválil subjekt pověřený Evropskou komisí prováděním finančního nástroje;

b) celkové finanční závazky ke dni 31. prosince předchozího roku plynoucí z finančních operací, o kterých rozhodla Evropská komise nebo subjekt pověřený Evropskou komisí prováděním nástroje;

c) poměr částek uvedených v písmenech a) a b);

d) platby provedené z rezervního fondu nebo ze svěřenských účtů s pověřenými subjekty, pokud tyto platby souvisejí s finančními operacemi, o kterých po dni vstupu této dohody v platnost rozhodla Evropská komise nebo které schválil subjekt pověřený Evropskou komisí prováděním finančního nástroje;

e) podíl částek vrácených Unii v souladu s čl. 209 odst. 3 finančního nařízení, který nepředstavuje výnosy stanovené v písmenu f) tohoto odstavce a který souvisí s finančními operacemi, o nichž bylo rozhodnuto nebo jež byly schváleny přede dnem vstupu této dohody v platnost;

f) výnosy ze zdrojů finančního nástroje v rezervním fondu nebo na svěřenských účtech;

g) podíl částky rezervního fondu nebo svěřenských účtů, který nebyl vyplacen a který Evropská komise získala zpět;

h) v případě potřeby další užitečné informace týkající se finančních operací v předchozím roce.

3. Unie je Spojenému království zavázána podílem Spojeného království na jakékoliv částce uvedené v odst. 2 písm. d) až g).

4. Pro účely tohoto článku platí, že pokud se finanční závazky, platby a zpětně získané či jiné částky vztahují k finančním operacím uvedeným v odstavci 1, ale přitom nelze přímo stanovit, že vyplývají z konkrétní finanční operace v důsledku uplatnění režimů rozložení nebo podřízení rizik, příslušné finanční závazky, platby a zpětně získané či jiné částky, které je třeba stanovit pro účely použití tohoto článku, se vypočítají na poměrném základě, a to na základě poměru uvedeného v odst. 2 písm. c).

ČLÁNEK 145

Evropské společenství uhlí a oceli

Unie je Spojenému království zavázána jeho podílem na čistých aktivech v Evropském společenství uhlí a oceli v likvidaci ke dni 31. prosince 2020.

Příslušnou částku Unie Spojenému království nahradí v pěti rovnocenných ročních splátkách ke dni 30. června každého roku počínaje dnem 30. června 2021.

ČLÁNEK 146

Investice Unie do EIF

Unie je Spojenému království zavázána jeho podílem na investicích Unie na splaceném kapitálu EIF ke dni 31. prosince 2020.

Příslušnou částku Unie Spojenému království nahradí v pěti rovnocenných ročních splátkách ke dni 30. června každého roku počínaje dnem 30. června 2021.

ČLÁNEK 147

Podmíněné závazky vztahující se k právním sporům

1. Spojené království je vázáno svým podílem na platbách nutných ke splnění podmíněných závazků Unie, jež se stanou splatnými v souvislosti s právními spory týkajícími se finančních zájmů Unie ve vztahu k rozpočtu, a zejména v souvislosti s nařízením (ES, Euratom) č. 2988/95 nebo v souvislosti s právními spory vyplývajícími z provádění programů a politik Unie za předpokladu, že se skutečnosti tvořící podstatu těchto sporů objevily nejpozději ke dni 31. prosince 2020.

Unie je Spojenému království zavázána jeho podílem veškerých částek, jež jsou v souvislosti s platbami uvedenými v prvním pododstavci následně vráceny zpět.

2. Unie Spojenému království sdělí částky uvedené v odstavci 1 do 31. března každého roku.

ČLÁNEK 148

Platby po roce 2020

1. Referenčními dny, k nimž po dni 31. prosince 2020 Spojené království poukazuje platby Unii nebo Unie poukazuje platby Spojenému království, jsou 30. červen a 31. říjen každého roku, přičemž se jedná o částky:

a) uvedené v čl. 49 odst. 2, článcích 50 a 53, čl. 62 odst. 2, čl. 63 odst. 1 písm. e) a čl. 63 odst. 2, čl. 99 odst. 3 a čl. 100 odst. 2;

b) uvedené v čl. 84 odst. 1;

c) uvedené v čl. 136 odst. 3 písm. a), b), c), e) a f), které jsou poukázány do příštího referenčního dne následujícího po dni provedení úpravy nebo opravy;

d) plynoucí z nápravných opatření, jež má Spojené království přijmout s ohledem na vlastní zdroje splatné za rozpočtové roky v období do roku 2020 v důsledku kontrol provedených podle nařízení (EU, Euratom) č. 608/2014 nebo nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89 nebo z jakéhokoliv jiného důvodu, které jsou poukázány do příštího referenčního dne následujícího po dni přijetí nápravného opatření;

e) uvedené v čl. 140 odst. 4, které jsou poukázány ve dvou splátkách v referenční dny určené k provedení plateb, přičemž první splátka je polovinou druhé splátky;

f) uvedené v čl. 140 odst. 5, které jsou poukázány dne 30. června poté, co Spojené království potvrdí přijetí návrhu Unie předloženého výboru pro finanční ustanovení uvedenému v čl. 165 odst. 1 písm. f) a smíšenému výboru;

g) uvedené v článku 141, které jsou poukázány do příštího referenčního dne následujícího po úpravě vlastních zdrojů pro členské státy v důsledku konečného zápisu pokuty do rozpočtu Unie;

h) uvedené v čl. 142 odst. 1, které jsou poukázány do příštího referenčního dne následujícího po dni sdělení uvedeného v odstavci 3;

i) uvedené v čl. 142 odst. 5 a odst. 6 čtvrtém pododstavci, které jsou poukázány dne 31. října každého roku;

j) uvedené v čl. 142 odst. 6 prvním pododstavci, které jsou poukázány dne 30. června každého roku;

k) uvedené v článcích 143 a 144, které jsou poukázány do příštího referenčního dne následujícího po dni sdělení uvedeného v čl. 143 odst. 4 a čl. 144 odst. 2;

l) uvedené v článcích 145 a 146;

m) uvedené v čl. 147 odst. 2, které jsou poukázány do příštího referenčního dne následujícího po dni sdělení, jež je v tomto článku uvedeno;

n) uvedené v odstavci 3 jako případně vzniklý úrok.

Platby, jejichž referenční den připadá na 30. června, se provedou ve čtyřech stejných měsíčních splátkách, a platby, jejichž referenční den připadá na 31. října, se provedou v osmi stejných měsíčních splátkách. Všechny platby se provádějí do posledního pracovního dne každého měsíce počínaje referenčním dnem, nebo nepřipadá-li referenční den na den pracovní, posledním pracovním dnem před referenčním dnem.

2. Dokud stále existují platby, které má poukázat Unie Spojenému království nebo Spojené království Unii, předá Unie Spojenému království dne 16. dubna a 16. září každého roku dokument, v němž uvede příslušné dlužné částky vyjádřené v eurech a britských librách na základě přepočítacího kurzu uplatněného Evropskou centrální bankou první pracovní den měsíce. Unie nebo Spojené království uhradí čisté částky ve lhůtách uvedených v odstavci 1.

3. Jakékoliv prodlení s platbami, jež poukazuje Spojené království Unii nebo Unie Spojenému království, podléhá úhradě úroku v souladu s článkem 12 nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014.

KAPITOLA 3

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

ČLÁNEK 149

Náhrada splaceného kapitálu

Evropská centrální banka nahradí jménem Unie britské centrální bance (Bank of England) splacený kapitál, který britská centrální banka poskytla. Den vyplacení náhrady a další praktická ujednání se stanoví v souladu s Protokolem (č. 4) o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky.

KAPITOLA 4

EVROPSKÁ INVESTIČNÍ BANKA

ČLÁNEK 150

Trvalý závazek Spojeného království a náhrada splaceného kapitálu

1. Spojené království je v souladu s ustanoveními tohoto článku nadále vázáno finančními operacemi schválenými EIB přede dnem vstupu této dohody v platnost, jež jsou dále upřesněny v odstavci 2 (dále jen „finanční operace EIB“), ačkoliv je výsledná finanční expozice přijata v den vstupu této dohody v platnost nebo po tomto dni, a je nadále vázáno i jinými riziky přijatými EIB, jak je stanoveno v druhém pododstavci.

Závazek Spojeného království se rozšiřuje na finanční operace EIB a na rizika spojená s řízením aktiv a pasiv a operační rizika, jež lze finančním operacím EIB přiřadit v souladu s odstavcem 6. U dalších rizik, jež nejsou spojena s konkrétními finančními operacemi a jež nelze přiřadit souboru finančních operací vytvořenému po dni vstupu této dohody v platnost, je částka závazku Spojeného království přímo úměrná poměru zbytkové expozice v důsledku finančních operací EIB a celkové částky finančních operací v okamžiku aktivace závazku Spojeného království v souladu s odstavcem 6.

Do oblasti působnosti tohoto článku není zahrnuto provádění jakékoliv strategie EIB v oblasti růstu v období po vystoupení.

2. Finanční operace EIB zahrnují úvěry, záruky, investice fondů, kapitálové investice, dluhopisy a jiné produkty nahrazující úvěry a jakékoli další finanční operace zahrnující protistrany nebo týkající se projektů na území či mimo území členských států, včetně operací zaručených třetími stranami včetně členských států nebo Unie.

Závazek Spojeného království v souvislosti s finančními operacemi EIB se uplatní, pokud finanční expozice EIB:

a) vychází ze souhlasu správní rady EIB uděleného přede dnem vstupu této dohody v platnost nebo z rozhodnutí přijatého na základě pověření správní radou uděleného přede dnem vstupu této dohody v platnost;

b) vyplývá z restrukturalizace finanční operace EIB, pokud se touto restrukturalizací nezvýší finanční expozice vůči protistraně v nominálním vyjádření v porovnání se situací, jež restrukturalizaci bezprostředně předcházela;

c) vyplývá ze změny finanční operace EIB, pokud byla tato změna schválena správní radou EIB v den vstupu této dohody v platnost nebo po tomto dni, jestliže se touto změnou nezvýší finanční expozice vůči protistraně v nominálním vyjádření v porovnání se situací, jež změně bezprostředně předcházela, nebo

d) vyplývá z institucionální účasti EIB na kapitálu EIF a Evropské banky pro obnovu a rozvoj ve výši, jíž dosahovala bezprostředně přede dnem vstupu této dohody v platnost.

Pro účely omezení závazku Spojeného království podle odstavců 3 a 5 se má za to, že expozice EIB s ohledem na finanční operace EIB, jež v důsledku své povahy nepodléhají amortizaci, zejména investice kapitálového typu, revolvingové mandáty udělené EIF a účast na kapitálu EIF a Evropské banky pro obnovu a rozvoj, jsou amortizovány takto: po dobu deseti let ode dne vstupu této dohody v platnost se má za to, že částka neamortizační expozice v rámci finanční operace EIB zůstává ve výši, již EIB schválila přede dnem vstupu této dohody v platnost a jež se sníží o hodnotu jakéhokoliv zcizení, jež EIB od tohoto dne provedla. Po uplynutí této doby se s touto částkou zachází jako s částkou, jejíž hodnota se snižuje v poměru k amortizaci zůstatkové amortizační expozice s ohledem na finanční operace EIB.

3. Pro účely odstavce 1 je Spojené království zavázáno svým podílem na nesplaceném upsaném základním kapitálu EIB ve výši, jíž dosahoval bezprostředně přede dnem vstupu této dohody v platnost. Spojené království poukáže EIB platby až do výše svého závazku podle tohoto odstavce, je-li jeho závazek aktivován v souladu s odstavcem 6.

Celková výše tohoto závazku podle tohoto odstavce v žádný okamžik nepřekročí částku podílu Spojeného království na nesplaceném upsaném základním kapitálu EIB ve výši, jíž dosahoval bezprostředně přede dnem vstupu této dohody v platnost.

Pokud je částka zbytkové expozice EIB v rámci finančních operací EIB podle odstavce 1 nižší než celkový upsaný základní kapitál EIB ve výši, jíž dosahoval bezprostředně přede dnem vstupu této dohody v platnost, je částka závazku Spojeného království podle tohoto odstavce v jakémkoliv daném okamžiku omezena na částku získanou uplatněním poměru upsaného základního kapitálu Spojeného království v EIB a celkového upsaného základního kapitálu EIB ve výši, jíž dosahovaly bezprostředně přede dnem vstupu této dohody v platnost (dále jen „podíl Spojeného království na upsaném základním kapitálu“), k rozdílu částky této zbytkové expozice v uvedeném okamžiku a celkového splaceného upsaného základního kapitálu EIB ve výši, jíž dosahoval bezprostředně přede dnem vstupu této dohody v platnost.

4. EIB uhradí jménem Unie Spojenému království částku rovnající se podílu Spojeného království na splaceném upsaném základním kapitálu EIB ve výši, jíž dosahoval bezprostředně přede dnem vstupu této dohody v platnost. Tato platba se provede v souladu s Protokolem (č. 5) statutu Evropské investiční banky. Uskuteční se ve dvanácti ročních splátkách. Prvních jedenáct splátek, z nichž je každá rovna 300 000 000 EUR, je splatných ke dni 15. prosince každého roku počínaje rokem 2019. Zůstatek ve výši 195 903 950 EUR je splatný ke dni 15. prosince 2030. Platby provedené podle tohoto odstavce nezbavují Spojené království jeho závazku podle odstavce 5.

5. Kromě svého závazku podle odstavce 3 je Spojené království pro účely odstavce 1 zavázáno svým podílem splaceného upsaného základního kapitálu EIB ve výši, jíž dosahoval bezprostředně přede dnem vstupu této dohody v platnost. Spojené království poukáže EIB platby až do výše svého závazku v souladu s tímto odstavcem, je-li jeho závazek aktivován v souladu s odstavcem 6.

Celková výše závazku podle tohoto odstavce v žádný okamžik nepřekročí částku splaceného upsaného základního kapitálu Spojeného království v EIB ve výši, jíž dosahoval bezprostředně přede dnem vstupu této dohody v platnost.

Pokud je částka zbytkové expozice EIB s ohledem na finanční operace EIB podle odstavce 1 nižší než celkový splacený upsaný základní kapitál EIB ve výši, jíž dosahoval bezprostředně přede dnem vstupu této dohody v platnost, je částka závazku Spojeného království podle tohoto odstavce v jakémkoliv okamžiku omezena na částku získanou uplatněním poměru podílu Spojeného království na upsaném základním kapitálu k částce uvedené zbytkové expozice v uvedeném okamžiku.

6. Závazek Spojeného království v souladu s tímto článkem je aktivován za rovných podmínek pro členské státy v případě, že EIB od členských států požaduje, aby provedly platby s ohledem na svůj nesplacený upsaný základní kapitál, nebo že je použit splacený upsaný základní kapitál členských států.

Je-li aktivován závazek Spojeného království podle odstavce 3, Spojené království uhradí částku splatnou EIB za stejných podmínek, jež se vztahují na členské státy (včetně lhůty a podmínek platby) a o nichž v příslušnou dobu rozhodne správní rada EIB. Rozhodnutí EIB, které po členských státech požaduje, aby provedly platby s ohledem na svůj nesplacený upsaný základní kapitál, může zejména souviset s povahou událostí podkladového rizika a s finanční pozicí EIB vzhledem k jejím platebním závazkům, stavu jejích aktiv a pasiv, jejímu postavení na kapitálových trzích a ustanovením o pohotovostním plánování a plánování obnovy platným v příslušnou dobu.

Je-li aktivován závazek Spojeného království podle odstavce 5, Spojené království uhradí částku splatnou EIB v eurech do 30 dnů ode dne první žádosti EIB a s výhradou čtvrtého pododstavce tohoto odstavce.

Závazek Spojeného království aktivovaný v souladu s odstavcem 5 je splněn z podílu Spojeného království na splaceném upsaném základním kapitálu EIB ve výši, jíž dosahoval bezprostředně přede dnem vstupu této dohody v platnost, až do výše částky, jež dosud nebyla Spojenému království uhrazena v souladu s odstavcem 4. Výše ročních splátek v souladu s odstavcem 4 se tak odpovídajícím způsobem sníží. Nelze-li závazek Spojeného království tímto postupem uspokojit v plné výši, Spojené království uhradí EIB zbývající dlužnou částku.

EIB jménem Unie v jednotlivých případech přiřadí události, jež vedly k aktivaci závazku Spojeného království, příslušnému souboru finančních operací nebo rizik a stanoví částku, již má Spojené království EIB uhradit, takto:

a) pokud lze události, jež vedly k aktivaci závazku, přiřadit finančním operacím EIB nebo lze-li je přiřadit souvisejícímu riziku spojenému s řízením aktiv a pasiv nebo operačnímu riziku, Spojené království uhradí EIB částku rovnající se podílu Spojeného království na upsaném základním kapitálu z celkové částky, jejíž uhrazení je požadováno od členských států, nebo částku rovnající se podílu Spojeného království na upsaném základním kapitálu z celkové částky splaceného upsaného základního kapitálu členských států, který byl použit;

b) pokud lze události, jež vedly k aktivaci závazku, přiřadit jiným rizikům a nelze-li je přiřadit žádné konkrétní finanční operaci nebo souboru finančních operací vytvořenému po dni vstupu této dohody v platnost, Spojené království uhradí EIB částku vyplývající z písmene a) vynásobenou poměrem zbytkové expozice v důsledku finančních operací EIB a celkové částky finančních operací v okamžiku aktivace závazku Spojeného království.

7. S výjimkou plateb stanovených v odstavci 4 není EIB povinna provést žádnou jinou platbu, vrácení nebo náhradu v důsledku ukončení členství Spojeného království v EIB nebo v důsledku toho, že si Spojené království uchová některý závazek v souladu s tímto článkem.

8. Dne 31. července 2019 sdělí EIB Spojenému království míru expozice Spojeného království v rámci finančních operací EIB a omezení výše závazku Spojeného království v souladu s odstavci 3 a 5, které odrážejí finanční situaci EIB a výši závazku Spojeného království ke dni vstupu této dohody v platnost.

Počínaje rokem 2020 až do zániku závazku Spojeného království v souladu s tímto článkem sdělí EIB Spojenému království dne 31. března každého roku míru zbytkové expozice Spojeného království v rámci finančních operací EIB a omezení výše závazku Spojeného království v souladu s odstavci 3 a 5, které odrážejí finanční situaci EIB a výši závazku Spojeného království ke dni 31. prosince předchozího roku. Ve zprávě se rovněž uvedou veškeré podstatné změny, jež mají podle názoru EIB podstatný dopad na závazek Spojeného království. EIB včas poskytne informace i v případě, že tyto změny nastanou v průběhu roku.

EIB včas poskytne Spojenému království informace týkající se nadcházející aktivace závazku Spojeného království podle tohoto článku v souladu s informacemi poskytovanými členským státům. Tyto informace obsahují údaje o povaze události, která aktivaci způsobila, a výpočet částek, jež mají být uhrazeny. Spojené království s těmito informacemi zachází jako s přísně důvěrnými, dokud EIB jejich důvěrnou povahu nezruší nebo dokud není závazek Spojeného království aktivován, podle toho, která z uvedených okolností nastane dříve.

ČLÁNEK 151

Účast Spojeného království ve skupině EIB po dni vystoupení

Ode dne vstupu této dohody v platnost nejsou Spojené království ani projekty, které se ve Spojeném království nacházejí, způsobilé pro nové finanční operace skupiny EIB, které jsou vyhrazeny členským státům, včetně těch, na něž se vztahují pověření Unie. Se subjekty usazenými ve Spojeném království se zachází stejně jako se subjekty usazenými mimo Unii.

K podpisu finančních operací týkajících se Spojeného království, subjektů Spojeného království nebo projektů Spojeného království, jež skupina EIB schválila přede dnem vstupu této dohody v platnost, může dojít po tomto dni na stejném základě, na němž byly původně schváleny.

KAPITOLA 5

EVROPSKÝ ROZVOJOVÝ FOND
A ZÁRUKA SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ
V RÁMCI VNITŘNÍCH DOHOD O ERF

ČLÁNEK 152

Účast v Evropském rozvojovém fondu

1. Spojené království zůstává stranou Evropského rozvojového fondu (ERF) až do ukončení 11. ERF a všech předchozích neukončených ERF a v tomto ohledu přijímá stejné povinnosti jako členské státy na základě vnitřní dohody, kterou byl fond zřízen (dále jen „vnitřní dohoda o 11. ERF“)[1], a přijímá i povinnosti vyplývající z předchozích ERF až do jejich ukončení, včetně veškerých povinností podle nařízení Rady (EU) 2015/322[2] a (EU) 2015/323[3], za podmínek stanovených v této dohodě. Spojené království je vázáno rozhodnutími Rady, která stanoví roční příspěvek členských států a která se přijímají podle článku 21 nařízení (EU) 2015/323. Příjemci ze Spojeného království zůstávají způsobilí k účasti v projektech v rámci 11. ERF a předchozích ERF za stejných podmínek jako přede dnem vstupu této dohody v platnost.

---

[1] Vnitřní dohoda mezi zástupci vlád členských států Evropské unie zasedajícími v Radě o financování pomoci Evropské unie v rámci víceletého finančního rámce na období 2014–2020 podle dohody o partnerství AKT-EU a o přidělení finanční pomoci zámořským zemím a územím, na které se vztahuje čtvrtá část Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 210, 6.8.2013, s. 1).

[2] Nařízení Rady (EU) 2015/322 ze dne 2. března 2015 o provádění 11. Evropského rozvojového fondu (Úř. věst. L 58, 3.3.2015, s. 1).

[3] Nařízení Rady (EU) 2015/323 ze dne 2. března 2015 o finančním nařízení pro 11. Evropský rozvojový fond (Úř. věst. L 58, 3.3.2015, s. 17).

2. Odchylně od článku 7 této dohody se Spojené království může účastnit jako pozorovatel bez hlasovacích práv zasedání výboru ERF zřízeného v souladu s článkem 8 vnitřní dohody o11. ERF a výboru pro investiční facilitu zřízeného v souladu s článkem 9 vnitřní dohody o 11. ERF.

3. Zámořské země a území uvedené v čl. 3 odst. 1 písm. e) jsou příjemcem prostředků z 11. ERF až do jeho ukončení a z předchozích ERF až do jejich ukončení.

4. Podíl Spojeného království na investiční facilitě ERF z období ERF, jež po sobě následují, se Spojenému království nahradí, až se investice stane splatnou. Způsob provedení této náhrady je stejný jako způsob stanovený v článku 144. Není-li stanoveno jinak, kapitálový podíl Spojeného království se po skončení závazkového období 11. ERF znovu nepřidělí ani nepřevede do následujících období.

ČLÁNEK 153

Opakované použití uvolněných prostředků

Pokud částky z projektů v rámci 10. ERF nebo částky z předchozích ERF nebyly přiděleny v souladu s čl. 1 odst. 3 vnitřní dohody o 11. ERF nebo byly uvolněny v souladu s čl. 1 odst. 4 vnitřní dohody o 11. ERF ke dni vstupu této dohody v platnost, podíl Spojeného království na těchto částkách se znovu nepoužije.

První odstavec se použije na podíl Spojeného království na finančních prostředcích nepřidělených nebo uvolněných v rámci 11. ERF po dni 31. prosince 2020.

ČLÁNEK 154

Záruka Spojeného království v rámci po sobě následujících vnitřních dohod o ERF

Spojené království je nadále vázáno svými zárukami podle článku 9 vnitřní dohody o 4. ERF[1], článku 8 vnitřních dohod o 5.[2], 6.[3], 7.[4] a 8. ERF[5], článku 6 vnitřní dohody o 9. ERF[6] a článku 4 vnitřních dohod o 10.[7] a 11. ERF.

Spojené království má nadále nárok na svůj podíl veškerých částek zpětně získaných v souladu s podmínkami záruk členských států a na zůstatek svého účtu sloužícího pro výzvy k úhradám členských států. Podíl Spojeného království uvedený v tomto pododstavci je přímo úměrný jeho příslušné účasti v jednotlivých dohodách o záruce.

1 Úř. věst. L 25, 30.1.1976, s. 168.
2 Úř. věst. L 347, 22.12.1980, s. 210.
3 Úř. věst. L 86, 31.3.1986, s. 210.
4 Úř. věst. L 229, 17.8.1991, s. 288.
5 Úř. věst. L 156, 29.5.1998, s. 108.
6 Úř. věst. L 317, 15.12.2000, s. 355.
7 Úř. věst. L 247, 9.9.2006, s. 32.

KAPITOLA 6

SVĚŘENSKÉ FONDY A NÁSTROJ PRO UPRCHLÍKY V TURECKU

ČLÁNEK 155

Závazky vůči svěřenským fondům a nástroji pro uprchlíky v Turecku

1. Spojené království ctí své závazky, které přijalo přede dnem vstupu této dohody v platnost vůči Nouzovému svěřenskému fondu Evropské unie pro stabilitu a řešení hlavních příčin nelegální migrace a vysídlených osob v Africe, zřízenému rozhodnutím Komise ze dne 20. října 2015[1], vůči jakémukoliv budoucímu svěřenskému fondu Evropské unie vytvořenému přede dnem vstupu této dohody v platnost a vůči nástroji pro uprchlíky v Turecku, zřízenému rozhodnutím Komise ze dne 24. listopadu 2015[2], a jakýmkoliv jejich změnám přijatým přede dnem vstupu této dohody v platnost.

[1] Rozhodnutí Komise ze dne 20. října 2015 o zřízení Nouzového svěřenského fondu EU pro stabilitu a řešení hlavních příčin nelegální migrace a vysídlených osob v Africe (C(2015) 7293 final).

[2] Rozhodnutí Komise ze dne 24. listopadu 2015 o koordinaci činností Unie a členských států prostřednictvím koordinačního mechanismu – uprchlického nástroje pro Turecko (Úř. věst. C 407, 8.12.2015, s. 8).

2. Spojené království může působit v příslušných orgánech spojených s nástrojem pro uprchlíky v Turecku na základě pravidel stanovených pro dárce v souladu s čl. 234 odst. 4 finančního nařízení.

KAPITOLA 7

AGENTURY RADY A OPERACE V RÁMCI SPOLEČNÉ BEZPEČNOSTNÍ A OBRANNÉ POLITIKY

ČLÁNEK 156

Povinnosti Spojeného království ode dne vstupu této dohody v platnost

Do dne 31. prosince 2020 Spojené království přispívá na financování Evropské obranné agentury, Ústavu Evropské unie pro studium bezpečnosti a Satelitního střediska Evropské unie, jakož i na náklady operací v rámci společné bezpečnostní a obranné politiky na základě klíčů určujících výši příspěvků stanovených po řadě v čl. 14 odst. 9 písm. a) rozhodnutí Rady (EU) 2016/1353[1], v čl. 10 odst. 3 rozhodnutí Rady 2014/75/SZBP[2], v čl. 10 odst. 3 rozhodnutí Rady 2014/401/SZBP[3] a v čl. 41 odst. 2 druhém pododstavci Smlouvy o Evropské unii a v souladu s článkem 5 této dohody.

[1] Rozhodnutí Rady (EU) 2016/1353 ze dne 4. srpna 2016 o finančních pravidlech Evropské obranné agentury, kterým se zrušuje nařízení 2007/643/SZBP (Úř. věst. L 219, 12.8.2016, s. 98).

[2] Rozhodnutí Rady 2014/75/SZBP ze dne 10. února 2014 o Ústavu Evropské unie pro studium bezpečnosti (Úř. věst. L 41, 12.2.2014, s. 13).

[3] Rozhodnutí Rady 2014/401/SZBP ze dne 26. června 2014 o satelitním středisku Evropské unie a o zrušení společné akce 2001/555/SZBP o zřízení satelitního střediska Evropské unie (Úř. věst. L 188, 27.6.2014, s. 73).

ČLÁNEK 157

Povinnosti Spojeného království po dni 31. prosince 2020

1. Na základě účetních závěrek agentur, a pokud nebyly na příslušné závazky vytvořeny ke dni 31. prosince 2020 rezervy, Spojené království uhradí svůj podíl na těchto závazcích v souladu s klíčem určujícím výši jeho příspěvků na jednotlivé agentury na základě jejich auditovaných účetních závěrek ke dni 31. prosince 2020:

a) důchodových závazků na zaměstnance Evropské obranné agentury, Ústavu Evropské unie pro studium bezpečnosti a Satelitního střediska Evropské unie;

b) veškerých závazků vyplývajících z likvidace Západoevropské unie.

2. Platby v souvislosti se závazky uvedenými v odstavci 1 se provedou do dne 30. června 2021.

ČÁST ŠESTÁ

INSTITUCIONÁLNÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

HLAVA I

JEDNOTNÝ VÝKLAD A UPLATŇOVÁNÍ

ČLÁNEK 158

Žádosti Soudnímu dvoru Evropské unie v souvislosti s částí druhou

1. Vyvstane-li ve věci, která začala být projednávána před soudem prvního stupně Spojeného království do osmi let od konce přechodného období, otázka týkající se výkladu části druhé této dohody a považuje-li tento soud rozhodnutí o této otázce za nezbytné k vynesení svého rozsudku v dané věci, může tento soud požádat Soudní dvůr Evropské unie o rozhodnutí o předběžné otázce.

Je-li však předmětem věci projednávané před soudem ve Spojeném království rozhodnutí o žádosti předložené podle čl. 18 odst. 1 nebo 4 nebo podle článku 19, lze žádost o vydání rozhodnutí o předběžné otázce podat, jen pokud věc začala být projednávána v prvním stupni do osmi let ode dne, od něhož je článek 19 uplatňován.

2. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat o předběžných otázkách týkajících se žádostí podle odstavce 1. Právní účinky těchto rozhodnutí o předběžné otázce ve Spojeném království jsou stejné jako právní účinky rozhodnutí o předběžné otázce podle článku 267 Smlouvy o fungování EU v Unii a jejích členských státech.

3. V případě, že smíšený výbor přijme rozhodnutí podle čl. 132 odst. 1, prodlužuje se osmileté období uvedené v odst. 1 druhém pododstavci automaticky o odpovídající počet měsíců, o něž se prodlužuje přechodné období.

ČLÁNEK 159

Sledování provádění a uplatňování části druhé

1. Provádění a uplatňování části druhé ve Spojeném království sleduje nezávislý orgán (dále jen „orgán“), který má pravomoci rovnocenné pravomocím Evropské komise, jež jedná v rámci Smluv, provádět z vlastního podnětu šetření týkající se údajného porušení části druhé správními orgány Spojeného království a přijímat za účelem provádění těchto šetření stížnosti od občanů Unie a jejich rodinných příslušníků. Orgán má rovněž právo podat v návaznosti na tyto stížnosti žalobu u příslušného soudu ve Spojeném království v rámci odpovídajícího soudního řízení, jehož prostřednictvím má být zjednána přiměřená náprava.

2. Evropská komise a orgán každoročně informují specializovaný výbor pro práva občanů uvedený v čl. 165 odst. 1 písm. a) o provádění a uplatňování části druhé v Unii, respektive ve Spojeném království. Poskytované informace se týkají zejména opatření přijatých k provedení nebo dodržení části druhé a počtu a povahy obdržených stížností.

3. Smíšený výbor posoudí způsob fungování orgánu nejdříve osm let po skončení přechodného období. V návaznosti na toto posouzení může v dobré víře podle čl. 164 odst. 4 písm. f) a článku 166 rozhodnout, že Spojené království může orgán zrušit.

ČLÁNEK 160

Pravomoc Soudního dvora Evropské unie
v souvislosti s některými ustanoveními části páté

Aniž je dotčen článek 87 této dohody, články 258, 260 a 267 Smlouvy u fungování EU se použijí na výklad a uplatňování použitelného práva Unie uvedeného v článku 136 a čl. 138 odst. 1 nebo 2 této dohody. Za tímto účelem se jakýkoli odkaz na členský stát v článcích 258, 260 a 267 Smlouvy o fungování EU vykládá tak, že zahrnuje i Spojené království.

ČLÁNEK 161

Řízení před Soudním dvorem Evropské unie

1. Pokud soud členského státu položí Soudnímu dvoru Evropské unie předběžnou otázku týkající se výkladu této dohody, rozhodnutí vnitrostátního soudu, které tuto otázku obsahuje, se oznámí Spojenému království.

2. Ustanovení práva Unie, která upravují řízení před Soudním dvorem Evropské unie podle článku 267 Smlouvy o fungování EU, se použijí obdobně na žádosti o rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie podané v souladu s článkem 158 této dohody.

Ustanovení práva Unie, která upravují řízení před Soudním dvorem Evropské unie, se použijí na řízení před Soudním dvorem Evropské unie a žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podané v souladu s článkem 160 této dohody.

3. Ve věcech předložených Soudnímu dvoru Evropské unie v souladu s odstavcem 1 a články 158 a 160 této dohody a článkem 12 protokolu o výsostných oblastech:

a) se Spojené království může účastnit řízení před Soudním dvorem Evropské unie stejně jako členský stát;

b) mají advokáti oprávnění k výkonu advokacie před soudy Spojeného království právo v těchto řízeních před Soudním dvorem Evropské unie zastupovat jakékoliv strany řízení nebo jim být nápomocni; v těchto případech se na tyto advokáty v každém ohledu pohlíží jako na advokáty oprávněné k výkonu advokacie před soudy členských států, kteří zastupují stranu řízení před Soudním dvorem Evropské unie nebo jí jsou nápomocni.

ČLÁNEK 162

Účast Evropské komise ve věcech projednávaných ve Spojeném království

V zájmu jednotného výkladu a uplatňování této dohody může Evropská komise podávat u soudů Spojeného království písemná vyjádření v projednávaných věcech, které se týkají výkladu dohody. Evropská komise může se svolením dotčeného soudu rovněž podávat ústní vyjádření. Před formálním podáním těchto vyjádření Evropská komise informuje Spojené království o svém záměru tato vyjádření podat.

ČLÁNEK 163

Pravidelný dialog a výměna informací

Aby byl umožněn jednotný výklad této dohody a při plném respektování nezávislosti soudů se Soudní dvůr Evropské unie a nejvyšší soudy Spojeného království účastní pravidelného dialogu, který je obdobný dialogu, jejž Soudní dvůr Evropské unie udržuje s nejvyššími soudy členských států.

HLAVA II

INSTITUCIONÁLNÍ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 164

Smíšený výbor

1. Zřizuje se smíšený výbor, sestávající ze zástupců Unie a Spojeného království. Smíšenému výboru spolupředsedá Unie a Spojené království.

2. Smíšený výbor se schází na žádost Unie nebo Spojeného království a v každém případě zasedá alespoň jednou ročně. Smíšený výbor stanoví po vzájemné dohodě termíny a program svých zasedání. Činnost smíšeného výboru se řídí jednacím řádem stanoveným v příloze VIII této dohody.

3. Smíšený výbor je odpovědný za provádění a uplatňování této dohody. Unie i Spojené království se mohou na smíšený výbor obracet s jakýmikoliv otázkami týkajícími se provádění, uplatňování a výkladu této dohody.

4. Smíšený výbor:

a) dohlíží na provádění a uplatňování této dohody a napomáhá mu;

b) rozhoduje o úkolech specializovaných výborů a dohlíží na jejich činnost;

c) hledá odpovídající způsoby a metody předcházení problémům, jež by mohly nastat v oblastech, na něž se tato dohoda vztahuje, nebo způsoby a metody řešení sporů, jež by mohly vyvstat v souvislosti s výkladem a uplatňováním této dohody;

d) zvažuje jakékoli záležitosti týkající se oblasti, na niž se tato dohoda vztahuje;

e) přijímá rozhodnutí a vydává doporučení stanovená v článku 166 a

f) přijímá změny této dohody v případech, jež tato dohoda stanoví.

5. Smíšený výbor může:

a) přenášet výkon povinností na specializované výbory s výjimkou povinností uvedených v odst. 4 písm. b), e) a f);

b) zřizovat jiné specializované výbory než výbory zřízené článkem 165, jež mají být smíšenému výboru nápomocny při výkonu jeho úkolů;

c) měnit úkoly přidělené specializovaným výborům a kterýkoli z těchto výborů rozpustit;

d) s výjimkou případů týkajících se částí první, čtvrté a šesté přijímat až do konce čtvrtého roku po skončení přechodného období rozhodnutí o změně této dohody za předpokladu, že tyto změny jsou nezbytné k opravě chyb, nápravě opomenutí či jiných nedostatků nebo k řešení situací, jež nebylo možné předvídat v době, kdy byla tato dohoda podepsána, a pod podmínkou, že tato rozhodnutí nesmějí měnit podstatné prvky této dohody;

e) přijímat změny jednacího řádu stanoveného v příloze VIII a

f) přijímat další opatření při výkonu svých funkcí, o kterých rozhodnou Unie a Spojené království.

6. Smíšený výbor vydává výroční zprávu o fungování této dohody.

ČLÁNEK 165

Specializované výbory

1. Zřizují se tyto specializované výbory:

a) výbor pro práva občanů;

b) výbor pro ostatní ustanovení o rozluce;

c) výbor pro otázky spojené s prováděním Protokolu o Irsku/Severním Irsku;

d) výbor pro otázky spojené s prováděním Protokolu týkajícího se výsostných oblastí na Kypru;

e) výbor pro otázky spojené s prováděním Protokolu o Gibraltaru a

f) výbor pro finanční ustanovení.

Tyto specializované výbory sestávají ze zástupců Unie a zástupců Spojeného království.

2. Činnost specializovaných výborů se řídí jednacím řádem stanoveným v příloze VIII této dohody.

Pokud v této dohodě není stanoveno jinak nebo pokud jinak nerozhodnou spolupředsedové, specializované výbory zasedají alespoň jednou ročně. Na žádost Unie, Spojeného království nebo smíšeného výboru lze uspořádat jejich další zasedání. Spolupředsedají jim zástupci Unie a Spojeného království. Specializované výbory stanoví po vzájemné dohodě termíny a program svých zasedání. Specializované výbory mohou vypracovávat návrhy rozhodnutí a doporučení a postupovat je k přijetí smíšenému výboru.

3. Unie a Spojené království zajistí, aby jejich příslušní zástupci ve specializovaných výborech měli s ohledem na projednávané záležitosti odpovídající odbornost.

4. Specializované výbory informují smíšený výbor o termínech a programu svých zasedání s dostatečným předstihem před jejich konáním a oznamují smíšenému výboru výsledky a závěry každého zasedání. Vytvoření nebo existence některého specializovaného výboru nebrání Unii ani Spojenému království v tom, aby jakoukoliv záležitost přednesly přímo smíšenému výboru.

ČLÁNEK 166

Rozhodnutí a doporučení

1. Smíšený výbor má pro účely této dohody pravomoc přijímat rozhodnutí ohledně všech záležitostí, u nichž to tato dohoda stanoví, a vydávat vhodná doporučení Unii a Spojenému království.

2. Rozhodnutí přijatá smíšeným výborem jsou závazná pro Unii i Spojené království a Unie i Spojené království tato rozhodnutí provádějí. Mají stejný právní účinek jako tato dohoda.

3. Smíšený výbor svá rozhodnutí a doporučení přijímá po vzájemné dohodě.

HLAVA III

ŘEŠENÍ SPORŮ

ČLÁNEK 167

Spolupráce

Unie a Spojené království neustále usilují o shodu ohledně výkladu a uplatňování této dohody a vynakládají veškeré úsilí prostřednictvím spolupráce a konzultací k nalezení vzájemně uspokojivého řešení jakékoli záležitosti, která by mohla mít vliv na její fungování.

ČLÁNEK 168

Výlučnost

V případě jakéhokoliv sporu, který mezi Unií a Spojeným královstvím v rámci této dohody vznikne, mohou Unie a Spojené království využít pouze postupů stanovených touto dohodou.

ČLÁNEK 169

Konzultace a sdělení v rámci smíšeného výboru

1. Unie a Spojené království se snaží řešit veškeré spory týkající se výkladu a uplatňování ustanovení této dohody prostřednictvím konzultací ve smíšeném výboru v dobré víře s cílem dohodnout se na oboustranně přijatelném řešení. Strana, která hodlá konzultace zahájit, zašle smíšenému výboru písemné oznámení.

2. Veškerá sdělení nebo oznámení mezi Unií a Spojeným královstvím stanovená v této hlavě se uskutečňují v rámci smíšeného výboru.

ČLÁNEK 170

Zahájení rozhodčího řízení

1. Aniž je dotčen článek 160, platí, že není-li dosaženo oboustranně přijatelného řešení do tří měsíců od zaslání písemného oznámení smíšenému výboru v souladu s čl. 169 odst. 1, může Unie nebo Spojené království požádat o ustavení rozhodčího tribunálu. Tato žádost se podává písemně druhé straně a Mezinárodní kanceláři Stálého rozhodčího soudu. V žádosti je uveden předmět sporu, který má být rozhodčímu tribunálu předložen, a souhrn právních argumentů, které žádost podporují.

2. Unie a Spojené království se mohou dohodnout, že o ustavení rozhodčího tribunálu lze požádat i před uplynutím lhůty stanovené v odstavci 1.

ČLÁNEK 171

Ustavení rozhodčího tribunálu

1. Smíšený výbor sestaví nejpozději do konce přechodného období seznam 25 osob, které jsou ochotny a schopny zastávat funkci člena rozhodčího tribunálu. Za tímto účelem Unie a Spojené království každý navrhne deset osob. Unie a Spojené království rovněž společně navrhnou pět osob pro funkci předsedy rozhodčího tribunálu. Smíšený výbor zajistí, aby byl uvedený seznam s těmito požadavky vždy v souladu.

2. Seznam sestavený podle odstavce 1 zahrnuje pouze osoby, které poskytují veškeré záruky nezávislosti, které splňují všechny požadavky nezbytné k výkonu nejvyšších soudních funkcí v jejich zemích nebo jsou obecně uznávanými znalci práva a které mají odborné znalosti a zkušenosti v oblasti práva Unie a mezinárodního práva veřejného. Tento seznam nezahrnuje osoby, jež jsou členy, úředníky nebo jinými zaměstnanci orgánů Unie, vlády členského státu nebo vlády Spojeného království.

3. Rozhodčí tribunál sestává z pěti členů.

4. Tribunál se ustaví v souladu s odstavci 5 a 6 do patnácti dnů ode dne předložení žádosti podle článku 170.

5. Unie a Spojené království jmenují z osob na seznamu sestaveném podle odstavce 1 po dvou členech. Předsedu členové tribunálu vybírají na základě konsenzu z osob, které Unie a Spojené království pro funkci předsedy společně navrhly.

V případě, že se členové tribunálu nemohou na výběru předsedy dohodnout ve lhůtě stanovené v odstavci 4, může Unie nebo Spojené království požádat generálního tajemníka Stálého rozhodčího soudu, aby předsedu vybral z osob, které Unie a Spojené království pro funkci předsedy společně navrhly losem.

6. Výběr uvedený v odst. 5 druhém pododstavci provede generální tajemník Stálého rozhodčího soudu do pěti dnů od podání žádosti uvedené v odstavci 5. Zástupci Unie a Spojeného království mají právo být výběru přítomni.

7. Za datum ustavení rozhodčího tribunálu se považuje datum, kdy byl proces výběru ukončen.

8. V případě, že seznam uvedený v odstavci 1 nebyl sestaven do uplynutí lhůty stanovené v odstavci 4, jmenují Unie a Spojené království do pěti dnů po dvou osobách do funkce členů tribunálu. Pokud byly navrženy osoby podle odstavce 1, jsou členové jmenováni z jejich řad. Předseda je poté jmenován postupem podle odstavce 5. V případě, že Unie a Spojené království v průběhu dalších pěti dnů společně nenavrhnou do funkce předsedy alespoň jednu osobu, navrhne předsedu, který splňuje požadavky odstavce 2, generální tajemník Stálého rozhodčího soudu do pěti dnů po konzultaci s Unií a Spojeným královstvím. Pokud Unie nebo Spojené království nevysloví do pěti dnů proti tomuto návrhu námitku, je osoba navržená generálním tajemníkem Stálého rozhodčího soudu jmenována.

9. V případě, že rozhodčí tribunál není ustaven do tří měsíců ode dne podání žádosti podle článku 170, jmenuje generální tajemník Stálého rozhodčího soudu na žádost Unie nebo Spojeného království do patnácti dnů od podání této žádosti a po konzultaci s Unií a Spojeným královstvím osoby, které splňují požadavky odstavce 2 tohoto článku na jmenování do funkce členů tribunálu.

ČLÁNEK 172

Jednací řád

Postupy pro řešení sporů stanovené v této hlavě se řídí jednacím řádem stanoveným v části A přílohy IX (dále jen „jednací řád“); smíšený výbor fungování těchto postupů pro řešení sporů průběžně přezkoumává a může jednací řád měnit.

ČLÁNEK 173

Časový rámec řízení před rozhodčím tribunálem

1. Rozhodčí tribunál oznámí své rozhodnutí Unii, Spojenému království a smíšenému výboru do dvanácti měsíců ode dne svého ustavení. Pokud rozhodčí tribunál usoudí, že tuto lhůtu nelze dodržet, oznámí to jeho předseda písemně Unii a Spojenému království s uvedením důvodů prodlení a dne, k němuž tribunál hodlá svou práci dokončit.

2. Do deseti dnů od ustavení rozhodčího tribunálu mohou Unie nebo Spojené království předložit odůvodněnou žádost v tom smyslu, že se jedná o naléhavou věc. V tomto případě rozhodčí tribunál vydá do patnácti dnů od obdržení této žádosti rozhodnutí o naléhavosti. Pokud rozhodčí tribunál naléhavost věci uzná, vynaloží veškeré úsilí k tomu, aby své rozhodnutí Unii a Spojenému království oznámil do šesti měsíců ode dne svého ustavení.

ČLÁNEK 174

Otázky práva Unie vyplývající ze sporů

1. Vyvstane-li v souvislosti se sporem předloženým k rozhodčímu řízení v souladu s touto hlavou otázka výkladu pojmu práva Unie, otázka výkladu ustanovení práva Unie uvedeného v této dohodě nebo otázka, zda Spojené království splnilo své povinnosti podle čl. 89 odst. 2, rozhodčí tribunál o žádné z těchto otázek nerozhoduje. V tomto případě požádá o rozhodnutí o této otázce Soudní dvůr Evropské unie. Soudní dvůr Evropské unie má k vydání tohoto rozhodnutí pravomoc a jeho rozhodnutí je pro rozhodčí tribunál závazné.

Rozhodčí tribunál podá žádost uvedenou v prvním pododstavci po vyslechnutí obou stran.

2. Aniž je dotčena první věta odst. 1 prvního pododstavce, platí, že pokud se Unie nebo Spojené království domnívá, že je třeba předložit žádost podle odstavce 1, může za tímto účelem předložit rozhodčímu tribunálu podání. V tomto případě rozhodčí tribunál předloží žádost v souladu s odstavcem 1, ledaže se vznesená otázka netýká výkladu pojmu práva Unie, výkladu ustanovení práva Unie uvedeného v této dohodě ani se netýká toho, zda Spojené království splnilo své povinnosti podle čl. 89 odst. 2. Rozhodčí tribunál své posouzení odůvodní. Do deseti dnů od posouzení může kterákoli strana rozhodčí tribunál požádat, aby své posouzení přezkoumal, a do patnácti dnů od podání žádosti se uspořádá slyšení, v němž se strany k dané záležitosti vyjádří. Rozhodčí tribunál své posouzení odůvodní.

3. V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 je běh lhůt stanovených v článku 173 pozastaven, dokud Soudní dvůr Evropské unie nevydá své rozhodnutí. Rozhodčí tribunál nemusí své rozhodnutí vydat dříve než 60 dní ode dne, kdy své rozhodnutí vydal Soudní dvůr Evropské unie.

4. Na řízení před Soudním dvorem Evropské unie v souladu s tímto článkem se obdobně použijí čl. 161 odst. 2 první pododstavec a odst. 3.

ČLÁNEK 175

Splnění požadavků rozhodnutí rozhodčího tribunálu

Rozhodnutí rozhodčího tribunálu je pro Unii a Spojené království závazné. Unie a Spojené království přijmou veškerá opatření nezbytná ke splnění požadavků rozhodnutí rozhodčího tribunálu v dobré víře a usilují o dohodu o lhůtě pro splnění požadavků tohoto rozhodnutí postupem podle článku 176.

ČLÁNEK 176

Přiměřená lhůta pro splnění požadavků rozhodnutí

1. Nejpozději do 30 dnů od oznámení rozhodnutí rozhodčího tribunálu Unii a Spojenému království oznámí strana žalovaná straně žalující v případě, že tribunál rozhodl ve prospěch strany žalující, lhůtu, již považuje za nutnou ke splnění požadavků rozhodnutí (dále jen „přiměřená lhůta“).

2. Pokud se Unie a Spojené království nemohou na přiměřené lhůtě pro splnění požadavků rozhodnutí rozhodčího tribunálu dohodnout, požádá strana žalující písemně do 40 dnů od oznámení učiněného stranou žalovanou podle odstavce 1 původní rozhodčí tribunál, aby délku přiměřené lhůty určil. Tato žádost musí být současně oznámena straně žalované. Rozhodčí tribunál své rozhodnutí o lhůtě pro splnění požadavků rozhodnutí oznámí Unii a Spojenému království do 40 dnů ode dne podání žádosti.

3. V případě, že není možné znovu svolat původní rozhodčí tribunál nebo některé jeho členy k posouzení žádosti podle odstavce 2, ustaví se nový rozhodčí tribunál v souladu s článkem 171. Lhůta pro oznámení rozhodnutí je 60 dnů ode dne ustavení nového rozhodčího tribunálu.

4. Strana žalovaná písemně informuje stranu žalující o tom, jak postupuje při plnění požadavků rozhodnutí rozhodčího tribunálu podle článku 173 nejméně jeden měsíc před uplynutím přiměřené lhůty.

5. Přiměřenou lhůtu lze vzájemnou dohodou mezi Unií a Spojeným královstvím prodloužit.

ČLÁNEK 177

Přezkum opatření přijatých ke splnění požadavků rozhodnutí rozhodčího tribunálu

1. Strana žalovaná oznámí straně žalující před uplynutím přiměřené lhůty všechna opatření, která přijala za účelem splnění požadavků rozhodnutí rozhodčího tribunálu.

2. Pokud se na konci přiměřené lhůty strana žalující domnívá, že strana žalovaná nesplnila požadavky rozhodnutí rozhodčího tribunálu podle článku 173, může strana žalující písemně požádat původní rozhodčí tribunál, aby v dané záležitosti rozhodl. Rozhodčí tribunál své rozhodnutí oznámí Unii a Spojenému království do 90 dnů ode dne podání žádosti.

3. V případě, že není možné znovu svolat původní rozhodčí tribunál nebo některé jeho členy k posouzení žádosti podle odstavce 2, ustaví se nový rozhodčí tribunál v souladu s článkem 171. Lhůta pro oznámení rozhodnutí je 60 dnů ode dne ustavení nového rozhodčího tribunálu.

4. Vyvstane-li v souvislosti s věcí postoupenou rozhodčímu tribunálu podle odstavce 2 otázka výkladu pojmu práva Unie nebo otázka výkladu ustanovení práva Unie uvedeného v této dohodě, použije se obdobně článek 174.

ČLÁNEK 178

Dočasná nápravná opatření v případě nesplnění požadavků rozhodnutí

1. Pokud rozhodčí tribunál v souladu s čl. 177 odst. 2 rozhodne, že strana žalovaná nesplnila požadavky rozhodnutí rozhodčího tribunálu podle článku 173, může na žádost strany žalující uložit, že se straně žalující uhradí paušální částka nebo penále. Při určování výše paušální částky nebo penále rozhodčí tribunál zohlední závažnost nesplnění požadavků a související porušení povinnosti a dobu trvání nesplnění požadavků a souvisejícího porušení povinnosti.

2. Pokud strana žalovaná jeden měsíc po vydání rozhodnutí rozhodčího tribunálu podle odstavce 1 neuhradí jí uloženou paušální částku nebo penále nebo pokud šest měsíců po vydání rozhodnutí rozhodčího tribunálu podle čl. 177 odst. 2 strana žalovaná stále nesplnila požadavky rozhodnutí rozhodčího tribunálu podle článku 173, je strana žalující oprávněna poté, co to oznámí straně žalované, pozastavit plnění svých povinnosti vyplývajících:

a) z jakéhokoliv ustanovení této dohody s výjimkou ustanovení obsažených v části druhé nebo

b) z částí jakékoliv jiné dohody mezi Unií a Spojeným královstvím za podmínek, jež taková dohoda stanoví.

V oznámení se uvedou ustanovení, jež má strana žalující v úmyslu pozastavit. Před rozhodnutím o pozastavení částí dohody podle písmena b) strana žalující nejprve zváží, zda by pozastavení některého ustanovení této dohody v souladu s písmenem a) bylo na toto porušení vhodnou reakcí. Každé pozastavení musí být danému porušení povinnosti přiměřené, přičemž musí zohledňovat závažnost dotčeného porušení a práv, a je-li toto pozastavení založeno na skutečnosti, že strana žalovaná stále nesplnila požadavky rozhodnutí rozhodčího tribunálu podle článku 173, také to, zda bylo straně žalované uloženo penále a zda tato strana toto penále uhradila nebo je stále hradí.

Strana žalující může uplatnit pozastavení kdykoli, nejdříve však deset dnů ode dne oznámení, pokud strana žalovaná nepožádala o rozhodčí řízení podle odstavce 3.

3. Pokud se strana žalovaná domnívá, že rozsah pozastavení stanovený v oznámení podle odstavce 2 není přiměřený, může písemně požádat původní rozhodčí tribunál, aby v dané záležitosti rozhodl. Tato žádost musí být straně žalující oznámena před uplynutím desetidenní lhůty uvedené v odstavci 2. Rozhodčí tribunál své rozhodnutí oznámí Unii a Spojenému království do 60 dnů ode dne podání žádosti. Povinnosti nejsou pozastaveny, dokud rozhodčí tribunál své rozhodnutí neoznámí, a všechna pozastavení musí být s rozhodnutím rozhodčího tribunálu v souladu.

4. V případě, že není možné znovu svolat původní rozhodčí tribunál nebo některé jeho členy k posouzení žádosti podle odstavce 2, ustaví se nový rozhodčí tribunál v souladu s článkem 171. V těchto případech je lhůta pro oznámení rozhodnutí 90 dnů ode dne ustavení nového rozhodčího tribunálu.

5. Pozastavení povinností je dočasné a použije se pouze do doby, než je opatření, které není s ustanoveními této dohody v souladu, zrušeno či změněno tak, aby bylo s ustanoveními této dohody ve shodě, nebo dokud se Unie a Spojené království nedohodnou, že spor vyřeší jinak.

ČLÁNEK 179

Přezkum opatření přijatých po uplatnění dočasných nápravných opatření

1. Pokud strana žalující pozastavila povinnosti podle článku 178 nebo pokud rozhodčí tribunál uložil straně žalované penále v souladu s čl. 178 odst. 1, strana žalovaná straně žalující oznámí veškerá opatření, která přijala za účelem splnění požadavků rozhodnutí rozhodčího tribunálu, a svou žádost o ukončení pozastavení povinností, jež strana žalující uplatňuje, nebo platby penále.

2. Pokud se Unie a Spojené království do 45 dnů ode dne podání oznámení nedohodnou na tom, zda se strana žalovaná na základě oznámeného opatření nachází v souladu s ustanoveními této dohody, může kterákoli strana písemně požádat původní rozhodčí tribunál, aby v dané záležitosti rozhodl. Tato žádost musí být současně oznámena druhé straně. Rozhodčí tribunál své rozhodnutí oznámí Unii a Spojenému království a smíšenému výboru do 75 dnů od podání žádosti.

Pokud rozhodčí tribunál rozhodne, že strana žalovaná je v souladu s touto dohodou, nebo pokud strana žalující do 45 dnů od podání oznámení uvedeného v odstavci 1 nepožádá, aby původní rozhodčí tribunál v této záležitosti rozhodl:

a) pozastavení povinností se ukončí do patnácti dnů následujících buď po rozhodnutí rozhodčího tribunálu, nebo po uplynutí pětačtyřicetidenní lhůty;

b) platba penále se ukončí ke dni následujícímu buď po rozhodnutí rozhodčího tribunálu, nebo po uplynutí pětačtyřicetidenní lhůty.

3. V případě, že není možné znovu svolat původní rozhodčí tribunál nebo některé jeho členy k posouzení žádosti podle odstavce 2, ustaví se nový rozhodčí tribunál v souladu s článkem 171. Lhůta pro oznámení rozhodnutí je v tomto případě 90 dnů ode dne ustavení nového rozhodčího tribunálu.

4. Vyvstane-li v souvislosti s věcí postoupenou rozhodčímu tribunálu podle odstavce 2 otázka výkladu pojmu práva Unie nebo otázka výkladu ustanovení práva Unie uvedeného v této dohodě, použije se obdobně článek 174.

ČLÁNEK 180

Rozhodnutí rozhodčího tribunálu

1. Rozhodčí tribunál vynaloží veškeré úsilí, aby přijímal rozhodnutí na základě konsenzu. Pokud však není možné k rozhodnutí dospět cestou konsenzu, o sporné záležitosti se rozhodne většinovým hlasováním. V žádném případě se však nesouhlasná stanoviska členů rozhodčího tribunálu nezveřejňují.

2. Veškerá rozhodnutí rozhodčího tribunálu jsou pro Unii a Spojené království závazná. Rozhodnutí obsahuje zjištěný skutkový stav, použitelnost příslušných ustanovení této dohody a odůvodnění veškerých zjištění a závěrů. Unie a Spojené království zveřejňují úplná znění rozhodnutí rozhodčího tribunálu, s výhradou ochrany důvěrných informací.

ČLÁNEK 181

Členové rozhodčího tribunálu

1. Členové rozhodčího tribunálu musí být nezávislí, zastávat tuto funkci jako soukromé osoby a nejednat podle pokynů žádné organizace nebo vlády a dodržovat kodex chování stanovený v části B přílohy IX. Smíšený výbor může tento kodex chování změnit.

2. Členové rozhodčího tribunálu požívají ode dne jeho ustavení v souvislosti s úkony, které při výkonu svých funkcí v tomto rozhodčím tribunálu provádějí, imunitu před soudním řízením v Unii a ve Spojeném království.

HLAVA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 182

Protokoly a přílohy

Nedílnou součástí této dohody jsou Protokol o Irsku/Severním Irsku, Protokol týkající se výsostných oblastí na Kypru, Protokol o Gibraltaru a přílohy I až IX.

ČLÁNEK 183

Závazná znění a depozitář

Tato dohoda je sepsána v jediném vyhotovení v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, italském, irském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž znění ve všech těchto jazycích mají stejnou platnost.

Depozitářem této dohody je generální tajemník Rady.

ČLÁNEK 184

Jednání o budoucím vztahu

Unie a Spojené království vynaloží veškeré úsilí, aby v dobré víře a při plném respektování svých právních řádů podnikly kroky nezbytné k rychlému vyjednání dohod upravujících jejich budoucí vztah tak, jak je uvedeno v politickém prohlášení ze dne 25. listopadu 2018, a k provedení příslušných postupů nezbytných k ratifikaci nebo uzavření těchto dohod za účelem zajištění toho, aby se tyto dohody v co největším rozsahu použily od konce přechodného období.

ČLÁNEK 185

Vstup v platnost a použitelnost

Tato dohoda vstupuje v platnost jedním z níže uvedených dat, podle toho, které nastane dříve:

a) dnem následujícím po skončení lhůty stanovené v čl. 50 odst. 3 SEU a prodloužené Evropskou radou se souhlasem Spojeného království za předpokladu, že depozitář této dohody obdržel před tímto datem písemná oznámení Unie a Spojeného království o dokončení nezbytných vnitřních postupů;

b) prvním dnem měsíce následujícího poté, co depozitář této dohody obdržel poslední z písemných oznámení uvedených v písmenu a).

V případě, že depozitář této dohody neobdržel před koncem lhůty stanovené v čl. 50 odst. 3 SEU a prodloužené Evropskou radou se souhlasem Spojeného království písemná oznámení uvedená v písmenu a), nevstoupí tato dohoda v platnost.

V písemném oznámení podle prvního pododstavce může Unie s ohledem na každý členský stát, který upozorní na důvody v souvislosti se základními zásadami svého vnitrostátního práva, prohlásit, že během přechodného období mohou vykonávající justiční orgány tohoto členského státu odmítnout předání jeho státních příslušníků Spojenému království na základě evropského zatýkacího rozkazu i nad rámec důvodů pro odmítnutí výkonu evropského zatýkacího rozkazu uvedených v rámcovém rozhodnutí 2002/584/SVV. V tomto případě může Spojené království nejpozději jeden měsíc po obdržení prohlášení Unie prohlásit, že jeho vykonávající justiční orgány mohou odmítnout předání jeho státních příslušníků tomuto členskému státu.

Části druhá a třetí s výjimkou článku 19, čl. 34 odst. 1, článku 44 a čl. 96 odst. 1, jakož i hlava I části šesté a články 169 až 181 se použijí od konce přechodného období.

Protokol o Irsku/Severním Irsku se použije od konce přechodného období s výjimkou následujících ustanovení uvedeného protokolu, která se použijí ode dne vstupu této dohody v platnost:

– články 1, 2 a 3,

– poslední věta čl. 6 odst. 1 třetího pododstavce, čl. 6 odst. 1 čtvrtý pododstavec, poslední věta čl. 6 odst. 1 pátého pododstavce a čl. 6 odst. 1 šestý pododstavec,

– druhá věta čl. 6 odst. 2 prvního pododstavce,

– poslední věta čl. 12 odst. 2,

– ustanovení čl. 14 odst. 3,

– článek 16,

– ustanovení čl. 17 odst. 1 až 4 a odst. 6,

– článek 21,

– třetí věta čl. 4 odst. 3 a čl. 5 odst. 2 přílohy 2,

– druhá věta čl. 4 odst. 1, čl. 8 odst. 1 a první věta čl. 13 druhého pododstavce přílohy 3,

– ustanovení čl. 1 odst. 4 a čl. 2 odst. 3, poslední věta čl. 7 odst. 2 a čl. 8 první pododstavec přílohy 4 a

– první pododstavec přílohy 9.

Protokol týkající se výsostných oblastí Spojeného království Velké Británie a Severního Irska na Kypru se s výjimkou svého článku 11 použije od konce přechodného období.

Protokol o Gibraltaru se s výjimkou svého článku 1 přestane používat na konci přechodného období.

Dne ...

PROTOKOLY

PROTOKOL O IRSKU/SEVERNÍM IRSKU

Unie a Spojené království,

S OHLEDEM na historické vazby a trvalou povahu dvoustranného vztahu Irska a Spojeného království,

PŘIPOMÍNAJÍCE, že vystoupení Spojeného království z Unie představuje pro ostrov Irsko významnou a jedinečnou výzvu, a znovu potvrzujíce, že pozitivní výsledky, výhody a závazky mírového procesu budou mít i nadále prvořadý význam pro mír, stabilitu a usmíření na tomto ostrově,

UZNÁVAJÍCE, že pro jedinečné podmínky na ostrově Irsko je nutno hledat jedinečné řešení, aby bylo zajištěno spořádané vystoupení Spojeného království z Unie,

PŘIPOMÍNAJÍCE, že cílem Dohody o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii (dále jen „dohoda o vystoupení“), která je založena na článku 50 Smlouvy o EU, není vytvořit trvalý budoucí vztah mezi Unií a Spojeným královstvím,

PŘIPOMÍNAJÍCE, že Unie a Spojené království hodlají nahradit záložní řešení pro Severní Irsko následnou dohodou, která stanoví alternativní opatření k trvalému zajištění toho, aby na ostrově Irsko nevznikla tvrdá hranice,

S OHLEDEM na společný cíl Unie a Spojeného království spočívající ve vytvoření těsného budoucího vztahu, v jehož rámci bude zaveden ambiciózní celní režim založený na jednotném celním území stanoveném tímto protokolem a zároveň budou plně respektovány jejich právní řády,

POTVRZUJÍCE, že by měly být chráněny všechny části Velkopáteční neboli Belfastské dohody ze dne 10. dubna 1998 uzavřené mezi vládou Spojeného království, vládou Irska a dalšími účastníky vícestranných jednání (dále jen „dohoda z roku 1998“), která je připojena k britsko-irské dohodě uzavřené v tentýž den (dále jen „britsko-irská dohoda“), včetně následných prováděcích dohod a ujednání,

UZNÁVAJÍCE, že ústřední částí dohody z roku 1998 je spolupráce Severního Irska a Irska, která má zásadní význam pro dosažení usmíření a normalizace vztahů na ostrově Irsko, a připomínajíce úlohy, funkce a ochranná opatření Exekutivy Severního Irska, Shromáždění Severního Irska a Rady ministrů Severu a Jihu (včetně mezikomunitních ustanovení), jež dohoda z roku 1998 stanoví,

BEROUCE NA VĚDOMÍ, že právo Unie stanoví podpůrný rámec k ustanovením o právech, ochranných opatřeních a rovnosti příležitostí obsažených v dohodě z roku 1998,

UZNÁVAJÍCE, že irští občané žijící v Severním Irsku budou na základě svého občanství Unie nadále požívat práv, příležitostí a výhod, vykonávat je a mít k nim přístup a že tento protokol by měl respektovat práva, příležitosti a totožnost, jež jsou spojeny s občanstvím Unie v případě osob žijících v Severním Irsku, které si zvolily využít svého práva na irské občanství vymezené v příloze 2 britsko-irské dohody „Prohlášení k ustanovením čl. 1 bodu vi) ve vztahu k občanství“, a že by jím tato práva, příležitosti a totožnost neměly být dotčeny,

PŘIPOMÍNAJÍCE závazek Spojeného království k ochraně spolupráce mezi Severem a Jihem a jeho záruku, že zamezí vytvoření tvrdé hranice, včetně veškeré fyzické infrastruktury nebo souvisejících kontrol, a majíce na vědomí, že veškerá budoucí ujednání musí být s těmito zastřešujícími požadavky slučitelná,

BEROUCE NA VĚDOMÍ, že nic v tomto protokolu nebrání Spojenému království v zajištění neomezeného přístupu na trh v případě zboží přepravovaného ze Severního Irska do zbývající části vnitřního trhu Spojeného království,

ZDŮRAZŇUJÍCE společný cíl Unie a Spojeného království, jímž je v maximální možné míře zamezit provádění kontrol v přístavech a na letištích Severního Irska v souladu s platnými právními předpisy a s přihlédnutím k jejich příslušným regulačním režimům, jakož i k jejich provádění.

PŘIPOMÍNAJÍCE, že ve společné zprávě vyjednavačů Evropské unie a vlády Spojeného království o pokroku v první fázi jednání podle článku 50 Smlouvy o EU o spořádaném vystoupení Spojeného království z Evropské unie ze dne 8. prosince 2017 jsou nastíněny tři různé scénáře ochrany spolupráce mezi Severem a Jihem a způsobu, jak zamezit vytvoření tvrdé hranice, avšak že tento protokol je založen na třetím scénáři, který spočívá v zachování plného souladu s těmi pravidly vnitřního trhu Unie a její celní unie, jež v současnosti nebo v budoucnu podporují spolupráci mezi Severem a Jihem, celoostrovní hospodářství a ochranu dohody z roku 1998, a který se použije, pokud nedojde k dohodě o alternativním ujednání, v jehož rámci bude proveden jiný scénář,

BEROUCE NA VĚDOMÍ, že v souladu s článkem 132 dohody o vystoupení může být přechodné období po vzájemné dohodě prodlouženo,

PŘIPOMÍNAJÍCE, že Unie a Spojené království provedly mapování, které ukazuje, že spolupráce mezi Severem a Jihem do značné míry závisí na společném právním a politickém rámci Unie,

BEROUCE NA VĚDOMÍ, že vystoupení Spojeného království z Unie tudíž pro zachování a rozvoj spolupráce mezi Severem a Jihem představuje podstatné výzvy,

PŘIPOMÍNAJÍCE, že Spojené království je nadále zavázáno k ochraně a podpoře trvalé spolupráce mezi Severem a Jihem a Východem a Západem v celé řadě politických, hospodářských, bezpečnostních, společenských a zemědělských oblastí a rámců spolupráce, včetně trvalého fungování Prováděcích orgánů Severu a Jihu,

UZNÁVAJÍCE nutnost provést tento protokol tak, aby byly zachovány podmínky nezbytné pro trvalou spolupráci mezi Severem a Jihem, včetně případných nových ujednání v souladu s dohodou z roku 1998,

PŘIPOMÍNAJÍCE závazky Unie a Spojeného království k programům financování Severu a Jihu PEACE a INTERREG v rámci stávajícího víceletého finančního rámce a k zachování současného podílu finančních prostředků pro budoucí program,

POTVRZUJÍCE závazek Spojeného království k umožnění účinného a včasného tranzitu zboží, které se přes jeho území přepravuje z Irska do jiného členského státu nebo do třetí země a naopak,

ODHODLÁNI K TOMU, aby uplatňování tohoto protokolu mělo co nejmenší dopad na každodenní život komunit v Irsku a Severním Irsku,

PAMATUJÍCE NA TO, že musí být plně respektována práva a povinnosti Irska v rámci pravidel vnitřního trhu Unie a její celní unie,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k dohodě o vystoupení:

ČLÁNEK 1

Cíle a vztah k následné dohodě

1. Tímto protokolem nejsou dotčena ustanovení dohody z roku 1998 týkající se ústavního postavení Severního Irska a zásada souhlasu, která stanoví, že jakákoli změna tohoto postavení může být provedena pouze se souhlasem většiny jeho obyvatel.

2. Tento protokol respektuje základní funkce státu a územní celistvost Spojeného království.

3. Tento protokol stanoví ujednání nezbytná pro řešení jedinečných podmínek na ostrově Irsko, zachování podmínek nezbytných pro trvalou spolupráci mezi Severem a Jihem, zamezení vzniku tvrdé hranice a ochranu dohody z roku 1998 ve všech jejích rozměrech.

4. Cílem dohody o vystoupení není vytvořit trvalý vztah mezi Unií a Spojeným královstvím. Ustanovení tohoto protokolu se tudíž mají použít pouze dočasně s ohledem na závazky Unie a Spojeného království stanovené v čl. 2 odst. 1. Ustanovení tohoto protokolu se použijí, pokud nejsou zcela či zčásti nahrazena následnou dohodou.

ČLÁNEK 2

Následná dohoda

1. Unie a Spojené království vynaloží veškeré úsilí k tomu, aby do 31. prosince 2020 uzavřely dohodu, která tento protokol zcela nebo zčásti nahradí.

2. V jakékoli následné dohodě mezi Unií a Spojeným královstvím se uvedou části tohoto protokolu, které tato dohoda nahrazuje. Jakmile se po vstupu dohody o vystoupení v platnost začne následná dohoda mezi Unií a Spojeným královstvím používat, tento protokol se pak ode dne použitelnosti této následné dohody a v souladu s ustanoveními uvedené dohody, která stanoví účinek uvedené dohody na tento protokol, zcela nebo zčásti a bez ohledu na článek 20 nepoužije nebo přestane používat.

ČLÁNEK 3

Prodloužení přechodného období

Spojené království může s ohledem na pokrok při uzavírání dohody uvedené v čl. 1 odst. 4 a čl. 2 odst. 1 tohoto protokolu kdykoli přede dnem 1. července 2020 požádat o prodloužení přechodného období podle článku 126 dohody o vystoupení. Pokud Spojené království tuto žádost vznese, lze přechodné období prodloužit v souladu s článkem 132 dohody o vystoupení.

ČLÁNEK 4

Práva jednotlivců

1. Spojené království zajistí, aby jeho vystoupení z Unie nemělo za následek omezení práv, ochranných opatření nebo rovnosti příležitostí stanovených v části dohody z roku 1998 nazvané Práva, ochranná opatření a rovnost příležitostí, mimo jiné v oblasti ochrany proti diskriminaci zakotvené v ustanoveních práva Unie uvedených v příloze 1 tohoto protokolu, a provede tento odstavec prostřednictvím příslušných mechanismů.

2. Spojené království nadále umožňuje související činnost orgánů a institucí zřízených podle dohody z roku 1998, včetně Komise Severního Irska pro lidská práva, Komise pro rovnost Severního Irska a smíšeného výboru zástupců Komisí pro lidská práva Severního Irska a Irska, tím, že dodržuje lidská práva a normy v oblasti rovnosti.

ČLÁNEK 5

Společný prostor cestování

1. Spojené království a Irsko mohou i nadále mezi sebou upravovat pohyb osob mezi svými územími (dále jen „společný prostor cestování“), pokud práva fyzických osob udělená právem Unie zůstanou v plném rozsahu zachována.

2. Spojené království zajistí, aby se společný prostor cestování a s ním spojená práva a výsady mohly nadále uplatňovat, aniž by tím byly dotčeny povinnosti Irska podle práva Unie, zejména s ohledem na volný pohyb občanů Unie a jejich rodinných příslušníků na území, z území a v rámci území Irska, a to bez ohledu na jejich státní příslušnost.

ČLÁNEK 6

Jednotné celní území a pohyb zboží

1. Dokud nevstoupí v platnost budoucí vztah, vytvoří se mezi Unií a Spojeným královstvím jednotné celní území (dále jen „jednotné celní území“). Severní Irsko se tedy nachází na stejném celním území jako Velká Británie.

Jednotné celní území zahrnuje:

a) celní území Unie vymezené v článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013[1] a

b) celní území Spojeného království.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

Na veškerý obchod se zbožím mezi územími uvedenými ve druhém pododstavci a ve stanovených případech mezi jednotným celním územím a třetími zeměmi se použijí pravidla stanovená v příloze 2 tohoto protokolu. Aby bylo zajištěno zachování rovných podmínek, které jsou nezbytné pro řádné fungování tohoto odstavce, použijí se ustanovení uvedená v příloze 4 tohoto protokolu. Smíšený výbor může za účelem stanovení vyšších standardů pro tyto rovné podmínky přílohu 4 podle potřeby změnit.

Pro účely provádění tohoto odstavce přijme smíšený výbor přede dnem 1. července 2020 prováděcí pravidla týkající se obchodu se zbožím mezi oběma částmi jednotného celního území. Nebude-li toto rozhodnutí přijato přede dnem 1. července 2020, použije se příloha 3 tohoto protokolu.

Odchylně od třetího pododstavce se pravidla stanovená v přílohách 2 a 4 tohoto protokolu, jakož i pravidla uvedená ve čtvrtém pododstavci tohoto odstavce nevztahují na produkty rybolovu a akvakultury stanovené v příloze I nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013[1] (dále jen „produkty rybolovu a akvakultury“), pokud mezi Unií a Spojeným královstvím neexistuje použitelná dohoda o přístupu do teritoriálních vod a k rybolovným právům. V souladu s článkem 184 dohody o vystoupení vynaloží Unie a Spojené království veškeré úsilí k tomu, aby tuto dohodu uzavřely a ratifikovaly přede dnem 1. července 2020.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné organizaci trhů s produkty rybolovu a akvakultury a o změně nařízení Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 104/2000 (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 1).

Smíšený výbor může přijímat rozhodnutí pozměňující přílohu 3 tohoto protokolu, pokud jsou tyto změny nezbytné pro řádné fungování tohoto odstavce. Tato rozhodnutí nesmějí měnit podstatné prvky tohoto protokolu nebo dohody o vystoupení.

Druhým pododstavcem nejsou dotčena zvláštní ujednání stanovená v Protokolu o výsostných oblastech Spojeného království Velké Británie a Severního Irska na Kypru.

2. Na Spojené království a ve Spojeném království s ohledem na Severní Irsko (bez teritoriálních vod Spojeného království) se použijí právní předpisy vymezené v čl. 5 bodu 2 nařízení (EU) č. 952/2013. Smíšený výbor však stanoví podmínky, včetně podmínek kvantitativních, za nichž jsou některé produkty rybolovu a akvakultury dovážené na celní území Unie vymezené v článku 4 nařízení (EU) č. 952/2013 plavidly plujícími pod vlajkou Spojeného království a majícími přístav registrace v Severním Irsku osvobozeny od cla.

Na Spojené království a ve Spojeném království s ohledem na Severní Irsko se rovněž použijí ustanovení práva Unie uvedená v příloze 5 tohoto protokolu za podmínek, jež jsou v uvedené příloze stanoveny.

Na Spojené království a ve Spojeném království s ohledem na Severní Irsko se použijí články 30 a 110 Smlouvy o fungování EU. Mezi Unií a Severním Irskem jsou zakázána množstevní omezení vývozu a dovozu.

ČLÁNEK 7

Ochrana vnitřního trhu Spojeného království

1. Nic v tomto protokolu nebrání Spojenému království v zajištění neomezeného přístupu na trh v případě zboží přepravovaného ze Severního Irska do zbývající části vnitřního trhu Spojeného království. Ustanovení práva Unie, jejichž použitelnost tento protokol stanoví a která zakazují nebo omezují vývoz zboží, se použijí pouze na obchod mezi územími uvedenými v čl. 6 odst. 1 druhém pododstavci v rozsahu striktně vyžadovaném jakýmikoli mezinárodními závazky Unie. Spojené království zajistí plnou ochranu podle mezinárodních požadavků a závazků, které mají pro zákazy a omezení vývozu zboží z Unie do třetích zemí stanovené v právu Unie význam.

2. Vzhledem k tomu, že Severní Irsko je nedílnou součástí vnitřního trhu Spojeného království, vynaloží Unie a Spojené království veškeré úsilí k tomu, aby v souladu s platnými právními předpisy a s přihlédnutím k jejich příslušným regulačním režimům, jakož i k jejich provádění usnadnily obchod mezi tou částí území Spojeného království, na niž se vztahuje nařízení (EU) č. 952/2013 na základě čl. 6 odst. 2 tohoto protokolu, a dalšími částmi území Spojeného království. Smíšený výbor provádí neustálý přezkum uplatňování tohoto odstavce a přijímá vhodná doporučení, aby v co největším rozsahu zamezil kontrolám v přístavech a na letištích Severního Irska.

3. Nic v tomto protokolu nebrání tomu, aby výrobek pocházející ze Severního Irska byl při svém uvedení na trh ve Velké Británii prezentován jako výrobek pocházející ze Spojeného království.

4. Nic v tomto protokolu nemá vliv na právo Spojeného království, které upravuje uvádění zboží ze Severního Irska na trh v jiných částech Spojeného království, je-li toto zboží v souladu s technickými předpisy, posudky, registracemi, osvědčeními, schváleními nebo povoleními, na něž se vztahují ustanovení práva Unie uvedená v příloze 5 tohoto protokolu, nebo vztahují-li se na jejich základě na toto zboží nějaké výhody.

ČLÁNEK 8

Technické předpisy, posudky, registrace, osvědčení, schválení a povolení

1. Aniž jsou dotčena ustanovení práva Unie uvedená v příloze 5 tohoto protokolu, je legálnost uvádění zboží na trh v Severním Irsku upravena právem Spojeného království, jakož i – pokud jde o zboží dovážené z Unie – články 34 a 36 Smlouvy o fungování EU.

2. Pokud ustanovení práva Unie, jejichž použitelnost tento protokol stanoví, vyžadují uvedení členského státu, a to i ve zkrácené formě, na označeních, štítcích, etiketách nebo jakýmikoli jinými prostředky, je Spojené království s ohledem na Severní Irsko označeno jako „UK(NI)“ nebo „United Kingdom (Northern Ireland)“. Pokud ustanovení práva Unie, jejichž použitelnost tento protokol stanoví, vyžadují označení v podobě číselného kódu, je Spojené království s ohledem na Severní Irsko označeno odlišitelným číselným kódem.

3. Odchylně od čl. 15 odst. 1 tohoto protokolu a od článku 7 dohody o vystoupení platí, že pokud jde o uznávání technických předpisů, posudků, registrací, osvědčení, schválení a povolení vydaných nebo provedených orgány jiného členského státu nebo subjektem usazeným v jiném členském státě, nepovažují se odkazy na členské státy v ustanoveních práva Unie, jejichž použitelnost tento protokol stanoví, za odkazy na Spojené království s ohledem na Severní Irsko, pokud jde o technické předpisy, posudky, registrace, osvědčení, schválení a povolení vydané nebo provedené orgány Spojeného království nebo subjekty usazenými ve Spojeném království.

První pododstavec se nepoužije na registrace, certifikace, schválení a povolení provozoven, zařízení nebo prostor v Severním Irsku vydané nebo provedené příslušnými orgány Spojeného království, u nichž tato registrace, certifikace, schválení nebo povolení může vyžadovat kontrolu těchto provozoven, zařízení nebo prostor.

První pododstavec se nevztahuje na veterinární osvědčení ani úřední návěsky pro rozmnožovací materiál rostlin požadované v ustanoveních práva Unie, jejichž použitelnost tento protokol stanoví.

Prvním pododstavcem není dotčena platnost posudků, registrací, osvědčení, schválení a povolení, které na základě ustanovení práva Unie, jejichž použitelnost tento protokol stanoví, vydaly nebo provedly příslušné orgány Spojeného království nebo subjekty usazené ve Spojeném království, v Severním Irsku. Každé označení shody, logo nebo jiné podobné označení požadované podle ustanovení práva Unie, jejichž použitelnost tento protokol stanoví, a umístěné hospodářskými subjekty na základě posudku, registrace, osvědčení, schválení nebo povolení vydaného příslušnými orgány Spojeného království nebo subjekty usazenými ve Spojeném království je doprovázeno údajem „UK(NI)“.

Spojené království s ohledem na Severní Irsko nesmí zahájit námitkové řízení, ochranný postup nebo rozhodčí řízení stanovené v ustanoveních práva Unie, jejichž použitelnost tento protokol stanoví, pokud se toto řízení nebo postup týkají technických předpisů, norem, posudků, registrací, osvědčení, schválení a povolení vydaných nebo provedených příslušnými orgány členských států nebo subjekty usazenými v členských státech.

První pododstavec nebrání tomu, aby kvalifikovaná osoba v Severním Irsku provedla zkoušku šarže léčivého přípravku dovezeného do Severního Irska nebo vyrobeného v Severním Irsku a uvolnila jej do oběhu.

ČLÁNEK 9

DPH a spotřební daň

Na Spojené království a ve Spojeném království s ohledem na Severní Irsko se použijí ustanovení práva Unie týkající se zboží, jež jsou uvedena v příloze 6 tohoto protokolu.

Smíšený výbor pravidelně projednává provádění tohoto článku a podle potřeby přijímá nezbytná opatření k jeho řádnému uplatňování.

ČLÁNEK 10

Zemědělství a životní prostředí

Na Spojené království a ve Spojeném království s ohledem na Severní Irsko se použijí ustanovení práva Unie uvedená v příloze 5 tohoto protokolu za podmínek, jež jsou v uvedené příloze stanoveny.

ČLÁNEK 11

Jednotný trh s elektřinou

Na Spojené království a ve Spojeném království s ohledem na Severní Irsko se použijí ustanovení práva Unie upravující velkoobchodní trhy s elektřinou, jež jsou uvedena v příloze 7 tohoto protokolu, za podmínek, jež jsou v uvedené příloze stanoveny.

ČLÁNEK 12

Státní podpora

1. Na Spojené království se použijí ustanovení práva Unie uvedená v příloze 8 tohoto protokolu, mimo jiné s ohledem na opatření na podporu výroby zemědělských produktů a obchodu s nimi v Severním Irsku, pokud jde o opatření, která mají vliv na ten obchod mezi částí území Spojeného království, na něž se vztahuje nařízení (EU) č. 952/2013 na základě čl. 6 odst. 2 tohoto protokolu, a Unií, na který se vztahuje tento protokol.

2. Bez ohledu na odstavec 1 se ustanovení práva Unie, jež jsou v daném odstavci uvedena, nepoužijí s ohledem na opatření přijatá orgány Spojeného království na podporu výroby zemědělských produktů a obchodu s nimi v Severním Irsku až do stanovené maximální celkové roční výše podpory a za předpokladu, že stanovený minimální procentní podíl této podpory, na niž se vztahuje výjimka, splňuje ustanovení přílohy 2 Dohody WTO o zemědělství. Stanovení maximální celkové roční výše podpory, na niž se vztahuje výjimka, a minimální procentní podíl se řídí postupy stanovenými v příloze 9.

3. Pokud Evropská komise zkoumá informace týkající se některého opatření orgánů Spojeného království, které může představovat protiprávní podporu, na niž se vztahuje odstavec 1, zajistí, aby bylo Spojené království o postupu a výsledku přezkumu tohoto opatření v úplnosti a pravidelně informováno.

Evropská komise a nezávislý orgán uvedený v článku 9 přílohy 4 stanoví správní opatření nezbytná k řádnému provádění tohoto článku a části čtvrté přílohy 4 a tato opatření průběžně přezkoumávají.

ČLÁNEK 13

Další oblasti spolupráce mezi Severem a Jihem

1. Ve shodě s ujednáními stanovenými v čl. 6 odst. 2 a článcích 7 až 12 a v plném souladu s právem Unie je tento protokol prováděn a uplatňován tak, aby byly zachovány podmínky nezbytné pro trvalou spolupráci mezi Severem a Jihem, mimo jiné v oblasti životního prostředí, zdravotnictví, zemědělství, dopravy, vzdělávání a cestovního ruchu, jakož i v oblasti energetiky, telekomunikací, vysílání, vnitrozemského rybolovu, spravedlnosti a bezpečnosti, vysokoškolského vzdělávání a sportu.

V plném souladu s právem Unie mohou Spojené království a Irsko nadále přistupovat k novým ujednáním, která vycházejí z ustanovení dohody z roku 1998, i v jiných oblastech spolupráce mezi Severem a Jihem na ostrově Irsko.

2. Smíšený výbor soustavně přezkoumává míru, v níž provádění a uplatňování tohoto protokolu zachovává podmínky nezbytné pro spolupráci mezi Severem a Jihem. Smíšený výbor může v tomto ohledu vydávat Unii a Spojenému království vhodná doporučení, mimo jiné na základě doporučení specializovaného výboru.

ČLÁNEK 14

Provádění, uplatňování, dohled a prosazování

1. Aniž je dotčen odstavec 4, jsou za provádění a uplatňování ustanovení práva Unie, jejichž použitelnost tento protokol stanoví, ve vztahu ke Spojenému království a ve Spojeném království s ohledem na Severní Irsko odpovědné orgány Spojeného království.

2. Aniž je dotčen odstavec 4, mají zástupci Unie právo účastnit se jakékoliv činnosti orgánů Spojeného království v souvislosti s prováděním a uplatňováním ustanovení práva Unie, jejichž použitelnost tento protokol stanoví, a Spojené království na požádání poskytne veškeré příslušné informace, jež se této činnosti týkají. Spojené království tuto účast zástupců Unie umožní a požadované informace jim poskytne. Pokud zástupce Unie požádá orgány Spojeného království, aby v jednotlivých případech provedly na základě řádně udaných důvodů kontrolní opatření, orgány Spojeného království tato kontrolní opatření provedou.

3. Praktická pracovní ujednání týkající se výkonu práv zástupců Unie uvedených v odstavci 2 určí smíšený výbor na návrh specializovaného výboru.

4. Pokud jde o čl. 6 odst. 2 a články 8 až 12 tohoto protokolu, jakož i čl. 7 odst. 1 přílohy 4 tohoto protokolu s ohledem na opatření členských států, mají orgány, instituce a jiné subjekty Unie ve vztahu ke Spojenému království a k fyzickým a právnickým osobám, které mají na území Spojeného království bydliště nebo jsou na něm usazeny, pravomoci, jež jsou jim svěřeny právem Unie. Zejména Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc, jež v tomto ohledu stanoví Smlouvy. V tomto ohledu se na Spojené království a ve Spojeném království použije čl. 267 druhý a třetí pododstavec Smlouvy o fungování EU.

5. Akty orgánů, institucí a jiných subjektů Unie přijaté v souladu s odstavcem 4 mají s ohledem na Spojené království a ve Spojeném království stejné právní účinky jako v rámci Unie a jejích členských států.

6. Když advokáti oprávnění k výkonu advokacie před soudy Spojeného království zastupují účastníka řízení nebo mu jsou nápomocni v souvislosti se správními řízeními vyplývajícími z výkonu pravomocí orgánů, institucí a jiných subjektů Unie podle odstavce 4, pohlíží se na ně v každém ohledu jako na advokáty oprávněné k výkonu advokacie před soudy členských států, kteří účastníka řízení v souvislosti s těmito správními řízeními zastupují nebo mu jsou nápomocni.

7. Ve věcech předložených Soudnímu dvoru Evropské unie podle odstavce 4:

a) se Spojené království může účastnit jednání před Soudním dvorem Evropské unie stejně jako členský stát;

b) mohou advokáti oprávnění k výkonu advokacie před soudy Spojeného království při těchto jednáních zastupovat účastníka řízení nebo mu být nápomocni před Soudním dvorem Evropské unie, přičemž se na ně v každém ohledu pohlíží jako na advokáty oprávněné k výkonu advokacie před soudy členských států, kteří zastupují účastníka řízení nebo mu jsou nápomocni před Soudním dvorem Evropské unie.

ČLÁNEK 15

Společná ustanovení

1. Pro účely tohoto protokolu se jakýkoliv odkaz na Spojené království v platných ustanoveních dohody o vystoupení vykládá jako odkaz na Spojené království, popřípadě na Spojené království s ohledem na Severní Irsko.

Bez ohledu na jakákoli další ustanovení tohoto protokolu se jakýkoli odkaz na území vymezené v článku 4 nařízení (EU) č. 952/2013 uvedený v platných ustanoveních dohody o vystoupení a tohoto protokolu, jakož i v ustanoveních práva Unie, jejichž použitelnost pro Spojené království a ve Spojeném království s ohledem na Severní Irsko tento protokol stanoví, vykládá tak, že zahrnuje část území Spojeného království, na kterou se vztahuje nařízení (EU) č. 952/2013 na základě čl. 6 odst. 2 tohoto protokolu.

Pro účely čl. 6 odst. 1 prvního pododstavce má termín „celní území“ stejný význam jako v článku XXIV Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994.

Hlavy I a III části třetí a část šestá dohody o vystoupení se použijí, aniž jsou dotčena ustanovení tohoto protokolu.

2. Pro účely tohoto protokolu se rozumí:

– „třetí zemí“ země nebo území, která nebo které nepatří k celním územím uvedeným v čl. 6 odst. 1 druhém pododstavci,

– „částí jednotného celního území“ buď celní území Unie vymezené v článku 4 nařízení (EU) č. 952/2013, nebo celní území Spojeného království.

3. Bez ohledu na čl. 4 odst. 4 a 5 dohody o vystoupení se ustanovení tohoto protokolu, která odkazují na právo Unie nebo na jeho pojmy či ustanovení, vykládají při svém provádění a uplatňování ve shodě s příslušnou judikaturou Soudního dvora Evropské unie.

4. Bez ohledu na čl. 6 odst. 1 dohody o vystoupení, a není-li stanoveno jinak, platí, že pokud tento protokol odkazuje na akt Unie, považuje se odkaz na tento akt za odkaz na akt Unie v pozměněném nebo nahrazeném znění.

5. Pokud Unie přijme nový akt, který spadá do oblasti působnosti tohoto protokolu, ale který nepozměňuje ani nenahrazuje akt Unie uvedený v přílohách tohoto protokolu, Unie o přijetí tohoto aktu informuje Spojené království ve smíšeném výboru. Na žádost Unie nebo Spojeného království uspořádá smíšený výbor výměnu názorů na důsledky nově přijatého aktu pro řádné fungování tohoto protokolu do šesti týdnů od vznesení žádosti.

Poté, co Unie informuje Spojené království ve smíšeném výboru, smíšený výbor v co nejkratší přiměřené lhůtě:

a) přijme rozhodnutí, kterým nově přijatý akt doplní do příslušné přílohy tohoto protokolu, nebo

b) nelze-li se na doplnění nově přijatého aktu do příslušné přílohy tohoto protokolu dohodnout, přezkoumá všechny další možnosti, jak zachovat řádné fungování tohoto protokolu, a přijme jakékoli rozhodnutí, jež je za tímto účelem nezbytné.

Pokud smíšený výbor nepřijme rozhodnutí podle druhého pododstavce v přiměřené lhůtě, Unie má po oznámení Spojenému království právo přijmout vhodná nápravná opatření. Tato opatření vstoupí v platnost nejdříve šest měsíců poté, co Unie informuje Spojené království v souladu s prvním pododstavcem, avšak tato opatření v žádném případě nenabydou účinnosti dříve než v den, k němuž je nově přijatý akt proveden v Unii.

6. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku a od článku 7 dohody o vystoupení platí, že pokud Unie nepovažuje plný nebo částečný přístup Spojeného království, popřípadě přístup Spojeného království s ohledem na Severní Irsko za zcela nezbytný k tomu, aby Spojené království mohlo splnit své povinnosti podle tohoto protokolu, mimo jiné proto, že přístup k příslušným informacím nelze umožnit prostřednictvím pracovní skupiny uvedené v článku 17 tohoto protokolu ani žádnými jinými praktickými prostředky, nevykládají se s ohledem na přístup k jakékoli síti, informačnímu systému nebo databázi zřízené na základě práva Unie odkazy na členské státy a příslušné orgány členských států v ustanoveních práva Unie, jejichž použitelnost tento protokol stanoví, tak, že zahrnují Spojené království, popřípadě Spojené království s ohledem na Severního Irsko.

7. Orgány Spojeného království nejednají jako vedoucí orgány v rámci postupů posuzování rizik, šetření, schvalování a povolování stanovených právem Unie, jehož použitelnost tento protokol stanoví.

8. Na tento protokol se použijí články 346 a 347 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o opatření přijatá členským státem nebo Spojeným královstvím s ohledem na Severní Irsko.

ČLÁNEK 16

Specializovaný výbor

Výbor pro otázky provádění Protokolu o Irsku/Severním Irsku, zřízený článkem 165 dohody o vystoupení (dále jen „specializovaný výbor“):

a) napomáhá provádění a uplatňování tohoto protokolu;

b) zkoumá návrhy týkající se provádění a uplatňování tohoto protokolu ze strany Rady ministrů Severu a Jihu a Prováděcích orgánů Severu a Jihu, zřízených podle dohody z roku 1998;

c) posuzuje veškeré záležitosti s významem pro článek 4 tohoto protokolu, na něž jej upozornila Komise Severního Irska pro lidská práva, Komise pro rovnost Severního Irska a smíšený výbor zástupců Komisí pro lidská práva Severního Irska a Irska;

d) projednává jakýkoli bod vznesený Unií nebo Spojeným královstvím, který má pro tento protokol význam a vede k obtížím, a

e) vydává doporučení smíšenému výboru týkající se fungování tohoto protokolu.

ČLÁNEK 17

Smíšená poradní pracovní skupina

1. Zřizuje se smíšená poradní pracovní skupina (dále jen „pracovní skupina“) pro provádění tohoto protokolu. Skupina slouží jako fórum pro výměnu informací a vzájemné konzultace.

2. Pracovní skupina sestává ze zástupců Unie a Spojeného království a své funkce vykonává pod dohledem specializovaného výboru, kterému podává zprávy. Pracovní skupina nemá jinou pravomoc přijímat závazná rozhodnutí než pravomoc přijmout svůj jednací řád podle odstavce 6.

3. V rámci pracovní skupiny:

a) si Unie a Spojené království vyměňují včas informace o plánovaných, navržených a přijatých příslušných prováděcích opatřeních týkajících se aktů Unie uvedených v přílohách tohoto protokolu;

b) Unie informuje Spojené království o plánovaných aktech Unie, které spadají do oblasti působnosti tohoto protokolu, včetně aktů Unie, jimiž se mění či nahrazují akty Unie uvedené v přílohách tohoto protokolu;

c) Unie poskytuje Spojenému království veškeré informace, které považuje za důležité pro to, aby Spojené království mohlo zcela splnit své povinnosti podle tohoto protokolu, a

d) Spojené království poskytuje Unii veškeré informace, které si členské státy musí poskytovat navzájem nebo které musí poskytovat orgánům, institucím nebo jiným subjektům Unie v souladu s akty Unie uvedenými v přílohách tohoto protokolu.

4. Pracovní skupině spolupředsedá Unie a Spojené království.

5. Pracovní skupina se schází nejméně jednou za měsíc, pokud se Unie a Spojené království nerozhodnou po vzájemné dohodě jinak. V případě potřeby si Unie a Spojené království mohou mezi zasedáními vyměňovat informace uvedené v odst. 3 písm. c) a d).

6. Pracovní skupina přijme po vzájemné dohodě svůj jednací řád.

7. Unie zajistí, aby veškerá stanoviska, jež Spojené království v pracovní skupině vyjádřilo, a veškeré informace, které Spojené království v pracovní skupině poskytlo, včetně technických a vědeckých údajů, byly bez zbytečného odkladu sděleny příslušným orgánům, institucím a jiným subjektům Unie.

ČLÁNEK 18

Ochranná opatření

1. Pokud uplatňování tohoto protokolu povede k vážným hospodářským či společenským obtížím nebo obtížím v oblasti životního prostředí, jež by mohly přetrvat, anebo k přesměrování obchodu, mohou Unie nebo Spojené království jednostranně přijmout vhodná ochranná opatření. Tato ochranná opatření jsou omezena co do svého rozsahu a doby trvání s ohledem na to, co je nezbytně nutné k nápravě situace. Přednostně je třeba volit taková opatření, která co nejméně naruší fungování tohoto protokolu.

2. Pokud ochranné opatření přijaté Unií nebo případně Spojeným královstvím v souladu s odstavcem 1 vytvoří nerovnováhu práv a povinností podle tohoto protokolu, Unie nebo případně Spojené království může přijmout taková přiměřená opatření k obnovení rovnováhy, jaká jsou k odstranění nerovnováhy nezbytně nutná. Přednostně je třeba volit taková opatření, která co nejméně naruší fungování tohoto protokolu.

3. Ochranná opatření a opatření k obnovení rovnováhy přijatá podle odstavců 1 a 2 se řídí postupy stanovenými v příloze 10 tohoto protokolu.

ČLÁNEK 19

Ochrana finančních zájmů

Unie a Spojené království bojují proti podvodům a jakémukoli jinému protiprávnímu jednání, které ovlivňuje finanční zájmy Unie nebo finanční zájmy Spojeného království.

ČLÁNEK 20

Přezkum

Pokud Unie nebo Spojené království kdykoli po skončení přechodného období usoudí, že tento protokol již není zcela nebo zčásti nezbytný k dosažení cílů stanovených v čl. 1 odst. 3, a že by se měl přestat zcela nebo zčásti používat, může to s uvedením důvodů oznámit druhé straně.

Do šesti měsíců od tohoto oznámení se smíšený výbor sejde na ministerské úrovni, aby oznámení posoudil s ohledem na všechny cíle uvedené v článku 1. Smíšený výbor může požádat o stanovisko orgány zřízené dohodou z roku 1998.

Jestliže se Unie a Spojené království v návaznosti na posouzení uvedené v druhém pododstavci a v plném souladu s článkem 5 dohody o vystoupení v rámci smíšeného výboru společně rozhodnou, že protokol již není zcela nebo zčásti k dosažení jeho cílů nezbytný, protokol se přestane zcela nebo zčásti používat. V tomto případě vydá smíšený výbor Unii a Spojenému království doporučení o nezbytných opatřeních, přičemž zohlední povinnosti stran dohody z roku 1998.

ČLÁNEK 21

Přílohy

Nedílnou součástí tohoto protokolu jsou přílohy 1 až 10.

PŘÍLOHA 1

USTANOVENÍ PRÁVA UNIE PODLE ČL. 4 ODST. 1

– Směrnice Rady 2004/113/ES ze dne 13. prosince 2004, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování[1]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání[2]

– Směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ[3]

– Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání[4]

1 Úř. věst. L 373, 21.12.2004, s. 37.
2 Úř. věst. L 204, 26.7.2006, s. 23.
3 Úř. věst. L 180, 19.7.2000, s. 22.
4 Úř. věst. L 303, 2.12.2000, s. 16.

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/41/EU ze dne 7. července 2010 o uplatňování zásady rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné a o zrušení směrnice Rady 86/613/EHS[1]

– Směrnice Rady 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení[2]

_____

[1] Úř. věst. L 180, 15.7.2010, s. 1.
[2] Úř. věst. L 6, 10.1.1979, s. 24.

PŘÍLOHA 2

ČLÁNEK 1

Oblast působnosti

1. Za podmínek stanovených v čl. 6 odst. 1 tohoto protokolu se tato příloha vztahuje na veškeré zboží:

a) vyrobené na celním území Unie nebo na celním území Spojeného království, včetně zboží zcela nebo částečně získaného nebo vyrobeného z produktů pocházejících z třetích zemí, které jsou ve volném oběhu na celním území Unie nebo na celním území Spojeného království; nebo

b) pocházející ze třetích zemí a ve volném oběhu na celním území Unie nebo na celním území Spojeného království;

c) získané nebo vyrobené na celním území Unie nebo na celním území Spojeného království, při jehož výrobě byly použity produkty pocházející ze třetích zemí, které nejsou ve volném oběhu na celním území Unie ani na celním území Spojeného království, pokud byly splněny dovozní formality a pokud veškerá cla nebo poplatky s rovnocenným účinkem splatné v případě tohoto zboží nebo produktů ze třetích zemí použitých při jeho výrobě byly vybrány ve vyvážející části jednotného celního území.

Pojem „zcela získané“ v písmenu a) má stejný význam na celním území Spojeného království jako na celním území Unie.

2. Zboží ze třetích zemí se považuje za zboží ve volném oběhu na celním území Unie nebo na celním území Spojeného království, pokud byly splněny dovozní formality a pokud veškerá splatná cla nebo poplatky s rovnocenným účinkem byly vybrány Unií nebo Spojeným královstvím v jejich příslušné části jednotného celního území a pokud v případě tohoto zboží nedošlo k úplné nebo částečné náhradě těchto cel nebo poplatků.

3. Pokud jde o zboží získané nebo vyrobené na celním území Unie nebo na celním území Spojeného království, při jehož výrobě byly použity produkty pocházející ze třetích zemí, které nejsou ve volném oběhu na celním území Unie ani na celním území Spojeného království, avšak na něž se nevztahuje odst. 1 písm. c), dovážející část jednotného celního území uplatní celní předpisy platné pro zboží ze třetích zemí.

ČLÁNEK 2

Obchod mezi částmi jednotného celního území

1. Mezi částmi jednotného celního území jsou zakázána dovozní a vývozní cla a jakékoli poplatky s rovnocenným účinkem. Tento zákaz se vztahuje také na cla fiskální povahy.

Poplatky za provádění celních kontrol nebo za jakékoli jiné uplatnění celních předpisů mezi částmi jednotného celního území se považují za poplatky s rovnocenným účinkem se cly. Lze však uvalit poplatky nebo vyžadovat úhradu nákladů v případech, kdy celní orgány poskytují zvláštní služby, a to zejména:

a) je-li vyžádána, přítomnost celních úředníků mimo stanovené úřední hodiny nebo v prostorách jiných než v prostorách celního úřadu;

b) analýzy nebo znalecké posudky týkající se zboží a poštovní poplatky za vrácení zboží žadateli, zejména pokud jde o přijatá rozhodnutí nebo informace poskytnuté po podání žádosti;

c) kontrolu nebo odběr vzorků zboží pro účely ověřování, nebo zničení zboží, pokud vznikají jiné náklady než náklady na využití celních úředníků;

d) výjimečná kontrolní opatření, jsou-li s ohledem na povahu zboží nebo na potenciální riziko nezbytná.

2. Články III, V a článek XI Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994 („GATT 1994“) se začleňují do tohoto protokolu, stávají se jeho součástí a mezi částmi jednotného celního území se použijí obdobně.

3. Pravidla stanovená v této příloze nevylučují zákazy nebo omezení dovozu, vývozu nebo zboží v tranzitu, jsou-li tyto zákazy nebo omezení odůvodněné veřejnou mravností, veřejným pořádkem nebo veřejnou bezpečností, ochranou zdraví a života lidí, zvířat nebo rostlin, ochranou národního bohatství, které má uměleckou, historickou nebo archeologickou hodnotu, a ochranou průmyslového nebo obchodního vlastnictví. Tyto zákazy nebo omezení však nesmějí sloužit jako prostředky svévolné diskriminace nebo zastřeného omezování obchodu mezi částmi jednotného celního území.

4. Žádné ustanovení této přílohy se nevykládá tak, aby:

a) po Unii nebo Spojeném království požadovalo poskytnutí informací či přístupu k informacím, jejichž zveřejnění je podle nich v rozporu s jejich zásadními bezpečnostními zájmy; nebo

b) bránilo Unii nebo Spojenému království v přijetí opatření, jež považuje za nezbytné k ochraně svých zásadních bezpečnostních zájmů:

i) v souvislosti s výrobou zbraní, střeliva a vojenského materiálu nebo s obchodem s nimi nebo v souvislosti s touto výrobou nebo obchodem s jiným zbožím a materiály, které se provádějí přímo nebo nepřímo za účelem zásobování vojenského zařízení;

ii) v souvislosti se štěpnými a termonukleárními materiály nebo materiály, které slouží k jejich výrobě; nebo

iii) jež jsou přijata v době války nebo jiné mimořádné situace v mezinárodních vztazích; nebo

c) bránilo Unii nebo Spojenému království v přijetí veškerých opatření za účelem zachování mezinárodního míru a bezpečnosti.

ČLÁNEK 3

Celní sazebník platný pro obchod se třetími zeměmi

1. Spojené království sladí cla a pravidla platná na jeho celním území:

   a) se společným celním sazebníkem Unie, jak je stanoveno v čl. 56 odst. 2 nařízení (EU) č. 952/2013;

   b) s pravidly Unie o původu zboží, jak je stanoveno v hlavě II kapitole 2 nařízení (EU) č. 952/2013, a

   c) s pravidly Unie o celní hodnotě, jak je stanoveno v hlavě II kapitole 3 nařízení (EU) č. 952/2013.

2. Spojené království za žádných okolností nesmí:

   a) na svém celním území uplatňovat na jakékoli zboží nebo jakýkoli dovoz ze třetí země celní sazebník, který je nižší než společný celní sazebník; nebo

b) uplatňovat nebo poskytovat na svém celním území celní preference jakémukoli zboží na základě pravidel původu, jež jsou odlišná od pravidel upravujících poskytování těchto preferencí stejnému zboží Unií na jejím celním území.

3. Bez předchozí dohody ve smíšeném výboru nesmí Spojené království na svém celním území uplatňovat nebo poskytovat jakékoli kvóty, celní kvóty nebo pozastavení cel.

4. Spojené království bude o veškerých rozhodnutích přijatých Unií ke změně společného celního sazebníku, k pozastavení nebo opětovnému zavedení cel a o veškerých rozhodnutích týkajících se kvót, celních kvót nebo pozastavení cel informováno s dostatečným předstihem, aby mohlo svá pravidla s uvedenými rozhodnutími sladit. V případě potřeby mohou být ve smíšeném výboru vedeny konzultace.

ČLÁNEK 4

Obchodní politika

1. Jednotné celní území dodržuje příslušná ustanovení článku XXIV dohody GATT 1994. Za tímto účelem Spojené království sladí obchodní politiku uplatňovanou na svém celním území se společnou obchodní politikou Unie v míře nezbytné pro zajištění použitelnosti čl. 6 odst. 1 tohoto protokolu a článku 3 této přílohy a uplatněním jiných obchodních opatření než cel, zejména opatření spadajících pod čl. XI odst. 1 dohody GATT 1994, jež jsou v podstatě stejná jako opatření Unie.

2. Spojené království zajistí, aby v případě produktů podle čl. 6 odst. 1 tohoto protokolu byly jeho listiny koncesí a závazků uvedené v článku II dohody GATT 1994 plně sladěny s listinami Unie a aby závazky týkající se celních kvót byly slučitelné se závazky Unie a splňovaly ustanovení článku 3 této přílohy. Unie a Spojené království se dohodly na spolupráci v záležitostech WTO týkajících se rozdělení celních kvót WTO a v míře nezbytné pro fungování jednotného celního území.

3. Režim Unie na ochranu obchodu, jakož i systém všeobecných celních preferencí Unie („systém GSP“) se vztahují na obě části jednotného celního území. Unie se Spojeným královstvím konzultuje veškerá opatření na ochranu obchodu nebo opatření v rámci systému GSP, jejichž přijetí zvažuje. Nejméně šest měsíců před koncem přechodného období stanoví smíšený výbor postupy pro použití tohoto odstavce.

ČLÁNEK 5

Správní spolupráce

1. Kromě konkrétní spolupráce stanovené v příloze 3 tohoto protokolu si správní orgány Unie, včetně jejích členských států, a Spojeného království, jež jsou odpovědné za provádění ustanovení této přílohy, poskytnou vzájemnou správní pomoc k zajištění dodržování uvedených ustanovení v případě obchodu se zbožím mezi částmi jednotného celního území nebo se třetími zeměmi.

2. Nejméně šest měsíců před koncem přechodného období přijme smíšený výbor příslušná ustanovení o vzájemné správní pomoci podle odstavce 1, včetně ustanovení o vymáhání dluhu.

ČLÁNEK 6

Zvláštní opravné prostředky

1. Odchylně od článků 170 až 179 dohody o vystoupení, čl. 6 odst. 1 tohoto protokolu a článku 2 této přílohy může Unie v případě, že Spojené království nedodrží povinnosti stanovené v článcích 1, 3 a 4 této přílohy s ohledem na zboží a produkty ze třetích zemí, uvalit cla nebo jiná omezení pohybu příslušného zboží na celní území Unie nebo z tohoto území, považuje-li to za nezbytné k ochraně integrity jednotného trhu. Toto zboží se nepovažuje za zboží spadající do oblasti působnosti této přílohy, jak je stanoveno v čl. 1 odst. 1.

2. Zjistí-li Unie na základě objektivních informací existenci chyby v provádění přílohy 3 tohoto protokolu na celním území Spojeného království, přičemž tato chyba vede k důsledkům, pokud jde o dovozní cla, požádá smíšený výbor, aby určil vhodná opatření k řešení situace.

3. Část šestá dohody o vystoupení se použije na veškeré spory týkající se uplatňování tohoto článku.

PŘÍLOHA 3

ČLÁNEK 1

Uplatňování celních kodexů

Aniž jsou dotčena ustanovení přílohy 2 tohoto protokolu, použije se v obchodu se zbožím mezi dvěma částmi jednotného celního území za podmínek stanovených v tomto protokolu a v této příloze celní kodex Unie a veškerá další opatření a kontroly, jež jsou platné na celním území Unie, a zákon Spojeného království o daních (v přeshraničním obchodu) z roku 2018 a jeho prováděcí pravidla, jakož i další příslušné právní předpisy, jež jsou platné na celním území Spojeného království.

ČLÁNEK 2

Formality týkající se čl. 1 odst. 1 písm. c) přílohy 2

1. Pro účely provádění čl. 1 odst. 1 písm. c) přílohy 2 tohoto protokolu se dovozní formality ve vyvážející části jednotného celního území považují za splněné potvrzením dokladu nezbytného k prokázání skutečnosti, že zboží spadá do oblasti působnosti přílohy 2, jak je stanoveno v čl. 1 odst. 1 uvedené přílohy.

2. Potvrzení podle odstavce 1 vede ve vyvážející části jednotného celního území k vybrání cel nebo poplatků s rovnocenným účinkem, pokud jsou tato cla nebo poplatky splatné v případě dotčeného zboží nebo produktů ze třetích zemí použitých při jeho výrobě v souladu s článkem 3 přílohy 2 tohoto protokolu. Vede rovněž k použití obchodněpolitických opatření popsaných v článku 4 přílohy 2, jejichž předmětem může zboží být.

3. Okamžik, v němž mají být cla nebo poplatky s rovnocenným účinkem podle odstavce 2 vybrány, se považuje za okamžik, kdy příslušné celní orgány přijmou vývozní prohlášení týkající se dotčeného zboží.

4. Dlužníkem je deklarant. V případě nepřímého zastoupení je osoba, jejímž jménem je prohlášení podáno, rovněž dlužníkem.

ČLÁNEK 3

Písemné doklady

Aniž je dotčen článek 5, poskytne se důkaz, že zboží spadá do oblasti působnosti přílohy 2 tohoto protokolu, jak je stanoveno v čl. 1 odst. 1 uvedené přílohy, prostřednictvím písemného dokladu vydaného na žádost vývozce celními orgány v částech jednotného celního území.

ČLÁNEK 4

Průvodní osvědčení A. UK.

1. Písemným dokladem uvedeným v článku 3 je průvodní osvědčení A. UK. Unie vypracuje vzor průvodního osvědčení A. UK. s vysvětlivkami a informuje o této skutečnosti smíšený výbor. Používání tohoto vzoru je povinné.

2. Průvodní osvědčení A. UK. se smí používat, pouze pokud:

   a) zboží nebylo po vývozu a před deklarováním k dovozu pozměněno, jakýmkoli způsobem přetvořeno nebo podrobeno jiným úkonům než těm, které je mají uchovat v nezměněném stavu, nebo než je přidání nebo připevnění značek, štítků, pečetí či jakékoli jiné dokumentace, aby byl zajištěn soulad se specifickými domácími požadavky dovážející části jednotného celního území;

   b) zboží bylo uskladněno nebo vystaveno ve třetí zemi za předpokladu, že v uvedené třetí zemi zůstane pod celním dohledem.

3. Aniž je dotčen odstavec 2, mohou být zásilky rozděleny ve třetí zemi, je-li rozdělení provedeno vývozcem nebo na jeho odpovědnost a pokud takto rozdělené zásilky zůstanou v uvedené třetí zemi pod celním dohledem.

4. Požadavky odstavce 2 se považují za splněné, pokud celní orgány dovážející části jednotného celního území nemají důvod k pochybnostem. V takových případech mohou celní orgány požádat deklaranta, aby poskytl důkaz splnění, který je možné poskytnout jakýmkoli způsobem.

5. Celní orgány ve vyvážející části jednotného celního území potvrdí průvodní osvědčení A. UK. při vývozu zboží, na něž se toto osvědčení vztahuje. Vývozce ho má k dispozici co nejdříve po uskutečnění vývozu nebo jeho zabezpečení.

6. Průvodní osvědčení A. UK. smí být potvrzeno pouze v případě, že může sloužit jako písemný doklad potřebný pro účely určení, že zboží spadá do oblasti působnosti přílohy 2 tohoto protokolu, jak je stanoveno v čl. 1 odst. 1 uvedené přílohy.

7. Vývozce žádající o vydání průvodního osvědčení A. UK. musí být připraven kdykoli na žádost celních orgánů vyvážející části jednotného celního území, v níž se vydává průvodní osvědčení A. UK., předložit všechny příslušné dokumenty dokládající status dotčených produktů, jakož i splnění ostatních požadavků tohoto protokolu a přílohy 2 tohoto protokolu.

8. Vydávající celní orgány přijmou veškerá nezbytná opatření k tomu, aby ověřily status produktů a splnění ostatních požadavků stanovených v tomto protokolu a v této příloze. Za tímto účelem mají právo požadovat jakékoli přiměřené důkazy a provádět jakoukoli kontrolu, kterou považují za vhodnou. Vydávající celní orgány rovněž zajistí řádné vyplnění osvědčení. Zejména zkontrolují, zda byl prostor určený pro popis produktů vyplněn tak, aby byla vyloučena možnost dodatečného podvodného vpisování.

9. Průvodní osvědčení A. UK. musí být do čtyř měsíců ode dne vydání celními orgány vyvážející části jednotného celního území předloženo celním orgánům v dovážející části jednotného celního území.

10. Průvodní osvědčení A. UK., která jsou celním orgánům dovážející části jednotného celního území předložena po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 9, mohou být přijata, pokud nemohla být předložena ve stanovené lhůtě v důsledku mimořádných okolností.

11. V ostatních případech opožděného předložení celní orgány dovážející části jednotného celního území průvodní osvědčení A. UK. přijmou, pokud bylo příslušné zboží těmto orgánům předloženo před uplynutím lhůty pro předložení uvedené v odstavci 9.

ČLÁNEK 5

Dodatečně vydaná průvodní osvědčení A. UK.

1. Bez ohledu na čl. 4 odst. 5 může být průvodní osvědčení A. UK. výjimečně vydáno až po provedení nebo zajištění vlastního vývozu zboží, kterého se týká, pokud:

   a) nebylo vydáno při vývozu v důsledku omylu, neúmyslného opomenutí nebo zvláštních okolností; nebo

   b) bylo celním orgánům věrohodně prokázáno, že průvodní osvědčení A. UK. bylo vydáno, ale nebylo při dovozu přijato z technických důvodů.

2. Pro účely provádění odstavce 1 musí vývozce v žádosti uvést místo a datum vývozu produktů, kterých se průvodní osvědčení A. UK. týká, a odůvodnění této žádosti.

3. Celní orgány mohou vydat průvodní osvědčení A. UK. dodatečně pouze v případě, že jsou si jisté, že o osvědčení bylo požádáno v souladu s ustanoveními tohoto článku.

ČLÁNEK 6

Předkládání průvodních osvědčení A. UK.

1. Průvodní osvědčení A. UK. se předkládají celním orgánům v dovážející části jednotného celního území v souladu s postupy stanovenými v uvedené části jednotného celního území. Tyto orgány mohou požadovat překlad osvědčení. Mohou rovněž požadovat, aby bylo k dovoznímu prohlášení připojeno prohlášení dovozce, že zboží spadá do oblasti působnosti přílohy 2 tohoto protokolu, jak je stanoveno v čl. 1 odst. 1 uvedené přílohy.

2. Jsou-li zjištěny drobné rozpory mezi údaji v průvodním osvědčení A. UK. a údaji v dokladu, který byl celním orgánům předložen za účelem splnění celních formalit při dovozu zboží, není tím zapříčiněna neplatnost osvědčení, je-li řádně prokázáno, že se tato osvědčení vztahují na předložené zboží.

3. Zřejmé formální chyby, například překlepy, v průvodních osvědčeních A. UK. by neměly vést k odmítnutí osvědčení, nejsou-li takové povahy, že vyvolávají pochybnosti o správnosti údajů v nich obsažených.

ČLÁNEK 7

Nahrazení průvodních osvědčení A. UK.

Je-li zboží umístěno pod dohled celního úřadu v jedné části jednotného celního území, je možné nahradit původní průvodní osvědčení A. UK. jedním nebo více průvodními osvědčeními A. UK. pro účely zaslání všeho tohoto zboží nebo jeho části na jiné místo v rámci jednotného celního území. Náhradní průvodní osvědčení A. UK. vydává celní úřad, pod jehož dohledem se zboží nachází.

ČLÁNEK 8

Správní spolupráce

1. Celní orgány členských států a Spojeného království si navzájem předají prostřednictvím Evropské komise vzory otisků razítek, která jejich celní úřady používají při vydávání průvodních osvědčení A. UK., a adresy celních orgánů příslušných k ověřování těchto osvědčení.

2. Za účelem správného uplatňování tohoto protokolu si Unie a Spojené království poskytují prostřednictvím příslušných celních správ vzájemnou pomoc při kontrole pravosti průvodních osvědčení A. UK. a při kontrole správnosti údajů v nich obsažených.

ČLÁNEK 9

Ověřování průvodních osvědčení A. UK.

1. Následná ověřování průvodních osvědčení A. UK. se provádějí namátkově anebo vždy v případech, kdy mají celní orgány dovážející části jednotného celního území důvodné pochybnosti o pravosti osvědčení, o statusu dotčených produktů nebo o splnění jiných požadavků tohoto protokolu a jeho příloh, za předpokladu, že toto ověřování je požadováno nejpozději tři roky po vydání průvodního osvědčení A. UK. celními orgány vyvážející části jednotného celního území.

2. Pro účely odstavce 1 zašlou celní orgány v dovážející části jednotného celního území průvodní osvědčení A. UK. celním orgánům ve vyvážející části jednotného celního území a fakturu, byla-li předložena, nebo kopii těchto dokladů s případným uvedením důvodů žádosti. Spolu se žádostí o ověření zašlou rovněž veškeré získané doklady a informace nasvědčující, že údaje uvedené v průvodním osvědčení A. UK. nejsou správné.

3. Ověřování provádějí celní orgány ve vyvážející části jednotného celního území. Za tímto účelem mají právo požadovat jakékoli přiměřené důkazy a provádět jakoukoli kontrolu účetnictví vývozce nebo jakoukoliv jinou kontrolu, kterou považují za vhodnou.

4. Jestliže se celní orgány dovážející části jednotného celního území rozhodnou během čekání na výsledky ověření zamítnout pro dotčené produkty zacházení podle přílohy 2, nabídne se dovozci uvolnění produktů s výhradou preventivních opatření, která se považují za nezbytná.

5. Celní orgány žádající o ověření jsou informovány o výsledcích tohoto ověření nejpozději do deseti měsíců. Z výsledků musí být zřejmé, zda jsou doklady pravé a zda dotčené produkty spadaly do oblasti působnosti přílohy 2 tohoto protokolu, jak je stanoveno v čl. 1 odst. 1 uvedené přílohy, a zda splňují ostatní požadavky tohoto protokolu a jeho příloh.

6. Jestliže v případě důvodných pochybností neobdrží žádající celní orgány žádnou odpověď do deseti měsíců nebo jestliže odpověď neobsahuje dostatečné údaje k rozhodnutí o pravosti daného dokladu nebo o skutečném statusu produktu, odmítnou zacházení stanovené v tomto protokolu a jeho přílohách, s výjimkou mimořádných okolností.

ČLÁNEK 10

Spory týkající se postupu ověřování

1. Pokud v souvislosti s postupy ověřování stanovenými v článku 9 nastanou spory, které nelze vyřešit mezi celními orgány žádajícími o ověření a celními orgány příslušnými k provedení tohoto ověření, nebo pokud tyto orgány vznesou otázku ohledně výkladu této přílohy, předloží se spory smíšenému výboru.

2. Na žádost Unie nebo Spojeného království se ve smíšeném výboru do 90 dnů ode dne podání uvedeného v odstavci 1 povedou konzultace s cílem tyto neshody vyřešit. Lhůtu pro konzultaci lze případ od případu vzájemnou písemnou dohodou prodloužit. Po uplynutí této lhůty může celní orgán dovážející části jednotného celního území rozhodnout o statusu dotčeného zboží.

3. Ve všech případech se řešení sporů mezi dovozcem a celními orgány dovážející části jednotného celního území řídí právními předpisy uvedené části jednotného celního území.

ČLÁNEK 11

Sankce

Každému, kdo vyhotoví nebo nechá vyhotovit doklad obsahující nesprávné údaje s úmyslem získat zacházení stanovené v tomto protokolu a jeho příloze 2, se uloží sankce. Tyto sankce musejí být účinné, přiměřené a odrazující.

ČLÁNEK 12

Ustanovení o zboží dováženém cestujícími

Není-li zboží dovážené cestujícími z jedné části jednotného celního území do druhé části jednotného celního území určeno k obchodním účelům, vztahuje se na ně zacházení stanovené v příloze 2 tohoto protokolu, aniž by podléhalo předložení osvědčení podle článků 3 až 11 této přílohy, je-li deklarováno jako zboží v rámci oblasti působnosti přílohy 2, jak je stanoveno v čl. 1 odst. 1 uvedené přílohy, a o přesnosti tohoto prohlášení nejsou žádné pochybnosti.

Smíšený výbor pravidelně projednává provádění tohoto článku a podle potřeby přijímá nezbytná opatření k jeho řádnému uplatňování.

ČLÁNEK 13

Poštovní zásilky

Na poštovní zásilky včetně poštovních balíků se vztahuje zacházení stanovené v příloze 2 tohoto protokolu, aniž by podléhaly předložení osvědčení podle článků 3 až 11 této přílohy, není-li na obalu ani v průvodních dokladech označení, že obsahují zboží, které nespadá do oblasti působnosti přílohy 2 tohoto protokolu, jak je stanoveno v čl. 1 odst. 1 uvedené přílohy. Tímto označením je štítek, který ve všech případech tohoto druhu připevní příslušné orgány vyvážející části jednotného celního území.

Unie vypracuje vzor štítku uvedeného v prvním pododstavci a informuje o této skutečnosti smíšený výbor. Používání štítku založeného na tomto vzoru je povinné.

Smíšený výbor pravidelně projednává provádění tohoto článku a podle potřeby přijímá nezbytná opatření k jeho řádnému uplatňování.

PŘÍLOHA 4

ČÁST PRVNÍ

DAŇOVÉ OTÁZKY

ČLÁNEK 1

Daňové otázky

1. Unie a Spojené království uznávají a zavazují se uplatňovat zásady řádné správy v oblasti daní, včetně celosvětových standardů týkajících se transparentnosti a výměny informací, spravedlivého zdanění a norem OECD, jež mají působit proti erozi základu daně a přesouvání zisku (BEPS). Unie a Spojené království budou prosazovat řádnou správu v oblasti daní, zlepšovat mezinárodní spolupráci v daňové oblasti a usnadňovat výběr daňových výnosů.

2. V souvislosti se závazky Unie a Spojeného království stanovenými v odstavci 1 bude Spojené království i nadále uplatňovat ustanovení svých vnitrostátních právních předpisů, jimiž se provádějí následující ustanovení práva Unie, která jsou použitelná na konci přechodného období:

   a) směrnice Rady 2011/16/EU[1];

[1] Směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS (Úř. věst. L 64, 11.3.2011, s. 1).

b) směrnice Rady (EU) 2016/1164[1] a

c) článek 89 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU[2].

3. Unie a Spojené království s ohledem na směr stanovený akčním plánem OECD schváleným skupinou G20 pro boj proti erozi základu daně a přesouvání zisku (BEPS) znovu potvrzují svůj závazek omezit škodlivá daňová opatření.

V této souvislosti Spojené království znovu potvrzuje svůj závazek uplatňovat kodex chování pro zdaňování podniků stanovený v závěrech Rady ministrů ze dne 1. prosince 1997, který je zohledněn v mandátu a kritériích stanovených v těchto závěrech, a rovněž pokyny týkající se kodexu chování, použitelné na konci přechodného období.

4. Smíšený výbor může stanovit opatření nezbytná k provedení odstavce 2 a projednává veškeré otázky související s prováděním odstavce 3.

5. V případě sporů týkajících se výkladu a použití odstavců 1, 3 a 4 tohoto článku se nepoužijí články 170 až 181 dohody o vystoupení.

---

[1] Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1).

[2] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

ČÁST DRUHÁ

OCHRANA ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

ČLÁNEK 2

Zamezení snížení úrovně ochrany životního prostředí

1. Aby bylo zajištěno řádné fungování jednotného celního území, zajistí Unie a Spojené království, aby se úroveň ochrany životního prostředí stanovená právními předpisy a postupy nesnížila pod úroveň stanovenou společnými normami použitelnými v Unii a Spojeném království na konci přechodného období, pokud jde o přístup k informacím o životním prostředí, účast veřejnosti na rozhodování a přístup k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, hodnocení dopadů na životní prostředí a strategické posouzení životního prostředí, průmyslové emise, cíle a stropy v oblasti emisí do ovzduší a kvality ovzduší, přírodu a zachování biologické rozmanitosti, nakládání s odpady, ochranu a zachování vodního prostředí, ochranu a zachování mořského prostředí, prevenci, omezení a vymýcení rizik pro lidské zdraví nebo životní prostředí vyplývajících z výroby, používání, uvolňování a likvidace chemických látek a změnu klimatu.

2. S ohledem na společné zásady na konci přechodného období a závazek k Deklaraci z Rio de Janeira o životním prostředí a rozvoji z roku 1992 dodržují Unie a Spojené království při plnění povinností stanovených v tomto článku ve svých příslušných právních předpisech v oblasti životního prostředí následující zásady:

a) zásadu předběžné opatrnosti;

b) zásadu přijímání preventivních opatření;

c) zásadu, že by škody na životním prostředí měly být napraveny přednostně u zdroje, a

d) zásadu „znečišťovatel platí“.

3. S ohledem na společné normy uvedené v odstavci 1 přijme smíšený výbor rozhodnutí, jimiž stanoví minimální závazky týkající se:

a) snížení vnitrostátních emisí některých látek znečišťujících ovzduší;

b) maximálního obsahu síry v lodních palivech, která je možno používat v teritoriálních mořích, výlučných ekonomických zónách, včetně kontrolní oblasti emisí oxidů síry (SOx-ECA) vymezené v oblasti Severního a Baltského moře, a v přístavech členských států Unie a Spojeného království, a

c) nejlepších dostupných technik, včetně mezních hodnot emisí, pokud jde o průmyslové emise.

Tato rozhodnutí se použijí od konce přechodného období.

4. Unie a Spojené království přijmou opatření nezbytná ke splnění svých příslušných závazků vyplývajících z mezinárodních dohod s cílem řešit problematiku změny klimatu, včetně těch, které provádějí Rámcovou úmluvu OSN o změně klimatu, jako je Pařížská dohoda z roku 2015.

5. Spojené království zavede systém stanovení cen uhlíku s alespoň stejnou účinností a rozsahem, jakými se vyznačuje systém stanovený směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES[1].

6. Unie a Spojené království znovu potvrzují svůj závazek účinně provádět vícestranné dohody v oblasti životního prostředí, jichž jsou stranami, ve svých právních předpisech a postupech.

7. V případě sporů týkajících se výkladu a použití tohoto článku se nepoužijí články 170 až 181 dohody o vystoupení.

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

ČLÁNEK 3

Sledování a prosazování práva v oblasti ochrany životního prostředí

1. S ohledem na to, že v Unii účinné uplatňování práva Unie zohledňujícího společné normy uvedené v čl. 2 odst. 1 zajišťují Komise a Soudní dvůr Evropské unie jednající podle Smluv, zajistí Spojené království účinné prosazování článku 2 a svých právních předpisů a postupů odrážejících tyto společné normy, aniž je dotčen čl. 2 odst. 7.

   Spojené království zajistí, aby byla k dispozici správní a soudní řízení s cílem umožnit orgánům veřejné správy a veřejnosti zavést účinná a včasná opatření proti porušování jeho právních předpisů a postupů, a stanoví účinné a včasné nápravné prostředky, včetně předběžných opatření, které zajistí, aby veškeré sankce byly účinné, přiměřené a odrazující a měly skutečný odrazující účinek.

2. Spojené království zavede transparentní systém pro účinné vnitrostátní monitorování, podávání zpráv, dohled a prosazování povinností podle tohoto článku a podle článku 2 nezávislým a náležitými zdroji vybaveným subjektem nebo subjekty (dále jen „nezávislý subjekt“).

Nezávislý subjekt má pravomoc provádět šetření z vlastního podnětu ve věcech údajného porušení předpisů veřejnými subjekty a orgány Spojeného království a přijímá stížnosti za účelem provádění takových šetření. Jsou mu svěřeny všechny pravomoci potřebné k vykonávání jeho funkcí, včetně pravomoci požadovat informace. Nezávislý subjekt má právo podat žalobu u příslušného soudu ve Spojeném království v rámci odpovídajícího soudního řízení, jehož prostřednictvím má být zjednána přiměřená náprava.

ČÁST TŘETÍ

PRACOVNÍ A SOCIÁLNÍ NORMY

ČLÁNEK 4

Zamezení snížení úrovně pracovních a sociálních norem

1. Aby bylo zajištěno řádné fungování jednotného celního území, zajistí Unie a Spojené království, aby se úroveň ochrany stanovená právními předpisy a postupy nesnížila pod úroveň stanovenou společnými normami použitelnými v Unii a Spojeném království na konci přechodného období v oblasti práce a sociální ochrany a pokud jde o základní práva v práci, bezpečnost a ochranu zdraví při práci, spravedlivé pracovní podmínky a pracovní normy, práva zaměstnanců na informování a na projednávání v podniku a restrukturalizace.

2. V případě sporů týkajících se výkladu a použití tohoto článku se nepoužijí články 170 až 181 dohody o vystoupení.

ČLÁNEK 5

Mnohostranné pracovní a sociální normy a dohody

1. S ohledem na význam mezinárodní spolupráce a dohod v oblasti pracovněprávních záležitostí a vysoké úrovně pracovní a sociální ochrany a na význam jejich účinné ochrany Unie a Spojené království chrání a podporují sociální dialog o pracovních záležitostech mezi pracovníky a zaměstnavateli, jejich příslušnými organizacemi a vládami.

2. Unie a Spojené království znovu potvrzují svůj závazek účinně provádět ve svých právních předpisech a postupech úmluvy Mezinárodní organizace práce a ustanovení Evropské sociální charty Rady Evropy, jak ji ratifikovalo a přijalo Spojené království a členské státy.

3. Unie a Spojené království si vyměňují příslušné informace o situaci a pokroku členských států a Spojeného království, pokud jde o ratifikaci úmluv Mezinárodní organizace práce, které Mezinárodní organizace práce klasifikuje jako aktuální, a revidované Evropské sociální charty a souvisejících protokolů.

4. V případě sporů týkajících se výkladu a použití tohoto článku se nepoužijí články 170 až 181 dohody o vystoupení.

ČLÁNEK 6

Sledování a prosazování pracovních a sociálních norem

S ohledem na to, že v Unii účinné uplatňování práva Unie zohledňujícího společné normy uvedené v čl. 4 odst. 1 zajišťují Komise a Soudní dvůr Evropské unie jednající podle Smluv, zajistí Spojené království účinné prosazování článku 4 a svých právních předpisů a postupů odrážejících tyto společné normy na celém svém území, aniž je dotčen čl. 4 odst. 2.

Spojené království udržuje účinný systém inspekcí práce, zajistí, aby byla k dispozici správní a soudní řízení s cílem umožnit účinná opatření proti porušování jeho právních předpisů a postupů, a poskytne účinné nápravné prostředky, přičemž zajistí, aby veškeré sankce byly účinné, přiměřené a odrazující a měly skutečný odrazující účinek.

ČÁST ČTVRTÁ

STÁTNÍ PODPORA

ČLÁNEK 7

Státní podpora

1. Za účelem zachování silného a komplexního rámce pro kontrolu státní podpory, jež zamezuje nepřiměřenému narušování obchodu a hospodářské soutěže, se na Spojené království v případě opatření ovlivňujících obchod mezi částmi jednotného celního území, na které se vztahuje příloha 2, použijí ustanovení práva Unie v oblasti státní podpory uvedená v příloze 8 tohoto protokolu. Pokud jde o tato opatření orgánů Spojeného království, odkazy na Evropskou komisi v citovaných ustanoveních práva Unie se považují za odkazy na nezávislý orgán uvedený v článku 9.

2. Bez ohledu na odstavec 1 se ustanovení práva Unie, jež jsou v daném odstavci uvedena, nepoužijí ve vztahu k opatřením orgánů Spojeného království na podporu výroby zemědělských produktů a obchodu s nimi na celním území Spojeného království až do stanovené maximální celkové roční výše podpory a za předpokladu, že stanovený minimální procentní podíl této podpory, na niž se vztahuje výjimka, splňuje ustanovení přílohy 2 Dohody WTO o zemědělství. Stanovení maximální celkové roční výše podpory, na niž se vztahuje výjimka, a minimálního procentního podílu provádí smíšený výbor a řídí se postupy stanovenými v článku 8 této přílohy.

3. Tímto článkem není dotčen článek 12 tohoto protokolu a čl. 14 odst. 4 a 5 tohoto protokolu týkající se článku 12 tohoto protokolu.

ČLÁNEK 8

Postupy uvedené v čl. 7 odst. 2

Smíšený výbor s přihlédnutím k nejnovějším dostupným informacím stanoví počáteční maximální celkovou roční výši podpory, na niž se vztahuje výjimka, a počáteční minimální procentní podíl uvedené v čl. 7 odst. 2. Počáteční maximální celková roční výše podpory, na niž se vztahuje výjimka, vychází z koncepce budoucího zemědělského podpůrného režimu Spojeného království, jakož i z ročního průměru celkových výdajů vzniklých na celním území Spojeného království v rámci společné zemědělské politiky v rámci stávajícího víceletého finančního rámce na období 2014–2020. Počáteční minimální procentní podíl vychází z koncepce zemědělského podpůrného režimu Spojeného království, jakož i z procentního podílu souladu celkových výdajů v rámci společné zemědělské politiky v Unii s ustanoveními přílohy 2 Dohody WTO o zemědělství oznámeného pro dané období.

Smíšený výbor upraví výši podpory a procentního podílu uvedených v prvním pododstavci a vycházejících z koncepce zemědělského podpůrného režimu Spojeného království v závislosti na jakékoli změně celkové částky podpory dostupné v rámci společné zemědělské politiky v Unii v každém budoucím víceletém finančním rámci.

Pokud smíšený výbor neurčí počáteční výši podpory a procentního podílu v souladu s prvním pododstavcem nebo neupraví výši podpory a procentního podílu v souladu s druhým pododstavcem do konce přechodného období nebo případně do jednoho roku od vstupu budoucího víceletého finančního rámce v platnost, uplatňování čl. 7 odst. 2 se pozastaví do doby, než smíšený výbor určí nebo upraví výši podpory a procentního podílu.

ČLÁNEK 9

Nezávislý orgán

1. Spojené království zřídí nebo zachovává funkčně nezávislý orgán (dále jen „nezávislý orgán“). Nezávislý orgán požívá při plnění svých povinností a výkonu svých pravomocí nezbytných záruk nezávislosti na politických nebo jiných vnějších vlivech a jedná nestranně.

2. Pokud jde o opatření orgánů Spojeného království, na něž se vztahuje čl. 7 odst. 1, má nezávislý orgán pravomoci a funkce, které jsou rovnocenné pravomocím a funkcím Evropské komise v rámci ustanovení práva Unie v oblasti státní podpory uvedených v příloze 8 tohoto protokolu. Nezávislý orgán musí být přiměřeně vybaven nezbytnými zdroji, aby v souladu s čl. 7 odst. 1 plně uplatňoval a účinně prosazoval ustanovení práva Unie v oblasti státní podpory uvedená v příloze 8 tohoto protokolu. Mezi tyto zdroje patří lidské, technické a finanční zdroje, prostory a infrastruktura.

3. Rozhodnutí nezávislého orgánu mají ve vztahu ke Spojenému království a ve Spojeném království stejné právní účinky, jaké mají srovnatelná rozhodnutí Evropské komise přijatá podle ustanovení práva Unie v oblasti státní podpory uvedených v příloze 8 tohoto protokolu v Unii a jejích členských státech.

ČLÁNEK 10

Spolupráce

1. Evropská komise a nezávislý orgán spolupracují, aby zajistily jednotný dohled v oblasti státní podpory v celém jednotném celním území.

2. Evropská komise a nezávislý orgán si:

   a) vyměňují informace a názory týkající se provádění, uplatňování a výkladu ustanovení práva Unie v oblasti státní podpory uvedených v příloze 8 tohoto protokolu a

   b) poskytují informace v jednotlivých případech a vyměňují názory k individuálním případům státní podpory, které ovlivňují obchod mezi částmi jednotného celního území, na něž se vztahuje příloha 2 tohoto protokolu. Při výměně těchto informací Evropská komise a nezávislý orgán zohledňují omezení vyplývající z požadavků na zachování profesního a obchodního tajemství.

3. Jestliže se nezávislý orgán rozhodne zahájit řízení uvedené v čl. 108 odst. 2 prvním a druhém pododstavci Smlouvy o fungování EU ohledně opatření orgánů Spojeného království, na která se vztahuje čl. 7 odst. 1, sdělí nezávislý orgán toto rozhodnutí Evropské komisi a poskytne jí příležitost předložit připomínky ve lhůtách stanovených v nařízení Rady (EU) 2015/1589[1].

4. Nezávislý orgán konzultuje s Evropskou komisí všechny návrhy rozhodnutí, která hodlá přijmout v souladu s čl. 7 odst. 1 a článkem 9. Evropská komise sdělí své stanovisko ve lhůtě nejvýše tří měsíců a nezávislý orgán před přijetím rozhodnutí v co nejvyšší míře toto stanovisko zohlední. V naléhavých případech může nezávislý orgán vyzvat Evropskou komisi, aby své stanovisko sdělila co nejdříve.

   Jestliže má Evropská komise v období uvedeném v prvním pododstavci za to, že k formulaci svého stanoviska potřebuje další informace, může nezávislému orgánu předložit žádost o doplňující informace. Uvedená lhůta se ke dni předložení žádosti Evropské komise pozastaví a počíná běžet znovu od začátku ode dne obdržení odpovědi nezávislého orgánu.

   Nezávislý orgán nepřijme návrh rozhodnutí, dokud mu Evropská komise nesdělí své stanovisko v souladu s prvním pododstavcem.

[1] Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).

ČLÁNEK 11

Soudy Spojeného království

1. S ohledem na to, že Soudní dvůr Evropské unie má podle Smluv pravomoc ve vztahu k aktům Evropské komise v oblasti státní podpory, zajistí Spojené království ve vztahu k opatřením svých orgánů, na která se vztahuje čl. 7 odst. 1 této přílohy, aby soudy Spojeného království měly pravomoc:

   a) přezkoumat a vymáhat dodržování povinností, jež orgánům Spojeného království vyplývají z čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování EU a týkají se oznamování a neprovedení zamýšlených opatření, dokud je nezávislý orgán neschválí;

   b) přezkoumat soulad rozhodnutí přijatých nezávislým orgánem s ustanoveními práva Unie v oblasti státní podpory uvedenými v příloze 8 tohoto protokolu;

   c) přezkoumat, zda orgány Spojeného království dodržují rozhodnutí přijatá nezávislým orgánem, toto dodržování vymáhat a v případě porušení této povinnosti uložit sankce;

   d) rozhodovat o žalobách na nečinnost nezávislého orgánu a nařídit nezávislému orgánu, aby jednal, a

   e) rozhodovat o soukromoprávních žalobách na náhradu škody a tuto náhradu škody přiznávat.

2. Evropská komise a zúčastněné strany mají před soudy Spojeného království takové právní postavení, že jim mohou tyto případy předkládat.

   Pojem „zúčastněné strany“ v prvním pododstavci má stejný význam jako v ustanoveních práva Unie v oblasti státní podpory uvedených v příloze 8 tohoto protokolu.

3. Evropská komise má právo vstoupit do řízení jako vedlejší účastník ve věcech uvedených v odstavci 1, které byly předloženy soudům Spojeného království nezávislým orgánem nebo jakoukoli zúčastněnou stranou.

ČLÁNEK 12

Transparentnost

Aniž jsou dotčena ustanovení práva Unie v oblasti státní podpory uvedená v příloze 8 tohoto protokolu, Spojené království udržuje systém transparentnosti udělené podpory, pokud jde o jednotlivé státní podpory přesahující 500 000 EUR.

ČLÁNEK 13

Konzultace

1. Jestliže má Unie za to, že uplatňování nebo provádění článku 7 a článků 9 až 12 Spojeným královstvím hrozí narušením rovných podmínek hospodářské soutěže mezi částmi jednotného celního území nebo hrozí jejich vážným narušením, může požádat o konzultace v rámci smíšeného výboru s cílem nalézt společně přijatelné řešení.

2. Konzultace se uskuteční na základě písemné žádosti obsahující vysvětlení důvodů, proč Unie o konzultaci požádala. Do 30 dnů od této žádosti se koná zasedání smíšeného výboru.

3. Jestliže do 30 dnů po zasedání smíšeného výboru uvedeném v odstavci 2 nebylo dosaženo společně dohodnutého řešení, může Unie přijmout předběžná opatření podle článku 14.

ČLÁNEK 14

Předběžná opatření

1. Unie má po oznámení Spojenému království právo přijmout vhodná nápravná opatření:

   a) v souladu s čl. 13 odst. 3 nebo

   b) jestliže má Unie za to, že Spojené království porušilo své povinnosti podle článku 7 a článků 9 až 12 této přílohy, a zahájila konzultace v rámci smíšeného výboru podle článku 169 dohody o vystoupení za předpokladu, že Unie má za to, že nesplnění povinností Spojeného království hrozí narušením rovných podmínek hospodářské soutěže mezi částmi jednotného celního území nebo hrozí jejich vážným narušením.

2. V případě uvedeném v odst. 1 písm. b) mohou vhodná nápravná opatření přijatá Unií nabýt účinku nejdříve 30 dnů poté, co je Unie Spojenému království oznámila.

3. Vhodná nápravná opatření přijatá Unií se přestanou uplatňovat, jestliže:

   a) je Unie přesvědčena, že riziko ohrožující rovné podmínky hospodářské soutěže mezi částmi jednotného celního území bylo odstraněno, nebo

b) v případech předložených k rozhodčímu řízení podle článku 170 dohody o vystoupení rozhodčí tribunál rozhodl, že Spojené království neporušilo své povinnosti podle článku 7 a článků 9 až 12 této přílohy.

ČLÁNEK 15

Koordinace

1. Výkonem pravomocí nezávislého orgánu podle článku 9 této přílohy týkajících se opatření orgánů Spojeného království, na která se vztahuje čl. 7 odst. 1 této přílohy, nejsou dotčeny pravomoci Evropské komise podle čl. 14 odst. 4 tohoto protokolu týkající se článku 12 tohoto protokolu.

   Zejména:

   a) rozhodnutí nezávislého orgánu nezakládá legitimní očekávání podle práva Unie, pokud jde o použití článku 12 tohoto protokolu;

   b) jestliže Evropská komise jednající podle článku 12 tohoto protokolu a nezávislý orgán jednající podle čl. 7 odst. 1 a článku 9 této přílohy přijmou rozhodnutí týkající se téhož opatření orgánů Spojeného království, nejsou rozhodnutím nezávislého orgánu dotčeny právní účinky, které rozhodnutí Evropské komise podle čl. 14 odst. 5 tohoto protokolu má ve Spojeném království.

2. Jestliže se nezávislý orgán jakýmkoli způsobem dozví o opatření orgánů Spojeného království, na které se může vztahovat čl. 12 odst. 1 tohoto protokolu a čl. 7 odst. 1 této přílohy, může neformálně konzultovat Evropskou komisi, zda má za to, že se na dotyčné opatření vztahuje čl. 12 odst. 1 tohoto protokolu.

ČÁST PÁTÁ

HOSPODÁŘSKÁ SOUTĚŽ

ČLÁNEK 16

Zásady

Unie a Spojené království v rámci svých obchodních a investičních vztahů uznávají význam volné a nenarušené hospodářské soutěže. Unie a Spojené království uznávají, že protisoutěžní obchodní praktiky, spojení podniků a státní intervence mohou narušit řádné fungování trhů a oslabit přínosy liberalizace obchodu.

Touto částí nejsou dotčena zvláštní ustanovení použitelná v Unii na zemědělské produkty podle článku 42 Smlouvy o fungování EU a odpovídající právní předpisy a postupy použitelné ve Spojeném království.

ČLÁNEK 17

Dohody mezi podniky

1. Jestliže mohou ovlivnit obchod mezi Unií a Spojeným královstvím, jsou zakázané: veškeré dohody mezi podniky, rozhodnutí sdružení podniků a jednání ve vzájemné shodě, jejichž účelem nebo důsledkem je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže, zejména ty, které:

   a) přímo nebo nepřímo určují nákupní nebo prodejní ceny anebo jiné obchodní podmínky;

   b) omezují nebo kontrolují výrobu, odbyt, technický rozvoj nebo investice;

   c) rozdělují trhy nebo zdroje zásobování;

   d) uplatňují vůči obchodním partnerům rozdílné podmínky při plnění stejné povahy, čímž jsou někteří partneři znevýhodněni v hospodářské soutěži;

   e) podmiňují uzavření smluv tím, že druhá strana přijme další plnění, která ani věcně, ani podle obchodních zvyklostí s předmětem těchto smluv nesouvisejí.

2. Dohody nebo rozhodnutí zakázané podle tohoto článku jsou neplatné od počátku.

3. Odstavec 1 však může být prohlášen za neúčinný pro:

– dohody nebo kategorie dohod mezi podniky,

– rozhodnutí nebo kategorie rozhodnutí sdružení podniků a

– jednání ve vzájemné shodě nebo jejich kategorie,

které přispívají ke zlepšení výroby nebo distribuce zboží anebo k podpoře technického či hospodářského pokroku, přičemž vyhrazují spotřebitelům přiměřený podíl na výhodách z toho vyplývajících, a které:

a) neukládají příslušným podnikům omezení, jež nejsou k dosažení těchto cílů nezbytná;

b) neumožňují těmto podnikům vyloučit hospodářskou soutěž ve vztahu k podstatné části výrobků tímto dotčených.

ČLÁNEK 18

Zneužití dominantního postavení

Je zakázané, pokud to může ovlivnit obchod mezi Unií a Spojeným královstvím, aby jeden nebo více podniků zneužívaly dominantního postavení na území Unie a Spojeného království jako celku nebo na jeho podstatné části.

Takové zneužívání může zejména spočívat:

a) v přímém nebo nepřímém vynucování nepřiměřených nákupních nebo prodejních cen anebo jiných nerovných obchodních podmínek;

b) v omezování výroby, odbytu nebo technického vývoje na úkor spotřebitelů;

c) v uplatňování rozdílných podmínek vůči obchodním partnerům při plnění stejné povahy, čímž jsou někteří partneři znevýhodňováni v hospodářské soutěži;

d) v podmiňování uzavření smluv tím, že druhá strana přijme další plnění, která ani věcně, ani podle obchodních zvyklostí s předmětem těchto smluv nesouvisejí.

ČLÁNEK 19

Spojování podniků

Spojení mezi podniky, která podléhají oznámení Spojenému království nebo Unii nebo jednomu či více jejím členským státům a která hrozí tím, že vážně naruší účinnou hospodářskou soutěž nebo podstatným způsobem omezí hospodářskou soutěž, zejména v důsledku vytvoření nebo posílení dominantního postavení, se prohlásí za neslučitelná, pokud ovlivňují obchod mezi Unií a Spojeným královstvím a nejsou nabídnuta nebo uložena nápravná opatření k vhodnému řešení zjištěných problémů z hlediska hospodářské soutěže.

ČLÁNEK 20

Veřejné podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní nebo výlučná práva nebo výsady, a určené monopoly

1. Pokud jde o veřejné podniky a podniky, kterým členské státy nebo Spojené království přiznávají zvláštní nebo výlučná práva, Unie a Spojené království zajistí, aby nebyla přijata ani ponechána v platnosti žádná opatření odporující pravidlům stanoveným v článcích 17, 18 a 19.

2. Podniky pověřené poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu nebo ty, které mají povahu fiskálního monopolu, podléhají pravidlům obsaženým v článcích 17, 18 a 19, pokud uplatnění těchto pravidel nebrání právně nebo fakticky plnění zvláštních úkolů, které jim byly svěřeny. Rozvoj obchodu nesmí být dotčen v míře, která by byla v rozporu se zájmem Unie a Spojeného království.

ČLÁNEK 21

Výklad

Unie a Spojené království provádějí a uplatňují články 17 až 20 této přílohy v rozsahu, v jakém odrážejí pojetí práva Unie, přičemž jako zdroj výkladu využívají kritéria vyplývající z uplatňování článků 101, 102 a 106 Smlouvy o fungování EU, jakož i ze všech relevantních aktů přijatých orgány, institucemi a jinými subjekty Unie, včetně rámců, pokynů, oznámení a jiných aktů použitelných v Unii.

ČLÁNEK 22

Provádění

1. Unie a Spojené království přijmou veškerá vhodná opatření, aby zajistily, že jejich příslušná pravidla v oblasti hospodářské soutěže účinně řeší všechny postupy uvedené v článcích 17 až 20.

   Spojené království zejména přijme nebo zachová právo v oblasti hospodářské soutěže, které účinně řeší všechny postupy stanovené v článcích 17 až 20.

2. Unie a Spojené království na svých územích prosazují pravidla uvedená v odst. 1 prvním pododstavci.

Pro účely prvního pododstavce Spojené království zřídí nebo zachová funkčně nezávislý orgán nebo orgány (dále jen „nezávislý orgán“). Nezávislý orgán má nezbytné záruky nezávislosti na politických nebo jiných vnějších vlivech a může nestranně plnit své povinnosti a vykonávat své pravomoci. Je přiměřeně vybaven veškerými pravomocemi a zdroji nezbytnými pro plné uplatňování a účinné prosazování práva v oblasti hospodářské soutěže uvedeného v odstavci 1.

3. Spojené království uplatňuje právo v oblasti hospodářské soutěže uvedené v odstavci 1 transparentním a nediskriminačním způsobem, přičemž dodržuje zásady spravedlivých postupů a respektuje práva dotčených podniků na obhajobu bez ohledu na jejich státní příslušnost nebo vlastnickou strukturu.

ČLÁNEK 23

Spolupráce

1. Aby se posílilo účinné prosazování hospodářské soutěže, Unie a Spojené království uznávají, že je v jejich společném zájmu podporovat spolupráci v oblasti rozvoje politiky hospodářské soutěže a při vyšetřování případů porušení antimonopolních pravidel a spojování podniků.

2. Pro účely odstavce 1 orgány pro hospodářskou soutěž Unie a Spojeného království usilují, pokud je to možné a vhodné, o koordinaci svých činností v oblasti prosazování práva, které se týkají stejných nebo souvisejících případů.

3. K usnadnění spolupráce uvedené v odstavci 1 si mohou orgány Unie a Spojeného království vyměňovat informace.

4. Unie a Spojené království nebo orgány pro hospodářskou soutěž Unie a Spojeného království mohou při plnění cílů tohoto článku uzavřít samostatnou dohodu nebo se dohodnout na samostatném rámci pro spolupráci mezi orgány pro hospodářskou soutěž.

ČLÁNEK 24

Sledování a řešení sporů

1. S ohledem na to, že v Unii účinné prosazování práva zajišťují Komise a Soudní dvůr Evropské unie jednající podle Smluv, zajistí Spojené království účinné prosazování článků 17 až 20 a nesníží účinnost veřejného a soukromého prosazování svých právních předpisů a postupů v oblasti hospodářské soutěže. Spojené království zejména zajistí, aby byla k dispozici správní a soudní řízení s cílem umožnit účinná a včasná opatření proti porušování práva, a poskytne účinné a včasné nápravné prostředky, včetně předběžných opatření, které zajistí, aby veškeré sankce byly účinné, přiměřené a odrazující a měly skutečný odrazující účinek.

2. V případě sporů týkajících se výkladu a uplatňování článků 16 až 23 této přílohy se nepoužijí články 170 až 181 dohody o vystoupení.

ČÁST ŠESTÁ

STÁTNÍ PODNIKY, PODNIKY, JIMŽ BYLA PŘIZNÁNA ZVLÁŠTNÍ PRÁVA A VÝSADY, A URČENÉ MONOPOLY

ČLÁNEK 25

Neutrální regulace

1. Unie a Spojené království dodržují a co nejlépe využívají příslušné mezinárodní normy, mimo jiné včetně pokynů OECD pro řízení a správu státních podniků.

2. Regulační orgány nebo funkce, které jsou zřízeny nebo zachovávány v Unii nebo ve Spojeném království, musí:

   a) být nezávislé na podnicích, které regulují, a nesmí být vůči nim odpovědné, aby byla zajištěna účinnost regulační funkce, a

   b) jednat nestranně za obdobných okolností ve vztahu ke všem podnikům, které regulují.

3. Unie a Spojené království zajistí jednotné a nediskriminační prosazování právních předpisů.

PŘÍLOHA 5

USTANOVENÍ PRÁVA UNIE PODLE ČL. 6 ODST. 2 A ČLÁNKU 10

1. Všeobecné celní aspekty[1]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie[2]

– Nařízení Rady (ES) č. 515/97 ze dne 13. března 1997 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění řádného používání celních a zemědělských předpisů[3]

– Směrnice Rady 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření[4]

---

1 Nadpisy a podnadpisy v této příloze jsou pouze orientační.
2 Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1.
3 Úř. věst. L 82, 22.3.1997, s. 1.
4 Úř. věst. L 84, 31.3.2010, s. 1.

2. Ochrana finančních zájmů Unie

Pro účely uplatňování aktů uvedených v tomto oddíle se řádný výběr cel Spojeným královstvím s ohledem na Severní Irsko považuje za součást ochrany finančních zájmů Unie.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999[1]

– Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství[2]

3. Obchodní statistiky

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 638/2004 ze dne 31. března 2004 o statistice Společenství obchodu se zbožím mezi členskými státy a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3330/91[3]

[1] Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1.
[2] Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1.
[3] Úř. věst. L 102, 7.4.2004, s. 1.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 ze dne 6. května 2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1172/95[1]

4. Všeobecné obchodní aspekty

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 978/2012 ze dne 25. října 2012 o uplatňování systému všeobecných celních preferencí a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 732/2008[2]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/479 ze dne 11. března 2015 o společných pravidlech vývozu[3]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/936 ze dne 9. června 2015 o společných pravidlech dovozu textilních výrobků pocházejících z některých třetích zemí, na které se nevztahují dvoustranné dohody, protokoly nebo jiná ujednání ani jiná zvláštní pravidla dovozu Unie[4]

---

1 Úř. věst. L 152, 16.6.2009, s. 23.
2 Úř. věst. L 303, 31.10.2012, s. 1.
3 Úř. věst. L 83, 27.3.2015, s. 34.
4 Úř. věst. L 160, 25.6.2015, s. 1.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/821 ze dne 17. května 2017, kterým se stanoví povinnosti náležité péče v dodavatelském řetězci pro unijní dovozce cínu, tantalu a wolframu, jejich rud a zlata pocházejících z oblastí postižených konfliktem a vysoce rizikových oblastí[1]

– Nařízení Rady (ES) č. 1215/2009 ze dne 30. listopadu 2009, kterým se zavádějí mimořádná obchodní opatření pro země a území účastnící se procesu stabilizace a přidružení zavedeného Evropskou unií či s tímto procesem spjaté (západní Balkán)[2]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1566 ze dne 13. září 2017 o zavedení dočasných autonomních obchodních opatření pro Ukrajinu, která doplňují obchodní koncese v rámci dohody o přidružení[3]

– Povinnosti vyplývající z mezinárodních dohod uzavřených Unií nebo členskými státy jednajícími jménem Unie, nebo Unií a jejími členskými státy jednajícími společně, v rozsahu týkajícím se obchodu se zbožím mezi Unií a třetími zeměmi

[1] Úř. věst. L 130, 19.5.2017, s. 1.
[2] Úř. věst. L 328, 15.12.2009, s. 1.
[3] Úř. věst. L 254, 30.9.2017, s. 1.

5. Nástroje na ochranu obchodu

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie[1]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie[2]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/478 ze dne 11. března 2015 o společných pravidlech dovozu[3]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/755 ze dne 29. dubna 2015 o společných pravidlech dovozu z některých třetích zemí[4]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/476 ze dne 11. března 2015 o opatřeních, která může Unie přijmout na základě zprávy přijaté orgánem WTO pro řešení sporů o antidumpingových a antisubvenčních opatřeních[5]

---

1 Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.
2 Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 55.
3 Úř. věst. L 83, 27.3.2015, s. 16.
4 Úř. věst. L 123, 19.5.2015, s. 33.
5 Úř. věst. L 83, 27.3.2015, s. 6.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/477 ze dne 11. března 2015 o opatřeních, která může Unie přijmout ve vztahu ke kombinovanému účinku antidumpingových nebo antisubvenčních opatření s ochrannými opatřeními[1]

6. Právní předpisy týkající se dvoustranných ochranných opatření

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 654/2014 ze dne 15. května 2014 o výkonu práv Unie za účelem uplatňování a prosazování pravidel mezinárodního obchodu a o změně nařízení Rady (ES) č. 3286/94, kterým se stanoví postupy Společenství v oblasti společné obchodní politiky k zajištění výkonu práv Společenství podle mezinárodních obchodních pravidel, zejména pravidel sjednaných v rámci Světové obchodní organizace[2]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1145 ze dne 8. července 2015 o ochranných opatřeních stanovených v dohodě mezi Evropským hospodářským společenstvím a Švýcarskou konfederací[3]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/475 ze dne 11. března 2015 o ochranných opatřeních stanovených v dohodě mezi Evropským hospodářským společenstvím a Islandskou republikou[4]

---

1 Úř. věst. L 83, 27.3.2015, s. 11.
2 Úř. věst. L 189, 27.6.2014, s. 50.
3 Úř. věst. L 191, 17.7.2015, s. 1.
4 Úř. věst. L 83, 27.3.2015, s. 1.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/938 ze dne 9. června 2015 o ochranných opatřeních stanovených v dohodě mezi Evropským hospodářským společenstvím a Norským královstvím[1]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 332/2014 ze dne 11. března 2014 o některých postupech pro používání Dohody o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Republikou Srbsko na straně druhé[2]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/752 ze dne 29. dubna 2015 o některých postupech pro uplatňování Dohody o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Republikou Černá Hora na straně druhé[3]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 19/2013 ze dne 15. ledna 2013, kterým se provádí dvoustranná ochranná doložka a mechanismus stabilizace pro banány Obchodní dohody mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Kolumbií a Peru na straně druhé[4]

---

1 Úř. věst. L 160, 25.6.2015, s. 57.
2 Úř. věst. L 103, 5.4.2014, s. 10.
3 Úř. věst. L 123, 19.5.2015, s. 16.
4 Úř. věst. L 17, 19.1.2013, s. 1.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 20/2013 ze dne 15. ledna 2013, kterým se provádí dvoustranná ochranná doložka a mechanismus stabilizace pro banány Dohody zakládající přidružení mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Střední Amerikou na straně druhé[1]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/400 ze dne 9. března 2016, kterým se provádí ochranná doložka a mechanismus proti obcházení stanovené v Dohodě o přidružení mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Moldavskou republikou na straně druhé[2]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/401 ze dne 9. března 2016, kterým se provádí mechanismus proti obcházení opatření stanovený v Dohodě o přidružení mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Gruzií na straně druhé[3]

---

1 Úř. věst. L 17, 19.1.2013, s. 13.
2 Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 53.
3 Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 62.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/941 ze dne 9. června 2015 o některých postupech pro používání Dohody o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií na straně druhé[1]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/940 ze dne 9. června 2015 o některých postupech pro uplatňování Dohody o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Bosnou a Hercegovinou na straně druhé a pro uplatňování Prozatímní dohody o obchodu a obchodních záležitostech mezi Evropským společenstvím na jedné straně a Bosnou a Hercegovinou na straně druhé[2]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/939 ze dne 9. června 2015 o některých postupech pro používání Dohody o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Albánskou republikou na straně druhé[3]

[1] Úř. věst. L 160, 25.6.2015, s. 76.
[2] Úř. věst. L 160, 25.6.2015, s. 69.
[3] Úř. věst. L 160, 25.6.2015, s. 62.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 511/2011 ze dne 11. května 2011, kterým se provádí ustanovení o dvoustranných ochranných opatřeních Dohody o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a Korejskou republikou[1]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/355 ze dne 15. února 2017 o některých postupech pro používání Dohody o stabilizaci a přidružení mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a Kosovem* na straně druhé[2]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1076 ze dne 8. června 2016 o uplatňování režimu, stanoveného v dohodách zakládajících dohody o hospodářském partnerství nebo vedoucích k jejich založení, na produkty pocházející z některých států, které jsou součástí skupiny afrických, karibských a tichomořských států (AKT)[3]

7. Jiné

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 816/2006 ze dne 17. května 2006 o nucených licencích na patenty týkající se výroby farmaceutických výrobků na vývoz do zemí s problémy v oblasti veřejného zdraví[4]

---

1 Úř. věst. L 145, 31.5.2011, s. 19.

* Tímto označením nejsou dotčeny postoje k otázce statusu a označení je v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1244 (1999) a se stanoviskem Mezinárodního soudního dvora k vyhlášení nezávislosti Kosova.

2 Úř. věst. L 57, 3.3.2017, s. 59.

3 Úř. věst. L 185, 8.7.2016, s. 1.

4 Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 1.

8. Zboží – obecná ustanovení

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti[1], s výjimkou ustanovení týkajících se předpisů pro služby informační společnosti

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES[2]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93[3]

[1] Úř. věst. L 241, 17.9.2015, s. 1.
[2] Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 12.
[3] Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30.

– Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 768/2008/ES ze dne 9. července 2008 o společném rámci pro uvádění výrobků na trh a o zrušení rozhodnutí Rady 93/465/EHS[1]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 764/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví postupy týkající se uplatňování některých vnitrostátních technických pravidel u výrobků uvedených v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 3052/95/ES[2]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES ze dne 3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků[3]

– Nařízení Rady (ES) č. 2679/98 ze dne 7. prosince 1998 o fungování vnitřního trhu ve vztahu k volnému pohybu zboží mezi členskými státy[4]

– Směrnice Rady 85/374/EHS ze dne 25. července 1985 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se odpovědnosti za vadné výrobky[5]

---

1 Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 82.
2 Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 21.
3 Úř. věst. L 11, 15.1.2002, s. 4.
4 Úř. věst. L 337, 12.12.1998, s. 8.
5 Úř. věst. L 210, 7.8.1985, s. 29.

9. Motorová vozidla, včetně zemědělských a lesnických traktorů

– Směrnice Rady 70/157/EHS ze dne 6. února 1970 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se přípustné hladiny akustického tlaku a výfukového systému motorových vozidel[1]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 540/2014 ze dne 16. dubna 2014 o hladině akustického tlaku motorových vozidel a náhradních systémů tlumení hluku a o změně směrnice 2007/46/ES a o zrušení směrnice 70/157/EHS[2]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/64/ES ze dne 26. října 2005 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska jejich opětné použitelnosti, recyklovatelnosti a využitelnosti a o změně směrnice Rady 70/156/EHS[3]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/40/ES ze dne 17. května 2006 o emisích z klimatizačních systémů motorových vozidel a o změně směrnice Rady 70/156/EHS[4]

---

1 Úř. věst. L 42, 23.2.1970, s. 16.
2 Úř. věst. L 158, 27.5.2014, s. 131.
3 Úř. věst. L 310, 25.11.2005, s. 10.
4 Úř. věst. L 161, 14.6.2006, s. 12.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla[1]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice)[2]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/858 ze dne 30. května 2018 o schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla a o dozoru nad trhem s nimi, o změně nařízení (ES) č. 715/2007 a č. 595/2009 a zrušení směrnice 2007/46/ES[3]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 78/2009 ze dne 14. ledna 2009 o schvalování typu motorových vozidel s ohledem na ochranu chodců a ostatních nechráněných účastníků silničního provozu, o změně směrnice 2007/46/ES a o zrušení směrnic 2003/102/ES a 2005/66/ES[4]

---

1 Úř. věst. L 171, 29.6.2007, s. 1.
2 Úř. věst. L 263, 9.10.2007, s. 1.
3 Úř. věst. L 151, 14.6.2018, s. 1.
4 Úř. věst. L 35, 4.2.2009, s. 1.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 661/2009 ze dne 13. července 2009 o požadavcích pro schvalování typu motorových vozidel, jejich přípojných vozidel a systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla z hlediska obecné bezpečnosti[1]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 79/2009 ze dne 14. ledna 2009 o schvalování typu vozidel na vodíkový pohon a o změně směrnice 2007/46/ES[2]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009 ze dne 18. června 2009 o schvalování typu motorových vozidel a motorů z hlediska emisí z těžkých nákladních vozidel (Euro VI) a o přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidel, o změně nařízení (ES) č. 715/2007 a směrnice 2007/46/ES a o zrušení směrnic 80/1269/EHS, 2005/55/ES a 2005/78/ES[3]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 168/2013 ze dne 15. ledna 2013 o schvalování dvoukolových nebo tříkolových vozidel a čtyřkolek a dozoru nad trhem s těmito vozidly[4]

---

1 Úř. věst. L 200, 31.7.2009, s. 1.
2 Úř. věst. L 35, 4.2.2009, s. 32.
3 Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 1.
4 Úř. věst. L 60, 2.3.2013, s. 52.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/758 ze dne 29. dubna 2015 o požadavcích na schválení typu pro zavedení palubního systému eCall využívajícího linku tísňového volání 112 a o změně směrnice 2007/46/ES[1]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 ze dne 23. dubna 2009, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nové osobní automobily v rámci integrovaného přístupu Společenství ke snižování emisí CO_2 z lehkých užitkových vozidel[2]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 510/2011 ze dne 11. května 2011, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nová lehká užitková vozidla v rámci integrovaného přístupu Unie ke snižování emisí CO_2 z lehkých vozidel[3]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 167/2013 ze dne 5. února 2013 o schvalování zemědělských a lesnických vozidel a dozoru nad trhem s těmito vozidly[4]

---

1 Úř. věst. L 123, 19.5.2015, s. 77.
2 Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 1.
3 Úř. věst. L 145, 31.5.2011, s. 1.
4 Úř. věst. L 60, 2.3.2013, s. 1.

10. Zdvihací a manipulační zařízení

– Směrnice Rady 73/361/EHS ze dne 19. listopadu 1973 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se certifikace a označování ocelových lan, řetězů a háků[1]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/33/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se výtahů a bezpečnostních komponent pro výtahy[2]

11. Plynové spotřebiče

– Směrnice Rady 92/42/EHS ze dne 21. května 1992 o požadavcích na účinnost nových teplovodních kotlů na kapalná nebo plynná paliva[3]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/426 ze dne 9. března 2016 o spotřebičích plynných paliv a o zrušení směrnice 2009/142/ES[4]

---

1 Úř. věst. L 335, 5.12.1973, s. 51.
2 Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 251.
3 Úř. věst. L 167, 22.6.1992, s. 17.
4 Úř. věst. L 81, 31.3.2016, s. 99.

12. Tlakové nádoby

– Směrnice Rady 75/324/EHS ze dne 20. května 1975 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se aerosolových rozprašovačů[1]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/35/EU ze dne 16. června 2010 o přepravitelných tlakových zařízeních a o zrušení směrnic Rady 76/767/EHS, 84/525/EHS, 84/526/EHS, 84/527/EHS a 1999/36/ES[2]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/68/EU ze dne 15. května 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání tlakových zařízení na trh[3]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/29/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání jednoduchých tlakových nádob na trh[4]

---

1 Úř. věst. L 147, 9.6.1975, s. 40.
2 Úř. věst. L 165, 30.6.2010, s. 1.
3 Úř. věst. L 189, 27.6.2014, s. 164.
4 Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 45.

13. Měřicí přístroje

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/34/ES ze dne 23. dubna 2009 o společných ustanoveních pro měřicí přístroje a pro metody metrologické kontroly[1]

– Směrnice Rady 75/107/EHS ze dne 19. prosince 1974 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se láhví používaných jako odměrné obalové nádoby[2]

– Směrnice Rady 76/211/EHS ze dne 20. ledna 1976 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zhotovení některých výrobků v hotovém balení podle hmotnosti nebo objemu[3]

– Směrnice Rady č. 80/181/EHS ze dne 20. prosince 1979 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se jednotek měření a o zrušení směrnice 71/354/EHS[4]

1 Úř. věst. L 106, 28.4.2009, s. 7.
2 Úř. věst. L 42, 15.2.1975, s. 14.
3 Úř. věst. L 46, 21.2.1976, s. 1.
4 Úř. věst. L 39, 15.2.1980, s. 40.

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/45/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví pravidla pro jmenovitá množství výrobků v hotovém balení, zrušují směrnice Rady 75/106/EHS a 80/232/EHS a mění směrnice Rady 76/211/EHS[1]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/17/EU ze dne 9. března 2011, kterou se zrušují směrnice Rady 71/317/EHS, 71/347/EHS, 71/349/EHS, 74/148/EHS, 75/33/EHS, 76/765/EHS, 76/766/EHS a 86/217/EHS, pokud jde o metrologii[2]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/31/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání vah s neautomatickou činností na trh[3]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/32/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání měřidel na trh[4]

---

1 Úř. věst. L 247, 21.9.2007, s. 17.
2 Úř. věst. L 71, 18.3.2011, s. 1.
3 Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 107.
4 Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 149.

14. Stavební výrobky, strojní zařízení, lanové dráhy, osobní ochranné prostředky

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS[1]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/425 ze dne 9. března 2016 o osobních ochranných prostředcích a o zrušení směrnice Rady 89/686/EHS[2]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/424 ze dne 9. března 2016 o lanových dráhách a o zrušení směrnice 2000/9/ES[3]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/42/ES ze dne 17. května 2006 o strojních zařízeních a o změně směrnice 95/16/ES[4]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1628 ze dne 14. září 2016 o požadavcích na mezní hodnoty emisí plynných znečišťujících látek a tuhých znečišťujících látek a schválení typu spalovacích motorů v nesilničních mobilních strojích, o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 a (EU) č. 167/2013 a o změně a zrušení směrnice 97/68/ES[5]

---

1 Úř. věst. L 88, 4.4.2011, s. 5.
2 Úř. věst. L 81, 31.3.2016, s. 51.
3 Úř. věst. L 81, 31.3.2016, s. 1.
4 Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 24.
5 Úř. věst. L 252, 16.9.2016, s. 53.

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/14/ES ze dne 8. května 2000 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se emisí hluku zařízení, která jsou určena k použití ve venkovním prostoru, do okolního prostředí[1]

15. Elektrická a rádiová zařízení

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/30/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se elektromagnetické kompatibility[2]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/34/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se zařízení a ochranných systémů určených k použití v prostředí s nebezpečím výbuchu[3]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/35/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání elektrických zařízení určených pro používání v určitých mezích napětí na trh[4]

---

1 Úř. věst. L 162, 3.7.2000, s. 1.
2 Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 79.
3 Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 309.
4 Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 357.

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/53/EU ze dne 16. dubna 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání rádiových zařízení na trh a zrušení směrnice 1999/5/ES[1]

16. Textilní výrobky, obuv

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1007/2011 ze dne 27. září 2011 o názvech textilních vláken a souvisejícím označování materiálového složení textilních výrobků a o zrušení směrnice Rady 73/44/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 96/73/ES a 2008/121/ES[2]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/11/ES ze dne 23. března 1994 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se označování materiálů používaných v hlavních částech obuvi prodávané spotřebiteli[3]

17. Kosmetika, hračky

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o kosmetických přípravcích[4]

---

1 Úř. věst. L 153, 22.5.2014, s. 62.
2 Úř. věst. L 272, 18.10.2011, s. 1.
3 Úř. věst. L 100, 19.4.1994, s. 37.
4 Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 59.

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/48/ES ze dne 18. června 2009 o bezpečnosti hraček[1]

18. Rekreační plavidla

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/53/EU ze dne 20. listopadu 2013 o rekreačních plavidlech a vodních skútrech a o zrušení směrnice 94/25/ES[2]

19. Výbušniny a pyrotechnické výrobky

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/28/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání výbušnin pro civilní použití na trh a dozoru nad nimi[3]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/29/EU ze dne 12. června 2013 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání pyrotechnických výrobků na trh[4]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 98/2013 ze dne 15. ledna 2013 o uvádění prekurzorů výbušnin na trh a o jejich používání[5]

---

1 Úř. věst. L 170, 30.6.2009, s. 1.
2 Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 90.
3 Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 1.
4 Úř. věst. L 178, 28.6.2013, s. 27.
5 Úř. věst. L 39, 9.2.2013, s. 1.

20. Léčivé přípravky

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky[1]

  Odkazy na Společenství v čl. 2 druhém pododstavci a v čl. 48 druhém pododstavci uvedeného nařízení se nepovažují za odkazy zahrnující Spojené království s ohledem na Severní Irsko.

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků[2]

  Odkazy na Společenství v čl. 8 odst. 2 a čl. 16b odst. 1 uvedené směrnice a odkaz na Unii v čl. 104 odst. 3 druhém pododstavci se nepovažují za odkazy zahrnující Spojené království s ohledem na Severní Irsko, s výjimkou rozhodnutí o registraci vydaných Spojeným královstvím s ohledem na Severní Irsko.

  Léčivý přípravek registrovaný ve Spojeném království s ohledem na Severní Irsko se nepovažuje za referenční léčivý přípravek v Unii.

---

1 Úř. věst. L 136, 30.4.2004, s. 1.
2 Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1901/2006 ze dne 12. prosince 2006 o léčivých přípravcích pro pediatrické použití a o změně nařízení (EHS) č. 1768/92, směrnice 2001/20/ES, směrnice 2001/83/ES a nařízení (ES) č. 726/2004[1], s výjimkou článku 36

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 141/2000 ze dne 16. prosince 1999 o léčivých přípravcích pro vzácná onemocnění[2]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1394/2007 ze dne 13. listopadu 2007 o léčivých přípravcích pro moderní terapii a o změně směrnice 2001/83/ES a nařízení (ES) č. 726/2004[3]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků[4]

  Odkazy na Společenství v čl. 12 odst. 2 a čl. 74 druhém pododstavci uvedené směrnice se nepovažují za odkazy zahrnující Spojené království s ohledem na Severní Irsko, s výjimkou rozhodnutí o registraci vydaných Spojeným královstvím s ohledem na Severní Irsko.

---

1 Úř. věst. L 378, 27.12.2006, s. 1.
2 Úř. věst. L 18, 22.1.2000, s. 1.
3 Úř. věst. L 324, 10.12.2007, s. 121.
4 Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 1.

Veterinární léčivý přípravek registrovaný ve Spojeném království s ohledem na Severní Irsko se nepovažuje za referenční léčivý přípravek v Unii.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 470/2009 ze dne 6. května 2009, kterým se stanoví postupy Společenství pro stanovení limitů reziduí farmakologicky účinných látek v potravinách živočišného původu, kterým se zrušuje nařízení Rady (EHS) č. 2377/90 a kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004[1]

– Článek 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/20/ES ze dne 4. dubna 2001 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se uplatňování správné klinické praxe při provádění klinických hodnocení humánních léčivých přípravků[2]

– Kapitola IX nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 536/2014 ze dne 16. dubna 2014 o klinických hodnoceních humánních léčivých přípravků a o zrušení směrnice 2001/20/ES[3]

[1] Úř. věst. L 152, 16.6.2009, s. 11.
[2] Úř. věst. L 121, 1.5.2001, s. 34.
[3] Úř. věst. L 158, 27.5.2014, s. 1.

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/35/ES ze dne 23. dubna 2009 o barvivech, která mohou být přidávána do léčivých přípravků[1]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/793 ze dne 11. května 2016 k zamezení přesměrování obchodu s některými klíčovými léky do Evropské unie[2]

21. Zdravotnické prostředky

– Směrnice Rady 93/42/EHS ze dne 14. června 1993 o zdravotnických prostředcích[3]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/79/ES ze dne 27. října 1998 o diagnostických zdravotnických prostředcích in vitro[4]

– Směrnice Rady 90/385/EHS ze dne 20. června 1990 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se aktivních implantabilních zdravotnických prostředků[5]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/745 ze dne 5. dubna 2017 o zdravotnických prostředcích, změně směrnice 2001/83/ES, nařízení (ES) č. 178/2002 a nařízení (ES) č. 1223/2009 a o zrušení směrnic Rady 90/385/EHS a 93/42/EHS[6]

---

1 Úř. věst. L 109, 30.4.2009, s. 10.
2 Úř. věst. L 135, 24.5.2016, s. 39.
3 Úř. věst. L 169, 12.7.1993, s. 1.
4 Úř. věst. L 331, 7.12.1998, s. 1.
5 Úř. věst. L 189, 20.7.1990, s. 17.
6 Úř. věst. L 117, 5.5.2017, s. 1.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/746 ze dne 5. dubna 2017 o diagnostických zdravotnických prostředcích in vitro a o zrušení směrnice 98/79/ES a rozhodnutí Komise 2010/227/EU[1]

22. Látky lidského původu

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/98/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví standardy jakosti a bezpečnosti pro odběr, vyšetření, zpracování, skladování a distribuci lidské krve a krevních složek a kterou se mění směrnice 2001/83/ES[2]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/23/ES ze dne 31. března 2004 o stanovení jakostních a bezpečnostních norem pro darování, odběr, vyšetřování, zpracování, konzervaci, skladování a distribuci lidských tkání a buněk[3]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/53/EU ze dne 7. července 2010 o jakostních a bezpečnostních normách pro lidské orgány určené k transplantaci[4]

---

1 Úř. věst. L 117, 5.5.2017, s. 176.
2 Úř. věst. L 33, 8.2.2003, s. 30.
3 Úř. věst. L 102, 7.4.2004, s. 48.
4 Úř. věst. L 207, 6.8.2010, s. 14.

23. Chemické látky a podobné výrobky

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2003/2003 ze dne 13. října 2003 o hnojivech[1]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/10/ES ze dne 11. února 2004 o harmonizaci právních a správních předpisů týkajících se používání zásad správné laboratorní praxe a ověřování jejich používání při zkouškách chemických látek[2]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/9/ES ze dne 11. února 2004 o inspekci a ověřování správné laboratorní praxe (SLP)[3]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/65/EU ze dne 8. června 2011 o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních[4]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 648/2004 ze dne 31. března 2004 o detergentech[5]

---

1 Úř. věst. L 304, 21.11.2003, s. 1.
2 Úř. věst. L 50, 20.2.2004, s. 44.
3 Úř. věst. L 50, 20.2.2004, s. 28.
4 Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 88.
5 Úř. věst. L 104, 8.4.2004, s. 1.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 ze dne 29. dubna 2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách a o změně směrnice 79/117/EHS[1]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 649/2012 ze dne 4. července 2012 o vývozu a dovozu nebezpečných chemických látek[2]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852 ze dne 17. května 2017 o rtuti a o zrušení nařízení (ES) č. 1102/2008[3]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a o zrušení směrnice 91/157/EHS[4]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES[5]

---

1 Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 7.
2 Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 60.
3 Úř. věst. L 137, 24.5.2017, s. 1.
4 Úř. věst. L 266, 26.9.2006, s. 1.
5 Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006[1]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne 11. února 2004 o prekursorech drog[2]

24. Pesticidy, biocidy

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS[3]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 ze dne 23. února 2005 o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a o změně směrnice Rady 91/414/EHS[4]

Odkaz na členské státy v článku 43 uvedeného nařízení se nepovažuje za odkaz zahrnující Spojené království s ohledem na Severní Irsko.

---

1 Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1.
2 Úř. věst. L 47, 18.2.2004, s. 1.
3 Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 1.
4 Úř. věst. L 70, 16.3.2005, s. 1.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání[1]

Odkazy na členský stát v čl. 3 odst. 3, čl. 15 odst. 1, čl. 28 odst. 4 a čl. 75 odst. 1 písm. g) uvedeného nařízení se nepovažují za odkazy zahrnující Spojené království s ohledem na Severní Irsko.

25. Odpady

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů[2]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ze dne 20. prosince 1994 o obalech a obalových odpadech[3]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013 ze dne 20. listopadu 2013 o recyklaci lodí a o změně nařízení (ES) č. 1013/2006 a směrnice 2009/16/ES[4]

---

1 Úř. věst. L 167, 27.6.2012, s. 1.
2 Úř. věst. L 190, 12.7.2006, s. 1.
3 Úř. věst. L 365, 31.12.1994, s. 10.
4 Úř. věst. L 330, 10.12.2013, s. 1.

– Směrnice Rady 2006/117/Euratom ze dne 20. listopadu 2006 o dozoru nad přepravou radioaktivního odpadu a vyhořelého paliva a o její kontrole[1]

26. Životní prostředí, energetická účinnost

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 ze dne 22. října 2014 o prevenci a regulaci zavlékání či vysazování a šíření invazních nepůvodních druhů[2]

– Nařízení Rady (ES) č. 708/2007 ze dne 11. června 2007 o používání cizích a místně se nevyskytujících druhů v akvakultuře[3]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ze dne 25. listopadu 2009 o ekoznačce EU[4]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES ze dne 13. října 1998 o jakosti benzinu a motorové nafty a o změně směrnice Rady 93/12/EHS[5]

---

1 Úř. věst. L 337, 5.12.2006, s. 21.
2 Úř. věst. L 317, 4.11.2014, s. 35.
3 Úř. věst. L 168, 28.6.2007, s. 1.
4 Úř. věst. L 27, 30.1.2010, s. 1.
5 Úř. věst. L 350, 28.12.1998, s. 58.

– Směrnice Rady (EU) 2015/652 ze dne 20. dubna 2015, kterou se stanoví metody výpočtu a požadavky na podávání zpráv podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES o jakosti benzinu a motorové nafty[1]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/42/ES ze dne 21. dubna 2004 o omezování emisí těkavých organických sloučenin vznikajících při používání organických rozpouštědel v některých barvách a lacích a výrobcích pro opravy nátěru vozidel a o změně směrnice 1999/13/ES[2]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 995/2010 ze dne 20. října 2010, kterým se stanoví povinnosti hospodářských subjektů uvádějících na trh dřevo a dřevařské výrobky[3]

– Nařízení Rady (ES) č. 2173/2005 ze dne 20. prosince 2005 o zavedení režimu licencí FLEGT pro dovoz dřeva do Evropského společenství[4]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 517/2014 ze dne 16. dubna 2014 o fluorovaných skleníkových plynech a o zrušení nařízení (ES) č. 842/2006[5]

---

1 Úř. věst. L 107, 25.4.2015, s. 26.
2 Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 87.
3 Úř. věst. L 295, 12.11.2010, s. 23.
4 Úř. věst. L 347, 30.12.2005, s. 1.
5 Úř. věst. L 150, 20.5.2014, s. 195.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009 ze dne 16. září 2009 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu[1]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852 ze dne 17. května 2017 o rtuti a o zrušení nařízení (ES) č. 1102/2008[2]

– Nařízení Rady (ES) č. 338/97 ze dne 9. prosince 1996 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi[3]

– Nařízení Rady (EHS) č. 3254/91 ze dne 4. listopadu 1991 o zákazu používání nášlapných pastí ve Společenství a dovozu kožešin a zboží z určitých volně žijících živočichů ze zemí, kde jsou tito živočichové odchytáváni pomocí nášlapných pastí nebo jiných metod odchytu, které nesplňují mezinárodní normy humánního odchytu do pastí[4]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1007/2009 ze dne 16. září 2009 o obchodování s produkty z tuleňů[5]

---

1 Úř. věst. L 286, 31.10.2009, s. 1.
2 Úř. věst. L 137, 24.5.2017, s. 1.
3 Úř. věst. L 61, 3.3.1997, s. 1.
4 Úř. věst. L 308, 9.11.1991, s. 1.
5 Úř. věst. L 286, 31.10.2009, s. 36.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1523/2007 ze dne 11. prosince 2007, kterým se zakazuje uvádět na trh, dovážet do Společenství a vyvážet z něj kočičí a psí kůže a výrobky obsahující tyto kůže[1]

– Směrnice Rady 83/129/EHS ze dne 28. března 1983 o dovozu kůží z některých tuleních mláďat a výrobků z nich do členských států[2]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 106/2008 ze dne 15. ledna 2008 o programu Společenství na označování energetické účinnosti kancelářských přístrojů štítky[3]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1222/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o označování pneumatik s ohledem na palivovou účinnost a jiné důležité parametry[4]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie[5]

---

1 Úř. věst. L 343, 27.12.2007, s. 1.
2 Úř. věst. L 91, 9.4.1983, s. 30.
3 Úř. věst. L 39, 13.2.2008, s. 1.
4 Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 46.
5 Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369 ze dne 4. července 2017, kterým se stanoví rámec pro označování energetickými štítky a zrušuje směrnice 2010/30/EU[1]

27. Lodní výstroj

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/90/EU ze dne 23. července 2014 o lodní výstroji a o zrušení směrnice Rady 96/98/ES[2]

28. Železniční doprava

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/797 ze dne 11. května 2016 o interoperabilitě železničního systému v Evropské unii[3] v rozsahu podmínek a technických specifikací pro uvádění produktů železniční dopravy na trh, jejich uvedení do provozu a volný pohyb

29. Potraviny – obecné předpisy

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin[4]

---

1 Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 1.
2 Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 146.
3 Úř. věst. L 138, 26.5.2016, s. 44.
4 Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.

Odkaz na členský stát v čl. 29 odst. 1 druhém pododstavci uvedeného nařízení se nepovažuje za odkaz zahrnující Spojené království s ohledem na Severní Irsko.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004[1]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin[2]

30. Potraviny – hygiena

– Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu[3]

---

1 Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18.
2 Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 9.
3 Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 55.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin[1]

– Směrnice Rady 89/108/EHS ze dne 21. prosince 1988 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se hluboce zmrazených potravin určených k lidské spotřebě[2]

31. Potraviny – složky, stopy, rezidua, obchodní normy

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1331/2008 ze dne 16. prosince 2008, kterým se stanoví jednotné povolovací řízení pro potravinářské přídatné látky, potravinářské enzymy a látky určené k aromatizaci potravin[3]

  Odkaz na členský stát v čl. 3 odst. 1 uvedeného nařízení se nepovažuje za odkaz zahrnující Spojené království s ohledem na Severní Irsko.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1332/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských enzymech a o změně směrnice Rady 83/417/EHS, nařízení Rady (ES) č. 1493/1999, směrnice 2000/13/ES, směrnice Rady 2001/112/ES a nařízení (ES) č. 258/97[4]

---

1 Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1.
2 Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 34.
3 Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 1.
4 Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 7.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských přídatných látkách[1]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16. prosince 2008 o látkách určených k aromatizaci a některých složkách potravin vyznačujících se aromatem pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 1601/91, nařízení (ES) č. 2232/96 a (ES) č. 110/2008 a směrnice 2000/13/ES[2]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy[3]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006 ze dne 20. prosince 2006 o přidávání vitaminů a minerálních látek a některých dalších látek do potravin[4]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2065/2003 ze dne 10. listopadu 2003 o kouřových aromatech používaných nebo určených k použití v potravinách nebo na jejich povrchu[5]

  Odkaz na členský stát v čl. 7 odst. 2 uvedeného nařízení se nepovažuje za odkaz zahrnující Spojené království s ohledem na Severní Irsko.

---

1 Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 16.
2 Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 34.
3 Úř. věst. L 183, 12.7.2002, s. 51.
4 Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 26.
5 Úř. věst. L 309, 26.11.2003, s. 1.

– Nařízení Rady (EHS) č. 315/93 ze dne 8. února 1993, kterým se stanoví postupy Společenství pro kontrolu kontaminujících látek v potravinách[1]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2283 ze dne 25. listopadu 2015 o nových potravinách, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/97 a nařízení Komise (ES) č. 1852/2001[2]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013 ze dne 12. června 2013 o potravinách určených pro kojence a malé děti, potravinách pro zvláštní lékařské účely a náhradě celodenní stravy pro regulaci hmotnosti a o zrušení směrnice Rady 92/52/EHS, směrnic Komise 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES a 2006/141/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES a nařízení Komise (ES) č. 41/2009 a (ES) č. 953/2009[3]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/4/ES ze dne 22. února 1999 o kávových a cikorkových extraktech[4]

---

1 Úř. věst. L 37, 13.2.1993, s. 1.
2 Úř. věst. L 327, 11.12.2015, s. 1.
3 Úř. věst. L 181, 29.6.2013, s. 35.
4 Úř. věst. L 66, 13.3.1999, s. 26.

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/36/ES ze dne 23. června 2000 o kakaových a čokoládových výrobcích určených k lidské spotřebě[1]

– Směrnice Rady 2001/110/ES ze dne 20. prosince 2001 o medu[2]

– Směrnice Rady 2001/111/ES ze dne 20. prosince 2001 o některých druzích cukru určených k lidské spotřebě[3]

– Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny[4]

– Nařízení Komise (ES) č. 1295/2008 ze dne 18. prosince 2008 o dovozu chmele ze třetích zemí[5]

– Nařízení Komise (ES) č. 1375/2007 ze dne 23. listopadu 2007 o dovozech zbytků z výroby kukuřičného škrobu ze Spojených států amerických[6]

---

1 Úř. věst. L 197, 3.8.2000, s. 19.
2 Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 47.
3 Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 53.
4 Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.
5 Úř. věst. L 340, 19.12.2008, s. 45.
6 Úř. věst. L 307, 24.11.2007, s. 5.

– Směrnice Rady 2001/112/ES ze dne 20. prosince 2001 o ovocných šťávách a některých podobných produktech určených k lidské spotřebě[1]

– Směrnice Rady 2001/113/ES ze dne 20. prosince 2001 o ovocných džemech, rosolech a marmeládách a kaštanovém krému určených k lidské spotřebě[2]

– Směrnice Rady 2001/114/ES ze dne 20. prosince 2001 o některých druzích zahuštěného a sušeného mléka určeného k lidské spotřebě[3]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2203 ze dne 25. listopadu 2015 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se kaseinů a kaseinátů určených k lidské spotřebě a o zrušení směrnice Rady 83/417/EHS[4]

– Kapitola IV hlavy V nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008[5]

---

1 Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 58.
2 Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 67.
3 Úř. věst. L 15, 17.1.2002, s. 19.
4 Úř. věst. L 314, 1.12.2015, s. 1.
5 Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 549.

– Oddíl 1 kapitoly I hlavy II části II nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007[1]

32. Materiál pro styk s potravinami

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004 ze dne 27. října 2004 o materiálech a předmětech určených pro styk s potravinami a o zrušení směrnic 80/590/EHS a 89/109/EHS[2]

Odkaz na členský stát v čl. 9 odst. 1 uvedeného nařízení se nepovažuje za odkaz zahrnující Spojené království s ohledem na Severní Irsko.

– Směrnice Rady 84/500/EHS ze dne 15. října 1984 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se keramických předmětů určených pro styk s potravinami[3]

[1] Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.
[2] Úř. věst. L 338, 13.11.2004, s. 4.
[3] Úř. věst. L 277, 20.10.1984, s. 12.

33. Potraviny – ostatní předpisy

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/2/ES ze dne 22. února 1999 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se potravin a složek potravin ošetřovaných ionizujícím zářením[1]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/3/ES ze dne 22. února 1999 o stanovení seznamu Společenství potravin a složek potravin ošetřovaných ionizujícím zářením[2]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/32/ES ze dne 23. dubna 2009 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se extrakčních rozpouštědel používaných při výrobě potravin a složek potravin[3]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/54/ES ze dne 18. června 2009 o využívání a prodeji přírodních minerálních vod[4]

– Nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91[5]

---

1 Úř. věst. L 66, 13.3.1999, s. 16.
2 Úř. věst. L 66, 13.3.1999, s. 24.
3 Úř. věst. L 141, 6.6.2009, s. 3.
4 Úř. věst. L 164, 26.6.2009, s. 45.
5 Úř. věst. L 189, 20.7.2007, s. 1.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/848 ze dne 30. května 2018 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 834/2007[1]

– Nařízení Rady (Euratom) 2016/52 ze dne 15. ledna 2016, kterým se stanoví nejvyšší přípustné úrovně radioaktivní kontaminace potravin a krmiv po jaderné havárii nebo jiném případu radiační mimořádné situace a zrušují nařízení (Euratom) č. 3954/87 a nařízení Komise (Euratom) č. 944/89 a (Euratom) č. 770/90[2]

– Nařízení Rady (ES) č. 733/2008 ze dne 15. července 2008 o podmínkách dovozu zemědělských produktů pocházejících ze třetích zemí po havárii jaderné elektrárny v Černobylu[3]

34. Krmiva – produkty a hygiena

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 ze dne 13. července 2009 o uvádění na trh a používání krmiv, o změně nařízení (ES) č. 1831/2003 a o zrušení směrnice Rady 79/373/EHS, směrnice Komise 80/511/EHS, směrnic Rady 82/471/EHS, 83/228/EHS, 93/74/EHS, 93/113/ES a 96/25/ES a rozhodnutí Komise 2004/217/ES[4]

---

1 Úř. věst. L 150, 14.6.2018, s. 1.
2 Úř. věst. L 13, 20.1.2016, s. 2.
3 Úř. věst. L 201, 30.7.2008, s. 1.
4 Úř. věst. L 229, 1.9.2009, s. 1.

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/32/ES ze dne 7. května 2002 o nežádoucích látkách v krmivech[1]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat[2]

Odkazy na národní referenční laboratoře v bodě 6 přílohy II uvedeného nařízení se nepovažují za odkazy uplatňující se na Spojené království s ohledem na Severní Irsko. To nebrání tomu, aby národní referenční laboratoř nacházející se v členském státě plnila funkce národní referenční laboratoře, pokud jde o Severní Irsko. Informace a materiály, které si za tímto účelem vyměňují příslušné orgány Severního Irska a národní referenční laboratoř v členském státě, nesmějí být národní referenční laboratoří dále předávány bez předchozího souhlasu uvedených příslušných orgánů.

– Směrnice Rady 90/167/EHS ze dne 26. března 1990, kterou se stanoví podmínky pro přípravu, uvádění na trh a používání medikovaných krmiv ve Společenství[3]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005 ze dne 12. ledna 2005, kterým se stanoví požadavky na hygienu krmiv[4]

---

1 Úř. věst. L 140, 30.5.2002, s. 10.
2 Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 29.
3 Úř. věst. L 92, 7.4.1990, s. 42.
4 Úř. věst. L 35, 8.2.2005, s. 1.

35. Geneticky modifikované organismy

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivech[1], s výjimkou čl. 32 druhého pododstavce

To nebrání tomu, aby národní referenční laboratoř nacházející se v členském státě plnila funkce národní referenční laboratoře, pokud jde o Severní Irsko. Informace a materiály, které si za tímto účelem vyměňují příslušné orgány Severního Irska a národní referenční laboratoř v členském státě, nesmějí být národní referenční laboratoří dále předávány bez předchozího souhlasu uvedených příslušných orgánů.

Odkazy na členský stát v čl. 10 odst. 1 a čl. 22 odst. 1 uvedeného nařízení se nepovažují za odkaz zahrnující Spojené království s ohledem na Severní Irsko.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1830/2003 ze dne 22. září 2003 o sledovatelnosti a označování geneticky modifikovaných organismů a sledovatelnosti potravin a krmiv vyrobených z geneticky modifikovaných organismů a o změně směrnice 2001/18/ES[2]

[1] Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 1.
[2] Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 24.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1946/2003 ze dne 15. července 2003 o přeshraničních pohybech geneticky modifikovaných organismů[1]

– Část C směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES ze dne 12. března 2001 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/220/EHS[2]

36. Živá zvířata, zárodečné produkty a produkty živočišného původu

Odkazy na národní referenční laboratoře v aktech uvedených v tomto oddíle se nepovažují za odkazy zahrnující referenční laboratoř ve Spojeném království. To nebrání tomu, aby národní referenční laboratoř nacházející se v členském státě plnila funkce národní referenční laboratoře, pokud jde o Severní Irsko. Informace a materiály, které si za tímto účelem vyměňují příslušné orgány Severního Irska a národní referenční laboratoř v členském státě, nesmějí být národní referenční laboratoří dále předávány bez předchozího souhlasu uvedených příslušných orgánů.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 ze dne 9. března 2016 o nákazách zvířat a o změně a zrušení některých aktů v oblasti zdraví zvířat („právní rámec pro zdraví zvířat“)[3]

---

1 Úř. věst. L 287, 5.11.2003, s. 1.
2 Úř. věst. L 106, 17.4.2001, s. 1.
3 Úř. věst. L 84, 31.3.2016, s. 1.

– Směrnice Rady 64/432/EHS ze dne 26. června 1964 o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství[1]

– Směrnice Rady 91/68/EHS ze dne 28. ledna 1991 o veterinárních podmínkách obchodu s ovcemi a kozami uvnitř Společenství[2]

– Směrnice Rady 2009/156/ES ze dne 30. listopadu 2009 o veterinárních předpisech pro přesun koňovitých a jejich dovoz ze třetích zemí[3]

– Směrnice Rady 2009/158/ES ze dne 30. listopadu 2009 o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí[4]

– Směrnice Rady 92/65/EHS ze dne 13. července 1992 o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní veterinární předpisy Společenství uvedené v příloze A oddíle I směrnice 90/425/EHS[5]

---

1 Úř. věst. 121, 29.7.1964, s. 1977.
2 Úř. věst. L 46, 19.2.1991, s. 19.
3 Úř. věst. L 192, 23.7.2010, s. 1.
4 Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 74.
5 Úř. věst. L 268, 14.9.1992, s. 54.

– Směrnice Rady 88/407/EHS ze dne 14. června 1988 o veterinárních požadavcích na obchod se spermatem skotu uvnitř Společenství a na jeho dovoz[1]

– Směrnice Rady 89/556/EHS ze dne 25. září 1989 o veterinárních otázkách obchodu s embryi skotu ve Společenství a dovozů těchto embryí ze třetích zemí[2]

– Směrnice Rady 90/429/EHS ze dne 26. června 1990, kterou se stanoví veterinární požadavky na obchod se spermatem prasat uvnitř Společenství a na jeho dovoz[3]

– Směrnice Rady 92/118/EHS ze dne 17. prosince 1992 o veterinárních a hygienických předpisech pro obchod s produkty živočišného původu ve Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní předpisy Společenství uvedené v kapitole I přílohy A směrnice 89/662/EHS, a pokud jde o patogenní původce, směrnice 90/425/EHS[4]

---

1 Úř. věst. L 194, 22.7.1988, s. 10.
2 Úř. věst. L 302, 19.10.1989, s. 1.
3 Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 62.
4 Úř. věst. L 62, 15.3.1993, s. 49.

– Směrnice Rady 2006/88/ES ze dne 24. října 2006 o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury a o prevenci a tlumení některých nákaz vodních živočichů[1]

– Směrnice Rady 2004/68/ES ze dne 26. dubna 2004, kterou se stanoví veterinární předpisy pro dovoz některých živých kopytníků do Společenství a pro jejich tranzit, mění směrnice 90/426/EHS a 92/65/EHS a zrušuje směrnice 72/462/EHS[2]

– Směrnice Rady 2002/99/ES ze dne 16. prosince 2002, kterou se stanoví veterinární předpisy pro produkci, zpracování, distribuci a dovoz produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě[3]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013 ze dne 12. června 2013 o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu a o zrušení nařízení (ES) č. 998/2003[4]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu)[5]

---

1 Úř. věst. L 328, 24.11.2006, s. 14.
2 Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 321.
3 Úř. věst. L 18, 23.1.2003, s. 11.
4 Úř. věst. L 178, 28.6.2013, s. 1.
5 Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 1.

37. Tlumení nákaz zvířat, tlumení zoonóz

Odkazy na národní referenční laboratoře v aktech uvedených v tomto oddíle se nepovažují za odkazy zahrnující referenční laboratoř ve Spojeném království. To nebrání tomu, aby národní referenční laboratoř nacházející se v členském státě plnila funkce národní referenční laboratoře, pokud jde o Severní Irsko. Informace a materiály, které si za tímto účelem vyměňují příslušné orgány Severního Irska a národní referenční laboratoř v členském státě, nesmějí být národní referenční laboratoří dále předávány bez předchozího souhlasu uvedených příslušných orgánů.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií[1]

– Směrnice Rady 77/391/EHS ze dne 17. května 1977, kterou se zavádějí opatření Společenství pro eradikaci brucelózy, tuberkulózy a leukózy u skotu[2]

– Směrnice Rady 78/52/EHS ze dne 13. prosince 1977, kterou se stanoví kritéria Společenství pro vnitrostátní plány urychlené eradikace brucelózy, tuberkulózy a enzootické leukózy u skotu[3]

[1] Úř. věst. L 147, 31.5.2001, s. 1.
[2] Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 44.
[3] Úř. věst. L 15, 19.1.1978, s. 34.

– Směrnice Rady 2003/85/ES ze dne 29. září 2003, kterou se stanoví opatření Společenství pro tlumení slintavky a kulhavky, zrušují směrnice 85/511/EHS a rozhodnutí 89/531/EHS a 91/665/EHS a mění směrnice 92/46/EHS[1]

– Směrnice Rady 2005/94/ES ze dne 20. prosince 2005 o opatřeních Společenství pro tlumení influenzy ptáků a o zrušení směrnice 92/40/EHS[2]

– Směrnice Rady 2001/89/ES ze dne 23. října 2001 o opatřeních Společenství pro tlumení klasického moru prasat[3]

– Směrnice Rady 92/35/EHS ze dne 29. dubna 1992, kterou se stanoví pravidla a opatření pro tlumení moru koní[4]

– Směrnice Rady 2002/60/ES ze dne 27. června 2002, kterou se stanoví zvláštní ustanovení pro tlumení afrického moru prasat a kterou se mění směrnice 92/119/EHS, pokud jde o těšínskou chorobu prasat a africký mor prasat[5]

---

1 Úř. věst. L 306, 22.11.2003, s. 1.
2 Úř. věst. L 10, 14.1.2006, s. 16.
3 Úř. věst. L 316, 1.12.2001, s. 5.
4 Úř. věst. L 157, 10.6.1992, s. 19.
5 Úř. věst. L 192, 20.7.2002, s. 27.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003 ze dne 17. listopadu 2003 o tlumení salmonel a některých jiných původců zoonóz vyskytujících se v potravním řetězci[1]

– Směrnice Rady 92/66/EHS ze dne 14. července 1992, kterou se zavádějí opatření Společenství pro tlumení newcastleské choroby[2]

– Směrnice Rady 92/119/EHS ze dne 17. prosince 1992, kterou se zavádějí obecná opatření Společenství pro tlumení některých nákaz zvířat a zvláštní opatření týkající se vezikulární choroby prasat[3]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/99/ES ze dne 17. listopadu 2003 o sledování zoonóz a jejich původců, o změně rozhodnutí Rady 90/424/EHS a o zrušení směrnice Rady 92/117/EHS[4]

– Směrnice Rady 2000/75/ES ze dne 20. listopadu 2000, kterou se stanoví zvláštní ustanovení týkající se tlumení a eradikace katarální horečky ovcí[5]

---

1 Úř. věst. L 325, 12.12.2003, s. 1.
2 Úř. věst. L 260, 5.9.1992, s. 1.
3 Úř. věst. L 62, 15.3.1993, s. 69.
4 Úř. věst. L 325, 12.12.2003, s. 31.
5 Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 74.

38. Identifikace zvířat

– Nařízení Rady (ES) č. 21/2004 ze dne 17. prosince 2003 o stanovení systému identifikace a evidence ovcí a koz a o změně nařízení (ES) č. 1782/2003 a směrnic 92/102/EHS a 64/432/EHS[1]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97[2]

– Směrnice Rady 2008/71/ES ze dne 15. července 2008 o identifikaci a evidování prasat[3]

39. Chov plemenných zvířat

– Článek 37 a čl. 64 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1012 ze dne 8. června 2016 o zootechnických a genealogických podmínkách pro plemenitbu čistokrevných plemenných zvířat, hybridních plemenných prasat a jejich zárodečných produktů v Unii, pro obchod s nimi a pro jejich vstup do Unie, o změně nařízení (EU) č. 652/2014 a směrnic Rady 89/608/EHS a 90/425/EHS a o zrušení některých aktů v oblasti plemenitby zvířat („nařízení o plemenných zvířatech“)[4]

---

1 Úř. věst. L 5, 9.1.2004, s. 8.
2 Úř. věst. L 204, 11.8.2000, s. 1.
3 Úř. věst. L 213, 8.8.2008, s. 31.
4 Úř. věst. L 171, 29.6.2016, s. 66.

40. Dobré životní podmínky zvířat

– Nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení (ES) č. 1255/97[1]

– Nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování[2]

41. Zdraví rostlin

– Směrnice Rady 2000/29/ES ze dne 8. května 2000 o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich rozšiřování na území Společenství[3]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031 ze dne 26. října 2016 o ochranných opatřeních proti škodlivým organismům rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013, (EU) č. 652/2014 a (EU) č. 1143/2014 a o zrušení směrnic Rady 69/464/EHS, 74/647/EHS, 93/85/EHS, 98/57/ES, 2000/29/ES, 2006/91/ES a 2007/33/ES[4]

---

1 Úř. věst. L 3, 5.1.2005, s. 1.
2 Úř. věst. L 303, 18.11.2009, s. 1.
3 Úř. věst. L 169, 10.7.2000, s. 1.
4 Úř. věst. L 317, 23.11.2016, s. 4.

42. Rozmnožovací materiál rostlin

– Směrnice Rady 66/402/EHS ze dne 14. června 1966 o uvádění osiva obilovin na trh[1]

– Směrnice Rady 68/193/EHS ze dne 9. dubna 1968 o uvádění révového vegetativního množitelského materiálu na trh[2]

– Směrnice Rady 1999/105/ES ze dne 22. prosince 1999 o uvádění reprodukčního materiálu lesních dřevin na trh[3]

– Směrnice Rady 2002/53/ES ze dne 13. června 2002 o Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin[4]

– Směrnice Rady 2002/54/ES ze dne 13. června 2002 o uvádění osiva řepy na trh[5]

– Směrnice Rady 2002/55/ES ze dne 13. června 2002 o uvádění osiva zeleniny na trh[6]

---

1 Úř. věst. 125, 11.7.1966, s. 2309.
2 Úř. věst. L 93, 17.4.1968, s. 15.
3 Úř. věst. L 11, 15.1.2000, s. 17.
4 Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 1.
5 Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 12.
6 Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 33.

– Směrnice Rady 2002/56/ES ze dne 13. června 2002 o uvádění sadby brambor na trh[1]

– Směrnice Rady 2002/57/ES ze dne 13. června 2002 o uvádění osiva olejnin a přadných rostlin na trh[2]

– Směrnice Rady 2008/90/ES ze dne 29. září 2008 o uvádění na trh rozmnožovacího materiálu ovocných rostlin a ovocných rostlin určených k produkci ovoce[3]

43. Úřední kontroly, veterinární kontroly

Odkazy na národní referenční laboratoře v aktech uvedených v tomto oddíle se nepovažují za odkazy zahrnující referenční laboratoř ve Spojeném království. To nebrání tomu, aby národní referenční laboratoř nacházející se v členském státě plnila funkce národní referenční laboratoře, pokud jde o Severní Irsko. Informace a materiály, které si za tímto účelem vyměňují příslušné orgány Severního Irska a národní referenční laboratoř v členském státě, nesmějí být národní referenční laboratoří dále předávány bez předchozího souhlasu uvedených příslušných orgánů.

1 Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 60.
2 Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 74.
3 Úř. věst. L 267, 8.10.2008, s. 8.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, (ES) č. 396/2005, (ES) č. 1069/2009, (ES) č. 1107/2009, (EU) č. 1151/2012, (EU) č. 652/2014, (EU) 2016/429 a (EU) 2016/2031, nařízení Rady (ES) č. 1/2005 a (ES) č. 1099/2009 a směrnic Rady 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES a 2008/120/ES a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, směrnic Rady 89/608/EHS, 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/23/ES, 96/93/ES a 97/78/ES a rozhodnutí Rady 92/438/EHS (nařízení o úředních kontrolách)[1]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat[2]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě[3]

---

1 Úř. věst. L 95, 7.4.2017, s. 1.
2 Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1.
3 Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 206.

– Směrnice Rady ze dne 15. července 1991, kterou se stanoví zásady organizace veterinárních kontrol zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a kterou se mění směrnice 89/662/EHS, 90/425/EHS a 90/675/EHS (91/496/EHS)[1]

– Směrnice Rady 97/78/ES ze dne 18. prosince 1997, kterou se stanoví základní pravidla pro veterinární kontroly produktů ze třetích zemí dovážených do Společenství[2]

– Směrnice Rady ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Unie s cílem dotvoření vnitřního trhu (90/425/EHS)[3]

– Směrnice Rady ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu (89/662/EHS)[4]

44. Sanitární a fytosanitární záležitosti – ostatní

– Směrnice Rady 96/22/ES ze dne 29. dubna 1996 o zákazu používání některých látek s hormonálním nebo tyreostatickým účinkem a beta-sympatomimetik v chovech zvířat a o zrušení směrnic 81/602/EHS, 88/146/EHS a 88/299/EHS[5]

---

1 Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 56.
2 Úř. věst. L 24, 30.1.1998, s. 9.
3 Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29.
4 Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 13.
5 Úř. věst. L 125, 23.5.1996, s. 3.

– Směrnice Rady 96/23/ES ze dne 29. dubna 1996 o kontrolních opatřeních u některých látek a jejich reziduí v živých zvířatech a živočišných produktech a o zrušení směrnic 85/358/EHS a 86/469/EHS a rozhodnutí 89/187/EHS a 91/664/EHS[1]

45. Duševní vlastnictví

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1576/89[2]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin[3]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 251/2014 ze dne 26. února 2014 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení aromatizovaných vinných výrobků a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1601/91[4]

---

1 Úř. věst. L 125, 23.5.1996, s. 10.
2 Úř. věst. L 39, 13.2.2008, s. 16.
3 Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1.
4 Úř. věst. L 84, 20.3.2014, s. 14.

– Oddíly 2 a 3 kapitoly I hlavy II části II nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007[1]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 ze dne 12. června 2013 o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1383/2003[2]

46. Rybolov a akvakultura

– Nařízení Komise (EHS) č. 3703/85 ze dne 23. prosince 1985, kterým se stanoví prováděcí pravidla ke společným obchodním normám pro některé čerstvé nebo chlazené ryby[3]

– Nařízení Rady (EHS) č. 2136/89 ze dne 21. června 1989 o stanovení společných obchodních norem pro konzervované sardinky a obchodních názvů pro konzervované sardinky a výrobky typu sardinek[4]

1 Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.
2 Úř. věst. L 181, 29.6.2013, s. 15.
3 Úř. věst. L 351, 28.12.1985, s. 63.
4 Úř. věst. L 212, 22.7.1989, s. 79.

– Nařízení Rady (EHS) č. 1536/92 ze dne 9. června 1992, kterým se stanoví společné obchodní normy pro konzervované tuňáky a bonita[1]

– Nařízení Rady (ES) č. 2406/96 ze dne 26. listopadu 1996 o stanovení společných obchodních norem pro některé produkty rybolovu[2]

– Nařízení Rady (ES) č. 850/98 ze dne 30. března 1998 o zachování rybolovných zdrojů pomocí technických opatření na ochranu nedospělých mořských živočichů[3] v rozsahu ustanovení o minimálních velikostech mořských živočichů

– Nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Unie k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky, o změně nařízení (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008 a (ES) č. 1342/2008 a o zrušení nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006[4] v rozsahu ustanovení o obchodních normách

---

1 Úř. věst. L 163, 17.6.1992, s. 1.
2 Úř. věst. L 334, 23.12.1996, s. 1.
3 Úř. věst. L 125, 27.4.1998, s. 1.
4 Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 1.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné organizaci trhů s produkty rybolovu a akvakultury a o změně nařízení Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 104/2000[1] v rozsahu ustanovení o obchodních normách a informacích pro spotřebitele

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES[2] v rozsahu ustanovení o obchodních normách pro produkty rybolovu a akvakultury

– Nařízení Rady (ES) č. 1005/2008 ze dne 29. září 2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, mění nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1936/2001 a (ES) č. 601/2004 a zrušují nařízení (ES) č. 1093/94 a (ES) č. 1447/1999[3]

– Nařízení Rady (ES) č. 1035/2001 ze dne 22. května 2001, kterým se stanoví systém dokumentace úlovků druhu *Dissostichus spp*.[4]

---

1 Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 1.
2 Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22.
3 Úř. věst. L 286, 29.10.2008, s. 1.
4 Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 1.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 640/2010 ze dne 7. července 2010 o vytvoření programu dokumentace úlovků tuňáka obecného (*Thunnus thynnus*) a o změně nařízení (ES) č. 1984/2003[1]

– Nařízení Rady (ES) č. 1100/2007 ze dne 18. září 2007, kterým se stanoví opatření pro obnovu populace úhoře říčního[2]

47. Ostatní

– Část III nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007[3] kromě kapitoly VI

– Nařízení Rady (ES) č. 2964/95 ze dne 20. prosince 1995, kterým se zavádí registrace dovozu a dodávek ropy ve Společenství[4]

– Nařízení Rady (ES) č. 2182/2004 ze dne 6. prosince 2004 o medailích a žetonech podobných euromincím[5]

---

1 Úř. věst. L 194, 24.7.2010, s. 1.
2 Úř. věst. L 248, 22.9.2007, s. 17.
3 Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.
4 Úř. věst. L 310, 22.12.1995, s. 5.
5 Úř. věst. L 373, 21.12.2004, s. 1.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1889/2005 ze dne 26. října 2005 o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Společenství nebo je opouštějící[1]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/40/EU ze dne 3. dubna 2014 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových a souvisejících výrobků a o zrušení směrnice 2001/37/ES[2]

– Nařízení Rady (ES) č. 116/2009 ze dne 18. prosince 2008 o vývozu kulturních statků[3]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/60/EU ze dne 15. května 2014 o navracení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012[4]

– Směrnice Rady ze dne 15. prosince 1969 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se křišťálového skla (69/493/EHS)[5]

---

1 Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 9.
2 Úř. věst. L 127, 29.4.2014, s. 1.
3 Úř. věst. L 39, 10.2.2009, s. 1.
4 Úř. věst. L 159, 28.5.2014, s. 1.
5 Úř. věst. L 326, 29.12.1969, s. 36.

– Nařízení Rady (ES) č. 428/2009 ze dne 5. května 2009, kterým se zavádí režim Společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití[1]

– Směrnice Rady ze dne 18. června 1991 o kontrole nabývání a držení zbraní (91/477/EHS)[2]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 258/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se provádí článek 10 protokolu Organizace spojených národů proti nedovolené výrobě střelných zbraní a jejich součástí, dílů a střeliva a obchodování s nimi, který doplňuje Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu (protokol OSN o střelných zbraních), a stanoví vývozní povolení, opatření pro dovoz a tranzit palných zbraní, jejich součástí, dílů a střeliva[3]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/43/ES ze dne 6. května 2009 o zjednodušení podmínek transferů produktů pro obranné účely uvnitř Společenství[4]

1 Úř. věst. L 134, 29.5.2009, s. 1.
2 Úř. věst. L 256, 13.9.1991, s. 51.
3 Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 1.
4 Úř. věst. L 146, 10.6.2009, s. 1.

– Nařízení Rady (ES) č. 1236/2005 ze dne 27. června 2005 o obchodování s některým zbožím, které by mohlo být použito pro trest smrti, mučení nebo jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání[1]

– Nařízení Rady (ES) č. 2368/2002 ze dne 20. prosince 2002, kterým se provádí Kimberleyský systém certifikace pro mezinárodní obchod se surovými diamanty[2]

– Platná omezující opatření na základě článku 215 Smlouvy o fungování EU v rozsahu týkajícím se obchodu se zbožím mezi Unií a třetími zeměmi

_____

[1] Úř. věst. L 200, 30.7.2005, s. 1.
[2] Úř. věst. L 358, 31.12.2002, s. 28.

PŘÍLOHA 6

USTANOVENÍ PRÁVA UNIE PODLE ČLÁNKU 9

1. Daň z přidané hodnoty[1]

   – Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty[2]

   – Směrnice Rady 2008/9/ES ze dne 12. února 2008, kterou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě[3]

   – Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty[4]

   – Směrnice Rady 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření[5]

---

1 Nadpisy a podnadpisy v této příloze jsou pouze orientační.
2 Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.
3 Úř. věst. L 44, 20.2.2008, s. 23.
4 Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1.
5 Úř. věst. L 84, 31.3.2010, s. 1.

– Třináctá směrnice Rady ze dne 17. listopadu 1986 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Úprava vracení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným na území Společenství (86/560/EHS)[1]

– Směrnice Rady 2007/74/ES ze dne 20. prosince 2007 o osvobození zboží dováženého osobami cestujícími ze třetích zemí od daně z přidané hodnoty a spotřební daně[2]

– Směrnice Rady 2009/132/ES ze dne 19. října 2009, kterou se vymezuje oblast působnosti čl. 143 písm. b) a c) směrnice 2006/112/ES, pokud se jedná o osvobození některých druhů zboží od daně z přidané hodnoty při konečném dovozu[3]

– Směrnice Rady 2006/79/ES ze dne 5. října 2006 o osvobození zboží dováženého v drobných zásilkách neobchodní povahy ze třetích zemí od daní[4]

– Povinnosti vyplývající z dohody mezi Evropskou unií a Norským královstvím o správní spolupráci, boji proti podvodům a vymáhání pohledávek v oblasti daně z přidané hodnoty[5]

---

1 Úř. věst. L 326, 21.11.1986, s. 40.
2 Úř. věst. L 346, 29.12.2007, s. 6.
3 Úř. věst. L 292, 10.11.2009, s. 5.
4 Úř. věst. L 286, 17.10.2006, s. 15.
5 Úř. věst. L 195, 1.8.2018, s. 1.

– Povinnosti vyplývající z dohody o spolupráci mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé v boji proti podvodům a jiným protiprávním činnostem poškozujícím jejich finanční zájmy[1]

2. Spotřební daň

– Směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS[2]

– Nařízení Rady (EU) č. 389/2012 ze dne 2. května 2012 o správní spolupráci v oblasti spotřebních daní a o zrušení nařízení (ES) č. 2073/2004[3]

– Směrnice Rady 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření[4]

– Směrnice Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů[5]

---

1 Úř. věst. L 46, 17.2.2009, s. 8.
2 Úř. věst. L 9, 14.1.2009, s. 12.
3 Úř. věst. L 121, 8.5.2012, s. 1.
4 Úř. věst. L 84, 31.3.2010, s. 1.
5 Úř. věst. L 316, 31.10.1992, s. 21.

– Směrnice Rady 92/84/EHS ze dne 19. října 1992 o sbližování sazeb spotřební daně z alkoholu a alkoholických nápojů[1]

– Směrnice Rady 2011/64/EU ze dne 21. června 2011 o struktuře a sazbách spotřební daně z tabákových výrobků[2]

– Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny[3]

– Směrnice Rady 95/60/ES ze dne 27. listopadu 1995 o daňovém značení plynových olejů a petroleje[4]

– Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1152/2003/ES ze dne 16. června 2003 o zavedení elektronického systému pro přepravu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani[5]

---

1 Úř. věst. L 316, 31.10.1992, s. 29.
2 Úř. věst. L 176, 5.7.2011, s. 24.
3 Úř. věst. L 283, 31.10.2003, s. 51.
4 Úř. věst. L 291, 6.12.1995, s. 46.
5 Úř. věst. L 162, 1.7.2003, s. 5.

– Směrnice Rady 2007/74/ES ze dne 20. prosince 2007 o osvobození zboží dováženého osobami cestujícími ze třetích zemí od daně z přidané hodnoty a spotřební daně[1]

– Směrnice Rady 2006/79/ES ze dne 5. října 2006 o osvobození zboží dováženého v drobných zásilkách neobchodní povahy ze třetích zemí od daní[2]

_____

[1] Úř. věst. L 346, 29.12.2007, s. 6.
[2] Úř. věst. L 286, 17.10.2006, s. 15.

PŘÍLOHA 7

USTANOVENÍ PRÁVA UNIE PODLE ČLÁNKU 11

Na Spojené království a ve Spojeném království s ohledem na Severní Irsko se použijí tyto akty, pokud se vztahují na výrobu, přenos, distribuci a dodávky elektřiny, obchodování s elektřinou na velkoobchodní úrovni nebo přeshraniční obchod s elektřinou.

Ustanovení týkající se maloobchodních trhů a ochrany spotřebitele se nepoužijí. Odkazy na ustanovení jiného aktu Unie v aktech uvedených v této příloze neučiní uvedená ustanovení použitelná, nepoužijí-li se jinak na Spojené království a ve Spojeném království s ohledem na Severní Irsko, ledaže jde o ustanovení upravující velkoobchodní trhy s elektřinou, které se uplatňuje v Irsku a je nezbytné pro společné fungování jednotného velkoobchodního trhu s elektřinou v Irsku a Severním Irsku.

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES[1]

[1] Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 55.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou a o zrušení nařízení (ES) č. 1228/2003[1]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 713/2009, ze dne 13. července 2009, kterým se zřizuje Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů[2]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/89/ES ze dne 18. ledna 2006 o opatřeních pro zabezpečení dodávek elektřiny a investic do infrastruktury[3]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1227/2011 ze dne 25. října 2011 o integritě a transparentnosti velkoobchodního trhu s energií[4]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění)[5]

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii a o změně směrnice Rady 96/61/ES[6]

---

1 Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 15.
2 Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 1.
3 Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 22.
4 Úř. věst. L 326, 8.12.2011, s. 1.
5 Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17.
6 Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.

PŘÍLOHA 8

USTANOVENÍ PRÁVA UNIE
PODLE ČL. 12 ODST. 1 TOHOTO PROTOKOLU
A ČL. 7 ODST. 1 PŘÍLOHY 4

1. Pravidla státní podpory stanovená ve Smlouvě o fungování EU[1]

   – Články 107, 108 a 109 Smlouvy o fungování EU

   – Článek 106 Smlouvy o fungování EU, nakolik se týká státní podpory

   – Článek 93 Smlouvy o fungování EU

2. Akty odkazující na pojem podpory

   – Sdělení Komise o pojmu státní podpora[2]

[1] Nadpisy a podnadpisy v této příloze jsou pouze orientační.
[2] Úř. věst. C 262, 19.7.2016, s. 1.

– Sdělení Komise o použití pravidel Evropské unie v oblasti státní podpory na vyrovnávací platbu udělenou za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu[1]

– Sdělení Komise o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory ve formě záruk[2]

3. Nařízení o blokových výjimkách

3.1 Zmocňovací nařízení

– Nařízení Rady (EU) 2015/1588 ze dne 13. července 2015 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na určité kategorie horizontální státní podpory[3]

3.2 Obecné nařízení o blokových výjimkách

– Nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem[4]

1 Úř. věst. C 8, 11.1.2012, s. 4.
2 Úř. věst. C 155, 20.6.2008, s. 10.
3 Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 1.
4 Úř. věst. L 187, 26.6.2014, s. 1.

3.3 Odvětvová nařízení o blokových výjimkách

– Nařízení Komise (EU) č. 702/2014 ze dne 25. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie prohlašují určité kategorie podpory v odvětvích zemědělství a lesnictví a ve venkovských oblastech za slučitelné s vnitřním trhem[1]

– Nařízení Komise (EU) č. 1388/2014 ze dne 16. prosince 2014, kterým se určité kategorie podpory pro podniky působící v oblasti produkce, zpracování a uvádění produktů rybolovu a akvakultury na trh prohlašují za slučitelné s vnitřním trhem podle článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie[2]

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70[3]

[1] Úř. věst. L 193, 1.7.2014, s. 1.
[2] Úř. věst. L 369, 24.12.2014, s. 37.
[3] Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 1.

– Sdělení Komise o výkladových pokynech pro nařízení (ES) č. 1370/2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici[1]

– Rozhodnutí Komise ze dne 20. prosince 2011 o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby udělené určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu[2]

3.4 Nařízení o podpoře *de minimis*

– Nařízení Komise (EU) č. 1407/2013 ze dne 18. prosince 2013 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis*[3]

– Nařízení Komise (EU) č. 360/2012 ze dne 25. dubna 2012 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* udílenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu[4]

1 Úř. věst. C 92, 29.3.2014, s. 1.
2 Úř. věst. L 7, 11.1.2012, s. 3.
3 Úř. věst. L 352, 24.12.2013, s. 1.
4 Úř. věst. L 114, 26.4.2012, s. 8.

– Nařízení Komise (EU) č. 1408/2013 ze dne 18. prosince 2013 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* v odvětví zemědělství[1]

– Nařízení Komise (EU) č. 717/2014 ze dne 27. června 2014 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* v odvětví rybolovu a akvakultury[2]

4. Procesní pravidla

– Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie[3]

– Nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES[4]

– Oznámení Komise – Cesta k účinnému provádění rozhodnutí Komise, jimiž se členským státům nařizuje zajistit navrácení protiprávní a neslučitelné podpory[5]

---

1 Úř. věst. L 352, 24.12.2013, s. 9.
2 Úř. věst. L 190, 28.6.2014, s. 45.
3 Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9.
4 Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1.
5 Úř. věst. C 272, 15.11.2007, s. 4.

– Oznámení Komise o pravidlech, která se používají při posuzování protiprávních státních podpor[1]

– Oznámení Komise o prosazování právní úpravy státní podpory vnitrostátními soudy[2]

– Sdělení Komise o revizi metody stanovování referenčních a diskontních sazeb[3]

– Oznámení Komise – Kodex osvědčených postupů pro provádění řízení ve věcech kontroly státní podpory[4]

– Sdělení Komise C(2003) 4582 ze dne 1. prosince 2003 o profesním tajemství v rozhodnutích o státních podporách[5]

1 Úř. věst. C 119, 22.5.2002, s. 22.
2 Úř. věst. C 85, 9.4.2009, s. 1.
3 Úř. věst. C 14, 19.1.2008, s. 6.
4 Dosud nezveřejněno v Úředním věstníku.
5 Úř. věst. C 297, 9.12.2003, s. 6.

5. Pravidla slučitelnosti

5.1 Významné projekty společného evropského zájmu

– Sdělení Komise – Kritéria pro analýzu slučitelnosti státní podpory, která má podpořit realizaci významných projektů společného evropského zájmu, s vnitřním trhem[1]

5.2 Podpora v zemědělství

– Pokyny Evropské unie ke státní podpoře v odvětvích zemědělství a lesnictví a ve venkovských oblastech na období 2014 až 2020[2]

5.3 Podpora v odvětví rybolovu a akvakultury

– Sdělení Komise – Pokyny pro posuzování státní podpory v odvětví rybolovu a akvakultury[3]

[1] Úř. věst. C 188, 20.6.2014, s. 4.
[2] Úř. věst. C 204, 1.7.2014, s. 1.
[3] Úř. věst. C 217, 2.7.2015, s. 1.

5.4 Regionální podpora

– Pokyny k regionální státní podpoře na období 2014–2020[1]

5.5 Podpora výzkumu, vývoje a inovací

– Sdělení Komise – Rámec pro státní podporu výzkumu, vývoje a inovací[2]

5.6 Podpora rizikového kapitálu

– Sdělení Komise – Pokyny k státní podpoře investic v rámci rizikového financování[3]

5.7 Podpora na záchranu a restrukturalizaci

– Sdělení Komise – Pokyny pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci nefinančních podniků v obtížích[4]

1 Úř. věst. C 209, 23.7.2013, s.1.
2 Úř. věst. C 198, 27.6.2014, s. 1.
3 Úř. věst. C 19, 22.1.2014, s. 4.
4 Úř. věst. C 249, 31.7.2014, s. 1.

5.8 Podpora vzdělávání

– Sdělení Komise – Kritéria pro analýzu slučitelnosti státních podpor na vzdělávání podléhajících individuální oznamovací povinnosti[1]

5.9 Podpora zaměstnanosti

– Sdělení Komise – Kritéria pro analýzu slučitelnosti státních podpor na zaměstnávání znevýhodněných a zdravotně postižených pracovníků podléhajících individuální oznamovací povinnosti[2]

5.10 Dočasná pravidla přijatá v reakci na hospodářskou a finanční krizi

– Sdělení Komise o použití pravidel pro poskytování státní podpory ve prospěch bank v souvislosti s finanční krizí od 1. srpna 2013[3]

– Sdělení Komise o nakládání se znehodnocenými aktivy v bankovním sektoru Společenství[4]

1 Úř. věst. C 188, 11.8.2009, s. 1.
2 Úř. věst. C 188, 11.8.2009, s. 6.
3 Úř. věst. C 216, 30.7.2013, s. 1.
4 Úř. věst. C 72, 26.3.2009, s. 1.

– Sdělení Komise o návratu k životaschopnosti a hodnocení restrukturalizačních opatření ve finančním sektoru v současné krizi podle pravidel pro státní podporu[1]

5.11 Pojištění vývozních úvěrů

– Sdělení Komise členským státům o uplatňování článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na krátkodobé pojištění vývozních úvěrů[2]

5.12 Energetika a životní prostředí

5.12.1 Životní prostředí a energetika

– Sdělení Komise – Pokyny pro státní podporu v oblasti životního prostředí a energetiky na období 2014–2020[3]

– Sdělení Komise – Pokyny k některým opatřením státní podpory v souvislosti se systémem obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů po roce 2012[4]

1 Úř. věst. C 195, 19.8.2009, s. 9.
2 Úř. věst. C 392, 19.12.2012, s. 1.
3 Úř. věst. C 200, 28.6.2014, s. 1.
4 Úř. věst. C 158, 5.6.2012, s. 4.

5.12.2 Elektřina (uvízlé náklady)

– Sdělení Komise o metodice pro analýzu státní podpory v souvislosti s uvízlými náklady[1]

5.12.3 Uhlí

– Rozhodnutí Rady ze dne 10. prosince 2010 o státní podpoře k usnadnění uzavírání nekonkurenceschopných uhelných dolů[2]

5.13 Základní odvětví a zpracovatelství (ocel)

– Sdělení Komise týkající se určitých aspektů nakládání s případy hospodářské soutěže, které vyplývají z ukončení platnosti Smlouvy o ESUO[3]

5.14 Poštovní služby

– Sdělení Komise o použití pravidel hospodářské soutěže na poštovní odvětví a o posouzení některých opatření státu týkajících se poštovních služeb[4]

1 http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/stranded_costs_en.pdf
2 Úř. věst. L 336, 21.12.2010, s. 24.
3 Úř. věst. C 152, 26.6.2002, s. 5.
4 Úř. věst. C 39, 6.2.1998, s. 2.

5.15 Audiovizuální produkce, vysílání a širokopásmové sítě

5.15.1 Audiovizuální produkce

– Sdělení Komise o státní podpoře filmů a dalších audiovizuálních děl[1]

5.15.2 Vysílání

– Sdělení Komise o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání[2]

5.15.3 Širokopásmové sítě

– Pokyny EU k použití pravidel státní podpory ve vztahu k rychlému zavádění širokopásmových sítí[3]

---

1 Úř. věst. C 332, 15.11.2013, s. 1.
2 Úř. věst. C 257, 27.10.2009, s. 1.
3 Úř. věst. C 25, 26.1.2013, s. 1.

5.16 Doprava a infrastruktura

– Sdělení Komise – Pokyny Společenství ke státním podporám železničním podnikům[1]

– Pokyny Společenství pro státní podporu v námořní dopravě[2]

– Sdělení Komise, kterým se stanoví pokyny ke státní podpoře doplňující financování Společenstvím pro zahájení mořských dálnic[3]

– Sdělení Komise, kterým se stanoví pokyny ke státní podpoře pro společnosti spravující lodě[4]

– Sdělení Komise — Pokyny ke státní podpoře letišť a leteckých společností[5]

1 Úř. věst. C 184, 22.7.2008, s. 13.
2 Úř. věst. C 13, 17.1.2004, s. 3.
3 Úř. věst. C 317, 12.12.2008, s. 10.
4 Úř. věst. C 132, 11.6.2009, s. 6.
5 Úř. věst. C 99, 4.4.2014, s. 3.

5.17 Služby obecného hospodářského zájmu

– Sdělení Komise – Rámec Evropské unie pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby[1]

6. Zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky

– Směrnice Komise 2006/111/ES ze dne 16. listopadu 2006 o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky a o finanční průhlednosti uvnitř jednotlivých podniků[2]

_____

[1] Úř. věst. C 8, 11.1.2012, s. 15.
[2] Úř. věst. L 318, 17.11.2006, s. 17.

PŘÍLOHA 9

POSTUPY PODLE ČL. 12 ODST. 2

Smíšený výbor s přihlédnutím k nejnovějším dostupným informacím stanoví počáteční maximální celkovou roční výši podpory, na niž se vztahuje výjimka, a počáteční minimální procentní podíl uvedený v čl. 12 odst. 2. Počáteční maximální celková roční výše podpory, na niž se vztahuje výjimka, vychází z koncepce budoucího zemědělského podpůrného režimu Spojeného království, jakož i z ročního průměru celkových výdajů vzniklých v Severním Irsku v rámci společné zemědělské politiky v rámci stávajícího víceletého finančního rámce na období 2014–2020. Počáteční minimální procentní podíl vychází z koncepce zemědělského podpůrného režimu Spojeného království, jakož i z procentního podílu souladu celkových výdajů v rámci společné zemědělské politiky v Unii s ustanoveními přílohy 2 Dohody WTO o zemědělství oznámeného pro dané období.

Smíšený výbor upraví výši podpory a procentního podílu uvedených v prvním pododstavci a vycházejících z koncepce zemědělského podpůrného režimu Spojeného království v závislosti na jakékoli změně celkové částky podpory dostupné v rámci společné zemědělské politiky v Unii v každém budoucím víceletém finančním rámci.

Pokud smíšený výbor neurčí počáteční výši podpory a procentního podílu v souladu s prvním pododstavcem nebo neupraví výši podpory a procentního podílu v souladu s druhým pododstavcem do konce přechodného období nebo případně do jednoho roku od vstupu budoucího víceletého finančního rámce v platnost, uplatňování čl. 12 odst. 2 se pozastaví do doby, než smíšený výbor určí nebo upraví výši podpory a procentního podílu.

PŘÍLOHA 10

POSTUPY PODLE ČL. 18 ODST. 3

1. Pokud Unie nebo Spojené království zvažují přijetí ochranných opatření na základě čl. 18 odst. 1 tohoto protokolu, prostřednictvím smíšeného výboru o tom neprodleně uvědomí Unii nebo případně Spojené království a poskytnou veškeré příslušné informace.

2. Unie a Spojené království neprodleně zahájí konzultace ve smíšeném výboru s cílem nalézt společně přijatelné řešení.

3. Unie nebo případně Spojené království nesmí přijmout ochranná opatření před uplynutím jednoho měsíce od data oznámení podle bodu 1, pokud konzultace uvedené v bodě 2 nebyly ukončeny před uplynutím stanovené lhůty. Pokud výjimečné okolnosti, jež vyžadují přijetí okamžitých opatření, neumožní předchozí přezkoumání, může Unie nebo případně Spojené království neprodleně uplatnit ochranná opatření, jež jsou nezbytně nutná k nápravě situace.

4. Unie nebo případně Spojené království oznámí neprodleně přijatá opatření smíšenému výboru a poskytnou veškeré příslušné informace.

5. Přijatá ochranná opatření jsou každé tři měsíce od data jejich přijetí předmětem konzultací v rámci smíšeného výboru s cílem zrušit je dříve, než skončí jejich plánovaná platnost, nebo s cílem omezit oblast jejich působnosti. Unie nebo případně Spojené království mohou kdykoli požádat smíšený výbor o přezkum těchto opatření.

6. Body 1 až 5 se použijí obdobně na opatření k obnovení rovnováhy uvedená v čl. 18 odst. 2 tohoto protokolu.

PROTOKOL TÝKAJÍCÍ SE VÝSOSTNÝCH OBLASTÍ SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA NA KYPRU

Unie a Spojené království,

PŘIPOMÍNAJÍCE, že společné prohlášení o výsostných oblastech Spojeného království Velké Británie a Severního Irska na Kypru připojené k závěrečnému aktu smlouvy o přistoupení Spojeného království k Evropským společenstvím stanovilo, že ujednání upravující vztahy mezi Evropským hospodářským společenstvím a výsostnými oblastmi budou vymezena v rámci případné dohody mezi Společenstvím a Kyperskou republikou,

POTVRZUJÍCE, že ujednání upravující vztahy mezi Unií a výsostnými oblastmi po vystoupení Spojeného království z Unie by měla být i nadále vymezena v rámci členství Kyperské republiky v Unii,

PŘIHLÍŽEJÍCE k ustanovením o výsostných oblastech Spojeného království Akrotiri a Dhekelia (dále jen „výsostné oblasti“) stanoveným ve Smlouvě o založení Kyperské republiky a v související výměně nót ze dne 16. srpna 1960 (dále jen „zakládající smlouva“),

POTVRZUJÍCE, že vystoupení Spojeného království z Unie by nemělo ovlivnit práva a povinnosti Kyperské republiky podle práva Unie ani práva a povinnosti stran zakládající smlouvy,

PŘIPOMÍNAJÍCE, že ode dne přistoupení Kyperské republiky k Unii se právo Unie vztahuje na výsostné oblasti pouze v míře nezbytné k zajištění toho, aby byla prováděna ujednání stanovená v Protokolu (č. 3) o výsostných oblastech Spojeného království Velké Británie a Severního Irska na Kypru, připojeném k Aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky k Evropské unii a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie (dále jen „protokol č. 3“),

BEROUCE NA VĚDOMÍ výměnu nót mezi vládou Spojeného království a vládou Kyperské republiky týkající se správy výsostných oblastí ze dne 16. srpna 1960 a připojené prohlášení vlády Spojeného království, že jedním z hlavních cílů, jichž je třeba dosáhnout, je ochrana zájmů osob, které mají bydliště nebo pracují ve výsostných oblastech, a domnívajíce se v této souvislosti, že s těmito osobami by se mělo v co největší míře zacházet stejně jako s osobami, které mají bydliště nebo pracují v Kyperské republice,

BEROUCE NA VĚDOMÍ závazek Spojeného království, že bude nadále uplatňovat ujednání v souladu se zakládající smlouvou, podle nichž orgány Kyperské republiky spravují ve výsostných oblastech širokou škálu veřejných služeb, mimo jiné v oblasti zemědělství, cel a daní,

VZHLEDEM K TOMU, že výsostné oblasti by měly po vystoupení Spojeného království z Unie zůstat součástí celního území Unie,

BEROUCE NA VĚDOMÍ ustanovení zakládající smlouvy týkající se celních ujednání mezi výsostnými oblastmi a Kyperskou republikou, a zejména ujednání části I přílohy F uvedené smlouvy,

BEROUCE NA VĚDOMÍ závazek Spojeného království, že mezi výsostnými oblastmi a Kyperskou republikou nebude vytvářet celnice ani jiné hraniční překážky a že nebude zřizovat obchodní ani civilní námořní přístavy nebo letiště,

PŘEJÍCE SI stanovit vhodná ujednání k dosažení cílů ujednání stanovených v protokolu č. 3 po vystoupení Spojeného království z Unie,

BEROUCE V ÚVAHU, že ujednání stanovená v tomto protokolu by měla ve vztahu k výsostným oblastem zajistit po vystoupení Spojeného království z Unie řádné provádění a prosazování příslušných ustanovení práva Unie,

BEROUCE V ÚVAHU, že je třeba stanovit vhodná ujednání, pokud jde o úlevy a osvobození od cel a daní, které si mohou po vystoupení Spojeného království z Unie zachovat ozbrojené síly Spojeného království a přidružení zaměstnanci,

UZNÁVAJÍCE, že je nezbytné stanovit zvláštní ujednání pro kontroly zboží a osob překračujících vnější hranice výsostných oblastí, jakož i stanovit podmínky, za kterých se příslušná ustanovení práva Unie použijí na demarkační linii mezi územími, nad nimiž vláda Kyperské republiky nevykonává skutečnou kontrolu, a výsostnou oblastí Dhekelia, která je v současnosti stanovena na základě Protokolu (č. 10) o Kypru, připojeného k Aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie (dále jen „protokol č. 10“),

UZNÁVAJÍCE, že spolupráce mezi Kyperskou republikou a Spojeným královstvím má zásadní význam pro zajištění účinného provádění ujednání stanovených v tomto protokolu,

BEROUCE V ÚVAHU, že na základě ujednání stanovených v tomto protokolu se po vystoupení Spojeného království z Unie bude právo Unie vztahovat na výsostné oblasti v určitých oblastech politiky Unie,

UZNÁVAJÍCE jedinečná ujednání týkající se osob, které ve výsostných oblastech žijí a pracují podle zakládající smlouvy a prohlášení z roku 1960, a cíl spočívající v jednotném uplatňování příslušného práva Unie jak v Kyperské republice, tak ve výsostných oblastech za účelem podpory těchto ujednání,

BEROUCE v tomto ohledu NA VĚDOMÍ, že Spojené království prostřednictvím tohoto protokolu svěřuje Kyperské republice jako členskému státu Unie pravomoc provádět a prosazovat ustanovení práva Unie ve výsostných oblastech, jak je stanoveno v tomto protokolu,

PŘIPOMÍNAJÍCE, že Kyperská republika je odpovědná za provádění a prosazování práva Unie ve vztahu ke zboží, které je určeno pro výsostné oblasti nebo z těchto oblastí pochází a které vstupuje na území Kyperské republiky nebo je opouští prostřednictvím námořního přístavu nebo letiště,

ZDŮRAZŇUJÍCE, že ujednáními stanovenými v tomto protokolu nejsou dotčeny články 1 a 2 zakládající smlouvy a postoje Kyperské republiky a Spojeného království k těmto článkům,

BEROUCE V ÚVAHU, že ujednání stanovená v tomto protokolu by měla výhradně upravovat zvláštní situaci výsostných oblastí a neměla by se vztahovat na žádné jiné území ani sloužit jako precedens,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k Dohodě o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii („dohoda o vystoupení“):

ČLÁNEK 1

Obecná ustanovení

1. Pro účely tohoto protokolu se jakýkoliv odkaz na Spojené království v platných ustanoveních dohody o vystoupení vykládá jako odkaz na Spojené království s ohledem na výsostné oblasti. Hlavy I, II a III části třetí a část šestá této dohody se použijí, aniž jsou dotčena ustanovení tohoto protokolu.

2. Odchylně od čl. 4 odst. 4 a 5 dohody o vystoupení se ustanovení tohoto protokolu, která odkazují na právo Unie nebo na jeho pojmy či ustanovení, vykládají při svém provádění a uplatňování ve shodě s příslušnou judikaturou Soudního dvora Evropské unie.

3. Bez ohledu na článek 71 dohody o vystoupení se na osobní údaje zpracovávané ve výsostných oblastech na základě tohoto protokolu použijí kromě ustanovení práva Unie o ochraně osobních údajů, jež se podle tohoto protokolu vztahují na výsostné oblasti a použijí ve výsostných oblastech, i nařízení (EU) 2016/679 a směrnice (EU) 2016/680.

4. Odchylně od čl. 6 odst. 1 dohody o vystoupení platí, že pokud tento protokol odkazuje na akt Unie, považuje se odkaz na tento akt za odkaz na akt v pozměněném nebo nahrazeném znění. Tento odstavec se nepoužije na čl. 4 odst. 3 a 10 nařízení Rady (ES) č. 866/2004[1], na nějž se použije čl. 10 odst. 2.

5. Pokud se Unie odchylně od článků 7 a 8 dohody o vystoupení domnívá, že Spojenému království, popřípadě Spojenému království s ohledem na výsostné oblasti je nezbytně nutné poskytnout úplný nebo částečný přístup, aby mohlo splnit své povinnosti podle tohoto protokolu, včetně případů, kdy je tento přístup nezbytný proto, že přístup k příslušným informacím nelze umožnit jinými praktickými prostředky, se odkazy na členské státy a příslušné orgány členských států v ustanoveních práva Unie, jejichž použitelnost tento protokol stanoví, vykládají tak, že zahrnují i Spojené království, popřípadě Spojené království s ohledem na výsostné oblasti, pokud jde o přístup do jakékoli sítě, informačního systému nebo databáze, jež byly zřízeny na základě práva Unie.

[1] Nařízení Rady (ES) č. 866/2004 ze dne 29. dubna 2004 o režimu podle článku 2 protokolu č. 10 k aktu o přistoupení (Úř. věst. L 161, 30.4.2004, s. 128).

ČLÁNEK 2

Celní území Unie

1. Výsostné oblasti jsou s ohledem na zakládající smlouvu součástí celního území Unie. Za tímto účelem se na výsostné oblasti a ve výsostných oblastech použijí ustanovení práva Unie o clech a společné obchodní politice, včetně těch ustanovení práva Unie, jež se týkají celních kontrol zvláštních druhů zboží nebo pro zvláštní účely.

2. Zboží vyrobené producenty ve výsostných oblastech a uvedené na trh na celním území Unie se považuje za zboží ve volném oběhu.

3. Veškeré zboží určené k použití ve výsostných oblastech vstupuje na ostrov Kypr prostřednictvím civilních letišť a námořních přístavů Kyperské republiky a všechny celní formality, celní kontroly a výběr dovozních cel s tímto zbožím spojené provádějí orgány Kyperské republiky.

4. Veškeré zboží určené k vývozu opouští ostrov Kypr prostřednictvím civilních letišť a námořních přístavů Kyperské republiky a všechny vývozní celní formality a celní kontroly s tímto zbožím spojené provádějí orgány Kyperské republiky.

5. Celní kontroly dokladů a zařízení uvedených v bodě 3 oddílu 11 přílohy C zakládající smlouvy se provádějí v souladu s ustanoveními uvedeného oddílu.

6. Odchylně od odstavců 3 a 4 a výhradně za účelem podpory provozování výsostných oblastí jakožto vojenských základen a s ohledem na zakládající smlouvu se použijí tato ustanovení:

a) následující zboží může vstoupit na ostrov Kypr nebo jej opustit prostřednictvím námořního přístavu nebo letiště ve výsostných oblastech, s výhradou všech celních formalit, celních kontrol a výběru cel s tímto zbožím spojených, jež provádějí orgány výsostných oblastí:

   i) zboží dovážené nebo vyvážené pro úřední nebo vojenské účely;

   ii) zboží dovážené nebo vyvážené v osobních zavazadlech zaměstnanci Spojeného království nebo jejich jménem, a to výlučně pro jejich osobní potřebu, jakož i jinými osobami cestujícími v souvislosti s obrannými nebo úředními záležitostmi;

b) zásilky, které odesílají nebo přijímají zaměstnanci Spojeného království nebo jimi vyživované osoby a které jsou dopravovány poštovním úřadem britské armády, mohou vstoupit na ostrov Kypr nebo jej opustit prostřednictvím přístavu nebo letiště ve výsostných oblastech za těchto podmínek:

   i) příchozí zásilky určené zaměstnancům Spojeného království nebo jimi vyživovaným osobám jsou dopraveny v uzavřeném kontejneru a po příchodu předány celnímu úřadu v Kyperské republice, aby orgány Kyperské republiky mohly provést celní formality, kontroly a výběr dovozních cel, jež jsou s těmito produkty spojeny;

ii) odchozí zásilky odesílané zaměstnanci Spojeného království nebo jimi vyživovanými osobami podléhají celní kontrole orgánů výsostných oblastí.

Pro účely tohoto odstavce se „zaměstnanci Spojeného království nebo jimi vyživovanými osobami“ rozumí osoby vymezené v bodě 1 části I přílohy B zakládající smlouvy.

Spojené království sdílí s Kyperskou republikou příslušné informace za účelem úzké spolupráce, jež má zamezit celním a daňovým podvodům, včetně pašování.

7. Na výsostné oblasti a ve výsostných oblastech se použijí články 34, 35 a 36 Smlouvy o fungování EU a další ustanovení práva Unie týkající se zboží, zejména opatření přijatá na základě článku 114 Smlouvy o fungování EU.

8. Zboží, které přichází z území Kyperské republiky, nad nimiž vláda Kyperské republiky nevykonává skutečnou kontrolu, překračuje demarkační linii mezi těmito územími a Východní výsostnou oblastí v souladu s nařízením (ES) č. 866/2004.

Aniž je dotčen článek 6 tohoto protokolu, odpovídá Spojené království za provádění a prosazování nařízení (ES) č. 866/2004 ve vztahu k výsostným oblastem v souladu s ustanoveními uvedeného nařízení. Spojené království vyzývá orgány Kyperské republiky k provádění veškerých nezbytných veterinárních a rostlinolékařských kontrol a kontrol bezpečnosti potravin, které jsou podle uvedeného nařízení povinné.

9. Spojené království odpovídá za provádění a prosazování ustanovení práva Unie uvedených v odstavci 1, pokud jde o zboží, které přichází do výsostných oblastí nebo je opouští podle odstavce 6.

Spojené království rovněž odpovídá za vydávání veškerých licencí, povolení nebo osvědčení, jež mohou být vyžadovány v souvislosti se zbožím, na které se vztahuje bod 1 oddílu 5 přílohy F zakládající smlouvy.

10. Za provádění a prosazování ustanovení práva Unie uvedených v odstavci 7 ve výsostných oblastech je odpovědná Kyperská republika.

ČLÁNEK 3

Daňové otázky

1. Na výsostné oblasti a ve výsostných oblastech se použijí ustanovení práva Unie o daních z obratu, spotřebních daních a jiných formách nepřímého zdanění přijatá na základě článku 113 Smlouvy o fungování EU.

2. Pro účely daně z přidané hodnoty (DPH), spotřebních daní a jiných forem nepřímého zdanění se plnění s původem ve výsostných oblastech nebo určená pro výsostné oblasti považují za plnění s původem v Kyperské republice nebo určená pro Kyperskou republiku.

3. Za provádění a prosazování ustanovení práva Unie uvedených v tomto článku ve výsostných oblastech, mimo jiné za výběr cel a daní splatných civilními fyzickými nebo právnickými osobami, které mají ve výsostných oblastech bydliště nebo jsou v nich usazeny, je odpovědná Kyperská republika.

ČLÁNEK 4

Osvobození od cla

1. Zboží nebo služby přijaté, nabyté nebo dovezené za účelem použití ozbrojenými silami Spojeného království nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími nebo za účelem zásobení jejich jídelen je osvobozeno od cel, DPH a spotřebních daní za předpokladu, že dotyčné osoby jsou k tomuto osvobození způsobilé v souladu se zakládající smlouvou. Za tímto účelem vydá Spojené království poté, co k tomu získá souhlas Kyperské republiky, osvědčení o osvobození ke zboží, na něž se vztahuje čl. 2 odst. 3.

2. Veškerá cla, která orgány Spojeného království případně vyberou ve výsostných oblastech v důsledku prodeje zboží uvedeného v odstavci 1, se vracejí orgánům Kyperské republiky.

ČLÁNEK 5

Sociální zabezpečení

S ohledem na trvalou ochranu práv osob, které mají bydliště nebo jsou zaměstnány na území výsostných oblastí, přijmou Spojené království a Kyperská republika v případě potřeby další opatření k zajištění řádného provádění článku 4 protokolu č. 3 po skončení přechodného období.

ČLÁNEK 6

Zemědělství, rybolov a veterinární a rostlinolékařské předpisy

Na výsostné oblasti a ve výsostných oblastech se použijí ustanovení práva Unie v oblasti zemědělství a rybolovu uvedená v hlavě III části třetí Smlouvy o fungování EU a aktech přijatých na základě těchto ustanovení, jakož i veterinární a rostlinolékařské předpisy přijaté zejména na základě čl. 168 odst. 4 písm. b) Smlouvy o fungování EU.

Za provádění a prosazování ustanovení práva Unie uvedených v prvním pododstavci ve výsostných oblastech je odpovědná Kyperská republika.

ČLÁNEK 7

Kontroly osob překračujících vnější hranice výsostných oblastí

1. Pro účely tohoto článku se „vnějšími hranicemi výsostných oblastí“ rozumějí mořské hranice a letiště a námořní přístavy výsostných oblastí, nikoli však jejich pozemní a mořské hranice s Kyperskou republikou. S výhradou odstavce 6 se pro účely odstavců 2 a 7 „hraničním přechodem“ rozumí jakýkoli hraniční přechod povolený orgány Spojeného království pro překračování vnějších hranic výsostných oblastí.

2. Spojené království provádí kontroly osob překračujících vnější hranice výsostných oblastí. Tyto kontroly zahrnují ověřování cestovních dokladů. Všechny osoby jsou podrobeny alespoň jedné této kontrole za účelem zjištění jejich totožnosti. Spojené království povoluje překračování vnějších hranic výsostných oblastí pouze na hraničních přechodech.

3. Státní příslušníci třetích zemí a státní příslušníci Spojeného království smějí překračovat vnější hranice výsostných oblastí, pouze pokud splňují tyto podmínky:

a) jsou držiteli platného cestovního dokladu;

b) jsou držiteli platného víza Kyperské republiky, je-li vyžadováno;

c) zabývají se obrannou činností nebo jsou rodinnými příslušníky osoby, která se touto činností zabývá, a

d) nepředstavují ohrožení národní bezpečnosti.

Podmínka stanovená v písmenu c) se nevztahuje na státní příslušníky Spojeného království překračující hranici uvedenou v odstavci 6.

Spojené království se může od podmínek uvedených v prvním pododstavci odchýlit pouze z humanitárních důvodů, z důvodů národního zájmu nebo proto, aby dodrželo své mezinárodní závazky.

S příslušníky ozbrojených sil a civilních složek a jimi vyživovanými osobami ve smyslu přílohy C zakládající smlouvy se zachází jako s osobami, které pro vstup do Kyperské republiky nepotřebují vízum.

4. Každý žadatel o azyl, který poprvé vstoupí na ostrov Kypr z místa mimo Unii prostřednictvím jedné z výsostných oblastí, je na žádost členského státu, na jehož území je žadatel přítomen, zpětně přijat nebo zpětně převzat do výsostných oblastí.

Kyperská republika trvale spolupracuje se Spojeným královstvím na vypracování praktických způsobů dodržování práv a uspokojování potřeb žadatelů o azyl a nelegálních migrantů ve výsostných oblastech, přičemž má na paměti humanitární ohledy a postupuje v souladu s příslušnými právními předpisy správy výsostných oblastí.

5. Aniž je dotčen odstavec 6, na pozemních a mořských hranicích mezi výsostnými oblastmi a Kyperskou republikou se neprovádějí žádné kontroly osob.

6. Hranice mezi Východní výsostnou oblastí a územími Kyperské republiky, nad nimiž vláda Kyperské republiky nevykonává skutečnou kontrolu, se pro účely tohoto článku považuje po dobu pozastavení uplatňování *acquis* podle článku 1 protokolu č. 10 za součást vnějších hranic výsostných oblastí. Tuto hranici lze překročit pouze na hraničních přechodech Strovilia a Pergamos. Kyperská republika může s předchozím souhlasem orgánů Spojeného království a ve spolupráci s těmito orgány přijmout v souvislosti s osobami, které tuto hranici překročily, další opatření k boji proti nelegální migraci.

7. Orgány Spojeného království používají na vnějších hranicích výsostných oblastí a na hranici mezi výsostnou oblastí Dhekelia a územími Kyperské republiky, nad nimiž vláda Kyperské republiky nevykonává skutečnou kontrolu, mobilní jednotky k provádění ostrahy vnějších hranic mezi hraničními přechody a na hraničních přechodech mimo běžnou úřední dobu. Ostraha je prováděna tak, aby odrazovala osoby od obcházení kontrol na hraničních přechodech. Orgány Spojeného království nasadí k provádění těchto kontrol a ostrahy dostatečný počet vhodně kvalifikovaných úředníků.

8. Za účelem účinného provádění kontrol a ostrahy podle odstavců 6 a 7 orgány Spojeného království trvale udržují úzkou spolupráci s orgány Kyperské republiky.

ČLÁNEK 8

Spolupráce

Kyperská republika a Spojené království spolupracují na zajištění účinného provádění tohoto protokolu, zejména s ohledem na boj proti podvodům a jakýmkoli jiným protiprávním činnostem, které ohrožují finanční zájmy Unie nebo Spojeného království. Kyperská republika a Spojené království mohou k provádění kteréhokoli ustanovení tohoto protokolu přijmout další ujednání. Kyperská republika informuje o každém takovém ujednání před jeho vstupem v platnost Evropskou komisi.

ČLÁNEK 9

Specializovaný výbor

1. Specializovaný výbor pro otázky provádění Protokolu týkajícího se výsostných oblastí na Kypru, zřízený článkem 165 dohody o vystoupení (dále jen „specializovaný výbor“):

a) napomáhá provádění a uplatňování tohoto protokolu;

b) projednává jakoukoli otázku s významem pro tento protokol, která působí obtíže a kterou vznesla Unie nebo Spojené království, a

c) vydává doporučení smíšenému výboru, pokud jde o fungování tohoto protokolu, zejména návrhy na změnu odkazů na právo Unie uvedených v tomto protokolu.

2. Evropská komise informuje specializovaný výbor o každé zprávě předložené podle článku 11 nařízení (ES) č. 866/2004 a konzultuje se Spojeným královstvím jakýkoliv návrh Komise na přijetí aktu, kterým se uvedené nařízení mění nebo nahrazuje, jsou-li tím dotčeny výsostné oblasti.

ČLÁNEK 10

Smíšený výbor

1. Smíšený výbor mění na doporučení specializovaného výboru veškeré odkazy na právo Unie uvedené v tomto protokolu.

2. Pokud to smíšený výbor považuje za nezbytné pro zachování řádného fungování tohoto protokolu, může na doporučení specializovaného výboru přijmout jakékoli rozhodnutí, které je nezbytné k nahrazení ustanovení uvedených v čl. 1 odst. 4 v souvislosti s tímto protokolem.

3. Smíšený výbor může na doporučení specializovaného výboru změnit ustanovení čl. 7 odst. 6 týkající se hraničních přechodů, jež jsou v tomto ustanovení uvedeny.

ČLÁNEK 11

Uplatňování článku 6 protokolu č. 3 během přechodného období

Bez ohledu na čl. 127 odst. 1 dohody o vystoupení se na výsostné oblasti ani ve výsostných oblastech nepoužijí žádná opatření přijatá během přechodného období podle článku 6 protokolu č. 3.

ČLÁNEK 12

Dohled a vymáhání

1. S ohledem na výsostné oblasti, a pokud jde o fyzické a právnické osoby, které mají na území těchto oblastí bydliště nebo jsou na něm usazeny, mají orgány, instituce a jiné subjekty Unie pravomoci, které jim jsou svěřeny právem Unie v souvislosti s tímto protokolem a ustanoveními práva Unie, jejichž použitelnost tento protokol stanoví. Zejména Soudní dvůr Evropské unie má soudní příslušnost, již v tomto ohledu stanoví Smlouvy.

2. Akty orgánů, institucí a jiných subjektů Unie přijaté v souladu s odstavcem 1 mají s ohledem na výsostné oblasti a ve výsostných oblastech stejné právní účinky jako v rámci Unie a jejích členských států.

ČLÁNEK 13

Odpovědnost za provádění

1. Nestanoví-li tento protokol jinak, je za provádění a prosazování tohoto protokolu ve výsostných oblastech odpovědné Spojené království. Bez ohledu na odstavec 3 přijmou příslušné orgány Spojeného království vnitrostátní právní předpisy nezbytné k tomu, aby tento protokol nabyl ve výsostných oblastech účinnosti.

2. Spojené království si ponechává výlučné právo na provádění a prosazování tohoto protokolu, pokud jde o jeho vlastní orgány nebo veškeré nemovitosti vlastněné nebo užívané Ministerstvem obrany Spojeného království, jakož i veškeré pravomoci k nucenému výkonu rozhodnutí, které vyžadují pravomoc k vniknutí do obytného domu nebo pravomoc k zadržení osoby. Nestanoví-li právní předpisy uvedené v odstavci 1 jinak, ponechává si Spojené království i jiné pravomoci k nucenému výkonu rozhodnutí.

3. Odpovědnost za provádění a prosazování tohoto protokolu ve výsostných oblastech v souladu s čl. 2 odst. 10 a články 3 a 6 je svěřena Kyperské republice.

PROTOKOL O GIBRALTARU

Unie a Spojené království,

PŘIPOMÍNAJÍCE, že Spojené království je podle čl. 355 odst. 3 Smlouvy o fungování EU odpovědné za vnější vztahy Gibraltaru a že právo Unie se vztahuje na Gibraltar v míře stanovené v aktu o přistoupení z roku 1972,

PŘIPOMÍNAJÍCE, že tento protokol má být prováděn v souladu s příslušným ústavním řádem Španělského království a Spojeného království,

PŘIPOMÍNAJÍCE, že podle článku 50 Smlouvy o EU ve spojení s článkem 106a Smlouvy o Euratomu a s výhradou ujednání stanovených v Dohodě o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii (dále jen „dohoda o vystoupení“) přestává být právo Evropské unie a Euratomu ode dne vstupu dohody o vystoupení v platnost v plné míře použitelné na Spojené království, a tudíž i na Gibraltar,

BEROUCE V ÚVAHU, že s ohledem na Gibraltar je nezbytné zajistit spořádané vystoupení z Unie,

ZDŮRAZŇUJÍCE, že spořádané vystoupení Spojeného království z Unie s ohledem na Gibraltar znamená, že je náležitě zohledněn případný negativní dopad na úzké sociální a hospodářské vztahy Gibraltaru s okolím, zejména územím obcí, jež tvoří Mancounidad de Municipaios del Campo de Gibraltar ve Španělském království,

BEROUCE NA VĚDOMÍ závazek Spojeného království s ohledem na Gibraltar vyřešit uspokojivým způsobem výplatu dávek do dne 31. prosince 2020,

S CÍLEM nadále podporovat vyvážený hospodářský a sociální rozvoj v této oblasti, zejména pokud jde o pracovní podmínky, nadále zajišťovat nejvyšší úroveň ochrany životního prostředí v souladu s právem Unie a nadále posilovat bezpečnost obyvatel této oblasti, zejména prostřednictvím spolupráce v policejních a celních záležitostech,

UZNÁVAJÍCE výhody pro hospodářský rozvoj oblasti vyplývající z volného pohybu osob podle práva Unie, který bude nadále uplatňován během přechodného období,

ZNOVU POTVRZUJÍCE zejména snahu chránit veřejné zdraví a zdůrazňovat nezbytnost boje proti závažným zdravotním, sociálním a hospodářským důsledkům kouření,

ZDŮRAZŇUJÍCE rovněž, že je třeba bojovat proti podvodům a pašování a chránit finanční zájmy všech dotčených stran,

ZDŮRAZŇUJÍCE, že tímto protokolem nejsou dotčeny právní postoje Španělského království a Spojeného království, pokud jde o svrchovanost a soudní příslušnost,

BEROUCE NA VĚDOMÍ memoranda o porozumění uzavřená dne 29. listopadu 2018 mezi Španělským královstvím a Spojeným královstvím, o právech občanů, o tabákových a dalších výrobcích, o spolupráci v záležitostech životního prostředí a o spolupráci v policejních a celních záležitostech, jakož i dohodu dosaženou dne 29. listopadu 2018 ohledně uzavření smlouvy o zdanění a o ochraně finančních zájmů,

SE DOHODLY na těchto ustanoveních, která se připojují k dohodě o vystoupení:

ČLÁNEK 1

Práva občanů

1. Španělské království (dále jen „Španělsko“) a Spojené království úzce spolupracují s ohledem na Gibraltar tak, aby připravily a podporovaly účinné provádění části druhé dohody o vystoupení, týkající se práv občanů, která se mimo jiné v plné míře vztahuje na přeshraniční pracovníky s bydlištěm na Gibraltaru nebo ve Španělsku, zejména na území obcí, jež tvoří Mancounidad de Municipaios del Campo de Gibraltar, a která v článcích 24 a 25 stanoví konkrétní práva přeshraničních pracovníků.

2. Za tímto účelem si příslušné orgány vyměňují čtvrtletně aktuální informace o osobách uvedených v části druhé dohody o vystoupení, které mají bydliště na Gibraltaru nebo na území obcí, jež tvoří Mancounidad de Municipaios del Campo de Gibraltar, zejména včetně přeshraničních pracovníků.

3. Španělsko a Spojené království zřídí koordinační výbor jakožto fórum pro pravidelnou diskusi mezi příslušnými orgány, které sleduje záležitosti týkající se zaměstnanosti a pracovních podmínek. Tento koordinační výbor pravidelně podává zprávy výboru pro otázky spojené s prováděním Protokolu o Gibraltaru, zřízenému článkem 165 dohody o vystoupení (dále jen „specializovaný výbor“).

ČLÁNEK 2

Právo v oblasti letecké dopravy

Právo Unie v oblasti letecké dopravy, které se na letiště v Gibraltaru nevztahovalo přede dnem vstupu této dohody v platnost, se na letiště v Gibraltaru použije až ode dne stanoveného smíšeným výborem. Smíšený výbor přijme v tomto smyslu rozhodnutí poté, co Spojené království a Španělsko oznámí, že dosáhly uspokojivé dohody o využívání letiště v Gibraltaru.

ČLÁNEK 3

Fiskální záležitosti a ochrana finančních zájmů

1. Španělsko a Spojené království zavedou s ohledem na Gibraltar formy spolupráce nezbytné k dosažení úplné transparentnosti v daňových záležitostech a k ochraně finančních zájmů všech dotčených stran, zejména vytvořením posíleného systému správní spolupráce v boji proti podvodům, pašování a praní peněz a při řešení sporů týkajících se daňové rezidence.

2. Na Gibraltaru jsou s ohledem na zapojení Gibraltaru do inkluzivního rámce OECD pro řešení problému eroze základu daně a přesouvání zisku (BEPS) dodržovány mezinárodní normy skupiny G20 a Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) týkající se řádné daňové správy, transparentnosti, výměny informací a škodlivých daňových praktik, a zejména kritéria ekonomické podstaty stanovená Fórem OECD o škodlivých daňových praktikách.

3. Spojené království zajistí, aby do dne 30. června 2020 byla na Gibraltar rozšířena jeho ratifikace Rámcové úmluvy o kontrole tabáku, přijaté v Ženevě dne 21. května 2003, a Protokolu o odstranění nezákonného obchodu s tabákovými výrobky, přijatého v Soulu dne 12. listopadu 2012.

Aniž je dotčen první pododstavec, Spojené království zajistí, aby byl na Gibraltaru do dne 30. června 2020 zaveden systém sledovatelnosti a bezpečnostních opatření týkající se tabákových výrobků, který je rovnocenný požadavkům a normám práva Unie. Tento systém zajistí vzájemný přístup k informacím o sledovatelnosti cigaret ve Španělsku a na Gibraltaru.

4. Aby se zabránilo pašování výrobků podléhajících spotřební dani nebo zvláštním daním a zároveň se od tohoto pašování odradilo, Spojené království zajistí, aby byl na Gibraltaru zaveden s ohledem na alkohol a benzin daňový systém, jehož cílem je předcházet podvodným činnostem s těmito výrobky.

ČLÁNEK 4

Ochrana životního prostředí a rybolov

Španělsko a Spojené království zřídí koordinační výbor jakožto fórum pro pravidelnou diskusi příslušných orgánů o otázkách týkajících se zejména nakládání s odpady, kvality ovzduší, vědeckého výzkumu a rybolovu. K účasti na zasedáních tohoto koordinačního výboru je přizvána i Unie. Tento koordinační výbor pravidelně podává zprávy specializovanému výboru.

ČLÁNEK 5

Spolupráce v policejních a celních záležitostech

Španělsko a Spojené království zřídí koordinační výbor jakožto fórum pro sledování a pro koordinaci příslušných orgánů ve veškerých otázkách týkajících se spolupráce v policejních a celních záležitostech. K účasti na zasedáních tohoto koordinačního výboru je přizvána i Unie. Tento koordinační výbor pravidelně podává zprávy specializovanému výboru.

ČLÁNEK 6

Úkoly specializovaného výboru

Specializovaný výbor:

a) napomáhá provádění a uplatňování tohoto protokolu;

b) projednává jakoukoli otázku s významem pro tento protokol, která působí obtíže a kterou vznesla Unie nebo Spojené království;

c) přezkoumává zprávy od koordinačních výborů uvedených v tomto protokolu a

d) vydává doporučení smíšenému výboru, pokud jde o fungování tohoto protokolu.

PŘÍLOHY

PŘÍLOHA I

KOORDINACE SOCIÁLNÍHO ZABEZPEČENÍ

ČÁST I

ROZHODNUTÍ A DOPORUČENÍ SPRÁVNÍ KOMISE

Použitelné právní předpisy (řada A):

– rozhodnutí č. A1 ze dne 12. června 2009 o zřízení dialogu a dohodovacího řízení týkajících se platnosti dokumentů, určení použitelných právních předpisů a poskytování dávek podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004[1],

– rozhodnutí č. A2 ze dne 12. června 2009 o výkladu článku 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 o právních předpisech platných pro vyslané pracovníky a samostatně výdělečně činné osoby dočasně pracující mimo příslušný stát[2],

[1] Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 1.
[2] Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 5.

– rozhodnutí č. A3 ze dne 17. prosince 2009, které se týká sčítání nepřerušovaných období vyslání získaných podle nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004[1].

Elektronická výměna dat (řada E):

– rozhodnutí č. E2 ze dne 3. března 2010 o stanovení postupu řízení změn pro údaje o subjektech určených v článku 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, které jsou uvedeny v elektronickém adresáři, jenž je nedílnou součástí EESSI[2],

– rozhodnutí č. E4 ze dne 13. března 2014 o přechodném období definovaném v článku 95 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009[3],

– rozhodnutí č. E5 ze dne 16. března 2017 o praktických opatřeních pro přechodné období pro elektronickou výměnu dat uvedenou v článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009[4].

---

1 Úř. věst. C 149, 8.6.2010, s. 3.
2 Úř. věst. C 187, 10.7.2010, s. 5.
3 Úř. věst. C 152, 20.5.2014, s. 21.
4 Úř. věst. C 233, 19.7.2017, s. 3.

Rodinné dávky (řada F):

– rozhodnutí č. F1 ze dne 12. června 2009 o výkladu článku 68 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ohledně pravidel přednosti v případě souběhu rodinných dávek[1],

– rozhodnutí č. F2 ze dne 23. června 2015 o výměně údajů mezi institucemi za účelem poskytování rodinných dávek[2].

Horizontální otázky (řada H):

– rozhodnutí č. H1 ze dne 12. června 2009 o rámci pro přechod od nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72 k nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 a (ES) č. 987/2009 a o použití rozhodnutí a doporučení správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení[3],

---

1 Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 11.
2 Úř. věst. C 52, 11.2.2016, s. 11.
3 Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 13.

– rozhodnutí č. H3 ze dne 15. října 2009 o datu, ke kterému je třeba stanovit směnné kurzy podle článku 90 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009[1],

– rozhodnutí č. H4 ze dne 22. prosince 2009 o složení a pracovních metodách účetní komise při Správní komisi pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení[2],

– rozhodnutí č. H5 ze dne 18. března 2010 o spolupráci v boji proti podvodům a omylům v rámci nařízení Rady (ES) č. 883/2004 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení[3],

– rozhodnutí č. H6 ze dne 16. prosince 2010 o uplatňování určitých zásad týkajících se sčítání dob podle článku 6 nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení[4],

---

1 Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 56.
2 Úř. věst. C 107, 27.4.2010, s. 3.
3 Úř. věst. C 149, 8.6.2010, s. 5.
4 Úř. věst. C 45, 12.2.2011, s. 5.

– rozhodnutí č. H7 ze dne 25. června 2015 o revizi rozhodnutí č. H3 o datu, ke kterému je třeba stanovit směnné kurzy podle článku 90 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení[1],

– rozhodnutí č. H8 ze dne 17. prosince 2015 (aktualizováno o drobná technická zpřesnění dne 9. března 2016) o metodách fungování a složení technické komise pro zpracování údajů zřízené při Správní komisi pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení[2],

– doporučení č. H1 ze dne 19. června 2013 k rozsudku ve věci Gottardo, podle kterého musí být výhody, jež mají státní příslušníci jednoho státu podle dvoustranné úmluvy o sociálním zabezpečení s třetí zemí, přiznány také pracovníkům, kteří jsou státními příslušníky jiných členských států[3].

Důchody (řada P):

– rozhodnutí č. P1 ze dne 12. června 2009 o výkladu čl. 50 odst. 4, článku 58 a čl. 87 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, pokud jde o přiznávání dávek v invaliditě a ve stáří a pozůstalostních dávek[4].

---

1 Úř. věst. C 52, 11.2.2016, s. 13.
2 Úř. věst. C 263, 20.7.2016, s. 3.
3 Úř. věst. C 279, 27.9.2013, s. 13.
4 Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 21.

Zpětné vymáhání (řada R):

– rozhodnutí č. R1 ze dne 20. června 2013 o výkladu článku 85 nařízení (ES) č. 987/2009[1].

Dávky v nemoci (řada S):

– rozhodnutí č. S1 ze dne 12. června 2009 o evropském průkazu zdravotního pojištění[2],

– rozhodnutí č. S2 ze dne 12. června 2009 o technických specifikacích evropského průkazu zdravotního pojištění[3],

– rozhodnutí č. S3 ze dne 12. června 2009, kterým se vymezují dávky, na něž se vztahuje čl. 19 odst. 1 a čl. 27 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 a čl. 25 písm. A) odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009[4],

[1] Úř. věst. C 279, 27.9.2013, s. 11.
[2] Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 23.
[3] Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 26.
[4] Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 40.

– rozhodnutí č. S5 ze dne 2. října 2009 o výkladu pojmu „věcné dávky“ definovaného v článku 1 písm. va) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 v nemoci nebo v mateřství podle článků 17, 19, 20 a 22, čl. 24 odst. 1, článků 25 a 26, čl. 27 odst. 1, 3, 4 a 5, článků 28 a 34 a čl. 36 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 883/2004 a o výpočtu částek, které mají být nahrazeny podle článků 62, 63 a 64 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009[1],

– rozhodnutí č. S6 ze dne 22. prosince 2009 o registraci v členském státě bydliště podle článku 24 nařízení (ES) č. 987/2009 a o sestavení seznamů podle čl. 64 odst. 4 nařízení (ES) č. 987/2009[2],

– rozhodnutí č. S8 ze dne 15. června 2011 o nároku na protézu, velkou protetickou pomůcku nebo jinou důležitou věcnou dávku na základě článku 33 nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení[3],

– rozhodnutí č. S9 ze dne 20. června 2013 o postupech poskytování náhrad za účelem provádění článků 35 a 41 nařízení (ES) č. 883/2004[4],

---

1 Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 54.
2 Úř. věst. C 107, 27.4.2010, s. 6.
3 Úř. věst. C 262, 6.9.2011, s. 6.
4 Úř. věst. C 279, 27.9.2013, s. 8.

– rozhodnutí č. S10 ze dne 19. prosince 2013 o přechodu od nařízení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72 k nařízením (ES) č. 883/2004 a (ES) č. 987/2009 a o uplatňování postupů úhrady[1],

– doporučení č. S1 ze dne 15. března 2012, které se týká finančních aspektů přeshraničního dárcovství orgánů od žijících dárců[2],

– doporučení č. S2 ze dne 22. října 2013 o nároku na věcné dávky pro pojištěné osoby a jejich rodinné příslušníky během pobytu ve třetí zemi podle dvoustranné úmluvy mezi příslušným členským státem a danou třetí zemí[3].

Dávky v nezaměstnanosti (řada U):

– rozhodnutí č. U1 ze dne 12. června 2009 o čl. 54 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 v souvislosti se zvýšením dávky v nezaměstnanosti pro vyživované rodinné příslušníky[4],

---

1 Úř. věst. C 152, 20.5.2014, s. 16.
2 Úř. věst. C 240, 10.8.2012, s. 3.
3 Úř. věst. C 46, 18.2.2014, s. 8.
4 Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 42.

– rozhodnutí č. U2 ze dne 12. června 2009 o rozsahu působnosti čl. 65 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 o právu na dávky v nezaměstnanosti zcela nezaměstnaných osob, které nejsou příhraničními pracovníky a které měly během svého posledního zaměstnání nebo své samostatné výdělečné činnosti bydliště v jiném členském státě než v příslušném členském státě[1],

– rozhodnutí č. U3 ze dne 12. června 2009 o definici pojmu „částečná nezaměstnanost“ použitelného pro nezaměstnané osoby uvedené v čl. 65 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004[2],

– rozhodnutí č. U4 ze dne 13. prosince 2011 o postupu pro poskytování úhrad podle čl. 65 odst. 6 a 7 nařízení (ES) č. 883/2004 a článku 70 nařízení (ES) č. 987/2009[3],

– doporučení č. U1 ze dne 12. června 2009 o právních předpisech použitelných na nezaměstnané osoby, které na částečný úvazek vykonávají výdělečnou činnost v jiném členském státě než ve státě bydliště[4],

---

1 Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 43.
2 Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 45.
3 Úř. věst. C 57, 25.2.2012, s. 4.
4 Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 49.

– doporučení č. U2 ze dne 12. června 2009 o použití čl. 64 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 na nezaměstnané osoby, jež doprovázejí své manžely či manželky nebo partnery či partnerky, kteří (které) vykonávají výdělečnou činnost v jiném členském státě než v příslušném státě[1].

ČÁST II

UVÁDĚNÉ AKTY

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení[2], ve znění:

– nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 988/2009 ze dne 16. září 2009[3],

– nařízení Komise (EU) č. 1244/2010 ze dne 9. prosince 2010[4],

– nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 465/2012 ze dne 22. května 2012[5],

---

1 Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 51.
2 Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1.
3 Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 43.
4 Úř. věst. L 338, 22.12.2010, s. 35.
5 Úř. věst. L 149, 8.6.2012, s. 4.

– nařízení Komise (EU) č. 1224/2012 ze dne 18. prosince 2012[1],

– nařízení Rady (EU) č. 517/2013 ze dne 13. května 2013[2],

– nařízení Komise (EU) č. 1372/2013 ze dne 19. prosince 2013[3], ve znění nařízení Komise (EU) č. 1368/2014 ze dne 17. prosince 2014[4],

– nařízení Komise (EU) 2017/492 ze dne 21. března 2017[5].

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení[6], ve znění:

– nařízení Komise (EU) č. 1244/2010 ze dne 9. prosince 2010[7],

1 Úř. věst. L 349, 19.12.2012, s. 45.
2 Úř. věst. L 158, 10.6.2013, s. 1.
3 Úř. věst. L 346, 20.12.2013, s. 27.
4 Úř. věst. L 366, 20.12.2014, s. 15.
5 Úř. věst. L 76, 22.3.2017, s. 13.
6 Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 1.
7 Úř. věst. L 338, 22.12.2010, s. 35.

– nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 465/2012 ze dne 22. května 2012[1],

– nařízení Komise (EU) č. 1224/2012 ze dne 18. prosince 2012[2],

– nařízení Komise (EU) č. 1372/2013 ze dne 19. prosince 2013[3],

– nařízení Komise (EU) č. 1368/2014 ze dne 17. prosince 2014[4],

– nařízení Komise (EU) 2017/492 ze dne 21. března 2017[5].

---

1 Úř. věst. L 149, 8.6.2012, s. 4.
2 Úř. věst. L 349, 19.12.2012, s. 45.
3 Úř. věst. L 346, 20.12.2013, s. 27.
4 Úř. věst. L 366, 20.12.2014, s. 15.
5 Úř. věst. L 76, 22.3.2017, s. 13.

ČÁST III

ÚPRAVY NAŘÍZENÍ (ES) Č. 883/2004
A NAŘÍZENÍ (ES) Č. 987/2009

Ustanovení nařízení (ES) č. 883/2004 se pro účely této dohody upravují takto:

a) v příloze II se doplňuje nový text, který zní:

„SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ – NĚMECKO

a) Ustanovení čl. 7 odst. 5 a 6 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 20. dubna 1960 (právní předpisy platné pro civilní zaměstnance ozbrojených sil);

b) ustanovení čl. 5 odst. 5 a 6 úmluvy o pojištění pro případ nezaměstnanosti ze dne 20. dubna 1960 (právní předpisy platné pro civilní zaměstnance ozbrojených sil).

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ – IRSKO

Ustanovení čl. 19 odst. 2 dohody ze dne 14. prosince 2004 o sociálním zabezpečení (týkající se převodu a započtu některých nároků na dávky v invaliditě).“;

b) v příloze III se doplňuje nový výraz, který zní:

„SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ“;

c) v příloze VI se doplňuje nový text, který zní:

„SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

Zaměstnanecký a podpůrný příspěvek

a) V případě nároku přiznaného před 1. dubnem 2016 má zaměstnanecký a podpůrný příspěvek formu peněžité dávky v nemoci po dobu prvních 91 dnů (posudková fáze). Počínaje 92. dnem je zaměstnanecký a podpůrný příspěvek (hlavní fáze) dávkou invalidního důchodu.

b) V případě nároku přiznaného 1. dubna 2016 nebo po tomto datu má zaměstnanecký a podpůrný příspěvek formu peněžité dávky v nemoci po dobu prvních 365 dnů (posudková fáze). Počínaje 366. dnem je zaměstnanecký a podpůrný příspěvek (podpůrná skupina) dávkou invalidního důchodu.

Právní předpisy Velké Británie: Část 1 zákona o reformě sociálního zabezpečení z roku 2007.

Právní předpisy Severního Irska: Část 1 zákona o reformě sociálního zabezpečení (Severní Irsko) z roku 2007.“;

d) v části 1 přílohy VIII se doplňuje nový text, který zní:

„SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

Všechny žádosti o starobní důchod, státní důchod podle části 1 zákona o důchodech z roku 2014, vdovské dávky a dávky v případě úmrtí kromě těch, u kterých během daňového roku začínajícího dne 6. dubna 1975 nebo později:

i) dotyčná osoba získala doby pojištění, zaměstnání nebo bydlení podle právních předpisů Spojeného království a jiného členského státu; a jeden (nebo více) daňových roků se nebere v úvahu ve smyslu právních předpisů Spojeného království;

ii) doby pojištění získané podle právních předpisů platných ve Spojeném království pro doby před 5. červencem 1948 se berou v úvahu pro účely čl. 52 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení použitím dob pojištění, zaměstnání nebo bydlení podle právních předpisů jiného členského státu.

Všechny žádosti o doplňkové důchody podle článku 44 zákona o příspěvcích a dávkách sociálního zabezpečení z roku 1992 a článku 44 zákona o příspěvcích a dávkách sociálního zabezpečení (Severní Irsko) z roku 1992.“;

e) v části 2 přílohy VIII se doplňuje nový text, který zní:

„SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

Odstupňované důchodové dávky vyplácené podle článků 36 a 37 zákona o všeobecném pojištění z roku 1965 a článků 35 a 36 zákona o všeobecném pojištění (Severní Irsko) z roku 1966.“;

f) v příloze X se doplňuje nový text, který zní:

„SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

a) státní důchodový kredit (zákon o státním důchodovém kreditu z roku 2002 a zákon o státním důchodovém kreditu (Severní Irsko) z roku 2002);

b) příspěvky pro uchazeče o zaměstnání vyměřené na základě příjmu (zákon z roku 1995 o uchazečích o zaměstnání a nařízení z roku 1995 o uchazečích o zaměstnání (Severní Irsko));

d) příspěvek na živobytí pro zdravotně postižené – složka určená na mobilitu (zákon o příspěvcích a dávkách sociálního zabezpečení z roku 1992 a zákon o příspěvcích a dávkách sociálního zabezpečení (Severní Irsko) z roku 1992);

e) zaměstnanecký a podpůrný příspěvek vypočítávaný z příjmu (zákon o reformě sociálního zabezpečení z roku 2007 a zákon o reformě sociálního zabezpečení (Severní Irsko) z roku 2007).“;

g) v příloze XI se doplňuje nový text, který zní:

„SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

1. Pokud v souladu s právními předpisy Spojeného království může být osobě přiznán nárok na starobní důchod, jestliže:

   a) jsou zohledněny příspěvky bývalého manžela/manželky, jako kdyby byly vlastními příspěvky dané osoby, nebo

   b) jsou příslušné příspěvkové podmínky splněny manželem/manželkou nebo bývalým manželem/bývalou manželkou této osoby, pak za předpokladu, že v každém případě manžel/manželka nebo bývalý manžel/bývalá manželka je nebo byl/a činný/á jako zaměstnanec nebo osoba samostatně výdělečně činná a vztahovaly se na něj/na ni právní předpisy dvou nebo více členských států, použijí se ke stanovení nároku podle právních předpisů Spojeného království ustanovení hlavy III kapitoly 5 tohoto nařízení. V tomto případě se odkazy v uvedené kapitole 5 na „doby pojištění“ považují za odkazy na doby pojištění získané:

      i) manželem/manželkou nebo bývalým manželem/bývalou manželkou, pokud nárok uplatňuje:

         – vdaná žena, nebo

         – osoba, jejíž manželství skončilo jinak než smrtí manžela či manželky; nebo

ii) bývalým manželem/bývalou manželkou, pokud nárok uplatňuje:

– vdovec, který bezprostředně před důchodovým věkem nemá nárok na příspěvek pro ovdovělého rodiče, nebo

– vdova, která nemá bezprostředně před důchodovým věkem nárok na přídavky pro ovdovělou matku, přídavky pro ovdovělé rodiče či vdovský důchod, nebo která má nárok pouze na vdovský důchod závisející na věku vypočítaný na základě čl. 52 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení, a pro tyto účely se „vdovským důchodem závisejícím na věku“ rozumí vdovský důchod vyplácený ve snížené výši v souladu s čl. 39 odst. 4 zákona o příspěvcích a dávkách sociálního zabezpečení z roku 1992.

2. Pro účely uplatňování článku 6 tohoto nařízení na ustanovení upravující nárok na příspěvek na pečovatelskou službu, příspěvek na pečovatele a příspěvek na živobytí pro zdravotně postižené osoby se doba zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti nebo bydlení získaná na území jiného členského státu než Spojeného království zohlední, pouze pokud je to nutné ke splnění podmínek ohledně požadovaných období přítomnosti ve Spojeném království přede dnem, k němuž nárok na dotyčnou dávku poprvé vznikl.

3. Pro účely článku 7 tohoto nařízení je v případě příjemců invalidních, starobních a pozůstalostních peněžitých dávek, důchodů po pracovních úrazech nebo nemocech z povolání a pohřebného na každého příjemce podle právních předpisů Spojeného království pobývajícího na území jiného členského státu pohlíženo tak, jako by měl během daného pobytu na území tohoto jiného členského státu trvalý pobyt.

4. Použije-li se článek 46 tohoto nařízení a je-li dotyčná osoba postižena pracovní neschopností vedoucí k invaliditě a podléhá právním předpisům jiného členského státu, zohlední Spojené království pro účely čl. 30A odst. 5 zákona o příspěvcích a dávkách sociálního zabezpečení z roku 1992 všechny doby, během kterých tato osoba z důvodu této pracovní neschopnosti pobírala:

   i) peněžité dávky v nemoci nebo mzdu či plat jako jejich náhradu, nebo

   ii) dávky ve smyslu hlavy III kapitoly 4 a 5 tohoto nařízení přiznané s ohledem na invaliditu, jež následovala po pracovní neschopnosti podle právních předpisů jiného členského státu, jako kdyby to byly doby krátkodobé pracovní neschopnosti, během nichž se vyplácí dávka v souladu s čl. 30A odst. 1 až 4 zákona o příspěvcích a dávkách sociálního zabezpečení z roku 1992.

   Při uplatňování tohoto ustanovení se zohledňují pouze doby, během nichž by byla osoba práce neschopná ve smyslu právních předpisů Spojeného království.

5. 1) Pro účely výpočtu faktoru výdělku za účelem stanovení nároku na dávky podle právních předpisů Spojeného království se má za to, že za každý týden, během kterého zaměstnaná osoba podléhala právním předpisům jiného členského státu a který započal během daného daňového období ve smyslu právních předpisů Spojeného království, dotyčná osoba platila příspěvky jako zaměstnaná osoba nebo měla příjem, z kterého byly příspěvky placeny, na základě příjmů rovnajících se dvěma třetinám horní meze příjmu v uvedeném daňovém období.

2) Pro účely čl. 52 odst. 1 písm. b) bodu ii) tohoto nařízení, jestliže:

a) během jakéhokoli daňového období počínajícího dne 6. dubna 1975 nebo později získala zaměstnaná osoba doby pojištění, zaměstnání nebo bydlení výlučně v jiném členském státě než ve Spojeném království a jestliže z uplatnění odst. 5 bodu 1 vyplývá, že se uvedené období bere v úvahu ve smyslu právních předpisů Spojeného království pro účely čl. 52 odst. 1 písm. b) bodu i) tohoto nařízení, má se za to, že byla po dobu 52 týdnů v uvedeném roce pojištěna v jiném členském státě;

b) se jakékoli daňové období počínající dne 6. dubna 1975 nebo později nebere v úvahu ve smyslu právních předpisů Spojeného království pro účely čl. 52 odst. 1 písm. b) bodu i) tohoto nařízení, neberou se v úvahu žádné doby pojištění, zaměstnání nebo bydlení získané v uvedeném daňovém období.

3) Pro účely přepočtu faktoru výdělku na doby pojištění se faktor výdělku dosažený v daném daňovém období ve smyslu právních předpisů Spojeného království dělí spodní mezí příjmů za uvedené období. Výsledek se vyjádří celým číslem a desetinná místa se neberou v úvahu. Takto vypočítané číslo představuje počet týdnů pojištění získaných podle právních předpisů Spojeného království během uvedeného daňového období za předpokladu, že toto číslo nepřevýší počet týdnů, během kterých osoba podléhala uvedeným právním předpisům v uvedeném období.“

Ustanovení nařízení (ES) č. 987/2009 se pro účely této dohody upravují takto:

a) v příloze 1 se doplňuje nový text, který zní:

„SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ – BELGIE

a) Výměna dopisů ze dnů 4. května a 14. června 1976 týkající se čl. 105 odst. 2 nařízení (EHS) č. 574/72 (zřeknutí se náhrady nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky)

b) Výměna dopisů ze dnů 18. ledna a 14. března 1977 týkající se čl. 36 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1408/71 (opatření pro náhradu nebo zřeknutí se náhrady nákladů na věcné dávky poskytované za podmínek hlavy III kapitoly 1 nařízení (EHS) č. 1408/71), ve znění výměny dopisů ze dne 4. května a 23. července 1982 (dohoda o náhradě nákladů spojených s čl. 22 odst. 1 písm. a) nařízení (EHS) č. 1408/71)

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ – DÁNSKO

Výměna dopisů ze dnů 30. března a 19. dubna 1977, ve znění výměny dopisů ze dne 8. listopadu 1989 a ze dne 10. ledna 1990 o dohodě o zřeknutí se náhrad výdajů na věcné dávky a nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ – ESTONSKO

Ujednání ze dne 29. března 2006 mezi příslušnými orgány Estonské republiky a Spojeného království podle čl. 36 odst. 3 a čl. 63 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1408/71, kterým se stanoví další metody náhrad výdajů na věcné dávky poskytnuté podle tohoto nařízení oběma zeměmi s účinkem od 1. května 2004

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ – IRSKO

Výměna dopisů ze dne 9. července 1975 týkající se čl. 36 odst. 3 a čl. 63 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1408/71 (opatření pro náhradu nebo zřeknutí se náhrady výdajů na věcné dávky poskytované za podmínek hlavy III kapitoly 1 nebo 4 nařízení (EHS) č. 1408/71) a čl. 105 odst. 2 nařízení (EHS) č. 574/72 (zřeknutí se náhrady nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky)

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ – ŠPANĚLSKO

Dohoda ze dne 18. června 1999 o náhradě výdajů na věcné dávky poskytované podle ustanovení nařízení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ – FRANCIE

a) Výměna dopisů ze dnů 25. března a 28. dubna 1997 týkající se čl. 105 odst. 2 nařízení (EHS) č. 574/72 (zřeknutí se náhrady nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky)

b) Dohoda ze dne 8. prosince 1998, kterou se stanoví zvláštní metody určování částek, které mají být nahrazeny za věcné dávky podle nařízení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ – ITÁLIE

Ujednání podepsané dne 15. prosince 2005 mezi příslušnými orgány Italské republiky a Spojeného království podle čl. 36 odst. 3 a čl. 63 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1408/71, kterým se stanoví další metody náhrady výdajů na věcné dávky poskytnuté podle tohoto nařízení oběma zeměmi s účinkem od 1. ledna 2005

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ – LUCEMBURSKO

Výměna dopisů ze dne 18. prosince 1975 a 20. ledna 1976 týkající se čl. 105 odst. 2 nařízení (EHS) č. 574/72 (zřeknutí se náhrad nákladů souvisejících se správními kontrolami a lékařskými prohlídkami uvedenými v článku 105 nařízení (EHS) č. 574/72)

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ – MAĎARSKO

Ujednání ze dne 1. listopadu 2005 mezi příslušnými orgány Maďarské republiky a Spojeného království podle čl. 35 odst. 3 a čl. 41 odst. 2 nařízení (EHS) č. 883/2004, kterým se stanoví další metody náhrad výdajů na věcné dávky poskytnuté podle tohoto nařízení oběma zeměmi s účinkem od 1. května 2004

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ – MALTA

Ujednání ze dne 17. ledna 2007 mezi příslušnými orgány Malty a Spojeného království podle čl. 35 odst. 3 a čl. 41 odst. 2 nařízení (EHS) č. 883/2004, kterým se stanoví další metody náhrad výdajů na věcné dávky poskytnuté podle tohoto nařízení oběma zeměmi s účinkem od 1. května 2004

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ – NIZOZEMSKO

Ustanovení druhé věty článku 3 správního ujednání ze dne 12. června 1956 provádějícího úmluvu ze dne 11. srpna 1954

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ – PORTUGALSKO

Ujednání ze dne 8. června 2004, kterým se stanoví další metody náhrad výdajů na věcné dávky poskytnuté oběma zeměmi s účinkem od dne 1. ledna 2003

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ – FINSKO

Výměna dopisů ze dnů 1. a 20. června 1995 týkající se čl. 36 odst. 3 a čl. 63 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1408/71 (náhrada výdajů nebo zřeknutí se náhrady výdajů na věcné dávky) a čl. 105 odst. 2 nařízení (EHS) č. 574/72 (zřeknutí se náhrady výdajů na správní kontroly a lékařské prohlídky)

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ – ŠVÉDSKO

Dohoda ze dne 15. dubna 1997 týkající se čl. 36 odst. 3 a čl. 63 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1408/71 (náhrada nebo zřeknutí se náhrady výdajů na věcné dávky) a čl. 105 odst. 2 nařízení (EHS) č. 574/72 (zřeknutí se náhrady nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky)“;

b) v příloze 3 se doplňuje nový výraz, který zní:

„SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ“.

PŘÍLOHA II

USTANOVENÍ PRÁVA UNIE PODLE ČL. 41 ODST. 4

1. Směrnice Rady 64/432/EHS ze dne 26. června 1964 o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství[1].

2. Směrnice Rady 91/68/EHS ze dne 28. ledna 1991 o veterinárních podmínkách obchodu s ovcemi a kozami uvnitř Společenství[2].

3. Kapitola II směrnice Rady 2009/156/ES ze dne 30. listopadu 2009 o veterinárních pravidlech pro přesun koňovitých a jejich dovoz ze třetích zemí[3].

4. Kapitola II směrnice Rady 2009/158/ES ze dne 30. listopadu 2009 o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí[4].

5. Kapitola II směrnice Rady 92/65/EHS ze dne 13. července 1992 o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní veterinární předpisy Společenství uvedené v příloze A oddíle I směrnice 90/425/EHS[5].

---

1 Úř. věst. 121, 29.7.1964, s. 1977.
2 Úř. věst. L 46, 19.2.1991, s. 19.
3 Úř. věst. L 192, 23.7.2010, s. 1.
4 Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 74.
5 Úř. věst. L 268, 14.9.1992, s. 54.

6. Kapitola II směrnice Rady 89/556/EHS ze dne 25. září 1989 o veterinárních otázkách obchodu s embryi skotu ve Společenství a dovozů těchto embryí ze třetích zemí[1].

7. Kapitola II směrnice Rady 88/407/EHS ze dne 14. června 1988 o veterinárních požadavcích na obchod se spermatem skotu uvnitř Společenství a na jeho dovoz[2].

8. Kapitola II směrnice Rady 90/429/EHS ze dne 26. června 1990, kterou se stanoví veterinární požadavky na obchod se spermatem prasat uvnitř Společenství a na jeho dovoz[3].

9. Kapitola III směrnice Rady 2006/88/ES ze dne 24. října 2006 o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury a o prevenci a tlumení některých nákaz vodních živočichů[4].

10. Kapitola II nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013 ze dne 12. června 2013 o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu a o zrušení nařízení (ES) č. 998/2003[5].

_____

1 Úř. věst. L 302, 19.10.1989, s. 1.
2 Úř. věst. L 194, 22.7.1988, s. 10.
3 Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 62.
4 Úř. věst. L 328, 24.11.2006, s. 14.
5 Úř. věst. L 178, 28.6.2013, s. 1.

PŘÍLOHA III

LHŮTY PRO SITUACE
NEBO CELNÍ REŽIMY PODLE ČL. 49 ODST. 1

Lhůty stanovené v této příloze jsou příslušnými dny ukončení používání nařízení (EU) č. 952/2013.

Situace/režim	Lhůta
1. Dočasné uskladnění	**90 dní**, článek 149 nařízení (EU) č. 952/2013
2. Propuštění do volného oběhu	1 měsíc +10 dní po přijetí prohlášení, čl. 146 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446[1] týkající se doplňkového celního prohlášení; „přiměřená lhůta“ v souvislosti s ověřením, článek 194 nařízení (EU) č. 952/2013 **maximálně 60 dní**

[1] Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446 ze dne 28. července 2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, pokud jde o podrobná pravidla k některým ustanovením celního kodexu Unie (Úř. věst. L 343, 29.12.2015, s. 1).

Situace/režim		Lhůta
3.	**Zvláštní režimy**	
Lhůta pro vyřízení je povinná u režimu aktivního zušlechťovacího styku, pasivního zušlechťovacího styku, konečného užití a dočasného použití (DP 4/17 v příloze A nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446). Vyřízení režimu propuštěním do následného celního režimu, opuštěním celního území nebo zničením, čl. 215 odst. 1 nařízení (EU) č. 952/2013.		
a)	**Tranzit Unie**	**maximálně 12 měsíců po propuštění**
b)	**Uskladnění v celním skladu**	**maximálně 12 měsíců po skončení přechodného období**
c)	**Svobodná pásma**	**na konci přechodného období**
d)	**Dočasné použití**	**maximálně 12 měsíců po propuštění**
e)	**Konečné užití**	**maximálně 12 měsíců po propuštění**
f)	**Aktivní zušlechťovací styk**	**maximálně 12 měsíců po propuštění**
g)	**Pasivní zušlechťovací styk**	**maximálně 12 měsíců po propuštění**
4.	**Vývoz**	**150 dní po propuštění**
5.	**Zpětný vývoz**	**150 dní po propuštění**

PŘÍLOHA IV

SEZNAM SÍTÍ, INFORMAČNÍCH SYSTÉMŮ
A DATABÁZÍ PODLE ČLÁNKŮ 50, 53, 99 A 100

1. Pro Unii a Spojené království je stanovena zpětná kompatibilita, která zajišťuje, aby v případě jakýchkoliv změn v sítích, informačních systémech a databázích, jakož i jakýchkoliv změn ve formátech výměny informací mohly členské státy a Spojené království i nadále vzájemně přijímat své informace v současném formátu, pokud se Unie a Spojené království nedohodnou jinak.

2. Přístup Spojeného království do jednotlivých sítí, informačních systémů nebo databází je časově omezen. Příslušné časové období je u každé sítě, informačního systému nebo databáze uvedeno. Je-li k provedení postupů podle článku 49 nutná výměna informací mezi celními orgány poté, co zpracování elektronických údajů v souladu s touto přílohou již není možné, použijí se náhradní způsoby výměny a ukládání informací.

Část I: cla

Celní informační systém	Druh přístupu	Lhůta
ICS (systém kontroly při dovozu)	Podávání předvstupních prohlášení je omezeno na: – přijímání a odesílání údajů ze vstupních souhrnných celních prohlášení (ENS) podaných před koncem přechodného období (v případě zastávek v následných přístavech nebo odklonů), – přijímání a odesílání údajů o rizicích z prohlášení podaných před koncem přechodného období.	31. července 2021
NCTS (nový informatizovaný tranzitní systém)	Všechny funkce uplatňované na probíhající tranzitní operace, tj. pohyby zboží propuštěného do tranzitu před koncem přechodného období. [Po skončení přechodného období není žádné nové propuštění zboží do tranzitu možné.]	31. ledna 2021

Celní informační systém	Druh přístupu	Lhůta
ECS (systém kontroly při vývozu)	**Potvrzení výstupu u probíhajících vývozních operací**, tj. zboží propuštěné k vývozu před koncem přechodného období: – u operací s celními úřady výstupu ve Spojeném království je třeba v systému ECS potvrdit výstup zboží, – u operací s celními úřady výstupu v členských státech, tj. celními úřady vývozu ve Spojeném království, je třeba od celních úřadů výstupu členských států získat potvrzení o výstupu.	31. ledna 2021
INF (informační list)	– přístup ke zvláštnímu obchodnímu portálu INF pro obchodníky ze Spojeného království v režimu pouze pro čtení, – přístup k aktivním informačním listům v systému INF pro celní úřady v režimu pro čtení i zápis.	31. prosince 2021

Celní informační systém	Druh přístupu	Lhůta
SURV-RECAPP (systém dohledu nad celními kvótami – přijetí žádosti)	**Celní orgány Spojeného království předají tyto datové prvky pro účely propuštění do volného oběhu nebo režimu vývozu:** – záznamy z dohledu nad prohlášeními (SDR) dosud nepředané pro účely zboží propuštěného do volného oběhu nebo režimu vývozu před koncem přechodného období, – prvky záznamů SDR pro účely propuštění do volného oběhu, jímž se ukončuje nebo vyřizuje probíhající režim nebo situace.	28. února 2021
EBTI3 (evropský systém závazných informací o sazebním zařazení zboží)	**Vstupní údaje pro výpočet celního dluhu:** Přístup k informacím týkajícím se rozhodnutí o závazných informacích o sazebním zařazení zboží nebo jakékoli následné události, která může mít vliv na původní žádost nebo rozhodnutí [plný přístup pro potřeby konzultace].	8. ledna 2021
TARIC3 (integrovaný celní sazebník Společenství)	**Vstupní údaje pro výpočet celního dluhu:** Předávání každodenních aktualizací Spojenému království po skončení přechodného období s výjimkou důvěrných údajů (údaje o statistické kontrole).	31. prosince 2021

Celní informační systém	Druh přístupu	Lhůta
QUOTA2 (systém pro správu celních kvót, stropů a jiných druhů dohledu)	**Vstupní údaje pro výpočet celního dluhu:** Správa kvót, rušení žádostí o kvóty a vracení nevyužitých přidělených množství.	6. ledna 2021
SMS TRA, EXP (systém správy vzorků)	Přístup k databázi vzorů razítek, pečetí a osvědčení v režimu pouze pro čtení.	31. ledna 2021
SMS QUOTA (systém správy vzorků)	Přístup k databázi osvědčení o pravosti, jež jsou nezbytná k využívání kvót, v režimu pouze pro čtení.	6. ledna 2021
OWNRES (vlastní zdroje: hlášení případů podvodů a nesrovnalostí s tradičními vlastními zdroji přesahujícími částku 10 000 EUR, čl. 5 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) č. 608/2014)	Omezený přístup pouze k případům zahrnujícím Spojené království (bez přístupu k celkovým analýzám).	20. února 2026

Celní informační systém	Druh přístupu	Lhůta
WOMIS (informační systém pro správu odpisů pro potřeby zpráv o případech týkajících se tradičních vlastních zdrojů podle čl. 13 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014)	Plný přístup, který je již standardně omezen na vnitrostátní zprávy o odpisech (přístup v režimu pouze pro čtení od 1. července 2025 v rámci likvidace zvláštního účtu do 31. prosince 2025).	30. června 2025

Podpůrný systém	Druh přístupu	Lhůta
EOS/EORI (systém hospodářských subjektů – registrace a identifikace hospodářských subjektů)	Přístup pro související systémy v režimu pouze pro čtení.	31. prosince 2021
CDS (systém rozhodování celních orgánů)	Přístup pro obchodníky ve Spojeném království a pro celní úřady ve Spojeném království v režimu pouze pro čtení.	31. ledna 2021
CS/RD2 (centrální služby / referenční údaje)	Přístup pro referenční údaje v režimu pouze pro čtení, přístup pouze pro celní úřady NA-UK v režimu pro zápis.	31. prosince 2021

Podpůrný systém	Druh přístupu	Lhůta
CS/MIS (centrální služby / správní informační systém)	Přístup pro nahrávání informací o nedostupnosti a obchodních statistik v režimu pouze pro zápis.	31. července 2021
GTP (obecný obchodní portál)	Přístup ke generickým funkcím portálu pro obchodníky ve Spojeném království až do odstavení zvláštního obchodního portálu pro obchodníky ve Spojeném království.	31. prosince 2021

Síť a infrastruktura	Druh přístupu	Lhůta
CCN (společná komunikační síť)	Spojen s přístupem pro související systémy.	31. prosince 2021 (nebo déle, je-li to nutné pro účely spotřebních nebo jiných daní)
UUM&DS (jednotná správa uživatelů a digitální podpisy)	Spojen s přístupem pro související systémy.	31. prosince 2021 (nebo déle, je-li to nutné pro účely spotřebních nebo jiných daní)
CCN2 (společná komunikační síť 2)	Spojen s přístupem pro související systémy.	31. prosince 2021 (nebo déle, je-li to nutné pro účely spotřebních nebo jiných daní)

Část II: Spotřební daň

Informační systém pro spotřební daně	Druh přístupu	Lhůta
EMCS Core (systém pro kontrolu přepravy zboží podléhajícího spotřebním daním)	Pozastavení cel: předávání potvrzení o doručení / potvrzení o vývozu (IE818) Spojenému království a ze Spojeného království.	31. května 2021
EMCS Admin Coop (správní spolupráce týkající se systému pro kontrolu přepravy zboží podléhajícího spotřebním daním)	– Předávání zpráv týkajících se probíhajících přepravních operací (zprávy o událostech, kontrolní zprávy) a správní spolupráce (šetření týkající se probíhajících přepravních operací v rámci systému EMCS) Spojenému království a ze Spojeného království, – členské státy a Spojené království zachovají správní spolupráci týkající se systému EMCS online, aby umožnily šetření a kontroly přepravních operací až do konce přechodného období.	31. května 2021 31. prosince 2024

Podpůrný systém	Druh přístupu	Lhůta
SEED (systém pro výměnu údajů o spotřebních daních)	Pouze v režimu pro čtení; přístup hospodářských subjektů Spojeného království zrušen.	31. května 2021
CS/MISE (centrální služby / správní informační systém pro systém EMCS)	Filtr omezen na přepravní operace zahrnující Spojené království.	31. května 2021

Síť a infrastruktura	Druh přístupu	Lhůta
CCN (společná komunikační síť)	Spojen s přístupem pro související systémy.	31. května 2021 (nebo déle, je-li to nutné pro účely spotřebních nebo jiných daní)

Část III: DPH

Informační systém pro DPH	Druh přístupu	Lhůta
VAT-VIES (systém pro výměnu informací o DPH)	**Informace o registraci osob povinných k dani:** Vzájemný přístup[1] Spojeného království a členských států k informačním systémům za účelem vyměňování – do 31. prosince 2024 – historických informací o registraci náležejících druhé straně[2] (registrační údaje zadané do systému před koncem přechodného období), jakož i informací o registraci náležejících druhé straně, jež byly aktualizovány po skončení přechodného období (např. ukončení registrace osoby povinné k dani).	31. prosince 2024[3]

[1] Pro účely této přílohy se „vzájemným přístupem“ rozumí, že Spojené království musí zajistit, aby členské státy měly k těmto údajům stejný přístup ve Spojeném království, jaký k těmto údajům mají Spojené království a členské státy v členských státech.

[2] Pro účely této přílohy se „druhou stranou“ rozumí z hlediska Spojeného království členský stát a z hlediska členského státu Spojené království.

[3] Údaje Spojeného království týkající se identifikačních čísel pro účely DPH jeho osob povinných k dani musí být aktualizovány až do 31. prosince 2024.

Informační systém pro DPH	Druh přístupu	Lhůta
	Plnění – informace o obratu: Vzájemný přístup Spojeného království a členských států k informačním systémům za účelem výměny informací obsažených v souhrnných hlášeních předložených druhé straně k plněním, jež byla uskutečněna[1] před koncem přechodného období a jež zahrnovala osoby povinné k dani přijímající strany, Spojené království a členské státy nemají přístup ke vzájemným informacím o obratu týkajícím se plnění, jež byla uskutečněna po 31. prosinci 2020.	31. prosince 2024
Vrácení DPH	Přístup k informačnímu systému za účelem: – zasílání žádostí o vrácení DPH předložených osobami povinnými k dani, jež jsou usazeny ve Spojeném království, v souladu se směrnicí 2008/9/ES členským státům a přijímání žádostí o vrácení DPH předložených osobami povinnými k dani, jež jsou usazeny v členském státě, od členských států,	30. dubna 2021

[1] Včetně plnění, na něž se vztahuje čl. 51 odst. 1.

Informační systém pro DPH	Druh přístupu	Lhůta
	– vyřizování[1] žádostí o vrácení DPH přijatých Spojeným královstvím a předložených osobami povinnými k dani, jež jsou usazeny v členském státě, a žádostí o vrácení DPH přijatých členskými státy a předložených osobami povinnými k dani, jež jsou usazeny ve Spojeném království.	31. ledna 2022
MOSS (zjednodušené jedno správní místo)	**Informace o registraci:** Vzájemný přístup Spojeného království a členských států k informačním systémům za účelem:	
	– výměny informací o registracích a historických registracích,	31. prosince 2024
	– šíření informací týkajících se nových registrací v rámci zjednodušeného jednoho správního místa, jejichž datum nabytí účinnosti připadá na dobu přede dnem nebo na den 31. prosince 2020.	20. února 2021

[1] Pro účely této odrážky se „vyřízením“ rozumí provedení všech úkonů s ohledem na daný nárok, které umožnují jeho uzavření, včetně oznámení veškerých vyloučených částek, spolu s podrobnými informacemi o tom, jak podat odvolání, a úhrada všech přípustných částek spolu s výměnou veškerých příslušných zpráv se systémem vracení DPH.

Informační systém pro DPH	Druh přístupu	Lhůta
	Přiznání k DPH: Vzájemný přístup Spojeného království a členských států k informačním systémům za účelem:	
	– výměny informací o daňových přiznáních podaných prostřednictvím zjednodušeného jednoho správního místa přede dnem nebo ke dni 31. ledna 2021,	20. února 2021
	– výměny informací o změnách v přiznáních k DPH podaných prostřednictvím zjednodušeného jednoho správního místa přede dnem nebo ke dni 20. ledna 2021,	20. ledna 2022
	– výměny informací o přiznáních k DPH u plnění zahrnujících druhou stranu.	31. prosince 2024
	– Spojené království a členské státy nemají přístup ke vzájemným informacím o přiznáních k DPH týkajících se plnění, jež byla uskutečněna po 31. prosinci 2020.	

Informační systém pro DPH	Druh přístupu	Lhůta
	Informace o platbách Vzájemný přístup Spojeného království a členských států k informačním systémům za účelem:	
	– výměny informací o platbách získaných od podniků, jež jsou registrovány v rámci zjednodušeného jednoho správního místa, přede dnem nebo ke dni 31. ledna 2021,	20. února 2021
	– pokud jde o zdanitelná plnění druhé strany, za účelem výměny informací týkajících se náhrad nebo plateb za změny v přiznáních k DPH podaných prostřednictvím zjednodušeného jednoho správního místa přede dnem nebo ke dni 31. prosince 2021.	20. ledna 2022

Podpůrný systém	Druh přístupu	Lhůta
CCN/eFCA **Postupy správní spolupráce v oblasti DPH** (společná komunikační síť / ústřední aplikace eForm)	Spojené království a členské státy si předávají žádosti o správní spolupráci pro účely DPH a tyto žádosti následně vyřizují.	31. prosince 2024
TIC VAT Refund preferences (preference v oblasti vracení DPH)	Spojenému království je poskytnut přístup za účelem aktualizace jeho preferencí v oblasti vracení DPH.	31. března 2021

ČÁST IV: pomoc při vymáhání daní a cel

Podpůrný systém	Druh přístupu	Lhůta
CCN/eFCA **Pomoc při vymáhání**	Spojené království a členské státy si předávají žádosti o pomoc při vymáhání a tyto žádosti následně vyřizují.	31. prosince 2025

PŘÍLOHA V

EURATOM

Tato příloha stanoví kategorie zařízení a jiného majetku Společenství souvisejícího s poskytováním záruk podle Smlouvy o Euratomu, který se nachází na území Spojeného království a který se na konci přechodného období stane vlastnictvím Spojeného království.

Na konci přechodného období předá Evropská komise Spojenému království konečný soupis převedeného zařízení a jiného majetku Euratomu.

V souladu s čl. 84 odst. 1 a článkem 148 Spojené království nahradí Unii hodnotu uvedeného zařízení a jiného majetku, vypočítanou na základě hodnoty, která byla tomuto zařízení a jinému majetku přiřazena v konsolidovaných účetních závěrkách za rok 2020. Uvedenou hodnotu Evropská komise Spojenému království sdělí po konečném schválení jeho regulačním orgánem.

Zařízení Euratomu se nachází v těchto subjektech:

– **Sellafield**[1], zařízení Spojeného království na přepracování jaderného paliva,

[1] Sellafield Ltd, SELLAFIELD CA20 1PG, SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ.

– **Dounreay**[1], bývalý ústav Spojeného království pro výzkum a vývoj rychlých reaktorů,

– **Sizewell**[2], zařízení se dvěma jadernými elektrárnami, Sizewell A (mimo provoz) a Sizewell B, tlakovodní reaktor, který je stále v provozu,

– **Capenhurst**[3], zařízení pro obohacování uranu,

– **Springfields**[4], zařízení na výrobu jaderného paliva,

– jiné reaktory a výzkumná, zdravotnická a další zařízení, ve kterých jsou používány zárukové přístroje.

---

1 Dounreay Site Restoration Ltd, KW14 7TZ THURSO CAITHNESS, SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ.

2 EDF Energy Nuclear Generation Limited – Sizewell B Power Station, SUFFOLK, IP16 4UR LEISTON.

3 Urenco UK Limited, Capenhurst Works, CHESTER CH1 6ER, SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ.

4 Westinghouse Springfields Fuels Ltd, SALWICK PRESTON PR4 OXJ, SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ.

Zařízení Euratomu zahrnuje různé prvky představující pevná zařízení a související vybavení, jež je k využívání těchto pevných zařízení nezbytné a tvoří nedílnou součást celého instalovaného systému:

1. Pečetě:

   – kovové pečetě k jednorázovému použití,

   – pečetě z optických vláken k jednorázovému a opakovanému použití a

   – čtečky pečetí.

2. Sledovací zařízení:

   – digitální a analogové jednosložkové nebo vícesložkové zárukové dozorovací systémy.

3. Měřicí přístroje (nedestruktivní zkoušky):

   – různé typy detektorů záření gama s předzesilovači a řídicí elektronikou pro detekci záření gama,

   – různé typy detektorů neutronů s předzesilovači a řídicí elektronikou pro detekci neutronů, jakož i

– zařízení pro čerstvé a vyhořelé palivové soubory a měření obsahu sudů s uranem a plutoniových kanystrů, včetně skenerů, vah a siloměrů pro palivové proutky a soubory.

4. Laboratorní zařízení (tvořící součást závodní laboratoře v Sellafieldu):

– hmotnostní spektrometr (TIMS),

– měřicí přístroje na bázi detekce záření gama a rentgenového záření (např. denzitometrie typu K-edge a rentgenová fluorescence) a

– rukavicové boxy s analytickým zařízením včetně denzitometru a analytických vah.

V zájmu co nejúčinnějšího předání tohoto zařízení podniknou Spojené království a Společenství nezbytná právní opatření k vyvázání Společenství z jeho povinností a závazků, jež vyplývají z jeho dohody s podnikem British Nuclear Fuels PLC (nyní Sellafield Ltd) ze dne 25. března 1994.

5. Výpočetní a související zařízení (v kancelářských a měřicích systémech):

– osobní počítače, jakož i související zařízení včetně infrastruktury pro vzdálený přenos dat (bateriové sady a napájecí zdroje, hardwarová zařízení umožňující ovládat více počítačů, síťová zařízení včetně optických vláken, ethernetové kabely a převodníky, přepínače, sériové servery, směrovač virtuální privátní sítě, časový řadič a řadič domény a skříně), jakož i

– související servery, monitory a tiskárny.

PŘÍLOHA VI

SEZNAM POSTUPŮ SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE
PODLE ČLÁNKU 98

1. Správní spolupráce mezi členskými státy týkající se prohlášení dodavatele o původu zboží vyhotovovaných za účelem preferenčního obchodu mezi Unií a některými zeměmi (články 61 až 66 prováděcího nařízení (EU) 2015/2447).

2. Ověřování dokladů o původu zboží vydaných orgány nebo subjekty třetích zemí jimi pověřenými (zvláštní nepreferenční dovozní režimy) (článek 59 prováděcího nařízení (EU) 2015/2447) a ověřování dokladů o původu zboží vydaných nebo vystavených orgány nebo dovozci třetích zemí (preferenční režimy) (články 108 až 111 a 125 prováděcího nařízení (EU) 2015/2447, článek 32 přílohy II nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1076, článek 55 přílohy VI rozhodnutí Rady 2013/755/EU a rovnocenná ustanovení v preferenčních dohodách).

3. Vzájemná pomoc při výběru celního dluhu (čl. 101 odst. 1 a čl. 102 odst. 1 nařízení (EU) 952/2013, článek 165 prováděcího nařízení (EU) 2015/2447).

4. Vzájemná pomoc při převodu částky celního dluhu členským státem, který přijal jistotu, členskému státu, ve kterém celní dluh vznikl (čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 952/2013, článek 153 prováděcího nařízení (EU) 2015/2447).

5. Ověřování důkazů statusu Unie (a správní pomoc) (článek 153 nařízení (EU) č. 952/2013, článek 212 prováděcího nařízení (EU) 2015/2447).

6. Komunikace mezi orgány ohledně vráceného zboží (článek 203 nařízení (EU) č. 952/2013, článek 256 prováděcího nařízení (EU) 2015/2447).

7. Správní spolupráce při výběru jiných poplatků u zboží propuštěného do režimu dočasného použití v souladu s Úmluvou ATA nebo Istanbulskou úmluvou (čl. 226 odst. 3 písm. c) nařízení (EU) č. 952/2013, článek 170 prováděcího nařízení (EU) 2015/2447).

8. Vzájemná pomoc při získávání doplňujících informací za účelem rozhodnutí o žádosti o prominutí nebo vrácení (článek 22 a čl. 116 odst. 1 nařízení (EU) č. 952/2013, článek 175 prováděcího nařízení (EU) 2015/2447).

9. Ověřování a správní pomoc při kontrolách po propuštění zboží týkajících se informací o tranzitních operacích Unie (článek 48 nařízení (EU) č. 952/2013, článek 292 prováděcího nařízení (EU) 2015/2447).

10. Správní spolupráce při výběru jiných poplatků v rámci tranzitních režimů (čl. 226 odst. 3 písm. a), b) a c) nařízení (EU) č. 952/2013, články 167 a 169 prováděcího nařízení (EU) 2015/2447).

11. Oznámení o výběru cel a jiných poplatků v rámci tranzitního režimu Unie nebo tranzitu v souladu s Úmluvou TIR (čl. 226 odst. 3 písm. a) a b) nařízení (EU) č. 952/2013, článek 168 prováděcího nařízení (EU) 2015/2447).

12. Přímá spolupráce a výměna informací mezi členskými státy v oblasti kontrol vývozu zboží dvojího užití (čl. 19 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 428/2009).

PŘÍLOHA VII

SEZNAM AKTŮ/USTANOVENÍ PODLE ČL. 128 ODST. 6

1. Nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství (aniž je dotčen čl. 96 odst. 1 této dohody)[1].

[1] Úř. věst. L 227, 1.9.1994, s. 1.

2. Hlavy III a IX směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků[1], nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1901/2006 ze dne 12. prosince 2006 o léčivých přípravcích pro pediatrické použití[2], nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1394/2007 ze dne 13. listopadu 2007 o léčivých přípravcích pro moderní terapii[3], nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 141/2000 ze dne 16. prosince 1999 o léčivých přípravcích pro vzácná onemocnění[4], hlavy III a VII směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků[5], nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 470/2009 ze dne 6. května 2009, kterým se stanoví postupy Společenství pro stanovení limitů reziduí farmakologicky účinných látek v potravinách živočišného původu[6], nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky[7], prováděcí nařízení Komise (EU) č. 520/2012 ze dne 19. června 2012 o výkonu farmakovigilančních činností podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES[8] a nařízení Komise (ES) č. 1234/2008 ze dne 24. listopadu 2008 o posuzování změn registrací humánních a veterinárních léčivých přípravků.[9]

---

1 Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67.
2 Úř. věst. L 378, 27.12.2006, s. 1.
3 Úř. věst. L 324, 10.12.2007, s. 121.
4 Úř. věst. L 18, 22.1.2000, s. 1.
5 Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 1.
6 Úř. věst. L 152, 16.6.2009, s. 11.
7 Úř. věst. L 136, 30.4.2004, s. 1.
8 Úř. věst. L 159, 20.6.2012, s. 5.
9 Úř. věst. L 334, 12.12.2008, s. 7.

3. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek a o zřízení Evropské agentury pro chemické látky[1].

4. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí[2].

5. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh[3] a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 ze dne 23. února 2005 o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu[4].

6. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání[5].

7. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 536/2014 ze dne 16. dubna 2014 o klinických hodnoceních humánních léčivých přípravků[6].

---

1 Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1.
2 Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1.
3 Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 1.
4 Úř. věst. L 70, 16.3.2005, s. 1.
5 Úř. věst. L 167, 27.6.2012, s. 1.
6 Úř. věst. L 158, 27.5.2014, s. 1.

8. Článek 16 nařízení Komise (ES) č. 1235/2008 ze dne 8. prosince 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007, pokud jde o opatření pro dovoz ekologických produktů ze třetích zemí[1].

9. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 391/2009 ze dne 23. dubna 2009, kterým se stanoví společná pravidla a normy pro subjekty pověřené inspekcemi a prohlídkami lodí[2].

10. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES ze dne 12. března 2001 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí[3] a čl. 6 odst. 3 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivech[4].

11. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin[5].

---

1 Úř. věst. L 334, 12.12.2008, s. 25.
2 Úř. věst. L 131, 28.5.2009, s. 11.
3 Úř. věst. L 106, 17.4.2001, s. 1.
4 Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 1.
5 Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 9.

12. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 ze dne 22. října 2014 o prevenci a regulaci zavlékání či vysazování a šíření invazních nepůvodních druhů[1].

13. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 ze dne 13. července 2009 o uvádění na trh a používání krmiv[2].

_____

[1] Úř. věst. L 317, 4.11.2014, s. 35.
[2] Úř. věst. L 229, 1.9.2009, s. 1.

PŘÍLOHA VIII

JEDNACÍ ŘÁD SMÍŠENÉHO VÝBORU A SPECIALIZOVANÝCH VÝBORŮ

Článek 1

Předsednictví

1. Smíšenému výboru spolupředsedají člen Evropské komise a zástupce vlády Spojeného království na ministerské úrovni nebo vysocí úředníci určení jako jejich náhradníci. Evropská unie a Spojené království se o určených spolupředsedech a jejich náhradnících vzájemně písemně informují.

2. Rozhodnutí spolupředsedů stanovená tímto jednacím řádem se přijímají po vzájemné dohodě.

3. Spolupředseda, který se nemůže zúčastnit zasedání, může být na tomto zasedání zastoupen jmenovaným zástupcem. Spolupředseda nebo jeho jmenovaný zástupce písemně informuje o jmenování co nejdříve druhého spolupředsedu a sekretariát smíšeného výboru.

4. Jmenovaný zástupce spolupředsedy vykonává práva příslušného spolupředsedy v rozsahu jmenování. V tomto jednacím řádu se spolupředsedy rozumí rovněž osoby jmenované jako jejich zástupci.

Článek 2

Sekretariát

Sekretariát smíšeného výboru (dále jen „sekretariát“) se skládá z jednoho úředníka Evropské komise a jednoho úředníka vlády Spojeného království. Sekretariát vykonává pod vedením spolupředsedů úkoly, které mu byly svěřeny tímto jednacím řádem.

Článek 3

Účast na zasedáních

1. Před každým zasedáním se Unie a Spojené království prostřednictvím sekretariátu vzájemně informují o zamýšleném složení delegací.

2. Na základě rozhodnutí spolupředsedů mohou být za účelem poskytnutí informací k příslušnému tématu k účasti na zasedáních smíšeného výboru případně přizváni odborníci nebo jiné osoby, které nejsou členy delegací.

Článek 4

Zasedání

1. Zasedání smíšeného výboru se konají střídavě v Bruselu a v Londýně, pokud spolupředsedové nerozhodnou jinak.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou spolupředsedové rozhodnout, že se zasedání smíšeného výboru bude konat prostřednictvím videokonference nebo telekonference.

3. Jednotlivá zasedání smíšeného výboru svolává sekretariát na den a místo, o nichž rozhodnou spolupředsedové. Požádá-li Unie nebo Spojené království o konání zasedání, smíšený výbor se vynasnaží sejít se do 30 dnů od této žádosti. V naléhavých případech se snaží sejít i dříve.

Článek 5

Dokumenty

Písemné dokumenty, z nichž vychází jednání smíšeného výboru, sekretariát očísluje a rozešle Unii a Spojenému království jako dokumenty smíšeného výboru.

Článek 6

Korespondence

1. Korespondenci určenou smíšenému výboru zasílají Unie a Spojené království sekretariátu. Tuto korespondenci lze zasílat jakoukoli písemnou formou včetně elektronické pošty.

2. Sekretariát zajistí, aby korespondence určená smíšenému výboru byla předána spolupředsedům a případně rozeslána v souladu s článkem 5.

3. Veškerá korespondence od spolupředsedů nebo určená přímo spolupředsedům se předává sekretariátu a případně se rozesílá v souladu s článkem 5.

Článek 7

Program zasedání

1. Sekretariát vypracuje návrh předběžného programu každého zasedání. Tento návrh je spolu s příslušnými dokumenty předán spolupředsedům nejpozději patnáct dnů před datem zasedání.

2. Předběžný program obsahuje body, o jejichž zařazení do programu zasedání požádala Unie nebo Spojené království. Takové žádosti se spolu s veškerými příslušnými dokumenty předkládají sekretariátu nejpozději 21 dnů před začátkem zasedání.

3. Nejpozději deset dnů před datem zasedání spolupředsedové rozhodnou o předběžném programu zasedání. Mohou rozhodnout, že se tento předběžný program nebo jakákoli jeho část před začátkem zasedání zveřejní.

4. Program zasedání přijímá smíšený výbor na začátku každého zasedání. Na žádost Unie nebo Spojeného království může být do programu zasedání z rozhodnutí smíšeného výboru zařazen bod, který není obsažen v předběžném programu.

5. Ve výjimečných případech mohou spolupředsedové rozhodnout o nedodržení lhůt stanovených v odstavcích 1 a 2.

Článek 8

Zápis ze zasedání

1. Návrh zápisu z každého zasedání vypracuje sekretariát do 21 dnů od konce zasedání, pokud spolupředsedové nerozhodnou jinak.

2. V zápisu se zpravidla shrnou jednotlivé body programu zasedání a popřípadě se zde konkrétně uvedou:

   a) dokumenty předložené smíšenému výboru;

   b) veškerá prohlášení, o jejichž zařazení do zápisu požádal jeden ze spolupředsedů, a

   c) přijatá rozhodnutí, učiněná doporučení, schválená společná prohlášení a pracovní závěry přijaté k jednotlivým bodům.

3. Zápis obsahuje seznam jmen, funkcí a pozic všech osob, jež se zasedání zúčastnily.

4. Spolupředsedové zápis písemně schválí do 28 dnů od data zasedání nebo v jakékoli jiné lhůtě, o níž rozhodnou. Po schválení zápisu podepíší jeho dvě platná znění členové sekretariátu. Jedno z těchto platných znění obdrží Unie a druhé Spojené království. Spolupředsedové mohou rozhodnout, že tomuto požadavku vyhovují podpis a výměna elektronických vyhotovení.

5. Sekretariát rovněž vypracuje shrnutí zápisu. Po schválení tohoto shrnutí mohou spolupředsedové rozhodnout o jeho zveřejnění.

Článek 9

Rozhodnutí a doporučení

1. V období mezi zasedáními může smíšený výbor přijímat rozhodnutí nebo doporučení písemným postupem, pokud se spolupředsedové rozhodnou tento postup použít. Písemný postup spočívá ve výměně nót mezi spolupředsedy.

2. Přijímá-li smíšený výbor rozhodnutí nebo doporučení, do názvu příslušných aktů se vkládají slova „rozhodnutí“ nebo „doporučení“. Sekretariát každé rozhodnutí nebo doporučení zaznamená pod pořadovým číslem a s odkazem na datum jeho přijetí.

3. V rozhodnutích přijatých smíšeným výborem je uvedeno datum, k němuž nabývají účinku.

4. Rozhodnutí a doporučení přijatá smíšeným výborem podepíší spolupředsedové a sekretariát je ihned po podpisu zašle stranám.

Článek 10

Zveřejňování a důvěrnost informací

1. Nerozhodnou-li spolupředsedové jinak, jsou zasedání smíšeného výboru důvěrná.

2. Předloží-li Unie nebo Spojené království smíšenému výboru nebo kterémukoli specializovanému výboru informace, jež jsou podle jejich právních a správních předpisů považovány za důvěrné nebo jsou chráněny před zveřejněním, nakládá druhá strana s takto získanými informacemi jako s důvěrnými.

3. Aniž je dotčen odstavec 2, mohou se Unie a Spojené království jednotlivě rozhodnout, zda rozhodnutí a doporučení přijatá smíšeným výborem zveřejní ve svých úředních věstnících.

Článek 11

Jazyky

1. Úředními jazyky smíšeného výboru jsou úřední jazyky Unie a Spojeného království.

2. Pracovním jazykem smíšeného výboru je angličtina. Nerozhodnou-li spolupředsedové jinak, vychází smíšený výbor ve svých jednáních z dokumentů vyhotovených v angličtině.

Článek 12

Výdaje

1. Unie a Spojené království si hradí veškeré náklady, jež jim v důsledku účasti na zasedáních smíšeného výboru vzniknou.

2. Výdaje související s pořádáním zasedání a rozmnožováním dokumentů hradí Unie v případě zasedání pořádaných v Bruselu a Spojené království v případě zasedání pořádaných v Londýně.

3. Výdaje související s tlumočením do a z pracovního jazyka smíšeného výboru během zasedání hradí strana, která toto tlumočení požaduje.

Článek 13

Specializované výbory

1. Aniž jsou dotčeny odstavce 2 až 3 tohoto článku, použijí se články 1 až 12 obdobně na specializované výbory, pokud smíšený výbor nerozhodne jinak.

2. Specializovaným výborům spolupředsedají zástupci určení Evropskou komisí a vládou Spojeného království. Evropská unie a Spojené království se o určených zástupcích vzájemně informují.

3. Veškeré informace a zprávy, jež specializované výbory poskytují v souladu s čl. 165 odst. 4 dohody, se smíšenému výboru předkládají bez zbytečného odkladu.

Článek 14

Výroční zpráva

Za každý kalendářní rok vypracuje sekretariát do 1. května následujícího roku výroční zprávu o fungování dohody stanovenou v čl. 164 odst. 6 dohody. Přijmou ji a podepíší spolupředsedové.

PŘÍLOHA IX

JEDNACÍ ŘÁD

ČÁST A

JEDNACÍ ŘÁD PRO ŘEŠENÍ SPORŮ

I. Definice

1. Pro účely tohoto jednacího řádu se rozumí:

   a) „stranou“ Unie nebo Spojené království;

   b) „stranou žalující“ kterákoli strana, která požaduje ustavení rozhodčího tribunálu podle článku 170 dohody;

   c) „stranou žalovanou“ strana, která údajně porušila ustanovení této dohody;

d) „zástupcem strany“ úředník strany nebo jakákoli osoba jmenovaná stranou, kteří tuto stranu zastupují pro účely sporu podle této dohody;

e) „poradcem“ osoba určená stranou, jež této straně radí nebo pomáhá v souvislosti s řízením před rozhodčím tribunálem;

f) „asistentem“ osoba, která za podmínek svého jmenování a pod vedením a kontrolou člena rozhodčího tribunálu provádí pro tohoto člena zkoumání nebo je mu nápomocna.

II. Sdělení

2. Pro sdělení mezi stranami a rozhodčím tribunálem se použijí tato pravidla:

a) rozhodčí tribunál zasílá všechny žádosti, oznámení, písemná podání a jiné dokumenty oběma stranám současně;

b) jestliže jedna ze stran zašle žádost, oznámení, písemné podání nebo jiný dokument rozhodčímu tribunálu, zašle současně jejich kopii druhé straně, a

c) jestliže jedna ze stran zašle žádost, oznámení, písemné podání nebo jiný dokument v souvislosti se sporem druhé straně, zašle současně jejich kopii rozhodčímu tribunálu.

3. Sdělení podle bodu 2 se zasílají e-mailem nebo případně jinými telekomunikačními prostředky, které umožňují prokázat jejich zaslání. Není-li prokázáno jinak, sdělení se považuje za doručené v den odeslání. Veškerá sdělení se zasílají Právní službě Evropské komise a právnímu poradci Ministerstva zahraničních věcí a věcí Commonwealthu Spojeného království.

4. Komunikaci mezi stranami a rozhodčím tribunálem zprostředkovává na základě písemné žádosti stran nebo rozhodčího tribunálu Mezinárodní úřad Stálého rozhodčího soudu.

5. Drobné chyby nebo překlepy v žádostech, oznámeních, písemných podáních nebo jiných dokumentech vztahujících se k řízení před rozhodčím tribunálem mohou být opraveny doručením nového dokumentu s jasně označenými změnami.

6. Pokud poslední den pro doručení dokumentu připadá na víkend nebo státní svátek platný pro Evropskou komisi, respektive Ministerstvo zahraničních věcí a věcí Commonwealthu Spojeného království, může být tento dokument doručen následující pracovní den. Nejpozději 30. září každého roku Unie a Spojené království informují sebe navzájem a v případě uvedeném v bodě 4 rovněž Mezinárodní úřad Stálého rozhodčího soudu o státních svátcích platných pro Evropskou komisi a pro Ministerstvo zahraničních věcí a věcí Commonwealthu Spojeného království.

III. Jmenování a nahrazování členů rozhodčího tribunálu

7. Jsou-li v souladu s čl. 171 odst. 5 dohody jeden či více členů rozhodčího tribunálu vybíráni losem, Mezinárodní úřad Stálého rozhodčího soudu neprodleně informuje strany o datu, čase a místě konání výběru. Strany se mohou rozhodnout, že budou při výběru přítomny. Nepřítomnost jedné nebo obou stran však nebrání provedení výběru.

8. Mezinárodní úřad Stálého rozhodčího soudu písemně informuje každou osobu, jež byla do funkce člena rozhodčího tribunálu vybrána, o jejím jmenování. Každá vybraná osoba do pěti dnů ode dne, kdy byla o svém jmenování informována, Mezinárodnímu úřadu Stálého rozhodčího soudu a oběma stranám potvrdí, že je schopna funkci vykonávat.

9. Domnívá-li se jedna ze stran, že některý člen rozhodčího tribunálu nejedná v souladu s kodexem chování stanoveným v části B, a musí být proto nahrazen, oznámí to tato strana druhé straně do patnácti dnů od okamžiku, kdy získala o domnělém nesouladu tohoto člena s kodexem dostatečné důkazy.

10. Strany se vzájemně konzultují do patnácti dnů od oznámení uvedeného v bodě 9. O domnělém nesouladu s kodexem chování informují příslušného člena rozhodčího tribunálu a mohou jej požádat, aby přijal opatření k nápravě situace. Mohou se rovněž společně rozhodnout tohoto člena nahradit a vybrat nového člena v souladu s článkem 171 dohody.

    Pokud se strany nedohodnou na tom, zda má být nahrazen člen rozhodčího tribunálu, který není jeho předsedou, může kterákoli ze stran požádat, aby byla záležitost postoupena předsedovi rozhodčího tribunálu, jehož rozhodnutí je konečné.

    Má-li předseda rozhodčího tribunálu za to, že tento člen rozhodčího tribunálu nejedná v souladu s kodexem chování, vybere se nový člen rozhodčího tribunálu v souladu s článkem 171 dohody.

11. Pokud se strany nedohodnou na tom, zda má být nahrazen předseda, může kterákoli ze stran požádat, aby byla záležitost postoupena jedné ze zbývajících osob, jež byly v souladu s čl. 171 odst. 1 třetí větou dohody společně navrženy Unií a Spojeným královstvím na funkci předsedy (dále jen „vybraná osoba“). Jméno vybrané osoby vylosuje generální tajemník Stálého rozhodčího soudu.

Má-li vybraná osoba za to, že předseda nejedná v souladu s kodexem chování, vybere se nový předseda v souladu s článkem 171 dohody z osob, jež byly společně navrženy Unií a Spojeným královstvím na funkci předsedy, s výjimkou vybrané osoby.

IV. Finanční otázky

12. Strany společně stejným dílem hradí výdaje vyplývající z ustavení a fungování rozhodčího tribunálu, včetně odměn a výdajů, které se vyplácejí členům tohoto rozhodčího tribunálu.

13. Strany se s rozhodčím tribunálem do sedmi dnů od jeho ustavení dohodnou na:

a) odměnách a výdajích vyplácených členům rozhodčího tribunálu, jež jsou přiměřené a v souladu s normami WTO;

b) odměnách vyplácených asistentům; v případě každého člena rozhodčího tribunálu je celková částka odměn, jež se vyplácejí asistentům, přiměřená a v žádném případě nepřekračuje jednu třetinu odměn tohoto člena.

K této dohodě může dojít jakýmkoli komunikačním prostředkem.

V. Harmonogram a písemná podání

14. Rozhodčí tribunál po konzultaci se stranami stanoví do sedmi dnů od svého ustavení orientační harmonogram řízení.

15. Strana žalující předloží své písemné podání rozhodčímu tribunálu nejpozději dvacet dnů po datu stanovení orientačního harmonogramu. Strana žalovaná předloží své písemné podání rozhodčímu tribunálu nejpozději dvacet dnů po dni, kdy obdržela kopii písemného podání strany žalující.

VI. Fungování rozhodčího tribunálu

16. Předseda rozhodčího tribunálu předsedá všem jeho zasedáním. Rozhodčí tribunál může předsedu zmocnit k provádění správních a procesních rozhodnutí.

17. Není-li v této dohodě nebo v tomto jednacím řádu stanoveno jinak, může rozhodčí tribunál vést svá řízení a jednání jakýmkoli komunikačním prostředkem.

18. Jednání rozhodčího tribunálu se mohou účastnit pouze členové rozhodčího tribunálu, ale rozhodčí tribunál může povolit, aby na jeho jednáních byli přítomni i asistenti členů.

19. Návrhy rozhodnutí vypracovávají výhradně členové rozhodčího tribunálu, kteří nesmí tímto úkolem pověřit jinou osobu.

20. Mezinárodní úřad Stálého rozhodčího soudu zajišťuje rozhodčímu tribunálu služby sekretariátu a další logistickou podporu.

21. Vyvstane-li procesní problém, který není upraven v této dohodě nebo v tomto jednacím řádu, může rozhodčí tribunál po konzultaci se stranami rozhodnout o postupu, který se přijme, za předpokladu, že tento postup je v souladu s touto dohodou a jednacím řádem.

22. Domnívá-li se rozhodčí tribunál, že je nezbytné změnit některou ze lhůt pro řízení uvedených v tomto jednacím řádu nebo provést jakoukoli jinou procesní nebo administrativní úpravu, informuje po konzultaci se stranami písemně strany o důvodech změny nebo úpravy a uvede, jaká lhůta nebo úprava je nutná.

VII. Slyšení

23. Na základě orientačního harmonogramu stanoveného v souladu s bodem 14 informuje předseda po konzultaci se stranami a ostatními členy rozhodčího tribunálu strany o datu, čase a místě konání slyšení. Tyto informace se zveřejní, pokud se jedná o slyšení veřejné.

Rozhodčí tribunál může po dohodě se stranami rozhodnout, že se slyšení neuskuteční.

24. Nedohodnou-li se strany jinak, slyšení se koná v Haagu v prostorách Stálého rozhodčího soudu.

25. Pokud s tím strany souhlasí, může rozhodčí tribunál svolat dodatečná slyšení.

26. Všichni členové rozhodčího tribunálu jsou přítomni po celou dobu slyšení.

27. Nedohodnou-li se strany jinak, mohou se slyšení bez ohledu na to, zda je přístupné veřejnosti, zúčastnit tyto osoby:

    a) zástupci strany;

    b) poradci;

    c) asistenti;

    d) tlumočníci, překladatelé a soudní zapisovatelé rozhodčího tribunálu a

    e) znalci na základě rozhodnutí rozhodčího tribunálu.

28. Nejpozději pět dnů před datem slyšení předloží každá ze stran rozhodčímu tribunálu a druhé straně jmenný seznam osob, které jejím jménem přednesou při slyšení argumenty nebo prezentace, a dalších zástupců a poradců, kteří se slyšení zúčastní.

29. Rozhodčí tribunál vede slyšení následujícím způsobem, přičemž zajistí, aby strana žalující i žalovaná dostaly při argumentaci i odpovědích stejné množství času:

a) argumentace:

i) argumentace strany žalující;

ii) argumentace strany žalované;

b) odpověď:

i) odpověď strany žalující;

ii) reakce strany žalované.

30. Rozhodčí tribunál může kdykoli během slyšení klást otázky kterékoli straně.

31. Rozhodčí tribunál zajistí vypracování přepisu slyšení a jeho doručení stranám co nejdříve po slyšení. Strany mohou k přepisu předložit připomínky a rozhodčí tribunál může tyto připomínky zvážit.

32. Každá ze stran může rozhodčímu tribunálu předložit dodatečné písemné podání ohledně jakékoli záležitosti, která vyvstala během slyšení, do deseti dnů po datu slyšení.

VIII. Písemné dotazy

33. Rozhodčí tribunál může kdykoli během řízení předložit jedné nebo oběma stranám písemné dotazy.

34. Každá ze stran má možnost předložit písemné připomínky k odpovědím druhé strany na dotazy předložené rozhodčím tribunálem do pěti dnů po dni, kdy obdržela kopii těchto odpovědí.

IX. Důvěrnost informací

35. S veškerými informacemi předloženými jednou ze stran rozhodčímu tribunálu, jež tato strana označila za důvěrné, nakládá druhá strana a rozhodčí tribunál jako s důvěrnými. V případě, že strana předloží rozhodčímu tribunálu písemné podání, které obsahuje důvěrné informace, poskytne do patnácti dnů rovněž podání, které důvěrné informace neobsahuje a které se zveřejní.

36. Žádné ustanovení tohoto jednacího řádu nebrání straně ve zveřejnění jejích vlastních písemných podání, odpovědí na dotazy předložené rozhodčím tribunálem či přepisu ústní argumentace za předpokladu, že při odkazování na informace podané druhou stranou nezveřejní informace, které druhá strana označila za důvěrné.

37. Slyšení před rozhodčím tribunálem jsou přístupná veřejnosti s výjimkou případů, kdy podání nebo argumenty jedné ze stran obsahují důvěrné informace nebo kdy se strany jinak dohodnou, že je slyšení neveřejné. V takovém případě strany zachovávají důvěrnost slyšení rozhodčího tribunálu.

X. Jednostranné kontakty

38. Rozhodčí tribunál se nesejde s jednou stranou ani s ní jinak ústně nekomunikuje v nepřítomnosti druhé strany.

XI. Naléhavé případy

39. V naléhavých případech uvedených v čl. 173 odst. 2 dohody rozhodčí tribunál po konzultaci se stranami náležitě upraví lhůty uvedené v tomto jednacím řádu. Rozhodčí tribunál o těchto úpravách informuje strany.

XII. Překlady a tlumočení

40. Jazykem řízení před rozhodčím tribunálem je angličtina. Rozhodnutí rozhodčího tribunálu se vydávají v angličtině.

41. Každá ze stran nese své vlastní náklady na překlad dokumentů předložených rozhodčímu tribunálu, jež nebyly původně vyhotoveny v angličtině, jakož i náklady na tlumočení během slyšení v souvislosti se svými zástupci či poradci.

ČÁST B

KODEX CHOVÁNÍ ČLENŮ ROZHODČÍHO TRIBUNÁLU

Definice

1. Pro účely tohoto kodexu chování se použije definice „asistenta“ stanovená v jednacím řádu. „Kandidátem“ se rozumí osoba, jejíž jméno je uvedeno na seznamu podle čl. 171 odst. 1 dohody a o níž se podle uvedeného článku uvažuje jako o možném členovi rozhodčího tribunálu.

Povinnosti při řízení

2. Každý kandidát a člen rozhodčího tribunálu se vyvaruje nevhodného jednání a jednání, jež by mohlo dojem nevhodnosti vyvolat, je nezávislý a nestranný, vyvaruje se přímého i nepřímého střetu zájmů a dodržuje přísné normy chování tak, aby byla zachována nedotknutelnost a nestrannost postupu řešení sporů. Bývalí kandidáti nebo členové rozhodčího tribunálu dodržují povinnosti stanovené v bodech 8, 9 a 10.

Oznamovací povinnosti

3. Než je potvrzen jejich výběr do funkce člena rozhodčího tribunálu podle této dohody, oznámí kandidáti písemně stranám jakýkoli zájem, vztah nebo záležitost, o nichž vědí, že by mohly ovlivnit jejich nezávislost nebo nestrannost nebo by mohly důvodně vyvolat dojem nevhodného jednání nebo podjatosti během řízení před rozhodčím tribunálem.

4. Kandidáti a členové rozhodčího tribunálu informují o záležitostech týkajících se skutečného nebo možného porušení tohoto kodexu chování pouze smíšený výbor, v němž tyto záležitosti posoudí Unie a Spojené království.

5. Členové rozhodčího tribunálu v kterékoli fázi řízení před rozhodčím tribunálem oznámí písemně stranám veškeré zájmy, vztahy nebo záležitosti povahy uvedené v bodě 3, o nichž vědí nebo se dozvědí.

Náležitá péče členů rozhodčího tribunálu

6. Po svém výběru vykonávají členové rozhodčího tribunálu své povinnosti v průběhu celého řízení před rozhodčím tribunálem řádně a včas, spravedlivě a poctivě. Provádějí zejména tyto úkoly:

   a) zabývají se pouze otázkami, které byly vzneseny v rámci řízení před rozhodčím tribunálem a jsou nezbytné pro přijetí rozhodnutí, a tímto úkolem nepověří žádnou jinou osobu;

b) přijímají veškeré vhodné kroky k tomu, aby zajistili, že si jsou jejich asistenti vědomi bodů 2, 3, 4, 5, 9 a 10 a že tyto body dodržují.

Nezávislost a nestrannost členů rozhodčího tribunálu

7. Členové rozhodčího tribunálu:

a) jsou nezávislí a nestranní, vyvarují se vyvolávání dojmu nevhodného jednání nebo podjatosti a nejsou ovlivňováni vlastními zájmy, vnějším tlakem, politickými zřeteli, voláním veřejnosti, loajalitou vůči Unii nebo Spojenému království ani obavami z kritiky;

b) přímo ani nepřímo se nezavážou ani nepřijmou žádné výhody, které by jakkoli narušily řádný výkon jejich povinností nebo by vyvolávaly dojem narušení řádného výkonu jejich povinností;

c) nevyužijí svého postavení člena rozhodčího tribunálu k prosazování jakýchkoli osobních nebo soukromých zájmů a vyhýbají se jednání, které by mohlo vyvolat dojem, že jiní lidé jsou ve zvláštním postavení, ve kterém je mohou ovlivnit;

d) nepřipustí, aby jejich jednání či úsudek ovlivňovaly finanční, obchodní, profesionální, rodinné nebo společenské vztahy nebo povinnosti;

e) vyvarují se toho, aby vstupovali do jakýchkoli vztahů nebo aby jim vznikl jakýkoli finanční zájem, u něhož je pravděpodobné, že by ovlivňoval jejich nestrannost, nebo který by mohl důvodně vyvolat dojem nevhodného jednání nebo podjatosti;

f) nehovoří o žádných aspektech předmětné záležitosti ani o vedení řízení před rozhodčím tribunálem s jednou či oběma stranami v nepřítomnosti ostatních členů rozhodčího tribunálu.

Povinnosti bývalých členů rozhodčího tribunálu

8. Všichni bývalí členové rozhodčího tribunálu se vyvarují jednání, jež by mohlo vyvolat dojem, že byli při plnění svých povinností podjatí nebo že jim jakékoli rozhodnutí rozhodčího tribunálu přineslo prospěch.

Důvěrnost informací

9. Člen ani bývalý člen rozhodčího tribunálu nikdy

a) nevyzradí ani nevyužije neveřejné informace týkající se řízení před rozhodčím tribunálem nebo zjištěné v průběhu tohoto řízení s výjimkou případů, kdy je to pro účely daného řízení, a v žádném případě tyto informace nevyzradí ani nevyužije k získání osobních výhod nebo výhod pro jiné osoby či k nepříznivému ovlivnění zájmů jiných osob;

b) nevyzradí informace o jednáních rozhodčího tribunálu ani o názorech kteréhokoli člena tribunálu.

10. Člen rozhodčího tribunálu nevyzradí rozhodnutí rozhodčího tribunálu ani jeho části před jeho zveřejněním v souladu s touto dohodou.